

Ảnh
ấy thật
siêu
nhiều
thú

THÂM HẢI DỮ NGUYỆT QUANG

Mục lục

- [Chương 1 001 ánh mắt cực nóng](#)
- [Chương 2 002 nhất xả đối](#)
- [Chương 3 003 đệ thập cái hần](#)
- [Chương 4 004 nha suy nghĩ người](#)
- [Chương 5 005 manh mối không đối \(bắt trùng](#)
- [Chương 6 006 ta bạn trai](#)
- [Chương 7 007 hẹn hò đạt thành](#)
- [Chương 8 008 ghen tuông dần dần dày](#)
- [Chương 9 009 thứ tự đến trước và sau](#)
- [Chương 10 010 vài tia mùi rượu](#)
- [Chương 11 011 đi nhà ta đi](#)
- [Chương 12 012 cơ hội khó được](#)
- [Chương 13 013 con lười động](#)
- [Chương 14 014 a di ngài nói](#)
- [Chương 15 015 tâm động mông lung](#)
- [Chương 16 016 ta không thể túng](#)
- [Chương 17 017 người sẽ đến sao](#)
- [Chương 18 018 động tác nhanh lên](#)
- [Chương 19 019 đó là Hứa Trì](#)
- [Chương 20 020 quan hệ rõ ràng](#)
- [Chương 21 021 mang người về nhà](#)
- [Chương 22 022 dắt tay phòng ném](#)
- [Chương 23 023 dự mưu đã lâu](#)
- [Chương 24 024 ta bạn trai](#)
- [Chương 25 025 tình địch gặp nhau cạnh một](#)
- [Chương 26 026 sở hữu yêu thích cạnh hai](#)
- [Chương 27 027 hợp lý ám chỉ cạnh ba](#)
- [Chương 28 028 ngàn vạn năm chặt cạnh một](#)
- [Chương 29 029 vừa thơm vừa mềm cạnh hai](#)

Chương 30 030 hôn qua ba giây
Chương 31 031 liêu hẩn một chút
Chương 32 032 khuyết điểm khí sắc
Chương 33 033 bà bà cứu binh
Chương 34 034 Tần Căng hai mét
Chương 35 035 đại biểu lóe hôn canh một
Chương 36 036 ta bạn gái canh hai
Chương 37 037 một hồi tuồng canh ba
Chương 38 038 Hứa Trì tám mẽ nhị hợp nhất
Chương 39 039 giang hồ cứu cấp
Chương 40 040 đơn giản ái người phì chương
Chương 41 041 đặc thù hẩn
Chương 42 042 ăn hẩn đậu hủ
Chương 43 043 đã hiểu đã hiểu
Chương 44 044 nói rõ lập trường nhị hợp nhất
Chương 45 045 thử một chút
Chương 46 046 về răng khôn
Chương 47 047 thế nhưng cầu hôn canh một
Chương 48 048 bạn trai giác ngộ canh hai
Chương 49 049 tiểu biệt không tha canh ba
Chương 50 050 tiếng gió thay đổi
Chương 51 051 giao cho kinh hỉ
Chương 52 052 chiết xạ quang mang
Chương 53 053 có lẽ lóe hôn canh một
Chương 54 054 tất cả đều là mùi rượu canh hai
Chương 55 055 lâu hai sự
Chương 56 056 bén nhọn pha lê
Chương 57 057 lâu nghe không nề đại kết cục
Chương 58 058 phiên ngoại toàn

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 1 001 ánh mắt cực nóng

Ba tháng cái đuôi, lúc ấm lúc lạnh. Ban đêm càng là như thế.

Lúc ấy châm chỉ hướng ban đêm 0 điểm khi, Tần Căng rốt cuộc sờ qua di động, bắt thông khuê mật lộ gửi thu điện thoại. Há mồm chính là một câu: “Gửi thu, ta mau không được ——”

Tiếng nói vừa dứt, điện thoại kia đầu lộ gửi thu liền một đống nhắc mãi, thậm chí đều có thể từ đầu hai tháng sự bắt đầu bẻ xả.

“..... Hiện tại biết đau đi? Làm người sớm một chút đi xem nha, người càng không muốn!”

Tần Căng ở trên giường trở mình, mơ hồ không rõ mà nói: “Đều lúc này, người còn niệm ta.”

“Hảo, hứa bác sĩ liên hệ phương thức ta chia người, người ngày mai liền ngoan ngoãn đi xem nha!” Lộ gửi thu ngôn ngữ lộ ra quan tâm.

“Ân, đã biết!” Tần Căng sờ sờ phát sưng tả gương mặt, “Được rồi, người đi lục tiết mục đi.”

Lộ gửi thu là đương hạ nhân khí chính cao nghệ sĩ, lúc này đang ở thu một show thực tế.

Tần Căng cũng không có phương tiện cùng nàng nhiều liêu, vội vàng nói vài câu liền đem điện thoại cắt đứt. Thuận tay lấy quá trên tủ đầu

giường thuốc giảm đau, đổ hai hạ mới phát hiện sớm đã ăn xong rồi.

Tính!

Xoay người một bò, liền lại mị hơn một giờ, lại lần nữa tỉnh lại thời điểm, còn không đến rạng sáng hai điểm đâu.

Cầm di động cộ xát đến phòng bếp, từ tủ lạnh tìm ra băng cách, lung tung triệu trong miệng tắc hai ba khối lạnh thấu tim khối băng, lúc này mới đi trở về phòng khách.

Mới vừa ngồi xuống, di động liền vang lên —— là nàng đường ca Tần Phóng.

“Ở đâu đâu? Như thế nào không gặp người ở quán bar?”

Ổng nghe trừ bỏ Tần Phóng thanh âm, còn có quán bar táo tạt âm nhạc thanh.

Tần Căng dụi dụi mắt, hàm hồ nói: “Ta hôm nay răng đau liền không qua đi.”

Thường lui tới nàng là từ quán bar đợi cho quan cửa hàng mới về nhà.

“Lại răng đau? Ta nói người bao nhiêu lần! Như vậy đi, ngày mai người đi ta bằng hữu……”

Nghe được Tần Phóng lại muốn bắt đầu nói liên miên lẩm bẩm, Tần Căng vội vàng đình chỉ: “Đừng đừng đừng, gửi thu đã cho ta đề cử một cái phòng khám, lúc này ta khẳng định đi!”

Tần Phóng vừa nghe, cũng liền không lại nói việc này.

“Cái kia, miên nhi hôm nay tìm người sao?”

“Không có a, người lại chọc tiểu miên sinh khí?” Tần Căng nghĩ đến liền nhin không được cười.

“Được rồi được rồi, treo.”

Tần Phóng vội vàng treo điện thoại.

Tần Căng che lại tả mặt trong lòng cười nàng cái này đường ca, vừa muốn buông di động, liền nhìn đến lộ gửi thu lúc trước cho nàng phát tới tin tức.

【 khang muộn nha khoa phòng khám —— hứa bác sĩ, điện thoại 15277xxxxxx. 】

Chợt vừa thấy tên này, thế nhưng cảm thấy có chút quen mắt. Có thể là gửi thu làm trò nàng mặt đề qua quá nhiều lần đi.

Tần Căng tùy tay đưa điện thoại di động phóng tới một bên, oa ở trên sofa muốn ngủ ngủ không được, lăn qua lộn lại cuối cùng đành phải đánh điện tử trò chơi.

Này một tá liền ngao tới rồi buổi sáng 7 giờ rưỡi. Bức màn không có mượn sức, ánh mặt trời từ khe hở xuyên thấu qua tới.

Tần Căng giơ tay chắn chắn ánh mặt trời, nàng rất ít ở ngay lúc này thanh tỉnh. Duỗi cái lười eo, chạy tới phòng tắm rửa mặt một phen. Bộ cái cao bồi áo khoác, xách theo nàng chuyên chúc mũ giáp nhanh chóng đi xuống lầu.

Nàng bảo bối nhi tử ‘ hắc tử ’ ở dừng xe kho cực kỳ thấy được, toàn hắc thân xe giữa có lưỡng đạo màu đỏ đánh dấu, giản lược thiết kế đường cong thượng ẩn Tần Căng tên viết.

Hình thức cùng nàng trong tay cầm toàn đầu đen khô giống nhau.

Nhấc chân sải bước lên, mang hảo mũ giáp. Bọn một trận tiếng gầm rú, Tần Căng liền đem xe kỵ ra dừng xe kho.

Chính trực đi làm cao phong kỳ, Tần Căng vòng đến trên cầu vượt, đuổi tới khang muện nha khoa phòng khám thời điểm vừa vận 8 giờ bốn mươi.

Tháo xuống mũ giáp, Tần Căng đầu tiên là triều cái này trang hoàng không tời phòng khám bên trong xem xét hai mắt.

Nơi này hứa bác sĩ là cho tới nay cấp lộ gửi thu xem nha, nghiệp vụ năng lực hẳn là thực ưu tú.

Dem ‘ hắc tử ’ ngừng ở cửa sang bên vị trí, Tần Căng tháo xuống mũ giáp ôm vào trong ngực, không kịp đánh giá cái này trang hoàng không tời phòng khám, liền đi nhanh đi trên bậc thang, đẩy ra cửa kính.

【 đình linh —— 】

Thanh thúy vào cửa linh vang lên, Tần Căng đi đến trước đài, lại không gặp có tiếp đãi nhân viên.

Còn không có tới cập nghi hoặc, liền nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân cùng một đạo..... Để nghe giọng nam.

“Lưu hộ sĩ, nhất hào đài diễn cam du lập tức thấy đấy, còn có Tịnh Thủy Bình đã dùng quá nửa, vì cái gì không có bổ sung?”

“Hứa bác sĩ, ngày hôm qua là điền hộ sĩ.....”

“Ta chỉ biết, thẳng đến vừa rồi kia đều là trống không.”

Tần Căng lặng lẽ xoay người ngấm liếc mắt một cái, chỉ thấy một cái ăn mặc áo blouse trắng nam nhân vừa nói, một bên cúi đầu lật xem trong tay folder.

Không khéo, Tần Căng vừa vặn cùng bên cạnh hãn Lưu hộ sĩ đối thượng tầm mắt.

“Ngài hảo? Có cái gì có thể giúp ngài sao?”

Nghe tiếng, kia bác sĩ cũng ngẩng đầu lên.

Không chỗ sắp đặt tầm mắt đâm vào hãn trong mắt, Tần Căng trong lòng lờ một nhịp, ngay sau đó lập tức dời đi tầm mắt nói: “Ta tới xem nha.”

Lưu hộ sĩ bước nhanh đi đến trước đài mặt sau, lật xem hôm nay hẹn trước ký lục.

“Ngượng ngùng, ngài ước chính là vài giờ? Ta nơi này nhìn đến sớm nhất hẹn trước đều là 10 giờ rưỡi đâu.”

Tần Căng há miệng thở dốc, nhẹ giọng nói: “Là lộ gửi thu đề cử ta tới, nói là tìm hứa.....”

Giọng nói còn không có lạc toàn, liền nghe được phía sau người mở miệng nói: “Làm nàng đăng ký một chút đi.”

Lưu hộ sĩ đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó lập tức nói: “Nga, hảo.”

Tần Căng tiếp nhận đăng ký biểu, nghiêng đầu thấy nam nhân kia đi vào một gian tiếp phòng khám bệnh. Trên cửa thẻ bài viết —— chủ khám y sư Hứa Trì.

Nguyên lai cái này có chút quen mắt nam nhân chính là Hứa Trì.

Tần Căng ngồi ở đại sảnh đem đăng ký biểu cần thận điền xong, giao cho mới vừa rồi Lưu hộ sĩ sau, lúc này mới bị mang tiến kia gián tiếp phòng khám bệnh.

Lưu hộ sĩ đem đăng ký biểu phóng tới hứa bác sĩ bên cạnh bàn, thiếu khom người đóng cửa rời đi.

Vừa đi đến khám bệnh tại nhà thất, đã bị đến trễ điền hộ sĩ kéo lại.

“Lily tỷ, như thế nào hôm nay sớm như vậy liền có người bệnh a?”
Điền vi một bên thoát áo khoác, một bên tò mò hỏi.

Lưu Lị Lị theo nàng đi vào phòng thay quần áo, nhún nhún vai nói:
“Ai biết được, ta rõ ràng là 9 giờ buôn bán, lúc này mới 8 giờ bốn mươi..... Bất quá a, cái kia nữ sinh là lộ tiểu thư giới thiệu tới, khả năng nhận thức hứa bác sĩ đi?”

Điền vi gật gật đầu, kia hứa bác sĩ trường hợp đặc biệt trước tiên tiếp khám cũng liền không kỳ quái.

“Người a, chạy nhanh thay quần áo đi đem nhất hào đài được phẩm đều bố tề!”

Tiếp phòng khám bệnh nội, không khí mặc danh có chút xấu hổ.

Tần Căng đứng ở tại chỗ, không tự giác sờ sờ cổ, xem nha việc này đảo không phải lần đầu tiên, chẳng qua nàng khi còn nhỏ xem nha đều là lớn tuổi bác sĩ..... Đâu giống hôm nay.

“Ngồi.”

Hứa Trì giơ tay chỉ tiếp theo bên nha khoa ghế ý bảo nàng ngồi xuống.

Tần Căng ho nhẹ một tiếng, đem mũ giáp phóng tới trên bàn sau, liền ngoan ngoãn mà ngồi xuống nha khoa ghế.

Hứa Trì cúi đầu nhìn trong tay đăng ký biểu, tầm mắt dừng ở nàng kia thanh tú bút tích thượng.

“Người đã đau một hai tháng? Quang ăn thuốc giảm đau?” Nói, Hứa Trì liền ngẩng đầu lên nhìn nàng.

Tần Căng chớp chớp mắt, mặt danh chợt dạ nói: “Là, là.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 2 002 nhất xả đối

Chương 2

Tần Căng từ phòng khám rời đi sau, trực tiếp đi phụ cận siêu thị. Bởi vì vừa rời hứa bác sĩ nói —— gần nhất ăn thanh đạm điểm nhi, kỵ cay độc từ từ.

Làm đơn giản xử lý lúc sau Tần Căng, lúc này răng đau yếu bớt vài phần, hừ tiểu khúc nhi vào siêu thị.

Nhớ tới Tần Phóng hỏi đến Giang Miên Nhi sự, Tần Căng lấy ra di động, đẩy xe một bên hướng phía trước đi, một bên bắt thông Giang Miên Nhi điện thoại.

Điện thoại đô một tiếng đã bị tiếp đi lên, hiển nhiên là đang đợi nàng điện thoại.

“Tần Căng tử?”

“Ân.” Tần Căng khinh phiêu phiêu mà mở miệng đáp lời.

“..... Hửn ở người bên cạnh sao?” Giang Miên Nhi hỏi phải cẩn thận cẩn thận, lại tàng không được chờ mong ngữ khí.

Tần Căng chán đến chết xe đẩy đi trước, “Người nói ta ca Tần Phóng a? Không ở.”

Nhịn không được muốn cười, nhưng vẫn là ghen lại: “Thế nào? Người ngày nào đó khai giảng? Hẳn sinh nhật người tới sao?”

Tần Căng rất ít hỏi nàng vì cái gì không quay về trụ, cũng cơ bản không nhiều lắm nhúng tay bọn họ cãi nhau tiền căn hậu quả.

Giang Miên Nhi bĩu môi, cứ việc có chút không vui, nhưng vẫn là nói: “Hẳn sinh nhật ta khẳng định muốn đi a..... Lễ vật ta đều chuẩn bị tốt.”

Tần Căng nhún vai nói: “VẬY người ngày mai tới trong tiệm một chuyến bái, tên kia nhi định ở ta nơi này, ta nhường vô tâm tư cho hẳn an bài bố trí, loại sự tình này vẫn là người đến đây đi.”

Qua đi hai năm đều là Giang Miên Nhi bố trí, Tần Căng chỉ là cung cấp nơi.

Nói, Tần Căng đẩy xe liền quai quá một mảnh container, nghênh diện một cái chiết khấu khu.

【 toàn trường vật dụng hàng ngày mua một tặng một! Mua nhì đưa nhì! Tình lữ đặc hưởng! Người nhà chuyên hưởng! 】

Đi qua đi vừa thấy, hút sức nước cực cường chất lượng tốt khăn tắm 69.99 nguyên mua một tặng một, đơn giá 59.99 nguyên! Hiện tại vào tay quả thực chính là siêu giá trị!

Tần Căng thuận tay cầm hai điều, còn không có phóng tới xe đẩy, liền nghe được một bên hướng dẫn mua đại tỷ nói: “Nha, cô nương thật sẽ mua! Cùng bạn trai một người một cái đặc biệt hảo!”

Tần Căng còn không có tới cập ở trong lòng trợn trắng mắt, liền nghe được điện thoại kia đầu Giang Miên Nhi cười đến lạc kị lạc kị.

“Cảm ơn ngài.....” Tần Căng đem khăn tắm ném vào xe đẩy, cúi đầu xấu hổ đi xa.

Giang Miên Nhi không tự giác trêu ghẹo nói: “Tần Căng tử, người ngày nào đó tâm tình hảo, cho chúng ta mang cái bạn trai trở về nha ——”

Không biết sao, này trong nháy mắt Tần Căng trong óc thể nhưng hiện ra hứa bác sĩ tiếp cận cặp kia mắt.

Tần Căng sửng sốt một chút, ngay sau đó ‘ sách ’ vừa nói: “Người a, trước quán hảo Tần Phóng tên kia nhi đi! Ta thượng chu chính là thấy hãn cùng xa lạ nữ tử ở ta trong tiệm châu đầu ghé tai nga.....”

“Hãn dám!!”

Tiếng nói vừa dứt, Giang Miên Nhi liền thở phì phì cắt đứt điện thoại. Tần Căng một nhạc, Giang Miên Nhi khẳng định sẽ ở nửa giờ nội ‘ sát ’ đến Tần Phóng trước mặt. Nàng này cũng coi như là biến tướng giúp hai người phá băng?

Đêm nay, Tần Căng ăn từ phòng khám mang về tối thuốc hạ sốt, không có lại căn khối băng, ngay cả buổi tối đi trong tiệm, cũng là cự tuyệt tạc khoai tạc đậu phộng, mà là xách theo nguyên liệu nấu ăn làm sau bếp cho nàng làm chén cháo rau xanh.

Răng đau hòa hoãn một ngày, ngày hôm sau giữa trưa cùng nhau giường răng đau lại ‘ tối ’.

Nguyên bản tưởng nét mực đến buổi tối 7 giờ lại ra cửa, nhưng trên lầu hàng xóm gia cầu từ tam điểm gọi vào 5 giờ, Tần Căng chịu không nổi đành phải trước tiên đi ra cửa quán bar.

Cười ‘ hắc tử ’ ra dừng xe kho, vừa lên lộ liền cảm giác gió lạnh đến xương. Tần Căng rụt rụt cổ, mũ giáp chắn bản thượng bịt kín một tầng nhàn nhạt sương mù, giày tiếp theo liền lại biến mất.

Vừa vặn tránh đi tan tằm cao phong kỳ, Tần Căng so dĩ vãng đến cửa hàng thời gian sớm hai mươi phút. Tần Căng đem ‘ hắc tử ’ đình đến quán bar sau hẻm chỗ cũ, một trích quay đầu khô, liền nhin không được run lập cập. Hôm nay lại hạ nhiệt độ.

Sờ cá ra tới hút thuốc A Huy thấy nàng, vội vàng bắt tay bồi đến phía sau: “Tần Căng tỷ, hôm nay tới sớm như vậy a?”

Tần Căng xách theo mũ giáp, ngăm mắt hẳn phía sau tàng không được sương khói, “Ta nói, đi làm thời gian thiếu ra tới hút thuốc! Quay đầu lại ta nói cho anh tử, xem người làm sao bây giờ!”

A Huy gãi gãi đầu, vội vã nói: “Đừng a, ta mới vừa đem anh tử chọn sinh khí, Tần Căng tỷ người nhưng đừng lửa cháy đổ thêm dầu a!”

“Đến, hôm nay tâm tình hảo, ta toàn đương không phát hiện.” Tần Căng lắc đầu cười lập tức đi vào quán bar.

Tần Căng phóng hảo mũ giáp, còn không có tới cấp cấp chính mình điều một ly đồ uống, Giang Miên Nhi liền đến.

“Tới vừa lúc, uống cái gì?” Tần Căng cuốn lên tay áo, ngẩng đầu hỏi nàng.

“Nhiệt sữa bò.” Giang Miên Nhi ngựa quen đường cũ đem ba lô hướng trên quầy bar một phóng.

Tần Căng nhìn nàng một cái, hàm súc hỏi câu: “Làm việc?”

Giang Miên Nhi dương cằm lên tiếng.

Tần Căng nhướn mày cười nói: “Khó trách người gần nhất luôn đêm không về ngủ, xem ra người tâm tình không tốt lắm nga?”

Giang Miên Nhi nhấp môi cười, “Ngày hôm qua ta liền đi trở về, hẳn mới không cùng nữ nhân khác châu đầu ghé tai đâu! Người liền biết lừa gạt ta!”

Anh tử vừa lúc trở về, không làm Tần Căng tiến quầy bar bận việc nhi, cấp Giang Miên Nhi nhiệt ly sữa bò, lại cấp Tần Căng làm ly nàg ngày xưa thích nhất trường đào trà đá.

Tần Căng ngồi ở cao chân ghế, ngón cái cùng ngón trỏ nhéo ống hút qua lại giảo ly trung khối băng.

“Tần Căng tử, người không phải răng đau sao? Còn uống băng a?”
Giang Miên Nhi thuận miệng nhắc nhở.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 3 003 đệ thập cái hấn

Điện thoại thăm đáp lễ?

Tần Căng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó lại bị hấn vấn đề mang đi.

“Thuốc hạ sốt ăn sao?”

“Ăn, ăn hai lần.” Tần Căng đúng sự thật trả lời.

“Đau tần suất còn cao sao?”

“Hôm nay giữa trưa thời điểm đau trong chốc lát, hiện tại lại không đau.” Tần Căng nghiêm trang nói.

Liên tục mấy vấn đề hỏi xong, Hứa Trì thật sự biên không nổi nữa, nàng chỉ là dài quá một viên răng khôn mà thôi, căn bản không cần ngày hôm sau điện thoại thăm đáp lễ. Càng không cần hấn tới làm cái này thăm đáp lễ.

Tần Căng nhưng thật ra thực hưởng thụ, nằm di động căn bản không nghĩ cắt đứt.

“Cái kia..... Hứa bác sĩ,” Tần Căng nhìn trong tay danh thiếp, không tự giác dùng tế tiếng nói hỏi: “Ta hậu thiên buổi sáng vài giờ đi tìm người đâu?”

“9 giờ,” Hứa Trì mới vừa nói xong liền lại bổ sung một câu, “Bất quá ta 8 giờ rưỡi liền sẽ ở.”

“Hảo, ta đây 8 giờ rưỡi liền đến.”

Hai người rõ ràng không lời nói hàn huyên, Tần Căng thấy hẳn không nóng nảy quải điện thoại, chính là từ rằng khôn cho tới nhân sinh, liền kém nói một câu —— ta xem người man không tồi, chúng ta muốn hay không cộng độ quãng đời còn lại nha?

Cho tới mặt sau Tần Căng cũng cảm thấy ngượng ngùng, chỉ có thể làm bộ rất bận bộ đáng nói: “Ta bên này còn có chút việc nhi, kia hứa bác sĩ chúng ta thứ hai thấy nga.”

“Ân, thứ hai thấy.”

Buông di động, Hứa Trì khóe miệng không khỏi giơ lên.

Chỉ sợ muốn trước tiên thấy.

Tần Căng ngồi ở ghế xoay thượng, trong tay cầm hẳn danh thiếp, không ngừng chuyển quyền quyền, trong miệng lải nhải niệm: “Thứ hai, thứ hai, thứ hai!”

【 khẩu khẩu —— 】

Tiếng đập cửa vang lên, Tần Căng lập tức thu hồi cười, gương giọng nói: “Tiến vào.”

Cửa mở, chỉ thấy Giang Miên Nhi thăm dò tiến vào, trên mặt tràn ngập tò mò: “Tần Căng tỷ, người vừa rồi với ai gọi điện thoại đâu? Là cái kia ‘hắn’ sao?”

Tần Căng ' sách ' một tiếng, đứng dậy hướng ra ngoài đi: “Không nói cho người.”

“Ta đi ra ngoài ăn cơm, người cùng ta đi sao?” Tần Căng đem danh thiếp nhét vào túi áo, mang theo Giang Miên Nhi xuyên qua quán bar hành lang.

“Tần Phóng tới đón ta, ta chính là lại đây cùng người nói một tiếng, hôm nay buổi tối ta mua điểm đồ vật liền bắt đầu bố trí số 3 ghế lô a.”

Tần Căng gật gật đầu, Giang Miên Nhi ở bố trí này một khối nàng vẫn là yên tâm.

Vừa mới đi qua hành lang, Giang Miên Nhi liền đuổi ở Tần Căng phía trước, chống đỡ nàng hỏi: “Người còn không có nói cho ta đâu, người kia rốt cuộc là ai a? Làm gì đó? Vừa rồi có phải hay không hẳn cho người gọi điện thoại nha?”

Tần Căng đôi tay véo eo, vừa bực mình vừa buồn cười nhìn nàng: “Người a, bát quái!”

Giang Miên Nhi bĩu môi nói: “Ta còn thái cực sinh lưỡng nghi đâu.....”

“Kia Tần Căng tỷ người hiện tại có phải hay không đi hẹn hò?”

“Ta liền đi đối diện ăn một bữa cơm! Ta chính mình một người!” Tần Căng vòng qua nàng tiếp tục hướng phía trước đi.

Mới vừa vừa đi ra quán bar, liền nhìn đến Tần Phóng xe ngừng ở cửa.

Tần Căng câu lấy Giang Miên Nhi vai qua đi, Tần Phóng ngẩng đầu thấy hai người lại đây, cầm di động liền nói: “Đúng rồi, ngày mai ta bằng hữu.....”

“Đình chỉ a! Người đừng cho ta giới thiệu người những cái đó bằng hữu, ta không cần! Không hiểm lạ! Người đừng can thiệp ta ——”

Nói xong đem Giang Miên Nhi hướng trong xe một tắc, “Đi rồi!”

Tần Phóng nhìn Tần Căng nghênh ngang qua đường cái, nhìn nàng kia cũng không quay đầu lại quyết đoán bộ dáng, Tần Phóng không tự giác nhướng mày, đối với điện thoại kia đầu còn không có cắt đứt người ta nói ——

“Người nghe thấy được a, kia nha đầu không hiểm lạ người.”

Điện thoại kia đầu Hứa Trì ngón tay nhẹ điểm mặt bàn, nhúu mày.

Phải không?

Tần Phóng sinh nhật cùng ngày.

Tần Căng ở lấy bánh kem trên đường đỗ nửa giờ, chờ vào tay bánh kem đuổi tới quán bar thời điểm đã mau 8 giờ.

Tần Căng dưỡng phụ mẫu, cũng chính là Tần Phóng thúc thúc cùng a di. Bọn họ ở bốn năm tiền căn tai nạn xe cộ bất hạnh qua đời, Tần Căng là ở thêm xong tự mới bị gọi vào trước mặt, biết được chính mình là bị thu dưỡng sự.

Cứ việc như thế, Tần Căng cũng không cố tình đi tìm cái gọi là thân sinh cha mẹ. Ngược lại là Tần Phóng người nhà đối nàng như thân nữ nhi dường như, Tần Phóng càng là thường thường xách một xách nàng.

Nghĩ vậy nhi, Tần Căng không khỏi trường phun một hơi.

Dem ‘ hắc tử ’ đình đến sau hẻm, một tay xách theo mũ giáp một tay xách theo bánh kem, bước đi tiến quán bar.

Đối với kỵ máy xe, nàng dường phụ mẫu là thực duy trì nàng, ngay cả cuối cùng ngày đó bọn họ luôn mãi dặn dò cũng bất quá tam sự kiện.

【 ngày thường đúng hạn ăn cơm, đạp xe chú ý an toàn, còn có tìm cái người ái, đồng dạng cũng người yêu thương người quá ngày tháng thoải mái. 】

Đi vào quán bar, lúc này quán bar sớm đã náo nhiệt đi lên.

Xuyên qua hành lang, cùng nghênh diện đi tới A Huy chào hỏi.

“Tần Căng tử.”

“Ân,” Tần Căng đem mũ giáp đưa cho hắn, bước chân không dừng lại, “Ta ca tới sao?”

“Đã sớm tới rồi, cùng hắn bằng hữu đều ở số 3 ghế lô chờ người đâu.”

Tần Căng gật gật đầu, một bên triều trên lầu đi, một bên nói thầm nói: “Còn còn không phải là kia mấy cái bằng hữu, nhiều năm như vậy cũng không gặp có cái gì bất đồng.”

Mới vừa đi đến trên lầu, liền gặp được từ ghế lô ra tới Giang Miên Nhi.

“Tần Căng tử! Người như thế nào mới đến nha!” Giang Miên Nhi đem điện thoại thu hồi tới, đón nhận đi liền tiếp nhận bánh kem.

Tần Căng bất đắc dĩ nhún nhún vai, “Kẹt xe bá.”

Nói, Tần Căng liền duỗi tay đẩy ra số 3 ghế lô môn, ghế lô nội truyền phát tin ca khúc vừa vận đến kết thúc, trong nháy mắt an tĩnh xuống dưới.

Tần Phóng ngồi ở ghế lô nhất cuối vị trí, cầm microphone liền kêu:
“Tần Căng, đến muộn a! Tự phạt tam ly!”

Tần Căng không thấy rõ hăn, chỉ là nghe xong cái thanh, há mồm liền trả lời: “Tam ly liền tam ly! Ta điếm quý nhất rượu, liền hỏi người đau lòng không tâm ——”

Giọng nói còn không có lạc toàn, Tần Căng liền nhìn đến Hứa Trì đang ngồi ở Tần Phóng bên cạnh.

“Răng đau, còn uống rượu?”

Có chút trầm thấp tiếng nói ở ghế lô vang lên, trừ bỏ Tần Phóng ở ngoài, tất cả mọi người là vẻ mặt ngạc nhiên.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 4 004 nha suy nghĩ người

Chương 4

Nhìn theo bọn họ lái xe rời đi, Tần Căng đứng ở tại chỗ, trực giác nói cho nàng, Hứa Trì cũng ở thông qua kính chiếu hậu xem nàng!

“Tần Căng?”

Nghe tiếng, Tần Căng xoay người nhìn đến Từ Phi Na đang đứng ở nàng phía sau.

“Di? Người hôm nay như thế nào lại đây?”

Từ Phi Na ăn mặc bó sát người váy, trên vai còn đắp một cái khoa trương nhân tạo lông chồn áo khoác, trên tay kéo một cái tay bao, nhìn dáng vẻ là vừa từ quán bar ra tới.

Từ Phi Na giơ tay câu thượng Tần Căng vai, theo Hứa Trì rời đi phương hướng nhìn nhìn: “Bạn trai nga?”

Tần Căng nhún nhún vai, nhấp khóe miệng cười nói: “Không phải.”

Tạm thời không phải.

Từ Phi Na cúi đầu liếc mắt Tần Căng trên cổ nam sĩ khăn quàng cổ, duỗi tay vuốt nói: “Ái muội đối tượng?”

“Sách, người hôm nay như thế nào như vậy bát quái?” Tần Căng làm bộ không vui bộ dáng, xả quá khăn quàng cổ không chuẩn nàng tiếp tục hỏi.

Từ Phi Na cười, buông tay trạm hảo, đem chìa khóa xe nhét vào nàng trong tay.

“Ta mới vừa xã giao xong, uống lên mấy chén, đang lo tìm không thấy đại giá đâu,” Từ Phi Na yêu mị đơn phượng nhãn hướng nàng nháy mắt, “Hai ta thuận đường trở về bá.”

Tần Căng tự nhiên là người được trên người nàng mùi rượu, đỡ quá nàng cánh tay, có chút bất đắc dĩ nói: “Đi thôi, từ đại tiểu thư!”

Hai người bọn nàng là hàng xóm, câu đối hai bên cánh cửa môn. Từ Phi Na là phong đầu công ty chủ quản, thường xuyên ở Tần Căng quán bar xã giao, Tần Căng cũng thường xuyên đưa nàng trở về, ‘hắc tử’ chỉ có thể đặt ở sau hẻm qua đêm.

Tần Căng mở ra Từ Phi Na kia chiếc và phong tao màu đỏ xe hơi triều chung cư phương hướng đi.

“Ta nói, vừa rồi đưa Tần Phóng bọn họ đi cái kia là ai a? Lần đầu tiên thấy ai.....”

Từ Phi Na yêu thích xã giao, kết giao quá nam nhân hai tay chỉ sợ đều không đủ số. Tần Căng tự nhiên không muốn nói cho nàng, ai biết nàng có thể hay không động oai tâm tư đâu. Tuy nói Từ Phi Na đối bằng hữu không tồi, nhưng nữ nhân chi gian sao, duy độc nam nhân không thể chia sẻ.

“Người đừng đánh hấn chủ ý.” Tần Căng cố ý nói cho nàng nghe.

Từ Phi Na tựa lưng vào ghế ngồi, xem Tần Căng kia nghiêm túc dạng nhưng thật ra rất ít thấy.

“Hành, bằng hữu phu không thể chạm vào, ta hiểu!” Từ Phi Na cười đồng ý.

Đèn đỏ hạ, Từ Phi Na quan sát Tần Căng một hồi lâu, vẫn là nhin không được xen vào việc người khác nói: “Nhận thức người mau ba năm, chưa từng thấy quá người đối cái nào nam nhân động tâm đâu, nói nói bái? Tình huống như thế nào a?”

Tần Căng tay cầm tay lái, câu môi cười: “Hôm trước ta đi xem nha, là hẳn cho ta xem..... Ta chính là có chút thích hẳn.”

Nói đến nơi này, Tần Căng không tự giác sờ sờ lỗ tai, nghiêng đầu hỏi nàng: “Phi na, người nói ta đây là nhất kiến chung tình sao?”

Tần Căng ngày thường hấp tấp, nhưng ở tình yêu phương diện này, diễn hình tiểu bạch một cái.

Từ phi na có thể nói là tình trường cao thủ, không nói mười lần, ít nhất có tám lần đều là nàng ném người khác, dư lại hai lần hoà bình chia tay.

Ở Tần Căng đại khái nói hôm trước xem nha trải qua lúc sau, Từ Phi Na tựa hồ đến ra kết luận.

“Người thích hẳn?”

“Ân.” Tuy nói Tần Căng cảm thấy nhất kiến chung tình có chút không thể tưởng tượng.

“Hắn cũng thích người?”

“Này..... Không biết.” Tần Căng cúi đầu nhìn mắt trước ngực khăn quàng cổ, “Có lẽ chỉ là hẳn tương đối thân sĩ?”

Từ Phi Na cười một tiếng, tiếp tục hỏi: “Người ngày mai làm gì đi? Thật sự đi phúc tra?”

“Đúng vậy, ta đều ước hạo.” Tần Căng nghĩ đến ngày mai buổi sáng là có thể nhìn thấy hạo, dưới chân chân ga đều không tự giác đắm thâm vài phần.

Vừa vặn xe đình đến gara, hai người cùng xuống xe, Tần Căng đem chìa khóa xe đưa cho nàng, không ngờ lại bị Từ Phi Na kéo lại tay.

“Tần Căng, nghe ta, ngày mai đừng đi.”

“A?” Tần Căng nhướng mày khó hiểu nói: “Vì cái gì a?”

Từ Phi Na kéo nàng cánh tay, một bên triều thang máy gian đi, một bên giảng kia bộ ‘ đạo lý ’: “Này nam nhân a, người rồi rãnh không còn, người vẫn một ngày đi phúc tra sao, làm hạo nhớ thương người một ngày, dù sao người này rãnh khôn một chốc một lát cũng trường không ra, trống trơn hạo lại nói.”

“Không hạo đi.....”

“Có cái gì không tốt? Hạo hôm nay buổi tối đưa người này khăn quàng cổ, không minh bạch..... Người không hạo một ngày, xem hạo chủ động liên hệ người không? Nếu là vội vã liên hệ người, kia chuẩn là đối với người cũng có ý tứ, không chạy nhi.”

“..... Kia hạo nếu là không liên hệ ta đâu?” Tần Căng nắm chặt khăn quàng cổ một góc, ‘ khiêm tốn thỉnh giáo ’.

Hai người đi vào thang máy, Từ Phi Na ấn xuống lầu tầng kiện, dựa vào một bên cười nói: “Vậy người liền đối cái phúc tra thời gian bái, từ từ tới.”

Ngụ ý, mặc dù Hứa Trì không liên hệ nàng, kia cũng không trở ngại.

Cứ việc Tần Căng cảm thấy phóng hứa bác sĩ bồ câu không tốt, nhưng nghe Từ Phi Na nói như vậy một phen sau, lại có chút nhận đồng.

【 đình ——】

Cửa thang máy khai, hai người sóng vai đi đến cửa nhà, Từ Phi Na cầm chìa khóa đem Tần Căng từ đầu đến chân đánh giá một hồi.

“Làm sao vậy?” Tần Căng nghi hoặc hỏi.

“Giống người cái kia hứa bác sĩ giống nhau ôn tồn lễ độ nam nhân, ta nhưng thật ra kết giao quá mấy cái, bất quá bọn họ phổ biến thích ôn nhu khả nhân hình.....”

Ôn nhu khả nhân?

Đến, này bốn chữ cùng Tần Căng căn bản không hòa hợp.

Từ Phi Na duỗi tay giúp Tần Căng rũ thuận trên trán tóc mái, câu lấy môi đỏ nói: “Trở về chính mình luyện luyện, nói chuyện nhu thanh tế ngữ, cử chỉ kiều mị ôn nhu, bảo đảm nắm chắc.”

Tần Căng nghe được là không hiểu ra sao, một bên mở ra nhà mình môn, một bên hỏi nàng: “Như thế nào nhu thanh tế ngữ, kiều mị ôn nhu?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 5 005 manh mối không đối (bắt trùng

Chương 5

Dựa theo Từ Phi Na biện pháp, Tần Căng có đoán rằng quá hãn sẽ chủ động gọi điện thoại cho nàng, đương nhiên này cũng ứng nghiệm.

Chẳng qua ——

Hãn xuất hiện, là nàng ngoài ý liệu, bằng không cũng sẽ không nói dối nói chính mình phát sốt.

“Hứa bác sĩ, sao người lại tới đây.....”

Hứa Trì đứng ở cửa, nghiêng người triều phòng trong nhìn thoáng qua, “Ta có thể đi vào sao?”

Tần Căng khẽ liếm môi dưới, có chút ngây ngô cười nói: “Nhưng, có thể.”

Chỉ thấy hãn lo chính mình thay dép lê, lập tức đi đến bàn ăn kia, đem trong tay mang đồ vật phóng tới trên bàn.

Một phần cơm hộp bữa sáng, còn không có mở ra cũng đã ngửi được cháo hương khí. Trừ lẫn đó ra, còn có một cái xách tay hộp y tế.

Tần Căng đứng ở tại chỗ ngăn người, vội vàng đi qua đi hỏi: “Hứa bác sĩ, người là tới cửa xem bệnh sao? Vẫn là nói..... Người là riêng tới xem

ta?”

Tần Căng lớn mặt hỏi hần, trong mắt tràn đầy tinh quang, liền chờ hần gật đầu nói đúng rồi.

Nghe tiếng, Hứa Trì trên tay động tác dừng một chút, nghiêng người xem nàng: “Xem như đi. Đến xem ngươi vì cái gì không thể đúng hạn phó ước, có lẽ là hàm răng nhiễm trùng làm cho phát sốt?”

Hứa Trì lại ở bịa chuyện.

Tần Căng mặc kệ nhiều như vậy, dù sao hần tới.

Liền ở Tần Căng đặc chí khi, chỉ thấy Hứa Trì cười ra tây trang áo khoác, triều nàng đến gần một bước, làm bộ muốn thăm cái trán của nàng độ ấm.

Không xong!

Tần Căng vội vàng sau này lui một bước, nói lắp nói: “Ta, có thể là phát sốt tiện thể mang theo bị cảm, hứa bác sĩ ngươi vẫn là biệt ly ta như vậy.....”

Lời nói còn chưa nói xong, Hứa Trì liền đuổi trường cánh tay dò xét đi lên.

Mu bàn tay thượng độ ấm tựa hồ ở nói cho Hứa Trì, trước mặt cái này có chút hoảng loạn Tần Căng, hết thảy bình thường.

“Lượng thân thể ôn đi.” Hứa Trì xoay người mở ra hộp y tế, từ bên trong lấy ra một cái hoàn toàn mới thủy ngân nhiệt kế.

Cái này hộp y tế hần vẫn luôn là đặt ở xe cấp xe, không nghĩ tới hôm nay sẽ dùng đến.

Tần Căng mơ màng hồ đồ nhận lấy, biết rõ trong chốc lát cái này nhiệt kế sẽ biến thành thiết giống nhau chứng cứ vạch trần nàng trang bệnh nói dối.

Hứa Trì kéo áo sơmi ống tay áo, khắp nơi đánh giá một chút, liền xách theo nước ấm hồ đi phòng bếp thiêu nước ấm.

Tần Căng ngồi ở trên sofa, trong tay cầm nhiệt kế chậm chạp không dám kẹp ở dưới nách, chỉ có thể đánh ha ha hỏi hản.

“Hứa bác sĩ, người đối mỗi một cái người bệnh đều như vậy hảo sao? Như vậy để bụng..... Còn tới cửa khám bệnh.....” Tần Căng chột dạ hỏi.

Hứa Trì trở lại phòng khách, bưng ly nước ấm cho nàng, một bên hủy đi cơm hộp hộp, một bên bồi thân cho nàng giải thích: “Người là Tần Phóng muội muội, gửi thu khuê mật, vẫn là ta người bệnh..... Ba tầng quan hệ chồng lên ở bên nhau, không có biện pháp cùng mặt khác người bệnh làm tương đối.”

Chỉ cần là như vậy nghe, giống như còn thực hợp lý đâu.

Tần Căng ‘ nga ’ một tiếng, xem hản lại lần nữa vào phòng bếp, Tần Căng lúc này mới đem tầm mắt thả lại kia chi nhiệt kế thượng.

Dứt khoát nàng uống một ngụm nước ấm, lại đem nhiệt kế khẩu. Hàm, như vậy độ ấm nhất định sẽ cao!

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Tần Căng uống lên khẩu ấm áp thủy, liền ở khoang miệng nội độ ấm còn có tàn lưu thời điểm, liền phải đem nhiệt kế phóng tới trong miệng.

Mới vừa một trương miệng, người nghe được phòng bếp cửa truyền đến hản thanh âm.

“Người đang làm gì?”

Tần Căng cương cánh tay nghiêng đầu xem hắn, xấu hổ cười: “Cái này không phải có thể phóng dưới lưỡi sao.....”

Hứa Trì hơi hơi nhướng mày, dựa vào phòng bếp khung cửa thượng, đôi tay ôm ở trước ngực: “Không tiêu độc đâu, người tốt nhất là kẹp ở dưới nách, chuẩn xác độ giống nhau.”

Tần Căng hồng bên tai, cúi đầu ngoan ngoãn đem nhiệt kế kẹp ở dưới nách.

Thời gian một phen một giây quá khứ, Tần Căng biết chính mình mau giấu không được.

【 leng keng ——】

Chuông cửa vang lên, Tần Căng đột nhiên ngẩng đầu nhìn phía cửa. Đây một tiếng thanh thúy chuông cửa thanh, quả thực chính là cứu nàng với nước lửa bên trong một hy vọng!

“Ta đi mở cửa!!”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 6 006 ta bạn trai

Chương 6

Ở thu được Hứa Trì tin tức sau, Tần Căng ôm di động cười ngây ngô ban ngày.

“Xem đi, ta liền nói ta biện pháp chuẩn hành,” Từ Phi Na vẻ mặt đắc ý, vòng đến phòng bếp nhắc mãi nói: “Người a, tốt nhất rèn sắt khi còn nóng! Lấy ta nhiều năm luyện ái kinh nghiệm tới xem, hai người khẳng định có thể thành.”

Tần Căng đi theo nàng đi vào phòng bếp, đẩy ra muốn nhân cơ hội trộm uống cháo Từ Phi Na. Một bên đựng đầy cháo, một bên nói: “Ta đây một lát liền ước hăn ngày mai buổi sáng phúc tra.”

“Đừng giới a, tuy nói muốn rèn sắt khi còn nóng, nhưng tổng muốn làm điểm nhi tiểu hoa dạng nha.”

Từ Phi Na dựa vào chảo vuốt đùi bên cạnh, vuốt cằm tiếp tục nói: “Tới điểm tiểu kinh hỉ, hiểu không? Kinh hỉ!”

Tần Căng bưng cháo, đứng ở một bên, uống lên một cái miệng nhỏ, nghiêm túc cân nhắc nói: “Ý của người là nói..... Ta ngày mai trực tiếp qua đi, cho hăn cái kinh hỉ?!”

“Không tồi không tồi, thông suốt người.” Từ Phỉ Na một bộ vui mừng biểu tình, như là Tần Căng xuất sư giống nhau.

Tần Căng đi ra phòng bếp, vẫn là cảm thấy không ổn: “Không hảo đi? Nếu là ta đi thời điểm hăn vừa lúc có người bệnh ở đâu?”

“Ai nha, ai làm người thật là đi phúc tra? Phúc tra chẳng qua là một cái cố, còn không phải là vì trông thấy hăn?”

Nghe xong Từ Phỉ Na buổi nói chuyện, Tần Căng thật đúng là ngộ ra điểm nhi đạo lý.

Từ Phỉ Na để sát vào nghe nghe kia thơm ngào ngạt cháo, “Cho ta thịnh một chén bái, làm ta nếm nếm này nam thần đưa cơm hộp có phải hay không so người khác đưa hương?”

Tần Căng về phía sau lui hai bước che ở phòng bếp cửa, ngưỡng cằm nói: “Tìm người những cái đó bạn trai đi, đừng đánh ta này cháo chủ ý.”

Từ Phỉ Na bữu môi, duỗi cái lười eo nói: “Nhìn người kia keo kiệt dạng, không cho uống đánh đổ, đi rồi!”

Nhưng này Từ Phỉ Na mới vừa đi đến huyền quan chỗ, đã bị Tần Căng gọi lại.

“Ta nghĩ tới!”

“Cái gì a? Lúc kinh lúc rống.....” Từ Phỉ Na đứng ở cửa nghi hoặc xem nàng.

Tần Căng vội vàng uống lên mấy khẩu cháo, cầm chén một phóng liền mau chân đi tới Từ Phỉ Na trước mặt.

“Ta cảm thấy người ngày hôm qua nói không sai, ta phải từ hình tượng thượng bắt đầu ‘cải tạo’, này cũng coi như là một kinh hỉ đi?” Tần Căng

nói xong liền cười, như là thấy được tương lai kế hoạch lớn dường như!

“Đi đi đi, đi người kia.” Tần Căng trao quá chìa khóa, đẩy Từ Phi Na liền triều đối diện đi.

Từ Phi Na nghe không hiểu ra sao, “Đi ta kia làm gì? Người không uống cháo?”

Tần Căng lo chính mình từ Từ Phi Na trong túi tìm ra chìa khóa, chủ động giúp nàng mở ra gia môn, cười hì hì nói: “Chỉ cần người không cùng ta đoạt, uống cháo sớm một chút tối nay đều được. Nhưng ta này hình tượng cải tạo chờ không được a ——”

“Vậy người ở chính mình gia cải tạo bái.....”

“Ta kia một đồng cao bồi áo da gì, không được. Ta nhớ rõ người tù quần áo không ít ren váy lụa đâu, nhìn liền thực nữ cái loại này!”

“Tần Căng, người đánh cướp a!!”

“Đừng vô nghĩa! Lại cho ta lấy hai đỉnh tóc giả tới ——”

Lăn lộn hai cái giờ, Tần Căng đứng ở trước gương, nhìn trong gương cái kia có vài phần lệnh người thương tiếc chính mình, nhịn không được run lập cập.

“Người đừng nói, trước kia ta xem người xuyên như vậy tổng cảm thấy làm ra vẻ, hiện tại như vậy xem..... Hình như là ôn nhu không ít.” Tần Căng có cảm mà phát nói.

Duỗi tay đề ra đề làn váy thượng xe sa, Tần Căng không tự giác xoay cái vòng, “Từ Phi Na, người nhưng thật ra nói chuyện a? Đẹp sao?”

Từ Phi Na đứng ở gương bên, ánh mắt không ngừng ở Tần Căng trên người đánh giá, trong miệng thường thường lải nhải cái gì.

“Không đúng, không đúng, vẫn là không đúng.”

Tần Căng nghiêng đầu xem nàng, “Không đúng chỗ nào?”

Từ Phi Na nhìn nàng đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ nói: “Người thanh âm này không đúng, cùng người này áo liền quần đáp không thượng.”

Tần Căng ho nhẹ hai tiếng, tế giọng nói nói: “Nhân gia còn không thói quen sao, luyện một luyện thì tốt rồi, đúng không?”

Nói xong còn không quên hướng Từ Phi Na vút cái mị nhãn.

Từ Phi Na ‘phụt’ cười, ôm bụng nói: “Tuy rằng vẫn là biệt nữ, nhưng có một chút ý tứ.”

Tần Căng học tiểu thư khuê các bộ dáng nhoẽn miệng cười, nghiêng dường như lại vút cái mị nhãn cho nàng.

Từ Phi Na cười đến bụng đều mau rút gân, cuối cùng chân thành khuyên nàng: “Tần Căng, thấy hứa bác sĩ ngàn vạn đừng vút mị nhãn, bằng không hã đưa người đi khám gấp làm sao bây giờ? Ha ha ha..... Nào có người hai con mắt cùng nhau chớp, ha ha ha.....”

Tần Căng xấu hổ mà ghen đỏ mặt, theo bản năng duỗi tay vò đầu, lại không cẩn thận đem tóc giả kéo xuống.....

Xem ra này tóc dài phiêu phiêu giả thực nữ, thật là không dễ làm a

Ngày hôm sau, vì cấp Hứa Trì một kinh hi, Tần Căng buổi sáng ở nhà nhìn ba cái giờ 《 thực nữ phẩm cách thành tựu sổ tay 》 .

Tần Căng nghĩ buổi chiều 4-5 giờ ở qua đi, tốt nhất là đuổi kịp hãn tan tầm thời gian, buổi tối có thể cùng nhau ăn một bữa cơm liền không còn gì tốt hơn.

Từ buổi chiều hai điểm bắt đầu trang điểm, là mang tóc giả liền dùng hơn nửa giờ.

Mặc vào từ Từ Phi Na kia ‘ đánh cướp ’ tới váy, lại xứng một cái chân dệt hậu áo khoác, cuối cùng dẫn lên mấy năm con đường phía trước gửi thu đưa nàng một đôi màu nâu nhạt giày, thật đánh thật một bộ sâm hệ thực nữ phong.

Ra cửa trước, Tần Căng còn cố ý vẽ cái trang điểm nhẹ, son môi cũng là từ Từ Phi Na kia lấy ‘ trầm. Nam sắc ’.

Khẩn đuổi chậm đuổi, ra cửa thời điểm vẫn là mau 5 giờ chung.

‘ hắc tử ’ còn ngừng ở quán bar sau hẻm đầu, vừa vặn nàng này một thân cũng không có phương tiện đạp xe, dứt khoát trực tiếp đánh xe đi qua.

Trước kia ngồi xe taxi, tài xế sư phó nhiều lắm cùng nàng liêu như vậy vài câu. Hôm nay chính là liêu nghiện rồi, một câu tiếp một câu.

Tần Căng âm thầm cười nhẹ, xem ra hình tượng cải tạo thực thành công sao.

Hạ xe taxi, Tần Căng không được tự nhiên sửa sang lại làn váy, gió lạnh một thổi, vẫn là nhịn không được run run một chút.

“A ế!” Tần Căng sờ sờ cái mũi, không cảm cảm thán —— đây là muốn phong độ liền không cần độ ấm nha.

Nhìn khang muộn nha khoa phòng khám liền ở phía trước, Tần Căng xoa xoa tay, có loại thượng chiến trường cảm giác, đã kích động lại khẩn trương.

Đi mau vài bước, đẩy ra cửa kính, quen cửa quen nẻo đi đến trước đài kia.

“Xin hỏi hứa bác sĩ ở sao?” Tần Căng tế giọng nói, sợ chính mình phá công.

Nghe tiếng, cúi đầu vội vàng sửa sang lại văn kiện Lưu hộ sĩ ngẩng đầu xem nàng, vừa định nói chuyện lại dừng lại.

“Người..... Tần tiểu thư?” Lưu hộ sĩ hơi kém không nhận ra tới.

Tần Căng mất tự nhiên vén bên tai đầu tóc, trên mặt đôi cười nói: “Là ta, hử ở sao?”

Lưu hộ sĩ tìm kiếm hạ hôm nay hẹn trước, tò mò hỏi: “Ta nhớ rõ người ước chính là ngày hôm qua phúc tra, nhưng là người ngày hôm qua không có tới..... Chính là hôm nay không có hẹn trước ai?”

“Là, ta hôm nay không hẹn trước, hử hiện tại rất bận sao? Không thể xem sao?” Tần Căng đột nhiên có chút hối hận không hẹn trước.

Lưu hộ sĩ có chút khó xử nhấp nhấp miệng, ý bảo Tần Căng đi một bên chờ đợi khu ngồi: “Ta đi vào hỏi một chút.”

Tần Căng vội vàng gật đầu nói tốt, đi đến chờ đợi khu kia ngồi xuống.

Mới vừa ngồi xuống hạ, đã nghe đến đối diện nữ nhân trên người kia nị người chết nước hoa vị.

Nhúu nhúu mày, giơ tay che miệng ho nhẹ một tiếng, tầm mắt lại không tự giác liếc hướng đối diện nữ nhân kia.

Tinh xảo trang dung, trên chân một đôi quá đầu gối ủng cao gót, màu trắng cao cổ áo lông, cộng thêm một cái vàng nhạt áo gió.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 7 007 hện hò đạt thành

Chương 7

Lý Càn nhìn chăm chăm hai người nhìn nửa ngày, liệt miệng cười: “Tần Căng, người này kéo cái nam liền nói là người bạn trai, người cho ta ba tuổi tiểu hài tử đâu?”

Tần Căng trừng hăn một cái, thuận thế vẫn thượng Hứa Trì cánh tay, “Người tin hay không tùy thích, đừng ở chỗ này cho ta ngọt ngọt, nên làm gì làm gì đi.”

Lý Càn sờ sờ cằm, cố ý nói: “Người muốn nói người cùng hạ duy hảo, ta đây còn có thể tin.....”

Tần Căng nghe ra hăn là cố ý, về phía trước mại một bước, có chút châm chọc hướng hăn nói: “Ta mình nói cho người đi, ta mặc dù là cùng hạ duy nói, người cũng đến bài đến trăm năm sau đi.”

Nói xong, Tần Căng lôi kéo Hứa Trì liền vào văn phòng.

Lý Càn trên mặt không nhin được, phun một tiếng liền cảm giận rời đi.

Tần Căng đóng lại cửa văn phòng, kéo hăn cánh tay cái tay kia cương ở kia chậm chạp không có buông ra. Lại hoặc là không nghĩ buông ra, rốt cuộc cơ hội khó được.

“Hạ duy là ai?”

Trăm triệu không nghĩ tới, Hứa Trì vào cửa sau câu đầu tiên lời nói thế nhưng là hỏi cái này?

“Hạ duy?” Tần Căng dựa lưng vào ván cửa ngậy ngốc ngẩng đầu xem hẳn, “Khi còn nhỏ trụ nhà ta cách vách, sau lại là ta cùng gửi thu học trường, hiện tại là ta này quán bar phía đối tác.”

Tần Căng một năm một mười giới thiệu này hạ duy này hào nhân vật, sợ rơi rớt cái gì.

Hứa Trì nghe nàng nói xong, trong lòng bình dấm chua lúc này mới xem như phù chính vài phần. Bởi vì nàng không có nói là nàng bạn trai, nhắc tới hẳn thời điểm trong mắt không có khác thường biến hóa.

Hứa Trì cúi đầu né tránh nàng tầm mắt, nhìn nàng đáp ở khuỷu tay hẳn chỗ tay nhỏ.

Tần Căng đỏ mặt, ho nhẹ hai tiếng, xấu hổ bắt tay thu hồi đi, còn thuận tiện sờ sờ tóc, làm bộ thực tự nhiên.

Tốt xấu vẫn trong chốc lát, kiểm được!

Hứa Trì cánh tay thượng thiếu nàng kia phân trọng lượng, không khỏi nhấp nhấp khóe miệng.

Tần Căng đột nhiên nhớ tới một giờ trước ở phòng khám sự.

“Hứa bác sĩ, người không phải nói hôm nay muốn vội đến 9 giờ sao? Như thế nào lại không vội sao?”

Hứa Trì ngẩn ra một chút, ngay sau đó đi đến bàn làm việc bên nói: “Có người bệnh lâm thời sửa lại thời gian, cho nên ta trước tiên tan tầm.”

Tần Căng đi theo hần phía sau, nhấp môi cười trộm, lại hỏi tiếp hần: “Vậy người như thế nào tới chỗ này? Người hẹn bằng hữu?”

“Không có,” Hứa Trì xoay người đối thượng nàng tầm mắt, ôn thanh nói: “Đi ngang qua, không nghĩ nhiều liền vào được.”

Là không nghĩ nhiều, nghĩ nàng, liền tới rồi.

Tần Căng vừa nghe Hứa Trì không ước người, trong lòng bùm bùm liền kém phóng pháo hoa. Vê sợi tóc, vê mặt then thùng hỏi hần: “Vậy người khẳng định còn không có ăn cơm đi? Ta vừa lúc cũng không ăn, ta thỉnh người đi!”

“Vô công bất thụ lộc, người mời ta ăn cơm, tổng phải có cái lý do đi?” Hứa Trì cong môi xem nàng, trong giọng nói nghe không ra cự tuyệt ý tứ.

“Người ngày hôm qua nói ba tầng quan hệ, cộng thêm cảm ơn người vừa rồi không làm trò Lý Càn mặt vạch trần ta..... Thỉnh người ăn bữa cơm, không quá phận đi?”

Tần Căng học đi đôi với hành, đem kia ba tầng quan hệ lại dọn ra tới. Hứa Trì tự nhiên là đồng ý, rốt cuộc hần lại đây cũng không phải trạm trạm chân liền đi đơn giản như vậy.

Ăn cơm địa phương liền ở cách vách phố, hai người xuyên qua quán bar sau hẻm đi không được vài bước là có thể đến.

Tần Căng mang theo Hứa Trì mới vừa đi đến sau hẻm, liền nhìn đến ‘ hắc tử ’ cô linh linh ngừng ở ven tường.

“Người hôm nay xuyên như vậy đạp xe tới?” Hứa Trì nhẹ giọng hỏi.

Tần Căng kéo kéo làn váy, có chút ngượng ngùng cười cười: “Không có, hôm trước người đi thời điểm ta liền không lại ky, vẫn luôn đặt ở nơi

này.”

Từ Phi Na nói, Hứa Trì khẳng định không thích nàng đạp xe, nữ hài tử gia gia kỵ cái máy xe, không đủ thực nữ.

Hai người vòng qua sau hẻm, từ phố đuôi liền thấy được đầu đường kia gia sản phòng quán cơm.

Đi mau tới cửa thời điểm, Tần Căng không tự giác thả chậm bước chân, tìm đề tài nói: “Người đã tới nơi này sao? Lão bản Trương ca cùng Tần Phóng rất quen thuộc.”

“Không có tới quá,” Hứa Trì lắc đầu nói, lại bổ sung một câu: “Ta về nước ổn định trụ hạ còn không đến nửa năm.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 8 008 ghen tuông dần dần dày

Chương 8

Chầu này cơm ăn xong tới, Tần Căng đại sửa phía trước đồ tham ăn hình tượng, lắc mình biến hoá miệng anh đào nhỏ, chim nhỏ dạ dày.

Tính tiền thời điểm, Trương ca lại nói Hứa Trì đã sớm đem giấy tờ kết.

Hai người đi trở về đi, Tần Căng đè nặng tóc giả, có chút ngượng ngùng nói: “Lần sau nhất định phải ta tới mua đơn, nói tốt là ta thành người.”

Hứa Trì đi ở lối đi bộ ngoại sườn, đem nàng lui qua bên trong, nhẹ giọng đáp lời nói tốt.

Gió nhẹ phất quá gương mặt, Tần Căng nghiêng đầu, dưới đáy lòng cười trộm nói —— như vậy liền có lý do lại ước hản!

Hai người từng người lòng mang bàn tính nhỏ, nện bước ăn ý thả chậm không ít, hơn nửa ngày mới vòng đến quán bar trước môn.

Dựa theo Tần Phóng ‘ cứng nhắc yêu cầu ’, Hứa Trì thuận thế đưa Tần Căng về nhà.

Lên xe thời điểm, Tần Căng thói quen tính đi kéo xếp sau chỗ ngồi cửa xe.

Hứa Trì đỡ cửa xe, theo bản năng ra tiếng gọi lại nàng: “Tần Căng.”

Tần Căng sửng sốt một chút, tiếp theo liền nghe hắn nói nói: “Người ngồi phía trước đến đây đi, xếp sau có chút loạn.”

Nghe tiếng, Tần Căng vội vàng ứng thanh hảo, đóng lại xếp sau cửa xe, trực tiếp ngồi vào ghế điều khiển phụ thượng.

Ở hệ đai an toàn thời điểm lại nhìn đến xếp sau trống không thực, một chút dư thừa đồ vật đều không có.

Xe chậm rãi khai thượng chủ lộ, hai người ở bịt kín trong xe, trong bất tri bất giác không khí có chút biến hóa.

Qua một hồi lâu, Tần Căng mới bắt đầu tìm đề tài nói chuyện phiếm.

Tần Căng ho nhẹ hai tiếng, đặt ở trên đùi tay nhỏ không tự giác mà nhéo làn váy vải dệt, nhìn lên hắn liếc mắt một cái hỏi: “Hứa bác sĩ, người là như thế nào biết nhà ta địa chỉ nha?”

Ngày hôm qua hắn đột nhiên xuất hiện, thực sự làm Tần Căng hoảng sợ, hỉ so kinh nhiều.

Hứa Trì nắm tay lái tay ngấn ra một chút, ngay sau đó dùng ngón trỏ điểm hai hạ nói: “Người viết ở đăng ký biểu thượng, thực kỹ càng tỉ mỉ.”

Tần Căng ‘ nga ’ một tiếng, lại hỏi tiếp hắn: “Chiều nay ta đi tìm người thời điểm..... Giống như còn có người đang đợi người? Là người bằng hữu sao?”

Hứa Trì nghiêng đầu nhìn Tần Căng liếc mắt một cái, không nghĩ tới dấu điểm, đúng sự thật trả lời nói: “Không xem như bằng hữu, chỉ là ở nước ngoài đọc nghiên khi đồng học.”

“Nàng thích người, đúng không?” Tần Căng lớn mật hỏi, nàng cần thiết hiểu biết tình địch sở hữu tin tức. Bao gồm Hứa Trì đối nàng thái độ.

Tần Căng nói âm rơi xuống, xe vừa vận hành đến nhà nàng dưới lầu.

Hứa Trì cười bỏ đai an toàn, nhấp khóe miệng đón hạ: “Là.”

Tần Căng bắt lấy trước người đai an toàn, cứ việc biết chính mình không nên hỏi, nhưng vẫn là không quản im miệng, bật thốt lên nói: “Vậy người khẳng định không thích nàng đi?”

Hứa Trì không phủ nhận, mà là cong môi xem nàng: “Người cảm thấy đâu?”

“Ta cảm thấy người không thích nàng, bởi vì nếu người thích nàng lời nói, người sẽ không làm nàng chờ lâu như vậy.”

Tần Căng chém đinh chặt sắt nói, lời nói để lại nửa câu chưa nói —— người nói lên nàng khi, trong mắt không chút nào vui sướng. Ít nhất đối lập người xem ta thời điểm, người trong mắt thần thái muốn lượng nhiều.

Hứa Trì không nói tiếp, chỉ là cong môi cười, đẩy ra cửa xe vòng đến nàng bên kia đi, thân sĩ giúp nàng mở cửa xe.

Tần Căng nhấp khóe miệng cười, đi xuống nhà ga ở trước mặt hẳn: “Người còn không có trả lời ta nói rất đúng không đối đâu?”

Hứa Trì một tay đỡ cửa xe, tây trang áo khoác không có hệ khẩu, gió thổi qua, góc áo liền đi theo dương lên.

“Nếu ta thích nàng, kia đêm nay liền sẽ không cùng người ăn cơm.”

Tần Căng vừa nghe lời này, quả thực tựa như đánh hừng. Phấn. Tề dường như, khóe miệng đều phải liệt đến nhĩ sau, “Vậy người, muốn hay không đi lên ngồi trong chốc lát?”

Những lời này giống như là phim thần tượng chuẩn bị! Tần Căng học đi đôi với hành!

Hứa Trì giơ tay nhìn mắt đồng hồ thượng thời gian, nhẹ giọng thì thầm: “Đã 8 giờ rưỡi, 10 giờ chung tả hữu là người. Thể tuyến dịch lim-pha bài độc tốt nhất thời gian, người còn có một tiếng rưỡi, nếu ta đi lên nói..... Vài giờ xuống dưới liền không nhất định.”

Hứa Trì nói vừa mới nói một nửa, Tần Căng liền một hồi loạn tưởng, khuôn mặt nhỏ đều đỏ.

Hứa Trì sờ sờ cái mũi không hề đậu nàng: “Khoảng cách ngày mai buổi sáng 11 giờ, còn có mười bốn tiếng đồng hồ. Nếu lần này người không bỏ ta bồ câu nói, mười bốn tiếng đồng hồ sau phòng khám thấy.”

Tần Căng hồng bên tai, mang theo vài phần thẹn thùng gật gật đầu, nhuyển thanh mềm giọng ứng câu: “Hảo, ngày mai phòng khám thấy.”

Nói xong, Tần Căng thuận tay đem cửa xe đóng lại, nhấp khóe miệng liền hướng phía trước đi, sợ hãi nhìn đến chính mình ‘ tiểu nhân đặc chí ’ bộ dáng.

Mới vừa đi hai bước, đột nhiên ‘ tê ’ mà một tiếng, Tần Căng như là bị thứ gì kéo lại.

Cúi đầu vừa thấy, kia vươngng bận váy lụa chung quy là không tránh được vận mệnh ‘ cửa xe ’, không chỉ có bị cửa xe kẹp lấy, còn xé rách rớt một mảng lớn làn váy thượng vải dệt.....

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 9 009 thứ tự đến trước và sau

Chương 9

Nếu là nói, nữ nhân này là thủy làm, kia Tần Căng lúc này nhất định là tới gần điểm sôi một nồi to nước ấm.

Tiền Giai Nghiên không nghĩ tới Tần Căng sẽ há mồm tới như vậy một câu, có chút xấu hổ sờ sờ tóc, cười nói: “Cũng là, xem nha loại sự tình này rất tư mật, là ta suy xét không chu toàn.”

Nói, Tiền Giai Nghiên liền vòng qua Tần Căng, nắm then cửa tay xoay người đối Hứa Trì nói: “Ta đây liền ở bên ngoài chờ người.”

Tần Căng nhìn chăm chăm nàng, thẳng đến nàng đóng cửa rồi đi, lúc này mới thu hồi tầm mắt.

“Nàng gọi là gì?” Tần Căng ngẩng đầu hỏi hẩn.

“Tiền Giai Nghiên.” Hứa Trì thuận miệng nói, tiến lên một bước đem phòng khám bệnh môn khóa trái thượng, nhìn ra được là phòng ngừa Tiền Giai Nghiên trong chốc lát xông tới.

Tần Căng buông bao, chủ động ngồi trên trị liệu ghế, phiết miệng nói câu: “Ta không thích nàng, thực không thích.”

Hứa Trì từ trên bàn lấy quá nàng lần trước chẩn bệnh kết quả, cong khóe miệng nói: “Đã nhìn ra.”

Tần Căng về phía sau nằm xuống, tầm mắt theo sát hắn một giây cũng không dời đi, “Các người vừa rồi đang nói chuyện cái gì?”

Trời biết cái kia Tiền Giai Nghiên ở hắn phòng khám bệnh lại bao lâu?

Hứa Trì kéo qua nàng đỉnh đầu chiếu quang đèn, không có chút nào dấu diếm trả lời: “Nàng ước ta giữa trưa cùng nhau ăn cơm.”

Tần Căng nghe vậy sửng sốt, hai chỉ tay nhỏ gắt gao mà nằm góc áo, thanh âm rầu rĩ hỏi: “Người đáp ứng rồi?”

“Không có.” Hứa Trì nói liền ở một bên ghế trên ngời xuống.

Chiếu quang đèn sáng ngời, Tần Căng đột nhiên duỗi tay bắt lấy hắn mang bao tay tay, trong mắt tràn ngập chờ mong: “Kia giữa trưa chúng ta.....”

Tần Căng nói còn chưa nói xong, Hứa Trì liền trước đánh gãy nàng lời nói, rũ xuống tay hướng nàng tới gần vài phần: “Hôm nay không được, ta muốn đi ta mẹ kia một chuyến, nói diêm sự tình.”

Nghe hắn nói như vậy, Tần Căng ánh mắt không khỏi ảm đạm xuống dưới. Có chút thất vọng nhấp môi, nhẹ giọng đáp lời: “Hảo đi.”

Tần Căng nói xong liền buông lỏng tay ra, thành thành thật thật nằm ở kia, ngoan ngoãn hé miệng chờ hắn xem nha.

“Ngày mai buổi tối cùng nhau ăn cơm đi,” Hứa Trì thành linh toát ra như vậy một câu, nhìn đến Tần Căng đôi mắt đều sáng, “Có cái điện ảnh vẫn luôn muốn đi xem, đêm mai cùng nhau?”

Tần Căng nháy đôi mắt, mơ hồ không rõ nói: “Hảo!”

Tần Căng nằm ở trị liệu ghế, trước mắt là hắn khoe miệng cười, còn có đỉnh đầu kia chói lọi chiếu quang đèn.

Hạnh phúc tới quá nhanh, làm cho nàng có chút vững.

Hứa Trì cúi đầu xem nàng không ngừng ngây ngô cười, nhin không được nhắc nhở nói: “Lại cười đã có thể nhìn không thấy kia viên răng khôn.”

Tần Căng nhắm mắt lại, nỗ lực đè nặng khóe miệng cười, trang nghiêm trang hỏi hần: “Hứa bác sĩ, ta này răng khôn có thể tối nay nhì rút sao? Ta tưởng nhiều tới phúc tra vài lần.”

“..... Muốn gặp ta, nhất định phải ý lại một viên răng khôn sao?”

Hứa Trì nói liền dùng ngón tay nhẹ điểm nàng cằm, không chuẩn nàng lại lộn xộn.

Tần Căng cong cười mắt, an tĩnh không nói nữa. Dù sao nàng tưởng nói, hần toàn biết.

Phúc tra kết quả chính là, kia viên răng khôn còn ở ấp ủ bên trong. Cứ việc hiện tại đã không nhiễm trùng, nhưng Hứa Trì vẫn là không kiến nghị Tần Căng quá sớm nhổ. Răng khôn muốn ở thích hợp thời gian mới có thể rút.

Đem phúc tra kết quả đưa về hồ sơ, Hứa Trì liền thay ra ngoài quần áo.

“Người hiện tại liền phải trở về sao?” Tần Căng đỡ đỡ có chút oai rớt mũ Beret, tò mò hỏi hần.

Hứa Trì gật gật đầu, lấy quá chìa khóa xe liền hỏi nàng: “Người đi đâu nhì, ta đưa người?”

Tần Căng không cùng hân khách khí, nói muốn đi quán bar xem hai mắt, gần nhất đến cuối tháng, muốn khai cuối tháng hội nghị.

Tần Căng đi theo phía sau hân, liền ở Hứa Trì muốn mở cửa kia trong nháy mắt, Tần Căng một phen kéo lại hân.

“Cái kia Tiền Giai Nghiên khẳng định còn đang đợi người, người liền như vậy đi ra ngoài?” Tần Căng thế hân cân nhắc.

Hứa Trì đối Tiền Giai Nghiên thái độ vẫn luôn đều lãnh đến rớt tra, đối mặt nàng, cự tuyệt nàng, đều là Hứa Trì nhất quán thái độ.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 10 010 vài tia mùi rượu

Chương 10

Tần Căng bị Hứa Trì đưa đến quán bar cửa, một màn này vừa vặn bị bát quái A Huy thấy được, không trong chốc lát toàn bộ quán bar công nhân không một không biết không một không hiểu.

Tần Căng từ sau bếp đi đến nhất hào quầy bar, lại nghe được A Huy ở cùng anh tử kê tai nói nhỏ, bất đắc dĩ mắt trợn trắng.

“Ta nói hai người, tú ân ái có thể hay không tuyên ở tan tằm thời gian?” Tần Căng ngồi ở cao ghế nhỏ thượng, duỗi tay chống đỡ đôi mắt như là nhìn thấy gì thiếu nhi không nên hình ảnh dường như.

A Huy cùng anh tử đối diện cười, ăn ý hưởng trên quầy bar một bò.

“Tần Căng tỷ, người cùng cái kia hứa bác sĩ ở bên nhau?” Anh tử nhỏ giọng hỏi nàng.

Tần Căng nâng má, cười hỏi lại nàng: “Tò mò như vậy nha?”

Hai người liên tiếp gật đầu, liền chờ Tần Căng một cái xác định đáp án.

“Vậy các người đoán, chờ hạ duy trở về, các người cuối năm thưởng còn có thể thừa nhiều ít?” Tần Căng nói liền giơ tay cấp hai người một

người một cái đầu băng nhi, “Nhìn hai người mỗi ngày không làm chính sự, liền biết bát quái.”

Nói, sau bếp sư phó liền bưng ăn tối. A Huy cùng anh tử phân công nhau đi vội, không ngại ngại Tần Căng ăn cơm trưa.

Tần Căng ăn hai khẩu, đột nhiên nhớ tới cái gì, từ ba lô lấy ra máy xe chìa khóa, lại gọi tới A Huy: “Người trong chốc lát giúp ta đem ‘ hắc tử ’ đẩy mạnh kho hàng, nhớ rõ đắp lên chống bụi tráo.”

A Huy tiếp nhận chìa khóa xe, có chút khó hiểu hỏi: “Như thế nào..... Tần Căng tử, không phải là hứa bác sĩ không cho người kỵ đi?”

Tần Căng cầm lấy nữa, cười lắc đầu: “Là ta chính mình tưởng thay đổi phong cách, trước tạm thời giới một đoạn thời gian đi.”

A Huy ước lượng chìa khóa, ngo ngoe rục rịch hỏi: “Nếu không Tần Căng tử người cho ta mượn kỵ.....”

“Kỵ người cái đại đầu quý!”

Tần Căng cùng anh tử trăm miệng một lời mắng, A Huy gãi gãi đầu, đành phải ngoan ngoãn đi dịch xe.

Buổi chiều, Hứa Trì ở phòng khám nhận được Tần Phóng điện thoại.

“Ở đâu đâu?” Tần Phóng vẫn là kia nhất quán tán mạn ngữ điệu.

“Phòng khám,” Hứa Trì một bên lật xem trong tay bảng biểu, vừa nói: “Có việc nói sự.”

Tần Phóng hít một hơi, không vui nói: “Nha, người còn túm thương? Người cho ta thẳng thắn từ khoan, rốt cuộc khi nào thông đồng Tần Căng?”

“Cá nhân riêng tư vấn đề, cự tuyệt trả lời.” Hứa Trì cố ý không nói, Tần Phóng ý đồ xấu nhiều, nếu là làm hấn nhúng tay bọn họ sự, còn không biết sẽ thế nào đâu.

Tần Phóng biết Hứa Trì tạm thời sẽ không nói, đơn giản trực tiếp thiết nhập chủ đề.

“Người là nghiêm túc sao?”

“Là.”

“Có bao nhiêu nghiêm túc?”

“So người đối Giang Miên Nhi nghiêm túc.”

Tần Phóng phun một tiếng, mắng: “Ta đối miên nhi như thế nào không nghiêm túc?”

“Người dám công khai cùng Giang Miên Nhi quan hệ sao?” Hứa Trì khoe miệng câu lấy cười, lượng hấn trước mắt không dám.

Nghe được lời này, Tần Phóng ngưỡng ở trên sofa cười: “Còn có một năm, nàng một tốt nghiệp, đôi ta liền lãnh chứng.”

Hiện tại Giang Miên Nhi còn không có tốt nghiệp, Tần Phóng cùng nàng trường học có hợp tác, thi thoảng sẽ đi giáo mấy tiết khóa, về công về tư, hai người bọn họ đều nhất định phải lại kiên trì ngâm tình yêu một năm mới được.

Hứa Trì chuyển đầu ngón tay ký tên bút, lại dờ dờ trên mũi tế biên mắt kính, “Một năm, đối chúng ta tới nói vậy là đủ rồi.”

Tần Phóng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó nghe hiểu hấn ý tứ trong lời nói.

“Nguyên lai tiểu tử người là cái □□ a! Nhiều năm như vậy ta như thế nào liền không phát hiện đâu? Ai ta thật không nghĩ tới người nha buồn dùng sức đâu!” Tần Phóng một đốn chế nhạo.

Hứa Trì giờ di động nghe xong nửa ngày, Tần Phóng nói xong lời cuối cùng mới nói đến chính sự.

“Ta biết hai người hai ngày này đi được gần, vừa lúc mấy ngày nay ta mang theo miên nhi đi nơi khác đi công tác, Tần Căng bên kia người liền nhiều chiêu cố điểm đi, xem như cho người cơ hội a!”

“Hảo.” Hứa Trì dứt khoát đồng ý.

Ngày hôm sau, Tần Căng ở nhà trang điểm ban ngày, gần nhất mấy ngày mang tóc giả càng ngày càng không thoải mái, nàng dứt khoát ở trên mạng học tập sửa sang lại chính mình tóc ngắn.

Cái gọi là tóc ngắn nữ nhân cũng có thể mê người đáng yêu sao, nàng dùng máy uốn tóc trang điểm mau một giờ, tích lũy bị năng đến gương mặt ba lần, năng tới tay chỉ năm lần. Rốt cuộc làm ra một chút cuốn.

Mang lên cao trung lúc ấy mưa anh đào khuyên tai, cả người đều tản ra thiếu nữ hơi thở!

Ít nhất Tần Căng là như vậy tự mình cảm giác.

【 ong ong ——】

Di động chấn hai hạ, là Hứa Trì phát tới tin tức.

【 Hứa Trì: Đến dưới lầu. 】

Tần Căng cầm di động, cười ngây ngô vài tiếng, hoả tốc mặc vào giày, lấy chìa khóa ra cửa!

Liền ở Tần Căng hừ tiểu khúc khóa cửa thời điểm, sau lưng đột nhiên truyền đến huyết sáo thanh.

Tần Căng hoảng sợ, xoay người thấy Từ Phi Na chính dựa vào nhà mình khung cửa thượng, vẻ mặt bát quái nhìn nàng: “Tần đại mỹ nữ, đi đâu nha? Hẹn hò nga?”

Tần Căng đôi tay giao điệp ở ngực. Trước, mang theo vài phần đắc ý nói: “Đúng rồi, hứa bác sĩ ước ta ăn cơm, cộng thêm xem điện ảnh.”

“Không tồi sao,” Từ Phi Na đến gần một bước, giúp nàng sửa sang lại cổ áo, không khỏi cảm thán lên: “Chúng ta Tần Căng muốn lớn lên lạc, đêm nay tỷ tỷ ta không trở lại, người nếu là muốn mang hứa bác sĩ về nhà phát sinh điểm nhi cái gì, tường ngăn bảo đảm không nhĩ, người chỉ lo.....”

“Đi người ——”

Tần Căng mắc cỡ đỏ mặt ‘ sách ’ nàng một tiếng, ở nàng trước mặt dạo qua một vòng: “Người xem ta này thân, còn hành đi?”

“Được rồi được rồi, đừng cùng ta nơi này mỹ, chạy nhanh tìm người hứa bác sĩ đi thôi!”

Nói Từ Phi Na liền phải đi theo nàng cùng nhau xuống lầu.

Tần Căng một cái phanh gấp, dừng lại bước chân liền hướng nàng một đống cười.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 11 011 đi nhà ta đi

Chương 11

Tần Căng từ lượng còn có thể, rất ít có uống say thời điểm, bởi vì nàng tương đối khống chế chính mình, sẽ không làm chính mình say đến phim ngắn.

Năng quá rượu gạo nửa hồ đi xuống, khiến cho nàng cả người đều ẩm đào dạt. Hơn nữa cái kia ẩm dán, hiện tại một chút lạnh lẽo đều không có. Ngay cả gương mặt đều là hồng.

Hứa Trì xác định nàng không có uống say, lúc này mới mang nàng lên xe xem điện ảnh.

Đuổi tới rạp chiếu phim thời điểm, bọn họ vừa vặn là cuối cùng một đôi tiến tràng. Mở màn trước quảng cáo đều bá xong rồi.

Phòng chiếu phim ánh đèn thực tối tăm, trừ bỏ màn ảnh thượng chiết xạ lại đây ánh sáng, Tần Căng cái gì đều nhìn không thấy, liên tiếp dẫm hai người chân, mới ngồi vào trên chỗ ngồi.

“Ngượng ngùng, ngượng ngùng.” Tần Căng nhỏ giọng cùng bên tay phải đại ca nói, cả người về phía sau tựa lưng vào ghế ngồi, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tần Căng trộm triều Hứa Trì bên cạnh nhìn thoáng qua, hắt bên cạnh ngồi cái chụp mũ nam nhân.

Tần Căng đem tiểu túi xách đặt ở trên đùi, hai cái cánh tay như là bị cái gì chống đỡ dường như, tể thật sự.

Nhìn trong chốc lát, thẳng đến điện ảnh cái thứ nhất tay nải vang lên, Tần Căng lúc này mới xê dịch thân mình, ngẩng mắt bên phải đại ca.

Hảo gia hỏa nhi..... Đây đại ca đến có hai trăm cân, quả thực một khối to đầu một thạch đôn a! Trách không được nàng cảm giác như vậy tể.

Này mỗi người đều ăn mặc hậu áo khoác, thậm chí có người còn ăn mặc áo lông vũ, một cái tể một cái, đến Tần Căng này chỉ cảm thấy tay chân cũng không dám lộn xộn, sợ đụng tới nhân gia.

Tần Căng nhất cử nhất động, sở hữu động tác nhỏ, Hứa Trì đều thấy được.

Lại một lát sau, liền ở Tần Căng lại lần nữa rút tay về cánh tay thời điểm, bên trái tay vịn đột nhiên bị hắt đẩy đi lên.

Tần Căng sửng sốt một chút, cho rằng hắt là muốn đứng dậy đi ra ngoài, theo bản năng triều hữu cho hắt nhường chỗ.

Hứa Trì xem nàng còn triều hữu dựa, chỉ có thể vươn tay đi kéo nàng.

“Ân?” Tần Căng cúi đầu xem hắt cầm chính mình thủ đoạn, hiển nhiên không minh bạch.

“Không cảm thấy tể sao?”

Hứa Trì thanh âm thực nhẹ, nhưng nàng vẫn là một chữ không rơi đều nghe được.

Giây tiếp theo, đương nàng vai đâm tiến hẳn trong lòng ngực, Tần Căng lập tức liền ngậy ngấn cả người. Phục hồi tinh thần lại, Tần Căng cắn môi dưới sợ tiếng cười chạy ra, “Ân.....”

Tay trái trên cổ tay, hẳn lòng bàn tay độ ấm không ngừng khuếch tán, cứ việc nàng tầm mắt vẫn luôn ở đại màn ảnh thượng, nhưng tâm tư đã sớm chạy tới hẳn nơi đó.

Một phút đồng hồ qua đi, hai phút qua đi, ba phút.....

Tần Căng chậm rãi thả lỏng thân thể, ý đồ dùng dư quang xem hẳn, nhưng hoàn toàn thấy không rõ.

Bất quá như vậy cũng hảo, thuyết minh Hứa Trì cũng thấy không rõ nàng biểu tình! Nghĩ vậy, Tần Căng nhịn không được gọi lên khóe miệng, lặng lẽ đem đầu triều hẳn trên vai tới sát.

Yes! Đáp thượng!

Tần Căng nhắm mắt lại, hơi kém hoan hô ra tiếng, chỉ có thể nhấp khóe miệng cường trang bình tĩnh.

Hứa Trì cảm giác được trên vai nhiều một phần trọng lượng, không dấu vết cong cong môi.

Tần Căng dựa vào hẳn trên vai, nghe hẳn trên người cực đậm thanh hương vị, không biết là giặt quần áo dịch hương vị vẫn là hẳn hữu dụng nước hoa thói quen.

Tóm lại, Tần Căng thực thích cái này hương vị. Lại hoặc là nói, nàng thực thích hẳn, cho nên thích cái này hương vị.

Có Hứa Trì bả vai dựa vào, cộng thêm khoa học viễn tưởng loại đặc hiệu điện ảnh đối nàng tới nói quá mức buồn tẻ, mới vừa uống lên mấy

chén rượu gạo Tần Căng..... Ngủ rồi.

Hơn nữa, nàng còn ngáy ngủ.

Hứa Trì bên tai truyền đến rất nhỏ tiếng hô, thanh âm rất nhỏ, cơ hồ là chỉ có hần một người có thể nghe được.

Thoáng triều hữu nghiêng đầu, thấy Tần Căng đem đầu gối lên hần trên vai, tiếu. Miệng hơi. Trương, trên má còn phiểm một chút đỏ ửng, ngủ đến kia kêu một cái thơm ngọt.

Hứa Trì không cấm cúi đầu cười, không có đánh thức nàng, mà là dặt cầm nàng kia tế. Miềm tay nhỏ.

Tần Căng tỉnh lại thời điểm, vừa vận nhìn đến màn ảnh thượng đang ở lẫn lộn diễn viên biểu, mà chung quanh người xem cũng ở lục tục ly tràng.

Đột nhiên, Tần Căng cảm giác tả trên má có chút tê dại, sững sốt một chút lúc này mới nhớ tới chính mình vẫn luôn dựa vào bờ vai của hần.

Vội vàng ngồi thẳng thân mình, Tần Căng một bên xoa tả gương mặt, một bên dùng dư quang xem hần: “Đi, đi thôi.”

Nói xong Tần Căng liền trước đứng lên tới, sợ hần hỏi chính mình điện ảnh như thế nào?

Hai người theo đám người đi ra phòng chiếu phim, Tần Căng lạng lẽ sờ sờ khóe miệng, hần là không chảy nước miếng.....

Tần Căng mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa nhắc đầu liền đâm vào hần trong mắt.

Hứa Trì cố ý nhìn về phía nàng khóe miệng, hướng nàng để sát vào một bước, nhẹ giọng nói: “Ta giúp người cọ qua.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 12 012 cơ hội khó được

Chương 12

Tần Căng rụt rè, kiên trì hai cái hiệp liền đi theo Hứa Trì đi nhà hăn.

Ngồi trên xe, Tần Căng thường thường cho hăn giải thích một câu: “Người nếu là không có phương tiện nói, người có thể trực tiếp cùng ta nói.....”

Dọc theo đường đi, Hứa Trì chỉ là nhấp khöhe miệng đạm cười, làm bộ không thấy được nàng kia mừng thầm tiểu biểu tình.

Tần Căng nhìn ngoài cửa sổ, tâm tình một nửa là hưng phấn, một nửa là khẩn trương.

Hít sâu một hơi, nhìn đường xe chạy hai bên vật kiến trúc, Tần Căng đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Cái này phương hướng là triều thị bắc đi, hăn mấy ngày hôm trước đi nhà nàng thời điểm, rõ ràng nói hăn là tiện đường.....

Hứa Trì sở trụ chung cư hoàn cảnh thực không tồi. Xe một đường khai vào ngầm bãi đỗ xe, Tần Căng xuống xe liền vẫn luôn đi theo bên cạnh hăn.

Rốt cuộc mới đến sao.

Tần Căng đi ở hần bên tay phải, đi vào cửa thang máy khâu, thang máy vừa vận tới rồi.

【 đình ——】

Cửa thang máy mở ra, chỉ thấy một cái ăn mặc quản lý viên chế phục trung niên nam nhân đứng ở thang máy.

“Đã trở lại, hứa tiên sinh.” Nam nhân cười hướng Hứa Trì cùng Tần Căng gật gật đầu, cũng giúp hai người chặn cửa thang máy.

Hứa Trì lên tiếng, một bên nghiêng người ý bảo Tần Căng đi vào trước, một bên cùng nam nhân nói nói: “Vất vả.”

Nam nhân cười thối lui đến cửa thang máy ngoại, tầm mắt ở Tần Căng trên người nhìn hai mắt, thẳng đến cửa thang máy đóng lại, mới tò mò gãi gãi đầu nói nhỏ nói: “Vẫn là lần đầu tiên thấy hứa tiên sinh mang bạn gái về nhà đâu, nhìn còn rất đáng đối.”

Thang máy chậm rãi bay lên, chung cư này là lầu một một hộ, mà nhà hần ở đệ thập nhất tầng.

Tần Căng đi theo hần đi ra thang máy, nhin không được hỏi hần: “Hứa bác sĩ, người là một người trụ đi?”

Tuy rằng cái này đáp án đã thực khẳng định, nhưng Tần Căng vẫn là muốn hỏi.

Hứa Trì dùng vân tay giải khóa, chỉ nghe ‘ tháp ’ mà một tiếng, cửa mở.

“Trước kia là.” Hứa Trì đạm thanh nói.

Tần Căng giật mình, đứng ở tại chỗ không dám cất bước, “Ta đây.....”

Hứa Trì xem nàng không dám tiến, đành phải đành chỉ đậu nàng, dẫn đầu đi vào đi: “Hôm nay người ở, cho nên là hai người.”

Nghe vậy, Tần Căng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nàng nhưng không có làm thật lớn tình hình chiến tranh địch, xé rách tóc chuẩn bị đâu.

Quả nhiên là nàng xem kịch trúng độc quá sâu.

Đi vào nhà hăn, Tần Căng còn không có tới cặp đánh giá trong nhà trang hoàng, đã bị hăn kia tú giày thuần một sắc nam sĩ dép lê đổi mới nhận tri.

“Vẫn luôn đều chỉ có Tần Phóng bọn họ mấy cái lại đây, cho nên liền không mua nữ sĩ dép lê.”

Nói, Hứa Trì khom lưng từ nhất bên phải cầm song toàn tân nam sĩ dép lê, đặt tới nàng bên chân.

“Cái kia Tiền Giai Nghiên..... Nàng không có tới quá sao?” Tần Căng dẫm lên cặp kia lớn mấy hào nam sĩ dép lê, chờ hăn trả lời.

Hứa Trì tùy tay đem áo khoác treo ở trên giá treo mũ áo, nhin không được duỗi tay xoa xoa nàng tóc: “Người làm gì lão đề nàng?”

Tần Căng nhìn thẳng hăn đôi mắt, bật thốt lên nói: “Người không trả lời, chính là đã tới.”

Hứa Trì cười nhẹ xem nàng, nàng này bình dẫm chua đảo đến thật là nhanh.

“Không có tới quá, nàng không biết nhà ta ở đâu.” Hứa Trì đúng sự thật trả lời.

Tần Căng vốn đang có chút nghi ngờ, đột nhiên nghĩ đến Tiền Giai Nghiên lại nhiều lần ở phòng khám đồ hẩn, xem ra là thật sự không biết nhà hẩn địa chỉ. Bằng không khẳng định trực tiếp đồ gia môn.

Suy nghĩ cẩn thận, Tần Căng một thân nhẹ nhàng, thậm chí còn có chút kiêu ngạo đâu. Nàng chính là cái thứ nhất trụ tiền nhà hẩn nữ nhân!

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 13 013 con lười động

Chương 13

Coi như Hứa Trì ở bên ngoài kêu nàng lần thứ hai khi, Tần Căng vội vàng cắt đứt điện thoại, mở cửa đi ra ngoài.

Vừa đi ra ngoài, Tần Căng liền nhìn đến Hứa Trì trong tay chính cầm một bộ quần áo triều nàng đi tới.

“Này bộ quần áo ở nhà là tân, phòng tắm cái thứ hai tủ bát có tân bàn chải đánh răng cùng khăn tắm,” Hứa Trì nói liền đem quần áo đưa tới nàng trong tay, “Ta đi thư phòng xem một lát văn kiện, người trước tắm rửa đi.”

Tần Căng ôm quần áo, nhẹ điểm đầu nói tốt.

Nhìn hắn xoay người đi đến thư phòng bóng dáng, Tần Căng không khỏi nhớ tới Từ Phỉ Na lời nói.

Tính, nàng vẫn là trước dừng nghĩ như vậy nhiều.

Tuy rằng Tần Căng có đôi khi sẽ lỗ mãng, nhưng nàng vẫn là biết, ở trong nhà người khác tá túc, cơ bản lễ phép vẫn là muốn.

Không có nước tẩy trang, Tần Căng đành phải dùng hắc nam sĩ sữa rửa mặt, tháo trang sức lực độ thể nhưng cực kỳ hảo.

Nhà hăn trong phòng tắm có cái bồn tắm, nhưng suy xét đến là mới đến, Tần Căng không có lựa chọn phao tắm, mà là lựa chọn đơn giản nhanh chóng tắm vòi sen.

Vòi hoa sen sái ra bọt nước, thủy ôn vừa vắn.

Tần Căng đứng ở tắm vòi sen hạ, một bên hướng về phía thân mình, một bên xoay người đánh giá này trong phòng tắm vật trang trí.

Màu xám nhạt nam sĩ khăn tắm đáp ở một bên, bồn rửa tay thượng chỉ có một bộ hăn rửa mặt đồ dùng, bên cạnh bãi kia bộ, là nàng mới vừa dùng quá.

Tủ bát không có dư thừa mỹ phẩm dưỡng da, đồ trang điểm, này ý nghĩa..... Hăn thật là một người trụ.

Tần Căng nhin không được đánh cái hắt xì, xoay người đem thủy ôn điều nhiệt một ít.

Tắm rửa xong, Tần Căng cầm dự phòng thuần trắng sắc khăn tắm lung tung xoa xoa tóc. Mặc vào hăn cấp kia thân gia cư phục, Tần Căng đứng ở gương, có chút tiểu thất vọng bĩu môi.

Còn tưởng rằng có thể xuyên hăn màu trắng áo sơmi đâu, chính là cái loại này có thể che khuất mờng, nửa người dưới càng ẩn càng hiện, giơ tay khiến cho người muốn phạm quy.....

Tần Căng than nhẹ một tiếng, quả nhiên phim truyền hình đều là gạt người.

Cúi đầu nghe nghe trên người hương vị, Tần Căng mị mị cười mắt, dùng hăn tắm gội nhũ, xuyên hăn quần áo ở nhà, ngay cả trên người hương vị đều là của hăn.

Tần Căng vẩy vẩy tóc, mở ra phòng tắm môn đi ra ngoài. Trộm triều thư phòng phương hướng nhìn thoáng qua, thư phòng môn chính hờ khép, Tần Căng có chút kinh ngạc, nguyên lai hắc buổi tối ở nhà còn muốn công tác a?

Cất bước đi qua đi, ở hắc cửa thư phòng khẩu dừng lại bước chân, giọng nhẹ gõ cửa bản: “Hứa bác sĩ, ta tẩy hảo.”

“Ân, khăn trải giường cùng chăn đều giúp người phô hảo,” Hứa Trì ngẩng đầu thấy nàng không có vào, nhẹ nhấp khóe miệng nói: “Đi ngủ sớm một chút đi, ngủ ngon.”

“Hảo, ngủ ngon.”

Tần Căng nói xong, liền xoay người trở về phòng cho khách.

Vào phòng cho khách, Tần Căng đóng cửa lưng dựa ở ván cửa thượng, có chút ảo não lẩm bẩm: “Người a người, thật là bị phỉ na tên kia nhi nói trúng rồi sao.....”

Không biết như thế nào, Tần Căng rất sợ tới gần hắc. Càng là muốn được đến, liền càng là sợ.

Tần Căng gục xuống đầu, đi đến mép giường, xem hắc phô tốt đệm giường, Tần Căng thở phào một hơi, tự mình an ủi nói: “Không có quan hệ! Tường ngăn ngủ chung, này cũng thực không tồi!”

Nói, Tần Căng kéo ra chăn liền phải nằm xuống. Đột nhiên, dư quang thoáng nhìn trên tủ đầu giường kia ly còn mạo hiểm nhiệt khí nước ấm.

Tần Căng lập tức ngồi thẳng thân mình, đoan quá pha lê ly, hừ uống một ngụm.

“A..... Năng, năng.....” Tần Căng vội vàng đem pha lê ly buông, sờ sờ bị năng đến môi, vẫn là không nhịn xuống, cười ngây ngô hai tiếng.

Hắn còn rất tri kỷ sao.

Tắt đèn, Tần Căng nằm ở trên giường, khoe miệng cười hơn nửa ngày cũng chưa rút đi.

Xoay người, lại xoay người..... Nửa giờ sau, Tần Căng đột nhiên từ trên giường ngồi dậy tới.

Không được! Nàng không thể ngủ, không thể liên như vậy lãng phí đêm nay rất tốt thời gian!

Kiên định ý nghĩ của chính mình, Tần Căng một tiếng trống làm tỉnh thần hăng hái thêm xuống giường, đi đến phòng cửa. Tay còn không có đáp thượng then cửa tay, lại tưng.

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội.....” Tần Căng tay trái nắm tay phải, qua lại hít sâu, “Quá sốt ruột cũng không tốt, loại chuyện này tóm lại muốn từ từ tới.”

Mới vừa vừa nói xong, Tần Căng lại lập tức lắc đầu, phủ nhận chính mình nói: “Chính là không nóng nảy không được a, lần sau chìa khóa cũng sẽ không vô cớ không thấy, sai thất cơ hội tốt, liên rớt cuộc không có biện pháp!”

Tần Căng đứng ở phòng cửa, đôi tay che mặt, thật là rối rắm.

“Ai nha! Mặc kệ! Ta lại không làm cái gì, ta liền đi ra ngoài nhìn xem, nói không chừng hắn đã ngủ đâu.”

Cấp chính mình một trận cổ lên cổ vũ, Tần Căng rớt cuộc ẩn hạ then cửa, miêu thân mình, lạng lẽ mở ra một cánh cửa phùng.

Một cm, năm cm, mười cm.....

“Ngủ không được?”

Ngoài cửa đột nhiên vang lên hân thanh âm, Tần Căng vội vàng hướng về phía trước xem. Chỉ thấy hân đứng ở cửa, khóe miệng câu lấy cười hỏi nàng: “Người vừa rồi nói cái gì ‘ không có biện pháp ’?”

Tần Căng đứng thẳng thân mình, chột dạ sờ sờ khung cửa, “Không, không có a, ta là nói không có biện pháp ngủ.”

Trời biết hân ở cửa đứng bao lâu.....

“Ta cũng ngủ không được, muốn xem phim nhựa sao?” Hứa Trì nói liền triệu phòng khách đi đến.

Tần Căng không tự giác đuổi kịp hân, lúc này mới thấy hân trong tay cầm mấy cái phim nhựa đĩa.

“Là loại nào phim nhựa?” Tần Căng đi theo hân đi đến phòng khách, bật thốt lên hỏi.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 14 014 a di ngài nói

Chương 14

Phòng khách thực an tĩnh, an tĩnh đến mức dù không có khai loa, Hứa Trì cũng nghe thật sự rõ ràng.

Tần Căng rõ ràng nhìn đến Hứa Trì mày nhíu.

Hứa Trì đi lên trước, muốn tiếp nhận di động cùng điện thoại kia đầu Tiền Giai Nghiên đối thoại. Tần Căng theo bản năng đem điện thoại cử cao, dùng ánh mắt ý bảo hẩn —— ta tới nói?

Hứa Trì sửng sốt một chút, câu lấy khoe miệng gật đầu ngầm đồng ý.

Tần Căng ấn hạ loa, đối với điện thoại kia đầu Tiền Giai Nghiên nói: “Tiền tiểu thư, người buổi tối ngủ thời điểm chẳng lẽ đều không liên quan đèn sao?”

Sợ hắc? Ngốc tử mới tin người!

Tiền Giai Nghiên nghe được Tần Căng thanh âm, lập tức thu hồi nũng nịu tiếng nói, dọn ra khắc nghiệt sắc mặt hỏi ngược lại: “Tần Căng? Vì cái gì là người tiếp điện thoại? Hứa Trì đâu?”

Tần Căng đối thượng Hứa Trì tầm mắt, biên nói đối nói: “Hẩn ngủ.”

Chỉ là này ba chữ, liền phải đem Tiền Giai Nghiên khí tặc.

“Người.....” Tiền Giai Nghiên nắm chặt di động, híp mắt thấp giọng hỏi: “Tần Căng, người thích Hứa Trì, đúng không?”

Tiền Giai Nghiên tiếng nói vừa dứt, Tần Căng liền chột dạ dời đi tầm mắt.

Thấy Tần Căng không trả lời, Tiền Giai Nghiên cười lạnh nói: “Hứa Trì sẽ không thích người, ta nhận thức hẳn đã bao nhiêu năm, thế nào đều sẽ không đến phiên người, người không cần uống phí tâm tư..... Hơn nữa, người cho rằng ta sẽ tin tưởng các người đã xảy ra cái gì sao?”

Tần Căng nghe được lời này, thật là bị chọc giận, nhưng lập tức bị lý trí thay thế, học nàng cười lạnh thanh âm hồi nói: “Người nhận thức hẳn nhiều năm như vậy, cũng không gặp các người có cái gì kết quả, có thể thấy được hẳn đối với người là thật sự không có hứng thú đi?”

Tần Căng nói trúng rồi. Nhiều năm như vậy tới, Hứa Trì liền tay nàng cũng chưa dắt quá, tốt nghiệp tiệc tối thượng liền cái ôm đều không có, Tiền Giai Nghiên không cam lòng.

“Hào a, ta đây coi như làm các người ở bên nhau. Các người có thể thật nhiều lâu? Ba ngày? Vẫn là ba tháng? Hẳn không thích người cái này loại hình, người không cần.....”

“Tiền tiểu thư, người lớn như vậy tuổi, người sốt ruột là hẳn là, này ta có thể lý giải.” Tần Căng không cho nàng lưu lời nói phùng, cầm di động trực tiếp khai đổi.

“Nhưng người lớn như vậy người, còn dùng sợ hắc loại này lạn lấy có? Đèn hồng rồi người tìm bất động sản, Hứa Trì không phải tu đèn, càng không phải cho người chiếu sáng lên!”

“Nói nữa, ta là vừa nhận thức hẳn không lâu, nhưng kia lại thế nào? Chúng ta tình đầu ý hợp, tình yêu tới chỗ đều ngăn không được, người

không hiểu cũng đừng cãi nhai cái không để yên.....”

“Còn có, hiện tại đôi ta ở bên nhau, liền không chuẩn người hơn phân nửa đêm cho hấn gọi điện thoại! Không có việc gì không chuẩn đánh, có việc người báo. Cảnh, bảo đảm so với hấn đi mau. Tái kiến!”

Nói xong liền trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Tần Căng thở hỗn hển, đem điện thoại đưa cho hấn, lăm bắm một câu: “Ta hiện tại càng chán ghét nàng.”

Hứa Trì tùy tay đưa điện thoại di động đặt ở trên bàn trà, duỗi tay xoa xoa nàng tóc ngắn, tựa như xoa sinh khí tạc mao sau tiểu miêu dường như.

“Còn đói sao?”

Tần Căng cảm eo hít sâu một hơi, nàng đều khí no rồi. Ngẩng đầu nhìn hấn, nhe răng ra một câu: “Người cũng cảm thấy nàng thực chán ghét đi?”

Hứa Trì khoe miệng nhấp cười gật đầu, vừa rồi nàng kia một hồi nói, phỏng chừng Tiền Giai Nghiên ngày mai liền sẽ cho hấn mẹ gọi điện thoại. Bất quá, không sao cả.

Phòng khách đột nhiên an tĩnh, Tần Căng ngược mắt nhìn hấn một cái, nhin không được hỏi hấn: “..... Người thích cái gì loại hình?”

Hứa Trì nhìn nàng, một hồi lâu không nói chuyện.

Tần Căng nuốt nuốt nước miếng, không nghĩ tự thảo mất mặt, dứt khoát xua xua tay nói: “Tính, ta không đói bụng, ta đi ngủ.”

Nói Tần Căng liền vòng qua hấn, bước nhanh đi vào phòng.

Đóng cửa lại, Tần Căng đem đầu để ở ván cửa thượng, nặng nề thở dài một hơi —— ‘ hắn rốt cuộc có thích hay không ta a?! ’

Nàng vừa rồi cố ý ám chỉ Tiền Giai Nghiên những lời này đó, cũng là muốn nhìn một chút Hứa Trì rốt cuộc cái gì phản ứng. Nhưng hắn đã không phủ nhận, cũng không đánh gãy nàng. Lại không giống như là cam chịu.....

“Hảo phiền a ——”

Tần Căng nhắm mắt lại, hiện tại nàng hoàn toàn không nghĩ cái gì nhị lữ đánh, chỉ nghĩ sớm một chút nhi làm minh bạch tâm tư của hắn.

Phòng khách, Hứa Trì cầm lấy di động, trực tiếp đem Tiền Giai Nghiên cái kia dây số kéo vào số đen.

Trước kia không có làm như vậy, là bạn tâm Vu Ngọc Cầm cảm thụ, rốt cuộc Tiền Giai Nghiên thực sẽ thảo Vu Ngọc Cầm vui vẻ, hắn không nghĩ bởi vì Tiền Giai Nghiên mà làm cho nhà hắn sinh ra mâu thuẫn.

Nhưng hiện tại bất đồng, Tiền Giai Nghiên đầu mâu chỉ hướng về phía Tần Căng, đây là hắn điểm mấu chốt.

Mặc dù là trong lời nói khiêu khích, cũng là hắn không chuẩn.

Đêm nay, Tần Căng hoàn toàn mất ngủ.

Buổi sáng 7 giờ rưỡi, Tần Căng rốt cuộc từ trên giường bò lên. Lặng lẽ ra khỏi phòng, thấy hắn cửa phòng vẫn là đóng lại, không khỏi mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đi vào phòng tắm, nhìn xem chính mình kia chỉ thân không cạp quần thân mắt, Tần Căng lại là thở dài lại là lắc đầu.

Liên ở Tần Căng rửa mặt xong, mới vừa đem trên mặt bột nước sát tịnh khi, thanh thúy chuông cửa tiếng vang lên.

【 leng keng ——】

Tần Căng cho rằng chính mình xuất hiện ảo giác, buông khăn lông, lại dựng lỗ tai nghe xong nghe.

【 leng keng ——】

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 15 015 tâm động mông lung

Chương 15

Tần Căng nghe thấy được, rõ ràng. Nhưng kia lời nói thật giả, nàng không biết.

“Người nói người thích ta, đúng hay không?” Tần Căng tới gần một bước, duỗi tay nhẹ đẩy vai hắn, cứ việc thân cao thượng có chênh lệch, nhưng hắn bối để ván cửa, không chỗ nhưng trốn.

Hứa Trì hé mở môi mỏng, còn không có mở miệng, Tần Căng liền hoảng loạn bưng kín hắn miệng.

“Ta mặc kệ, dù sao người là như vậy nói, ta tin.” Tần Căng nháy đôi mắt, sợ hắn há mồm nói một câu không phải.

Hứa Trì dựa vào trên cửa, xem nàng ngửa đầu trong mắt tràn ngập chắc chắn.

Tần Căng buông ra tay, lúc này hai người khoảng cách, đã sớm ở bất tri bất giác trung từ hai mươi cm biến thành năm cm.

Tần Căng điểm mũi chân, tầm mắt cùng hắn ôn nhuận cánh môi vừa vụn tề bình.

Yên lặng dưới đáy lòng niệm câu —— ‘ không làm thì thôi đã làm thì phải làm một hồi hoành tráng! ’

Nhẹ nuốt nước miếng sau, Tần Căng quyết đoán đuổi tay câu lấy hắc cổ, đem hắc thân mình kéo thấp vài phần, sẵn hắc chưa chuẩn bị, trực tiếp nhón chân hôn môi thượng hắc môi.

Hứa Trì theo bản năng đỡ lấy nàng eo, môi. Răng gian kia mang theo vài tia kem đánh răng vị thanh hương, là nàng tùy ý xâm nhập dấu vết. Lưỡi. Tiêm tương để, Tần Căng nháy đôi mắt, không tự giác dùng bối. Răng nhẹ. Cắn một chút.

Tần Căng vốn tưởng rằng hắc sẽ đẩy ra chính mình, lại không thành tưởng bị hắc ôm sát eo. Thân. Vừa phân tâm, Tần Căng hô hấp liền rối loạn bộ, vội vàng về phía sau lui nửa bước.

Trong khoảng thời gian ngắn, trong phòng chỉ còn hai người tiếng hít thở.

Tối hôm qua không thể được đến đáp án sau mê mang, va chạm hiện tại dậy sớm giữa lưng động mộng lung, Tần Căng chung quy là dùng xúc động giải quyết ‘ hết thảy ’.

Trên tường đồng hồ tí tách rung động, Tần Căng ngẩng đầu xem hắc.

“..... Ta đem người cấp hôn, người không cự tuyệt ta,” Tần Căng hít sâu một hơi, không dung hắc phản bác nói: “Cho nên người, thích ta.”

Hứa Trì còn không có tới cập nói chuyện, Tần Căng liền giãy tưng, mở cửa chạy.

Bị nàng đánh lén sau, giữa môi còn tàn lưu nàng hương khí, Hứa Trì không cấm cúi đầu cười. ‘ bị động ’ cảm giác, cũng không tệ lắm.

Tần Căng chạy ra hắc phòng ngủ, trực tiếp trốn vào nàng cái kia phòng.

Ngồi ở trên sô pha Vu Ngọc Cầm, nhìn Tần Căng khuôn mặt nhỏ đỏ bừng trốn đến một khác gian phòng, không khỏi nhướn mày. Xem ra bọn họ tiến triển, so nàng mong muốn muốn mau không ít đâu.

Hứa Trì đi theo đi ra phòng ngủ, tưởng thừa dịp Tần Căng thay quần áo thời điểm, cùng Vu Ngọc Cầm liêu hai câu.

Nhưng hắn mới vừa ở trên sô pha ngồi xuống, liền nghe được phòng truyền đến Tần Căng hưng phấn thét chói tai thanh âm.

Hứa Trì cùng Vu Ngọc Cầm lẫn nhau xem một cái, Hứa Trì không giải thích, tùy ý Vu Ngọc Cầm ‘ nghĩ nhiều ’.

“Mẹ, ngài không phải kia phim truyền hình ác bà bà, không cần vì làm khó dễ mà làm khó dễ,” Hứa Trì nói liền thuận tay lấy thảm lông, một bên điệp một bên nói: “Hiện tại ta có Tần Căng, ngài không sai biệt lắm có thể đem Tiền Giai Nghiên phóng một bên. Tần Căng có rất nhiều ưu điểm, người nhiều giải nàng liền biết nàng là cái dạng gì nữ hài.”

Vu Ngọc Cầm nhấp khoe miệng, trầm than một tiếng: “Tần Căng nha đầu này lớn lên là không tồi, nhìn cũng cơ linh, nhưng ta cũng lo lắng nàng tuổi quá tiểu.....”

Hứa Trì lập tức ba mươi tuổi, mà Tần Căng còn bất mãn hai mươi lăm tuổi. Vu Ngọc Cầm lo lắng Tần Căng không có muốn bên kết hôn đi, mà Hứa Trì tính cách lại đặc biệt chuyên nhất, nhận định nàng, chỉ sợ là sẽ không lại thay đổi.

Vu Ngọc Cầm lo lắng, luôn là kinh người nhiều.

Đương Tần Căng mặc tốt quần áo, tránh ở phòng không dám ra tới khi, Hứa Trì tới gõ cửa.

“Đi thôi, ta đưa người đi lấy chìa khóa.”

Nghe tiếng, Tần Căng mở cửa đi ra, triều phòng khách xem xét hai mắt, nhỏ giọng hỏi hần: “Mụ mụ người đi rồi?”

“Ân, mới vừa đi,” Hứa Trì thấy nàng áo lông lãnh không có phiên hảo, duỗi tay giúp nàng lật qua tới, “Trên đường lại mua bữa sáng đi, ta 10 giờ có cái thần sẽ, đến ra cửa.”

Tần Căng nhìn hần, đột nhiên không đầu vào đầu toát ra một câu: “Ta hôm nay hôn người, người không thể quên.”

Hứa Trì trên tay động tác dừng một chút, vỗ nhẹ hai hạ nàng đầu nhỏ, đạm cười nói: “Đã biết.”

Tần Căng nhìn hần khoe miệng cười, vẫn là không minh bạch thái độ của hần.

9 giờ rưỡi, Hứa Trì đem xe đình đến Từ Phỉ Na công ty dưới lầu, thuận tay đem ở trên đường mua sandwich cùng nhiệt cà phê đưa cho nàng.

Tần Căng cởi bỏ đai an toàn, tiếp nhận tới muốn nói cái gì, nhưng lại nhịn xuống.

Đẩy ra cửa xe, Tần Căng đứng ở xe bên, không có sốt ruột lên lầu, cân nhắc nên như thế nào mở miệng.

“Muốn nói cái gì?” Hứa Trì thò người ra xem nàng, ý bảo nàng nói ra. Bằng không này cả ngày hần đều sẽ nhớ thương.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 16 016 ta không thể túng

Chương 16

Tần Căng không nghĩ tới sẽ nhận được Hứa Trì mục mục điện thoại, càng không nghĩ tới hần mục mục thế nhưng sẽ ước chính mình đi ra ngoài.

“Có, có, ta có thời gian.”

“Vậy là tốt rồi, buổi chiều hai giờ rưỡi ở nam phong trên đường có cái triển lãm tranh, người bồi ta đi thôi?” Vu Ngọc Cầm trực tiếp nói.

Tần Căng nào dám cự tuyệt, liên tục gật đầu nói tốt.

Cắt đứt điện thoại sau, Tần Căng còn có chút sững sờ, Từ Phi Na đẩy đẩy nàng bả vai, tò mò hỏi:” Ai a? Xem người cũng chưa linh hồn nhỏ bé.”

“..... Hứa Trì mục mục.” Tần Căng đem điện thoại đặt ở ngực. Khẩu chỗ, thanh âm đều có chút phát run.

Nói, Tần Căng liền không ăn uống lại ăn cái gì, cầm di động liền ở Từ Phi Na trong văn phòng qua lại dạo bước, trong miệng còn nhắc mãi nói: “Hần, hần mục mục ước ta đi xem triển lãm tranh..... Ta thế nhưng liền như vậy đáp ứng rồi!”

“Người hoảng cái gì sao, dù sao người đều đáp ứng rồi, vậy đi bái.”

Tần Căng hít sâu một hơi, xoay người ngồi vào Từ Phi Na làm công ghế, một bên thao tác máy tính một bên nói: “Đúng vậy, ta không thể túng! Ta hiện tại liên tra tra kia triển lãm tranh là cái gì tên tuổi.”

Từ Phi Na nhin không được cười, tung vai nói: “Xem hứa bác sĩ gia giáo man tốt, hăn mù mù hăn là sẽ không rất khó làm.”

Tần Căng bữu môi, có khó không làm nàng không biết. Nàng chỉ biết, Hứa Trì mù mù hiện tại đối nàng không phải thực vừa lòng.

Ở công cụ tìm kiếm thượng đưa vào buổi chiều kia tràng triển lãm tranh tên, Tần Căng nhất định phải làm Hứa Trì mù mù đối nàng đối mới!

Buổi chiều hai điểm, Tần Căng cùng Từ Phi Na cùng nhau đơn giản ăn qua cơm trưa, khiến cho Từ Phi Na đưa chính mình đi triển lãm tranh kia.

Còn kém một cái giao lộ tới, Tần Căng liền ý bảo Từ Phi Na đem xe sang bên đình.

“Còn chưa tới đâu.” Từ Phi Na sang bên dừng lại, khó hiểu nhìn nàng.

Tần Căng một bên cười ra đại an toàn, một bên nói: “Người này màu đỏ chạy chậm quá gây chú ý, Hứa Trì hăn mù mù không thích.”

Từ Phi Na nhin không được mắt trợn trắng, “Đến, người liền giải đúng chỗ ngựa đi. Không phải ta không nhắc nhở người a, ở có lẽ phép tôn lão ái ấu cơ sở hạ, chính người cá tính đừng bị mài đi, không đáng giá.”

Tần Căng minh bạch Từ Phi Na ý tứ, gạt đầu nói đã biết, liền đẩy ra cửa xe xuống xe.

Tần Căng vẫn là ăn mặc ngày hôm qua quần áo trên người, cũng may tạm chấp nhận phù hợp Vu Ngọc Cầm thẩm mỹ tiêu chuẩn.

Đi qua giao lộ, Tần Căng mãi đầu óc đều là giữa trưa bồi tư liệu, từ triển lãm tranh sáng lập người cùng tổng cộng thu nhận sử dụng này đó họa gia tác phẩm chờ, Tần Căng đều nhất nhất học thuộc lòng. Đây cũng coi như là nàng một cái ưu điểm, bồi đồ vật đặc biệt mau, đặc biệt là đại học lúc ấy bồi lời kịch, liền số nàng nhanh nhất.

Còn chưa đi đến triển lãm tranh trung tâm cửa, Tần Căng liền nhìn đến Vu Ngọc Cầm đã ở nơi đó chờ nàng. Vội vàng khẩn đi hai bước, chạy chậm qua đi ngưỡng ngừng nói: “A di, ta đã tới chậm.”

Vu Ngọc Cầm giơ tay nhìn xem thời gian, nhấp khóe miệng nói: “Là ta tới sớm.”

Khoảng cách hai giờ rưỡi còn có mười lăm phút, Tần Căng ở thời gian quan niệm này một khối, không có ném phân.

Hai người một trước một sau đi vào triển lãm tranh trung tâm, Tần Căng ở phía sau không tự giác mà thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Từ Tần Căng dưỡng phụ mẫu qua đời sau, đây là nàng lần đầu tiên cùng trường bồi cùng nhau ra tới đi dạo.

“Đi ở như vậy mặt sau làm gì? Lại đây, chúng ta trò chuyện.” Vu Ngọc Cầm hướng nàng vẫy tay, nàng cũng không tưởng đem hai người quan hệ khiến cho quá cương.

Nghe tiếng, Tần Căng lập tức theo qua đi.

“Trước kia xem qua triển lãm tranh sao?” Vu Ngọc Cầm chủ động tìm đề tài.

Tần Căng chậm rãi đi ở nàng bên cạnh, nhìn chung quanh một vài bức thủy mặc phong thái tranh chữ, nhẹ điểm đầu nói: “Xem qua một hai lần, bất quá như vậy tranh thủy mặc triển, là lần đầu tiên.”

Này còn may mà lộ gửi thu đâu, Tần Căng bên người thích nhất xem triển chính là lộ gửi thu, bởi vì lộ gửi thu đệ đệ chính là làm nghệ thuật thiết kế, thường xuyên sẽ kêu nàng đi xem triển.

Hai người vừa vặn đi đến một bức sơn thủy họa trước, Vu Ngọc Cầm nghỉ chân thưởng thức, Tần Căng thấy nàng thích, vì thế tiến lên chủ động giới thiệu nói ——

“Đây là Tống tiên sinh tác phẩm, nghe nói là ở một chỗ chân núi tiểu nghỉ khi nhìn đến cảnh sắc, lúc ấy đúng là sáng sớm, họa thượng thủy mặc vừng nhiễm như là mộng nổi lên một tầng sương..... Đây cũng là Tống tiên sinh chính mình thực thích một bức họa đâu.”

Vu Ngọc Cầm quay đầu xem nàng, cười một tiếng hỏi: “Người đây là từ trên mạng tra đi?”

Tần Căng đầu tiên là sửng sốt, tùy cơ duỗi tay gãi gãi lỗ tai, “Là.....”

“Không cần như vậy khẩn trương,” Vu Ngọc Cầm vỗ vỗ tay nàng, tiếp tục hướng phía trước đi tới nói: “Hứa Trì nói người có rất nhiều ưu điểm, ta cũng không nghĩ chỉ bằng ‘đôi câu vài lời’ đi tìm hiểu người.....”

Tần Căng nghiêm túc nghe, mơ hồ nghe hiểu chút cái gì. Cái này đôi câu vài lời xem ra cùng Tiền Giai Nghiên có quan hệ.

Vu Ngọc Cầm bên trái sườn đi tới, Tần Căng liền bên phải sườn đi theo.

Gác ở trước kia, nếu ai làm nàng chuyên môn bồi dưỡng bồi đạo triển lãm tranh, Tần Căng khẳng định cái thứ nhất cười ra tiếng tới. Nhưng hiện

tại bất đồng, Tần Căng cũng có tư tâm —— tư tâm ở hân.

‘ yêu ai yêu cả đường đi ’ đạo lý nàng hiểu, vòng một vòng, từ Hứa Trì mù mù nơi này nhiều ít cũng có thể hiểu biết đến hân càng nhiều sự tình, như vậy khá tốt.

Cứ việc không hiểu họa, nhưng chỉ cần Vu Ngọc Cầm dừng lại bước chân, Tần Căng nhất định lễ phép đi theo dừng lại, theo nàng tầm mắt hảo hảo xem buổi sáng.

“Buổi sáng lời nói của ta có chút vọt,” Vu Ngọc Cầm nghiêng đi thân nhìn Tần Căng, đậm thanh hỏi: “Người không để ở trong lòng đi?”

Tần Căng không cấm sừng sốt một chút, lắc đầu cười nói: “A di, kỳ thật ngài buổi sáng nói những cái đó, ta mẹ trước kia cũng lão nói.”

Đạp xe nguy hiểm, ra vào quán bar người luôn là lộn xộn, đại học chuyên nghiệp về sau như thế nào vào nghề từ từ..... Đây đó đều là nàng nghe xong thật nhiều năm nói.

Hai người tiếp tục hướng phía trước đi, Vu Ngọc Cầm đối nàng dần dần có hứng thú, thuận miệng nhắc tới Tần Phóng: “Người ca Tần Phóng còn không có kết hôn sao?”

“Không, bất quá đã có đang nói luyện ái.” Tần Căng đúng sự thật trả lời, sợ Tần Phóng cấp hứa mù mù lưu lại cái gì hư ản tượng.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 17 017 người sẽ đến sao

Chương 17

Trà thất.

Tần Căng dựa gần Vu Ngọc Cầm ngồi, đối diện Tống lam không ngừng cùng Vu Ngọc Cầm trò chuyện tình hình gần đây.

Ngược lại là cái này tiểu đông sâm, tiến đến trà thất sau tựa như thay đổi cá nhân dường như, không giống vừa rồi ở triển lãm tranh thượng như vậy thân thiện. Bất quá như vậy đảo cũng hảo, Tần Căng vừa lúc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hàn huyền hai ngọn trà thời gian, Tống lam nói tráp đó là càng liều càng khai, bên cạnh tiểu đông sâm vài lần ám chỉ nàng, Tống lam cũng chưa chú ý tới.

Tần Căng lần thứ ba đứng dậy cấp mấy người châm trà, trên mặt cười đều cương. Nhịn không được ở trong lòng nói thầm nói —— đương cái tiểu thư khuê các mệt mỏi quá.....

Rốt cuộc, này tiểu đông sâm phòng nửa ngày, Tống lam vẫn là đem đề tài kéo đến Tần Căng trên người.

“Tần Căng, người cùng đông sâm đều là bạn cùng lứa tuổi, khẳng định đề tài nhiều, các người muốn hay không lưu cái liên hệ phương thức nha?”

Như vậy phương tiện về sau các người.....”

“Mẹ.....” Tiểu đông sâm vội vàng đuổi tay đi kéo Tống lam.

Nếu là Hứa Trì biết hẳn tiểu đông sâm dám thông đồng người của hắn, nói không chừng ngày mai Hứa Trì liền cầm dao phẫu thuật tới cửa.

【 đình linh ——】

Trà thất cửa kính bị người đẩy ra, lục lạc đụng tới ván cửa phát ra tiếng vang thanh thúy, bốn người không tự giác đều nhìn qua đi.

Tiểu đông sâm thấy rõ cửa người, ‘ đằng ’ mà một chút đứng lên, nuốt nước miếng. Ngày ban ngày ban mặt thật không thể nhắc mãi người, này niệm niệm người liền tới rồi.....

Hứa Trì giơ tay ý bảo nhân viên công tác không cần tiếp đón hắn, bước đi đến bốn người bên cạnh bàn.

Tần Căng phản ứng chậm nửa nhịp, Hứa Trì đều đứng ở bên người nàng mới phản ứng lại đây: “Sao người lại tới đây?”

Vu Ngọc Cầm có chút xấu hổ ho nhẹ hai tiếng: “Người xem ta đều đã quên, hai người các người có việc đúng không? Mau đi đi.”

Tần Căng khó hiểu chớp chớp mắt, nhìn xem Vu Ngọc Cầm, nhìn nhìn lại biểu tình có chút không thích hợp Hứa Trì. Vừa định hỏi làm sao vậy, đã bị Hứa Trì dắt lấy tay.

“Ngượng ngùng Tống a di, ta phải mang Tần Căng đi rồi,” Hứa Trì nói liền nhìn tiểu đông sâm liếc mắt một cái, câu lấy một mặt cười nói: “Mẹ, đông sâm cùng Tống a di gần nhất mới vừa về nước, người nhiều bồi bọn họ liêu một lát.”

Tiếng nói vừa dứt, Tần Căng còn không có hoàn toàn minh bạch đã xảy ra cái gì, đã bị hấn lùi đi.

Đi ra trà thất, Tần Căng nhin không được lùi kéo hấn cánh tay, “Chúng ta liền như vậy đi rồi, không hảo đi?”

Hứa Trì đành phải thả chậm bước chân, nghiêng đi thân hỏi nàng: “Người tưởng trở về bồi bọn họ uống trà?”

Tần Căng quyết đoán lắc đầu, nhưng lại cảm thấy đem hai vị trưởng bối đặt ở kia không lễ phép, nhấp môi nói: “Chính là Tống a di.....”

Hứa Trì dừng lại, giơ tay nhu loạn nàng tóc, giải thích nói: “Cái kia Tống a di, phàm là gặp được độc thân thích hôn nữ tử, liền tưởng cho nàng nhi tử tác hợp tác hợp, người còn tưởng trở về sao?”

“Dúm, tác hợp?” Tần Căng ngây ngốc lặp lại, hiểu được lập tức lắc đầu nói: “Ta mới không cần.”

Nói xong liền lùi kéo hấn đi nhanh hướng phía trước đi, sợ cái kia Tống lam từ trà thất đuổi theo ra tới.

Đi đến Hứa Trì xe bên, Tần Căng đột nhiên ý thức được trong đó không thích hợp.

“Người như thế nào sẽ đến?”

Một giờ trước, Tần Căng cho hấn gọi điện thoại lúc ấy, hấn giống như còn ở phòng khám đầu.

Hứa Trì ngơ ngẩn, lung tung giải thích nói: “Tiểu đông sâm ước ta buổi tối ăn cơm, cho tới các người cùng Tống a di ở bên nhau, ta liền tới đây.”

Tần Căng nghe được như lọt vào trong sương mù, chỉ có thể gật gật đầu nhận đồng nói: “Người đừng nói, cái kia Tống lam a di thật sự đối ta man nhiệt tình, nguyên lai là bởi vì cái này a.....”

Hứa Trì tiện đường đưa Tần Căng về nhà, nhưng cũng bởi vì chính mình thuận miệng biên nói dối, mất đi đêm nay cùng nhau ăn cơm cơ hội.

Không trong chốc lát, xe liền đình tới rồi Tần Căng gia dưới lầu.

Tần Căng cởi bỏ đai an toàn, thực thiện giải nhân ý nói: “Người mau đi tìm tiểu đông sâm đi, ta chính mình đi lên là được.”

Nói xong liền đẩy ra cửa xe, tại hạ xa tiền không quên nhắc nhở hân nói: “Quán bar cái kia hoạt động ở thứ bảy buổi tối 7 giờ rưỡi bắt đầu..... Người sẽ đến, đúng không?”

“Ân, thứ bảy ta trực tiếp từ phòng khám đuổi qua đi.” Hứa Trì gật đầu đáp lời.

Tần Căng thỏa mãn nói tốt, đóng cửa xe, lưu luyến mỗi bước đi xem hân, thẳng đến vào thang máy, lúc này mới lên tiếng hét chói tai.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 18 018 động tác nhanh lên

Chương 18

Khoảng cách bởi Vu Ngọc Cầm xem triển lãm tranh ngày đó, đã qua đi hai ngày.

Hai ngày này Tần Căng thực khắc chế chính mình muốn đi tìm Hứa Trì xúc động, ngay cả điện thoại cũng không có đánh. Nhưng này một rảnh rồi, kia tâm liền càng là tưởng hẩn.

Nàng thậm chí muốn biên cái lý do, tỷ như nha lại đau linh tinh.

Bất quá, không đợi nàng biên hảo lý do, quán bar một đồng sự liền đem nàng kéo lại.

Tần Căng ghé vào bàn làm việc thượng, nghiêng đầu nhìn xem có một thời gian không mang mũ giáp. Nhớ tới Từ Phi Na lời nói, không cấm mím môi, nói khẽ với chính mình nói: “Tần Căng a Tần Căng, lúc này mới hai ngày mà thôi, người đừng khiến cho cùng hoạn tương tư bệnh dường như.”

Cứ việc ngoài miệng là như vậy đối chính mình nói, nhưng Tần Căng vẫn là hảo tướng lập tức bắt thông hẩn điện thoại, hỏi một chút hẩn đang làm gì nha? Có hay không tưởng nàng? Có hay không..... Thích nàng?

Nghĩ vậy, Tần Căng nhin không được giơ tay vỗ vỗ chính mình đầu —— làm ơn người Tần Căng, rứt rề điểm được không?

Đừng nhìn Tần Căng ngày thường tính cách tùy tiện, nhưng từ đi học lúc ấy liền có không ít người theo đuôi. Có lẽ là nàng kia không che lấp tính tình chộc người thích đi.

Ấn tượng sâu nhất có hai cái. Một cái là nàng thượng cao trung lúc ấy, cùng lớp đồng học một nam sinh, ở trong trường học điều võ dương oai, đường hoàng thực. Đầu tiên là làm trò giáo lãnh đạo mặt cho nàng đưa hoa thổ lộ, lại sau đó chính là trộm đạo theo dõi Tần Căng về nhà, nghe hẳn kia ý tứ là tưởng đảm đương hộ hoa sứ giả.

Bất quá vị này ‘ hộ hoa sứ giả ’ bị Tần Phóng bắt được vừa vặn, đương trường một đòn đánh tới bởi, cũng liền không giải quyết được gì.

Lại sau lại, Tần Căng ở đại học lại bị một người cấp theo dõi, Học Sinh Hội một khoa học tự nhiên Trạng Nguyên. Mỗi ngày đúng giờ xác định địa điểm cấp Tần Căng đưa bữa sáng, Tần Căng mới đầu cảm thấy học bá người không tồi, hảo thanh hảo ngữ cho nhân gia nói ‘ ta không thích người, người đừng tặng ’.

Nề hà kia học bá không cảm kích, lại là buồn dùng sức tặng nàng một vòng bữa sáng. Cuối cùng Tần Căng chịu không nổi, buổi sáng 6 giờ rưỡi ở ký túc xá cửa cùng hẳn nói một giờ đạo lý —— ‘ ta thật không thích người, cũng thật khởi không tới, người đừng lại tặng, lại đưa ta liền không sống. ’

Nghĩ lại tới này, Tần Căng không cấm nâng má trầm tư lên.

Từ Phi Na nói rất đúng, theo đuổi cũng muốn có chừng mực, truy đến thật chặt nếu là hoàn toàn ngược lại cũng không tốt.

【 khẩu khẩu —— 】

Tần Căng nghe được tiếng đập cửa, vội vàng theo tiếng nói: “Tiến vào.”

Anh tử đẩy cửa đi vào, trên tay bưng Tần Căng đêm nay cơm chiều, một phần bắp nùng canh, cộng thêm một phần ý mặt.

Tần Căng tùy tay đem trên bàn văn kiện đẩy đến một bên, tiếp nhận bàn ăn, cười nói thanh: “Thơm quá a.”

Anh tử nhìn Tần Căng bàn làm việc thượng một đồng vũ mỹ bối cảnh tuyển đồ, lẩm miện hỏi: “Hạ duy ca xác định ngày nào đó đã trở lại sao?”

Này đó văn kiện nguyên bản đều là hạ duy phụ trách, Tần Căng đối mặt này đó chỉ cảm thấy đau đầu.

“Còn chưa nói,” Tần Căng một bên uống canh, một bên nói: “Trong chốc lát ta cùng hạ duy video thời điểm hỏi một chút, phòng chừng này cuối tuần có thể trở về đi.”

Hạ duy trước đó không lâu đi Châu Âu du lịch, này vừa đi chính là hơn hai mươi thiên.

Anh tử chân trước mới vừa đi, hạ duy video trò chuyện mời liền tới đây.

Tần Căng giật giật con chuột, chuyển được video trò chuyện.

Ở bên kia đại dương hạ duy nhìn đến trên màn hình Tần Căng đang cúi đầu ăn cơm, nhin không được nhắc mãi nói: “Ta nói người a, hiện tại quốc nội mau 9 giờ đi? Người này ăn khuya đủ sớm!”

Tần Căng vô tâm tình cùng hẩn bần, duỗi tay lấy quá kia xấp đài tuyển tư liệu, hướng về phía màn ảnh run lên nói: “Hạ lão bản, ta buổi chiều cho người phát tư liệu, người nhìn sao? Là người định, vẫn là ta định?”

Hạ duy cũng không nói giỡn, nhanh chóng xem một lần tư liệu. Gần nhất bọn họ kế hoạch đem quán bar sửa chữa một chút.

Tần Căng đối với phương diện này không có gì ý tưởng, đơn giản hỏi hần: “Người ngày nào đó trở về? Người trở về trực tiếp cùng bọn họ nói đi, ta ca giới thiệu công ty, mặt khác không cần bản khoản nhiều như vậy, thiết kế hình thức chúng ta định rồi là được.”

“Ta thứ bảy hồi,” hạ duy nói liền thu hồi cứng nhắc, ngẩng đầu nhìn trên màn hình máy tính Tần Căng, dừng một chút hỏi: “Ta nghe A Huy nói, người gần nhất.....”

Hạ duy nói còn chưa nói xong, đã bị Tần Căng di động tiếng chuông đánh gãy.

Tần Căng tắc khẩu ý mặt ở trong miệng, lấy qua di động, nhìn đến là Hứa Trì đánh tới, hơi kém sắc đến.

Ông trời không phụ lòng người, tưởng cái gì tới cái gì a!

Tần Căng cầm di động, một hồi kích động, không quên đối máy tính bên kia hạ duy nói: “Ta tiếp cái điện thoại, trước không nói a ——”

Hạ duy nhìn trên màn hình video trò chuyện kết thúc nhắc nhở, còn có thượng một giây Tần Căng kia nhấn nài không được cao hứng bộ dáng, không khỏi giật mình.

Hần đối Tần Căng có vượt qua hữu nghị trở lên cảm tình, nhưng Tần Căng không hiểu, lại hoặc là nói nàng ở lúc ban đầu thời điểm liên cự tuyệt quá hần. Cho nên bọn họ hiện tại chỉ liêu công tác, hần càng nhiều sẽ đem tình cảm đặt ở hữu nghị thượng, bằng không lấy Tần Căng tính tình, nhất định sẽ trốn hần rất xa.

Có đôi khi, có thể sử dụng bằng hữu thân phận đi ở chung, đối hạ duy
tới nói, cũng sẽ nhẹ nhàng một ít.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 19 019 đó là Hứa Trì

Chương 19

Hứa Trì một mình lái xe đi vào quán bar.

Đi vào nội tràng, lại không có nhìn đến Tần Căng thân ảnh. Hứa Trì vừa định muốn xuất ra di động cho nàng gọi điện thoại, liền nghe được có người kêu hân.

“Hứa bác sĩ?”

Hứa Trì xoay người, nhìn trước mắt bartender có chút quen mắt.

“Hứa bác sĩ, thật là người a!” A Huy bưng muốn đưa thượng lầu hai rượu lại đây, tò mò hỏi: “Người tới tìm Tần Căng tỷ sao?”

Hứa Trì thu hồi di động, gật đầu hỏi: “Nàng ở sao?”

“Nàng mới vừa đi, đi rồi có mười lăm phút đi.” A Huy hồi tưởng nói.

Nghe vậy, Hứa Trì không khỏi mím môi: “Người biết nàng đi đâu vậy sao?”

“Tần Căng tỷ đi thời điểm nói nàng về nhà, nói muốn đi ngủ sớm một chút, dưỡng thành hảo thói quen gì đó.....”

Hứa Trì nghe xong không cấm cười, nguyên lai nàng như vậy nghe lời hần.

Đi ra quán bar, Hứa Trì vốn định cho nàng đả thông điện thoại, nhưng lại cảm thấy có một số việc, vẫn là yêu cầu giáp mặt nói mới hảo.

Hậu thiên chính là thứ bảy, hần muốn giáp mặt nói.

Đảo mắt tới rồi hai người quả niệm vài thiên ‘ thứ bảy ’.

Đêm nay quán bar hoạt động là mỗi tháng một lần, Tần Căng sẽ ở hôm nay thưởng tân một khoản tân điều rượu, hơn nữa này ly rượu đêm nay là toàn trường miễn phí.

Quán bar hoạt động là thứ yếu, muốn gặp hần là hạng nhất chuyện quan trọng.

Từ buổi chiều bắt đầu Tần Căng an vị lập bất an, sớm mà từ trong nhà xuất phát, ra cửa trước còn không quên cấp Từ Phi Na gọi điện thoại nói: “Có được hay không, liền xem đêm nay.”

Kỳ thật chỉ có chính nàng biết, liền tính đêm nay không thành..... Còn có đêm mai đâu.

Buổi tối 7 giờ, khoảng cách hoạt động bắt đầu còn có nửa giờ.

Tần Căng đứng ở quầy bar nội, một bên xoa pha lê ly, vừa đi thần tưởng hần.

Một giờ trước, Tần Căng cố ý đã phát cái tin tức cho hần, nhắc nhở hần muốn sớm một chút xuất phát, bằng không sẽ kẹt xe.

Nhưng hần không có hồi phục.

Anh tử cảm giác Tần Căng hôm nay trạng thái không đúng, nhin không được thò qua tới nói: “Tần Căng tử, cái này cái ly người đều lau thứ năm biến.....”

Tần Căng phục hồi tinh thần lại, buông cái ly, hữu khí vô lực ứng thanh: “Nga.”

“Tần Căng tử, người là đang đợi hứa bác sĩ?”

“Ân.”

Tần Căng lấy qua di động, vẫn là không có hân tin tức.

Anh tử điều ly Tần Căng thích trường đào trà đá, đẩy đến nàng trước mặt: “Vậy người vì cái gì không cho hân gọi điện thoại a? Tin tức có đôi khi là sẽ bỏ qua.”

Tần Căng dựa vào chài vượt trên đài, bưng lên trường đào trà đá uống một ngụm. Nhập hầu kia trong nháy mắt vị ôn nhuận, lưỡi mặt mới đầu là nếm đến một tia vị ngọt nhi, thậm chí là hỗn một chút toan ngọt thanh, cuối cùng rượu mạnh hương vị mới chậm rãi phát ra, nửa phần cay độc nửa phần chua xót —— cùng nàng hiện tại tâm tình, giống nhau.

Buông chén rượu, Tần Căng bát thông mấy ngày nay chậm chạp không dám bát dây số.

Thường quy ‘ đô ’ thanh, một tiếng, hai tiếng..... Thẳng đến lạnh băng giọng nữ nói ‘ ngài bát đánh điện thoại, tạm thời không người tiếp nghe, thỉnh sau đó lại bát ’, Tần Căng lúc này mới cắt đứt điện thoại.

Có như vậy trong nháy mắt, Tần Căng rất sợ hân là bởi vì chính mình truy đến thật chặt, mà cố ý xa cách nàng.

Liền ở Tần Căng phát ngốc thời điểm, lộ gửi thu đoàn người tới, còn mang theo một cái quay chụp tổ.

Tần Căng lập tức thu hồi trên mặt không vui biểu tình, phất tay kêu lên: “Gửi thu ——”

Hôm nay lộ gửi thu còn ở quay chụp chân nhân tú tiết mục, bên người nàng là chân nhân tú ‘ bạn trai ’ lục một hành. Lần trước Tần Căng đã gặp qua, lộ gửi thu tới phía trước cũng cố ý nói sẽ mang quay chụp tổ lại đây.

Cùng nhau tới còn có đường gửi thu đệ đệ lộ cầm vũ cùng hắc bạn gái.

Bọn họ hai đối hướng trên quầy bar ngồi xuống, Tần Căng nhin không được bĩu môi trêu chọc nói: “Các người bốn cái, tổ chức thành đoàn thể tú ân ái đâu?”

Lộ gửi thu ‘ sách ’ một tiếng, mọi nơi nhìn nhìn: “Hứa bác sĩ đâu? Người không phải nói hứa bác sĩ hôm nay sẽ đến?”

Tần Căng điều rượu tay dừng một chút, nhún nhún vai, ra vẻ nhẹ nhàng nói: “Hắc không có tới.”

Nghe ra Tần Căng không thích hợp, lộ gửi thu để sát vào hỏi nàng: “Làm sao vậy? Cãi nhau?”

“Không,” Tần Căng bưng cho nàng một chén rượu, ngẩng đầu treo lên cười nói: “Chú ý hình tượng a, người hiện tại chính là ở thu trung đâu.”

Tần Căng nhìn mắt bên cạnh lục một hành, chuyển đề tài nói: “Đừng nói ta, nói nói hai người bái.”

Lộ gửi thu sờ sờ lỗ tai, cúi đầu nói: “Hai chúng ta là bắt chước tình lữ, người đừng nói bậy.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 20 020 quan hệ rõ ràng

Chương 20

Tần Căng theo hạ duy tầm mắt vọng qua đi, thấy Hứa Trì chính triều nàng đi tới, mới vừa nuốt xuống đi ủy khuất trong nháy mắt lại dừng đi lên.

Hắn rốt cuộc chịu xuất hiện.

Tần Căng đi nhanh đón nhận đi, hồng vành mắt nói: “Người vì cái gì không trở về ta tin tức? Vì cái gì không tiếp ta điện thoại? Vì cái gì đáp ứng ta muốn tới, rồi lại chậm chạp không xuất hiện?”

Tần Căng ghen cả đêm nói một cổ não toàn bộ nói ra, ngay cả nước mắt cũng giống cắt không ngừng tuyến đường như rơi xuống.

Hứa Trì xem nàng khuôn mặt nhỏ thương tràn đầy nước mắt, trong lòng không khỏi nể một chút.

Tần Căng chỉ nghĩ muốn một đáp án, lúc này không rảnh lo hình tượng: “Người nói chuyện a! Người vì cái gì ——”

Lời nói còn chưa nói xong, Tần Căng đã bị hắn ôm tới rồi trong lòng ngực, chớp mũi đụng tới hắn áo sơ mi, Tần Căng mới phát hiện hắn không có mặc áo khoác, thượng thân chỉ có một kiện đơn bạc màu trắng áo sơ mi.

Tần Căng ở hắn trong lòng ngực không ngừng đầu, thanh âm rầu rĩ hỏi: “Người làm gì.....”

“Thực xin lỗi.” Hứa Trì trầm giọng nói.

Hắn kia trầm thấp thanh âm dừng ở Tần Căng đỉnh đầu, nàng đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó nói: “Thực xin lỗi hữu dụng sao..... Người nếu là không nghĩ tới, hiện tại người liền không nên tới! Tới còn ôm ta, người đừng cho là ta.....”

Hứa Trì cúi đầu đối thượng nàng kia đỏ một vòng đôi mắt, đạm thanh nói: “Tần Căng.”

Sau hẻm đèn đường không tính sáng ngời, nhưng chiếu vào hai người trên người, lại ngoài ý muốn nhu hòa.

Tần Căng không biết hắn tiếp theo câu muốn nói gì, nhưng vẫn là theo bản năng duỗi tay ôm chặt hắn, bắt lấy hắn áo sơ mi nói: “Người nếu ôm ta, còn nói chút ta không muốn nghe, vậy người tốt nhất đừng nói nữa.”

Hứa Trì cười, một bên giúp nàng xoa nước mắt, một bên giải thích nói: “Ta là tưởng nói, đã tới chậm là ta không đúng, nhưng ta không có muốn thả người bồ câu, từ đầu đến cuối đều không có nghĩ tới.”

“Ngược lại là hai ngày này, người lập tức không có điện thoại không có tin tức, ta trở nên có chút lo được lo mất.....”

Nghe hắn nói như vậy, Tần Căng bắt lấy hắn áo sơ mi tay không cầm từng từng, thật cẩn thận hỏi hắn: “Vậy người vì cái gì hiện tại.....”

Hứa Trì nhìn thẳng nàng đôi mắt, từng câu từng chữ nói: “Bởi vì ta thích người.”

Sở hữu sở hữu, đều là bởi vì thích nàng, Tần Căng.

Mới đầu Hứa Trì lo lắng Tần Căng cái gọi là theo đuổi chỉ là chơi chơi mà thôi, cho nên hắn không dám tùy tiện mở miệng xác định quan hệ.

Mà Tần Căng nghe được kia nhất quan trọng bốn chữ, trong nháy mắt đã quên phản ứng, trực tiếp ngơ ngẩn.

Hứa Trì nói ra trong lòng tưởng lời nói, không tự giác mà nhẹ nhàng thở ra. Thấy Tần Căng còn không có phục hồi tinh thần lại, đơn giản trực tiếp dắt thượng tay nàng: “Đi thôi.”

Tần Căng mặc hăn nắm, bật thốt lên hỏi: “Đi chỗ nào?”

“Nhà ta.”

“A?!” Tần Căng có chút ngốc.

Hứa Trì dừng lại bước chân, nâng lên tay tới, cho nàng xem trên cổ tay treo tay bài.

‘ nam phong bệnh viện ’

Tần Căng sửng sốt một chút, ngay sau đó phản ứng lại đây, bắt lấy hăn liền hỏi: “Người làm sao vậy? Người đi bệnh viện làm gì? Người vì cái gì đi bệnh viện?”

Hứa Trì nhẹ xoa nàng đầu nhỏ, cố ý nói: “Vì tới gặp người, ta cố ý từ bệnh viện chạy ra tới, người có phải hay không phải vì ta phụ trách?”

Nói Hứa Trì liền nắm tay nàng triều hẻm khẩu đi đến.

Tần Căng đi theo bên cạnh hăn, vừa đi, một bên hỏi: “Người mau nói cho ta biết, người rốt cuộc làm sao vậy? Vì cái gì người từ bệnh viện tới? Người không phải nói từ phòng khám trực tiếp lại đây sao?”

Hứa Trì xem nàng như vậy lo lắng cho mình, không khỏi muốn đậu nàng, đem cánh tay đáp ở nàng trên vai, dùng ôm phương thức đem chính mình trọng lượng đều cho nàng vài phần, “Ra điểm nhi ngoài ý muốn.”

Tần Căng cho rằng hần được bệnh gì, sẽ có như bây giờ tứ chi vô lực linh tinh bệnh trạng..... Sợ tới mức chạy nhanh nâng hần, sợ hần ngã xuống.

“Người nếu là sinh bệnh, nhất định phải đi bệnh viện!” Tần Căng đôi tay ôm hần eo, không cẩn thận đụng tới một cái gấp lại tiểu bồn.

Từ hần trong túi rút ra tiểu vở, nhìn đến mặt trên viết ‘ nam phong bệnh viện ’ cá nhân bệnh lịch bồn.

Mở ra vừa thấy, là hần hôm nay buổi tối 7 giờ ở khám gấp bộ chẩn bệnh ký lục.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 21 021 mang người về nhà

Chương 21

Đây là Tần Căng lần thứ hai bước vào nhà hăn. Thân phận đã là bất đồng.

Tần Căng đứng ở huyền quan chỗ, giống lần trước giống nhau, ngoan ngoãn mặc vào hăn lấy ra tới nam sĩ dép lê, nhỏ giọng nhắc nhở nói: “Bạn trai gia đều không có bạn gái dép lê.....”

Hứa Trì cúi đầu cười, đóng lại tủ giày môn: “Ngày mai đi mua.”

“Hào.” Tần Căng híp cười mắt, ngửa đầu rất. Ngược đi vào nhà hăn.

Mới vừa đi đến phòng khách, Tần Căng liền nhớ tới hăn mới từ bệnh viện ra tới, vội vàng lộn trở lại tới kéo hăn.

“Người yên tâm đi, ta khẳng định là cái xứng chức bạn gái! Người buồn ngủ sao? Vẫn là trước tắm rửa?” Tần Căng kéo cánh tay hăn, một đường đi đến hăn phòng ngủ cửa.

“Người đêm nay vẫn là đừng giặt sạch, vạn nhất người ở phòng tắm hôn mê liền phiền toái.” Tần Căng đặt mình vào hoàn cảnh người khác giúp hăn nghĩ, duỗi tay muốn sờ đèn chốt mở, lại không tìm được.

Hứa Trì giơ tay ấn hạ chốt mở, phòng ngủ lập tức liền sáng ngời.

Tần Căng nhìn đến cửa sổ sát đất bức màn không có kéo lên, đi qua đi, một bên lôi kéo một bên hỏi hẩn: “Người xác định người không cần đi bệnh viện sao?”

“Không cần, ngày mai nếu có không thoải mái lại qua đi.” Hứa Trì nhẹ giọng giải thích.

Tần Căng tuy rằng không yên tâm, nhưng vẫn là ‘nga’ một tiếng. Đêm nay nàng vẫn là nhiều quan sát hẩn đi, rốt cuộc an toàn túi hơi đựng vào đầu cũng không phải chuyện nhỏ.

Tần Căng xoay người, đột nhiên nhớ tới hẩn di động vẫn luôn không có người tiếp, “Người di động đâu?”

Hứa Trì tùy tay đem bệnh lịch bốn phóng tới trên tủ đầu giường, nghĩ nghĩ nói: “Hẩn là còn ở trong xe, xe ở xe quản sở.”

Bị đâm lúc sau, Hứa Trì hôn mê đại khái hơn hai mươi phút, tỉnh lại thời điểm hẩn đã ở khám gấp bộ.

Lần này sự cố Hứa Trì cũng không trách nhiệm, chỉ là ở đèn đỏ hạ đăng đải khi bị sau xe vô cơ theo đuôi, làm cho hẩn trực tiếp đụng phải phía trước chiếc xe phòng đâm bảo hiểm giang, an toàn túi hơi ngoài ý muốn bắn ra mới đem hẩn đâm vụng.

Tần Căng đi tới, điểm chân đem hẩn đầu nhìn một vòng lại một vòng.

“Người nếu là có bất luận cái gì không thoải mái, ngàn vạn đừng chịu đựng!” Tần Căng nói lời này khi nghiêm túc kỳ cục.

“Ân,” Hứa Trì cười gật đầu, một bên cởi ra áo sơmi cúc áo, một bên ý bảo nàng nói: “Giúp ta đem đèn đóng lại đi.”

“Người hiện tại là yêu cầu nghỉ ngơi nhiều.” Tần Căng nói liền đi tới cửa đem đèn đóng.

Nháy mắt, phòng ngủ lại không có ánh đèn, chỉ còn phòng khách xuyên thấu qua tối quang.

Tần Căng vừa định giúp hần đóng cửa, liền nghe được hần nói: “Lại đây.”

“Ân?”

Tần Căng theo bản năng lại đi vào, khó hiểu hỏi: “Làm sao vậy?”

Liền ở Tần Căng cho rằng hần là cúc áo không giải được thời điểm, trên eo đột nhiên nhiều một bàn tay, còn không có phản ứng lại đây, đã bị hần ôm ngã xuống trên giường.

Nệm mềm cứng vừa phải, thật giống như hần hô hấp giống nhau, không vội không chậm.

Tần Căng bị hần ôm ở dưới thân, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng đã quên hô hấp, vài giây sau khôi phục lại, hai người tiếng tim đập rõ ràng nhưng nghe.

Hứa Trì không nói chuyện, Tần Căng cũng không dám nói chuyện. Chỉ là lặng lẽ duỗi tay hoàn thượng hần eo, hận không thể thời gian như vậy đình chỉ.

Trong phòng, đồng hồ tí tách thanh chung quy vẫn là đoạt diễn.

Hứa Trì giơ tay xoa nàng phát đỉnh, trầm giọng nói: “Hai ngày này, ta nhắm mắt lại mở mắt ra đều là người.”

Ngay cả nghe được đồng sự kia có người bệnh muốn rút răng khôn, Hứa Trì cũng sẽ nghĩ đến nàng, thậm chí sẽ giật mình thượng một lát.

Tần Căng nhấp khước miệng, dưới đáy lòng yên lặng nói —— ‘ ta cũng là ’.

Hứa Trì chui đầu vào nàng hõm vai, nói nhỏ nói: “Tần Căng.....”

“Ân.”

Tần Căng thanh âm thực nhẹ đáp lời, một lát sau, không có nghe được hần nói nữa. Bên tai chỉ còn hần vững vàng tiếng hít thở, mặc danh an tâm.

Nghe hần trên người hương vị, cứ việc trộn lẫn tạp một tia bệnh viện hương vị, nhưng Tần Căng vẫn là nhịn không được giơ lên khước miệng.

Tần Căng tầm mắt dừng ở phòng ngủ trên trần nhà, đoán rằng hần hần là đã ngủ rồi, vì thế nhỏ giọng nói: “Người yên tâm..... Ta khẳng định sẽ không ‘ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ’.”

Tiếng nói vừa dứt, Tần Căng liền nghe được hần cười.

Đêm nay, Tần Căng giấc ngủ chất lượng đặc ý ngoại hảo.

Buổi sáng 8 giờ, không cần đồng hồ báo thức kêu, Tần Căng liền mơ hồ tỉnh. Từ trên giường ngồi dậy tới, thấy mép giường kia kiện có chút nhú màu trắng áo sơ mi.

Phòng ngủ không có hần thân ảnh, Tần Căng ngẩn người, theo bản năng kêu lên: “Hứa Trì?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 22 022 dặt tay phòng ném

Chương 22

Tần Căng xem Hứa Trì trực tiếp đóng cửa lại, trong lòng thống khoái cực kỳ!

Nhưng ngoài cửa Tiền Giai Nghiên không chỉ có không có bởi vậy rời đi, thậm chí làm trầm trọng thêm lỗi nhả lên.

“Hứa Trì, ta biết người ra tai nạn xe cộ, ta lại đây chính là muốn nhìn người một chút! Ta thực lo lắng người.”

“Hứa Trì, ta là bác sĩ, ta biết nên như thế nào chiếu cố người, Tần Căng nàng không hiểu cái này, người làm ta đi vào được không?”

“Tai nạn xe cộ đụng vào đầu loại sự tình này là thực nghiêm trọng, làm không hảo về sau sẽ có hậu di chứng đâu! Ta đặc biệt lo lắng người ——”

Tiền Giai Nghiên nói đến một nửa, liền nhìn đến môn mở ra.

“Hứa Trì.....” Tiền Giai Nghiên kêu hân liền phải đi vào.

Tần Căng từ bên trong đi ra, đôi tay chống nạnh, híp mắt xem nàng nói: “Người nha chú ai đâu? Người mới có di chứng đâu!!”

Tiền Giai Nghiên không thấy được Hứa Trì, đơn giản thu hồi trên mặt muốn khóc không khóc giả biểu tình, đứng thẳng thân mình đối Tần Căng nói: “Ta nói chính là sự thật, có rất nhiều trường hợp chính là bởi vì người bệnh về nhà sau, chiếu cố không chu toàn mà xuất hiện một loạt trạng huống, nghiêm trọng thậm chí.....”

Tần Căng đến gần một bước, một bên loát tay áo, một bên dương cằm nói: “Tối, người nói thêm câu nữa thử xem.”

“Ta liền nói, người muốn thế nào?” Tiền Giai Nghiên ánh mắt quơ quơ, cảm giác được Tần Căng không dễ chọc, nhưng lại không nghĩ chiếm hạ phong, “Ta nói cho người Tần Căng, ta là bác sĩ, ta biết như thế nào chiếu cố người bệnh!”

Tiếng nói vừa dứt, Hứa Trì liền từ bên trong cánh cửa đã đi tới.

Ôm thương Tần Căng vai, biểu tình lãnh đạm đối Tiền Giai Nghiên nói: “Ta cũng là bác sĩ, ta biết như thế nào chiếu cố chính mình.”

Nói xong, Hứa Trì liền mang theo còn thở phì phì Tần Căng xoay người vào gia môn. Ở đóng cửa trước, Hứa Trì dừng lại còn nói thêm ——

“Ta không chỉ có là cái bác sĩ, vẫn là có bạn gái bác sĩ, phiền toái người tự hạn chế.”

【phanh ——】

Lúc này đây tiếng đóng cửa, phá lệ vang.

Tiền Giai Nghiên ở cửa đứng trong chốc lát, liền dẫm lên giày cao gót rời đi. Rời đi thời điểm, biểu tình khó coi thực.

Tần Căng nhón chân xuyên thấu qua mắt mèo xác định nàng đi rồi, lúc này mới xoay người, còn không có nguôi giận thở dài.

Hứa Trì xem nàng giận dữ, lại đau lòng vừa buồn cười, duỗi tay đem nàng kéo đến trong lòng ngực, nhu loạn nàng sợi tóc.

“Người đều đi rồi, còn khí đâu? Ân?”

Tần Căng bắt lấy hăn áo thun, ngẩng đầu hỏi hăn: “Tuy rằng ta đặc biệt chán ghét nàng, nhưng nàng nói cũng ở không phải không có đạo lý.....”

“Chúng ta vẫn là đi bệnh viện kiểm tra kiểm tra đi? Thật sự không được, nằm viện quan sát một chút đi!” Tần Căng càng nói càng cấp, sợ bị Tiền Giai Nghiên kia trương miệng quạ đen ứng nghiệm.

Hứa Trì vội vàng giữ chặt nàng, thực xác định nói cho nàng: “Ta thật sự không có việc gì, bằng không bệnh viện tối hôm qua sẽ không tha ta ra tới.”

“Kia, ta đây đi trên mạng tra tra, xem yêu cầu chú ý cái gì!” Tần Căng không dám thiếu cảnh giác.

Tiền Giai Nghiên từ Hứa Trì gia rời đi sau, cũng không có đơn giản như vậy từ bỏ. Mà là ngồi ở trong xe, bắt thông Vu Ngọc Cầm điện thoại.

Điện thoại ‘đô’ vài tiếng, mới bị người tiếp lên.

“Uy? Vị nào?” Là Trần di tiếp điện thoại.

Tiền Giai Nghiên cười nói: “Trần di, ta là giai nghiên. Ngọc cầm a di ở sao?”

Trần di đối Tiền Giai Nghiên tự nhiên là không xa lạ, rốt cuộc nàng lâu lâu liền đi xem Vu Ngọc Cầm.

“Giai nghiên a, người chờ một lát một chút.”

Điện thoại bị gác ở một bên, Tiền Giai Nghiên chiếu bên trong xe tiểu gương, khóe miệng cười phảng phất đang nói nàng này bước cờ đi được thực ổn.

Không trong chốc lát, Vu Ngọc Cầm liền trở về tiếp nối lên điện thoại.

Tiền Giai Nghiên vội vàng kêu: “Ngọc cầm a di! Giai nghiên hao một thời gian không đi xem ngài đâu!”

“Đúng vậy,” Vu Ngọc Cầm nhẹ giọng đáp lời, tiếp nhận trân dì bưng tới trà, nhấp một ngụm nói: “Gọi điện thoại tới có chuyện gì sao?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 23 023 dự mưu đã lâu

Chương 23

Hai người cùng trốn đi xã khu khi, bảo vệ cửa thượng hai ba cái bảo an nhân viên nhin không được thấp giọng nói nhỏ nói: “Cái kia là hứa bác sĩ sao?”

“Đúng vậy!” Cao cái bảo an gật đầu nói.

“Kia bên cạnh là hân bạn gái sao?” Lùn cái bảo an thẩu đầu lại đây, tò mò hỏi: “Bọn họ đây là ở chung sao?”

“Không biết,” cao cái bảo an gãi gãi đầu, lại tính tính thời gian nói: “Bất quá này hai lần, cùng nhau đi sớm về trễ đảo như là ở chung.....”

Một bên đội trưởng đội bảo an run rẩy trên tay báo chí nói: “Liên tính hiện tại không ở chung, kia cũng nhanh.”

“Vì sao?” Chiều cao cái bảo an trầm miệng một lời hỏi.

“Các người ngẫm lại, kia hứa bác sĩ nhiều nghiêm cần một người a! Yêu đương khẳng định là hôn kết hôn đi, đều phải kết hôn, ly ở chung còn xa sao?”

Hình như là có chút đạo lý.

Ra xã khu, hai người ngăn cản xe taxi thẳng đến xe quán sở.

10 giờ chính, Hứa Trì ở xe quán sở bắt được chính mình bên trong xe di động cùng mặt khác đồ vật. Làm việc đại sảnh nhân viên công tác đưa cho Hứa Trì một trương đơn tử, làm hẳn xác nhận ký tên.

Hứa Trì cúi đầu thêm tên, kia nhân viên công tác đeo một bộ màu trà mắt kính, liên tiếp nhìn chăm chăm Tần Căng xem.

“Ngài lão xem ta làm gì.....” Tần Căng có chút không được tự nhiên triều Hứa Trì phía sau né tránh.

Hứa Trì đem thêm hảo danh đơn tử đệ hồi, liền nghe được kia nhân viên công tác cười nói: “Thực xin lỗi a, tối hôm qua vị này hứa tiên sinh nháo muốn xuất viện tìm người, ta chính là tò mò người trường gì dạng.”

“Tối hôm qua?”

Liền ở Tần Căng khó hiểu thời điểm, Hứa Trì lấy quá biên nhận đơn, nói thanh cảm ơn, liền nắm Tần Căng đi ra làm việc đại sảnh.

“Người tối hôm qua.....”

Hứa Trì nhún vai, có chút bất đắc dĩ nói: “Ta không biết này xe quán sở nhân viên công tác như vậy bát quái.”

Tần Căng vừa nghe hẳn cam chịu kia nhân viên công tác nói, liệt miệng cười nói: “Nguyên lai tối hôm qua người cứ như vậy cấp thấy ta a _____”

Về phía trước đi rồi hai bước, Tần Căng lại dừng lại, thu hồi cười nghiêm túc đối hẳn nói: “Bất quá hứa bác sĩ, làm ơn người về sau có chuyện nói thẳng!”

“Muốn gặp ta, người liền gọi điện thoại cho ta, dù sao ta tùy thời đều có rảnh, chỉ cần người chủ động như vậy một chút, ta khẳng định chạy vội tới.” Tần Căng nắm hắc tay, nói thời điểm thực trình trọng nắm chặt vài phần.

Hứa Trì cong môi dưới, cười nói: “Hảo, người nói.”

Xe quản sở nghiêng đối diện chính là công ty bảo hiểm hợp tác xe hành, Hứa Trì buổi sáng cùng bọn họ thông qua điện thoại.

Mới vừa đi đến xe hành trong viện, Tần Căng liền xuyên thấu qua đại đại pha lê phòng phân xưởng, thấy hắc xe chính bãi ở bên trong chờ đợi duy tu.

Trước sau bảo hiểm giang đều bị hao tổn, đặc biệt là phía sau bảo hiểm giang bộ phận, trực tiếp rút một nửa. Bất quá thân xe hai sườn cũng không lo ngại.

Tần Căng đi theo Hứa Trì nhìn thấy xe hành Lý giám đốc.

“Hứa tiên sinh, ngài xe trừ bỏ đổi mới bảo hiểm giang ở ngoài, chúng ta còn cần một lần nữa xì sơn phục hồi như cũ ao hãm chờ..... Không biết ngài gần nhất sốt ruột dùng xe sao?”

“Hằng ngày thay đi bộ vẫn là yêu cầu dùng xe, bằng không đi làm không quá phương tiện.” Hứa Trì vừa nói, một bên nắm Tần Căng đi vào xe hành mặt sau.

Lý giám đốc đi ở phía trước, nói phỏng chừng thời gian: “Bởi vì hứa tiên sinh ngài xe là toàn nhập khẩu, bảo hiểm giang đổi vừa ráp xong nói, thời gian thượng muốn càng lâu một ít. Nhanh nhất một vòng nhiều, chậm nói khả năng muốn hai mươi ngày tả hữu.”

Hứa Trì gật đầu tỏ vẻ minh bạch, “Trong điện thoại nói ta có thể tạm thời khai các người cung cấp xe?”

“Đúng vậy, bởi vì ngài xe bản thân liền ở chúng ta nơi này làm bảo dưỡng, chúng ta khẳng định muốn tận khả năng làm ngài phương tiện.”

Lý giám đốc nói liền mang hai người đi đến một loạt xa tiền, từ tả đến hữu chỉ bốn năm chiếc, đối một hồi lâu không nói chuyện Tần Căng hỏi: “Tần tiểu thư phải không? Ngài tuyển một chiếc đi, hôm nay liền có thể khai đi, xe sửa được rồi lại đổi trở về.”

Tần Căng chính thất thần đâu, bị điểm danh sau ngơ ngác mà nhìn Hứa Trì, nghi hoặc hỏi: “Ta tuyển?”

“Bác sĩ kiến nghị ta gần nhất không cần lái xe, người tới khai.” Hứa Trì nhẹ giọng nói.

Tần Căng do dự một chút, vẫn là căng da đầu đồng ý.

Tuy rằng thường thường sẽ khai Từ Phỉ Na xe đảm đương đại giá, nhưng kia cơ bản đều là buổi tối tiếp cận 12 giờ, trên đường xe ít người thiếu, hơn nữa liền một cái nói đến nhà nàng, nàng lá gan sẽ khá lớn một chút.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 24 024 ta bạn trai

Chương 24

Tuy rằng Tần Căng đối ‘ ở chung ’ nên mua thứ gì không quá hiểu biết, nhưng đại khái có thể đoán cái một vài.

Đẩy xe đi vào này trên dưới ba tầng siêu thị, Tần Căng mọi nơi nhìn xem bảng hướng dẫn, nhắc mãi nói: “Chúng ta đi trước vật dụng hàng ngày bên kia đi.....”

Đi qua một mảnh chuyên bán rửa mặt đồ dùng container, Tần Căng không cấm thả chậm bước chân, một bên nhìn, một bên nói: “Kỳ thật cũng không cần mua cái gì đồ vật, ta có thể về nhà đem một ít hàng ngày dùng trực tiếp mang qua đi.”

Tần Căng chỉ lo cúi đầu xem đồ vật, không chú ý tới container bên còn đứng cái nhân viên hướng dẫn mua sắm.

“Hai vị yêu cầu điểm nhi cái gì?”

“Chúng ta trước xem một chút,” Tần Căng lên tiếng liền cầm lấy một bộ tinh xảo súc miệng ly đối Hứa Trì nói: “Cái này rất đẹp ai!”

Tần Căng nói âm vừa ra, một bên nhân viên hướng dẫn mua sắm lập tức tiếp nhận nói: “Này bộ chúng ta có chuyên môn tình lý khoản.”

Nói liền từ bên cạnh container thượng cầm bộ tình lữ khoản súc miệng ly cấp Tần Căng, không quên bổ sung một câu: “Này khoản rất nhiều tân hôn vợ chồng son đều mua trở về sử dụng đâu!”

Nghe tiếng, Tần Căng lấy trang phục tay không tự giác run lên hai run. Ho nhẹ một tiếng, hỏi hần: “..... Kia ta mua sao?”

Hứa Trì nhấp khước miệng cười nói: “Chúng ta tình huống cùng loại, đích xác yêu cầu mua.”

Tình huống như thế nào cùng loại sao..... Tân hôn cùng mới vừa xác định quan hệ rõ ràng liền kém rất xa!!

Tần Căng duỗi tay sờ sờ nóng lên vành tai, xoay người hỏi hướng dẫn mua: “Này bộ tình lữ khoản còn có khác hình thức sao?”

“Cô nương, ta nơi này liền này một khoản tình lữ súc miệng ly.”

“Kia ngài giúp ta lấy bộ tân đi.” Tần Căng nói liền đem trong tay kia bộ có chút tích hôi bộ hộp đệ còn cấp hướng dẫn mua đại tỷ.

Xem hướng dẫn mua đại tỷ xoay người đi lấy tân bộ hộp, Tần Căng không khỏi ngẩn người, này hướng dẫn mua có chút quen mắt a?

“Tới, này bộ ta mở ra người kiểm tra một chút.” Hướng dẫn mua đại tỷ nói liền giúp nàng mở ra bộ hộp.

Tần Căng nhin không được hỏi: “Ta giống như ở đâu gặp qua.....”

Hướng dẫn mua đại tỷ vừa nghe, ngẩng đầu đối thượng Tần Căng tầm mắt, đánh giá một chút, Tiên Tần căng một bước nghĩ tới.

“Ta nhớ rõ người! Lần trước ở đông phong lộ kia gia siêu thị, người mua quá ta làm đẩy mạnh tiêu thụ tình lữ khăn tắm! Ta nhớ không lầm chứ?” Hướng dẫn mua đại tỷ trí nhớ phá lệ hảo.

Mỗi ngày thấy vô số khách hàng, lại còn nhớ rõ nàng! Tần Căng có chút kinh ngạc.

“Là ta, ngài trí nhớ cũng thật hảo a.....” Tần Căng cười cầm lấy súc miệng ly kiểm tra.

Đột nhiên, phía sau truyền đến hản thanh âm: “Tình lữ khăn tắm? Ân?”

Tần Căng đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lập tức xoay người giải thích nói: “Không phải, không phải.....”

“Đúng vậy, ta khẳng định nhớ không lầm! Kia khăn tắm ta cũng mua về nhà, ta lão công cũng nói chất lượng không tồi đâu!” Hường dẫn mua đại tỷ nhiệt tình nói.

Tần Căng trực giác nói cho nàng, nơi đây không nên ở lâu!

“Ngài trước vội, chúng ta lại đi đi dạo khác.....” Tần Căng nói liền đem kia bộ súc miệng ly bỏ vào xe đẩy tay.

“Đi thôi đi thôi.”

Tần Căng sợ hản hiểu lầm, lôi kéo hản liền triệu một cái khác container đi.

Đi đến một cái không có gì người container kia, Tần Căng lúc này mới thả chậm bước chân, nhìn lên hản liếc mắt một cái nói: “Cái kia tình lữ khăn tắm là đẩy mạnh tiêu thụ thương phẩm, chính là đánh tình lữ khoản danh làm mua một tặng một ưu đãi.....”

Hứa Trì cố ý lôi kéo trường âm ‘ nga ’ một tiếng.

“Thật sự! Ta mua đều còn không có dùng quá đâu.” Tần Căng đứng ở hản phía trước, nhất định phải hản tin tưởng.

Hứa Trì cúi người dựa vào xe đẩy tay thương, híp mắt hỏi nàng: “Nguyên bản người tính toán cùng ai dùng?”

Tần Căng tưởng tượng đến ngày đó mua khăn tắm thời điểm, nàng mãi đầu óc đều là Hứa Trì.

“Khụ, khụ..... Ta còn không có nghĩ tới.” Tần Căng trả lời cũng không thành thật.

Nghe vậy, Hứa Trì đứng dậy, duỗi tay xoa xoa nàng phát đỉnh nói: “Vừa vặn ta thiếu cái khăn tắm, mang đến dùng đi.”

Tần Căng nháy đôi mắt xem hắn, chần chờ đáp lời: “Hảo.”

Này tựa hồ lại là một loại ám chỉ đâu.....

Tần Căng giơ tay theo chính mình tóc ngắn, bỗng nhiên tò mò hắn yêu thích.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 25 025 tình địch gặp nhau canh một

Chương 25

Dạo siêu thị thời điểm, Tần Căng bụng đã đói đến thăm thì kêu. Cứ việc mua chút nguyên liệu nấu ăn, nhưng từ nơi này hồi Hứa Trì gia, trên đường còn muốn đi nàng kia lấy quần áo..... Như vậy tính toán, ít nhất muốn hai cái khi còn nhỏ mới có thể ăn buổi sáng cơm.

Thu ngân viên đem cuối cùng một túi đẩy đến hai người trước mặt, “Tiểu phiếu cho ngài phóng tới trong túi.”

Tần Căng mới vừa sờ lên túi, đã bị Hứa Trì giành trước một bước.

Hứa Trì một tay xách theo hai ba cái túi mua hàng, dang ra một cái tay khác tới nắm nàng hướng bãi đỗ xe đi.

Tần Căng cúi đầu nhìn xem hai người dắt ở bên nhau tay, trên mặt không khỏi bò lên trên một mặt đỏ ửng. Nàng như thế nào cảm thấy, nàng cùng Hứa Trì ‘ tình lữ hành động ’ tự nhiên quá mức đâu?

Đi đến xe bên, Tần Căng vội vàng đem hậu bị sương mở ra, dẫn theo kiến nghị hỏi: “Nếu không đi Kapler ăn cơm trưa đi? Lúc này sau bếp Bành ca hẳn là ở, hẳn làm ý mặt đặc ăn ngon.”

Hứa Trì biết nàng đói bụng, từ này đến quán bar không dùng được hai mươi phút, vừa lúc cũng tiện đường đi nhà nàng.

“Hảo, vậy đi quán bar.”

Lộ si Tần Căng ở vòng sai hai lần lộ lúc sau, rốt cuộc đem xe đình tới rồi quán bar cửa.

Hiện tại là giữa trưa 12 giờ rưỡi, quán bar sớm nhất buổi chiều trảng cũng muốn ba giờ mới khai. Lúc này quán bar không đối ngoại buôn bán, cho nên cửa đèn bài cũng không có lợng.

Hai người sớt vai đi vào đi, Tần Căng nhớ tới vừa rồi hấn ở siêu thị lời nói, không cấm nói: “Không biết hạ duy có ở đây không, nếu là ở nói, có thể giới thiệu các người nhận thức một chút.”

Hạ duy ngày thường chủ yếu vội chính mình công ty sự, tuy nói không cần ở một đường gặp khách hộ gì đó, nhưng mỗi ngày cũng vội thật sự. Có đôi khi hấn sẽ ở quán bar đợi cho trời tối mới rời đi, bởi vì ban ngày quán bar vẫn là thực an tĩnh.

Mới vừa nói xong, Tần Căng liền ở bên trong trảng nhất hào quầy bar kia thấy được hạ duy.

Đồng thời, mấy cái ở chà lau quầy công nhân thấy Tần Căng, đều giương giọng chào hỏi: “Tần Căng tỷ ——”

Tần Căng gật đầu đáp lời, không quên dắt khăn Hứa Trì tay, một bên triều quầy bar đi, một bên đối hấn nói: “Cái kia chính là hạ duy.”

Liền ở Tần Căng đuổi tay chỉ hướng nhất hào quầy bar thời điểm, hạ duy vừa vận ngẩng đầu lên, đối thượng Hứa Trì vọng lại đây ánh mắt.

Đến gần sau, hạ duy dừng trên tay gõ bàn phím động tác, nghiêng đi thân đối Tần Căng nói: “Khó được có thể ở buổi sáng gặp người xuất hiện,

thật hiếm lạ a ——”

Trong giọng nói mang theo vài phần vui đùa ý vị, nhưng tầm mắt lại vững chắc dừng ở Hứa Trì trên người, “Người chính là hứa bác sĩ đi? Ta nghe nói người đem chúng ta Tần Căng cấp thu.”

“Đi đi đi,” Tần Căng xua xua tay, đánh gãy hẳn không biên nhi vui đùa lời nói, đứng ở Hứa Trì bên cạnh nghiêm trang nói: “Ta chính thức giới thiệu một chút!”

Tần Căng dừng một chút, ngẩng đầu nhìn Hứa Trì, nhin không được giờ lên khoe miệng nói: “Đây là ta bạn trai, Hứa Trì.”

Giọng nói còn không có lạc toàn, hạ duy liền vươn tay, cười nói: “Kêu ta hạ duy là được.”

Tần Căng xem hai người bắt tay, đột nhiên cảm thấy bọn họ đối diện có chút kỳ quái, không cấm nói thầm nói: “Hai người các người có thể hay không đừng như vậy đối diện.....”

Hạ duy đem máy tính hợp nhau tới, cười trêu ghẹo nói: “Như thế nào, người còn sợ ta một đại nam nhân cùng người đoạt a?”

“Đúng vậy đúng vậy, người ở quán bar ngồi một đêm buôn bán ngạch đều có thể phiên gấp đôi, ta nhưng không được đề phòng người sao.”

Tần Căng khai xong vui đùa, mọi nơi nhìn nhìn hỏi: “Bành ca tới sao? Ta cùng Hứa Trì cũng chưa ăn cơm trưa đâu, muốn ăn Bành ca làm ý mặt.”

A Huy vừa lúc đã trở lại, đi vào quầy bar liền nói: “Tần Căng tỷ, Bành ca ở phía sau bếp đâu.”

Tần Căng gật gật đầu, vừa muốn triệu sau bếp đi, lại lộn trở lại tới nháy đôi mắt hỏi Hứa Trì: “Người còn muốn ăn cái gì?”

Hứa Trì dựa lưng vào quầy bar bên, giơ tay giúp nàng đem trên trán tóc mái hướng hai bên bát bát, cong môi nói: “Người giúp ta định đi.”

“Hảo, vậy người ở chỗ này chờ ta.”

Tần Căng nói xong còn không quên hướng hạ duy thấp giọng nói: “Người đừng nói chuyện lung tung a!”

Quầy bar bên, ba người nhìn theo Tần Căng vào sau bếp. A Huy một bên xoa chén rượu, một bên lén lút đánh giá hai người.

Lấy A Huy ở quán bar công tác này một hai năm thời gian quan sát tới xem, hạ duy đối Tần Căng mặc dù không có đặc biệt rõ ràng theo đuổi cùng tỏ thái độ, nhưng khẳng định cũng là siêu việt bằng hữu cái loại này cảm tình.

Bất quá Tần Căng vẫn luôn có một nói một, vài lần công nhân liên hoan thời điểm đều cho thấy hoà giải hạ duy là bạn tốt, hợp tác đồng bọn, cũng không làm trộn lẫn tạp ái muội ý vị hành vi. Mới đầu có một ít không hiểu chuyện công nhân, thường thường khai một chút hai người vui đùa, thậm chí có khách quen nói giỡn nói hai người bọn họ là lão bản cùng lão bản nương.

Nhưng này một loại vui đùa, phàm là Tần Căng nghe thấy được, nhất định sẽ lập tức ra tới bẻ xả bẻ xả việc này. Thẳng thắn giảng, Tần Căng là cái rất đơn giản người, là cá nhân đều nhìn ra được Tần Căng đối hạ duy không có nửa điểm ý tưởng.

Nghĩ vậy, A Huy không tự giác mà đánh giá khởi Hứa Trì. Này hứa bác sĩ gặp gỡ hạ duy..... Không biết là mình tranh vẫn là ám đấu a!

Liền ở A Huy nào bố một hồi tuồng khi, một bên hạ duy nói chuyện.

“A Huy, người cùng tiểu dũng cùng nhau đem kho hàng bia dọn ra tới mấy ruộng đi, bia hư cấu.”

A Huy vội vàng buông trong tay chén rượu, “Hảo, ta đây liền đi.”

Nhìn A Huy rời đi, hạ duy lúc này mới đứng dậy đi vào quầy bar, một bên tây xuống tay một bên hỏi hân: “Hứa bác sĩ uống điểm cái gì? Cà phê vẫn là rượu?”

Hứa Trì ngồi ở cao ghế nhỏ thượng, thuận miệng nói: “Một ly mỹ thức, cảm ơn.”

Hứa Trì trực giác không sai, thậm chí ở nhìn thấy hạ duy lúc sau càng thêm xác định hân suy đoán.

Hạ duy mở ra cà phê cơ, đang chờ đợi máy móc dự nhiệt thời điểm, nhẹ giọng nói: “Tần Căng thích uống ma tạp.”

“Nàng nói ma tạp không như vậy khỗ.” Hạ duy nói này nửa câu sau thời điểm, tầm mắt là nhìn về phía hân.

Giọng nói rơi xuống, đó là cà phê cơ ma cà phê đậu thanh âm.

Giờ phút này, Hứa Trì ngửi được không chỉ có là cà phê đậu mùi hương nhi, càng có rất nhiều cùng tối hôm qua tương đồng hương vị, một tia địch ý.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 26 026 sở hữu yêu thích canh hai

Chương 26

Liên ở hai người có chút giằng co thời điểm, Tần Căng từ phía sau đi ra.

Thấy hai người không nói lời nào, nhịn không được tò mò hỏi: “Làm sao vậy? Không khí giống như quái quái.....”

Tần Căng tới, Hứa Trì cùng hạ duy lẫn nhau xem một cái, không có lại tiếp tục đề tài vừa rồi, ăn ý dời đi tầm mắt.

Hứa Trì bưng lên còn thừa hai phần ba mẫn cà phê ly, đạm thanh nói: “Không, ta cùng hạ duy đang nói người không thích uống mỹ thức sự.”

Tần Căng để sát vào nghe nghe kia tràn đầy cà phê hương mỹ thức cà phê, hỏi Hứa Trì: “Người thích mỹ thức? Ta tổng cảm thấy quá khổ.”

“Ném một ngụm?” Hứa Trì bưng cho nàng.

Tần Căng theo bản năng uống một ngụm, đầu tiên là khê nhúu mảy, sau đó lại giãn ra mở ra, có chút kinh ngạc nói: “Giống như không có tưởng tượng khổ ai!”

Tiếng nói vừa dứt, Hứa Trì liền ngẩng đầu nhìn về phía hạ duy, nhẹ giọng nói: “Chuyện gì đều phải ném thử một chút mới được.”

Hạ duy nhấp môi, hần nghe hiểu Hứa Trì ám chỉ. Tần Căng trước kia thích ma tạp, đó là bởi vì rất ít nếm thử mỹ thức, mới cảm thấy mỹ thức khổ không dám đụng vào.

‘ phanh! ’

Một tiếng vỡ vụn, ba người cùng xoay người vọng qua đi.

“Là bia, chai bia bạo.” Tiểu dũng trên tay dẫn theo hai đánh bia, trong đó một tá bên trong có một lọ đã nát đầy đất.

Trên mặt đất bia bọt biến không ngừng lan tràn, Tần Căng theo bản năng lôi kéo Hứa Trì đứng ở một bên, lại phát hiện Hứa Trì tây trang áo khoác thượng đã bị bắn thượng bia.

A Huy từ phía sau xách theo bia chạy tới, thấy tiểu dũng ra sai, nhìn nhìn lại Hứa Trì áo khoác.

“Này bia ở kho hàng áp lâu lắm, độ ẩm biến đổi, liền dễ dàng bạo rớt,” A Huy nói khiến cho tiểu dũng đi lấy cây lau nhà phết đất, “Hứa bác sĩ, người chạy nhanh đi lau sát đi!”

“Đi ta văn phòng đi, ta lần trước đem người áo khoác cùng khăn quàng cổ đều mang lại đây.” Tần Căng nói liền kéo hần đi văn phòng.

Hạ duy đứng ở quầy bar nội, không có nhiều lời nói, chỉ là làm A Huy giúp đỡ tiểu dũng đem mà kéo, đừng cho khách nhân té ngã.

Tiểu dũng tuổi nhẹ, sợ bị hai cái lão bản trách cứ, phết đất cũng thật cẩn thận.

“Người đi số 3 quầy bar sát cái ly đi, này ta tới thu thập.” A Huy ý bảo tiểu dũng đi bên kia vội.

Tiểu dũng chân trước mới vừa đi, anh tử sau lưng liền tới đây.

Mọi nơi nhìn xem, không thấy được ngồi xổm quầy bar tìm điều đồ uống rượu hạ duy, trực tiếp hướng A Huy hỏi: “Tần Căng tử cùng hứa bác sĩ đâu?”

“Đi văn phòng,” A Huy một bên kéo mà, một bên hỏi anh tử: “Người làm sao vậy? Như vậy hưng phấn?”

Anh tử kéo A Huy cánh tay, hạ giọng nói: “Bọn họ muốn ở chung!”

“Ai? Ai muốn ở chung?” A Huy kinh ngạc hỏi.

Anh tử ‘ sách ’ một tiếng, nghiêm túc nói: “Tần Căng tử vừa rồi ở phía sau bếp hỏi ta, chúng ta ở chung như thế nào ở chung, sau đó liền nói cho ta nàng cùng hứa bác sĩ muốn ở chung!”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 27 027 hợp lý ám chỉ canh ba

Chương 27

Tần Căng ngửa đầu đối thượng hắc đôi mắt, góc độ này, cùng hắc lần đầu tiên xem nàng khi cùng loại.

Hứa Trì không thể không thừa nhận, vừa rồi là hắc quá sốt ruột.

Than nhẹ một tiếng, Hứa Trì liền duỗi tay ôm lấy nàng, chống cái trán của nàng đem đề tài chuyển khai.

“Ta đói bụng.”

Không biết như thế nào, Tần Căng nhìn hắc, có trong nháy mắt thể nhưng cảm thấy hắc cái này ‘đói bụng’, là đang nói.....

Càng đi hạ tường liền càng là mặt đỏ, Tần Căng cường trang bình tĩnh, duỗi tay đáp thượng vai hắc, cố ý nói: “Hứa tiên sinh, ta cần thiết nhắc nhở người, lời nói muốn nói rõ ràng, bằng không ta hiểu sai đã có thể không hảo.....”

Hứa Trì thuận thế nắm lấy nàng eo, cong môi nói: “Đang lúc nam nữ bằng hữu quan hệ, hợp lý ám chỉ, hiểu sai là hắc là.”

Đến, Tần Căng cái này không đến chạy thoát, khuôn mặt nhỏ hồng đến giống cái thực thối trứng tôm.

“Ta đi sau bếp nhìn xem, lập tức quay lại!”

Nói xong, Tần Căng liền chuồn ra hăn ôm ấp, nhanh chóng rời đi tràn đầy ái muội khí vị văn phòng.

Đóng lại cửa văn phòng, Tần Căng dựa vào hành lang trên vách tường, lặng lẽ thở hắt ra, lại nhin không được cười.

A Huy vừa vắn từ cách vách trữ vật gian ra tới, nhìn đến Tần Căng dựa vào tường ngây ngô cười, nghi hoặc kêu: “Tần Căng tỷ??”

Nghe tiếng, Tần Căng phục hồi tinh thần lại, vội vàng ho khan vài tiếng che dấu xấu hổ.

“Người ở chỗ này làm gì đâu?” Tần Căng mất tự nhiên đổi đề tài.

“Hạ duy ca làm ta đem lần trước tiến ly lót bày ra tới, nhạ, chính là cái này.” A Huy vừa nói, một bên lấy ra một cái ly lót cấp Tần Căng xem.

Tần Căng tiếp nhận đến xem mặt trên có Kapler logo, gật đầu nói: “Man đẹp, yêu cầu hỗ trợ sao?”

A Huy xách theo trong tay rương nhỏ, cười lắc đầu nói: “Không cần không cần, này không nhiều ít.”

“Nói nữa, hôm nay khó được hứa bác sĩ lại đây, Tần Căng tỷ người đương nhiên là muốn nhiều bồi bồi bạn trai a!” A Huy trêu ghẹo nói.

Tần Căng cười gật đầu, trước kia đều là nàng phun tào Từ Phi Na ‘thấy sắc quên bạn’, hiện tại nàng có Hứa Trì, liền đem cái gì đều vứt đến sau đầu.

Đi rồi vài bước, A Huy đột nhiên lôi kéo Tần Căng dừng lại.

“Làm sao vậy?” Tần Căng khó hiểu hỏi.

“Tần Căng tử, vừa rồi người ở phía sau bếp thời điểm, hứa bác sĩ cùng hạ duy ca ở quầy bar nói chuyện phiếm, ta nghe xong vài câu, cảm giác có chút □□ vị.....”

“□□ mùi vị?”

“Đúng vậy, chúng ta mấy cái đều cảm thấy hạ duy ca đối với người..... Người biết đến, chúng ta mấy cái luôn đậu bàn, nhưng vừa rồi ta thật sự cảm giác được như vậy một tí xiu không thích hợp.”

A Huy nói âm rơi xuống, Tần Căng liền nhìn đến hạ duy chính triều bọn họ đi tới.

“Ta đi trước vội.” A Huy trước lưu.

Tần Căng chờ đến hạ duy đến gần, không cùng hăn đi loanh quanh, trực tiếp hỏi: “Ta nói, người cùng Hứa Trì nói cái gì?”

Hạ duy đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó cười nói: “Tùy tiện hàn huyên liêu.”

“Tùy tiện hàn huyên liêu?” Tần Căng rõ ràng là không tin.

Hạ duy không có biện pháp, đành phải nhún vai buông tay giải thích: “Ta là muốn thử xem hăn, không nghĩ tới người cái này hứa bác sĩ, giống như thật sự.”

Tần Căng chống nạnh xéo hăn liếc mắt một cái, phiết cái miệng nhỏ nói thầm nói: “Ta nói đi.....”

Nói, Tần Căng liền làm bộ đánh hăn một chút, một bộ thực che chở Hứa Trì bộ dáng, nói: “Làm gì thí hăn a! Người như thế nào không thử xem ta? Không kính!!”

Hạ duy khóe miệng cười không có thu hồi, mà là theo nàng lên tiếng: “Hào a, ta đây hỏi người, như thế nào liền cùng hăn ở bên nhau? Người thật sự thích hăn?”

Này hình như là Tần Căng lần đầu tiên bị hỏi đến như vậy vấn đề,

Nhưng nàng vẫn là thực nghiêm túc suy nghĩ một chút, mới trả lời nói: “Cảm tình loại đồ vật này, thật sự đặc nan giải thích. Tưởng cùng hăn ở bên nhau, cái loại này đặc biệt bức thiết, thậm chí là cái loại này đêm không thể ngủ bức thiết.....”

“Ai u, người nói cái luyện ái liền đều minh bạch!”

Tần Căng nghĩ đến nàng cùng Hứa Trì bay nhanh tiến triển, liền không tự giác mặt đỏ, đơn giản xua xua tay không hề cùng hăn giảng.

“Về sau không chuẩn thí hăn! Càng không chuẩn làm hăn cho rằng hai ta có chuyện gì! Người không biết A Huy bọn họ đều cho rằng chúng ta có việc, như vậy không tốt! Phi thường không tốt!” Tần Căng lời lẽ chính đáng nói.

Nói xong Tần Căng liền lại đi sau bếp thúc giục đồ ăn.

Hạ duy đứng ở hành lang, đây là hăn lần đầu tiên nghe Tần Căng liêu khởi về cảm tình cái nhìn.

Cái loại này bức thiết, hăn đã từng từng có, nhưng ở đủ loại dưới tình huống, hăn không có bán ra kia một bước, có lẽ đây là hăn nhiều năm như vậy tới vấn đề nơi.

Nhìn Tần Căng rời đi bóng dáng, hạ duy trong lòng nào đó tình cảm đang từ từ thu hồi.

Ăn qua cơm trưa, Tần Căng cùng Hứa Trì từ quán bar rời đi thời điểm đã buổi chiều bốn điểm nhiều. Quán bar bắt đầu tiễn khách nhân, bọn họ liền đi rồi.

Hai người cùng đi Tần Căng gia cầm chút đơn giản quần áo cùng vật dụng hàng ngày, trang tràn đầy một cái tay đề hành lý túi.

Tần Căng vừa muốn khóa cửa, nhớ tới còn không có tới cập cùng Từ Phi Na nói gần nhất muốn dọn đi Hứa Trì kia trụ sự, vì thế lại từ trong phòng cầm trương tiện lợi dán, viết xuống nói mấy câu, dán ở nhà nàng trên cửa, sẵn Hứa Trì còn không có thấy rõ, liền lôi kéo hẩn vào thang máy.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 28 028 ngàn vạn năm chặt canh một

Chương 28

Hứa Trì tự nhiên là hiểu nàng, đứng dậy cong môi nói: “Ta nhớ rõ trong nhà có mấy bộ điện ảnh.”

Tần Căng xem hắn đi tới cửa, không tự giác về phía sau lui một bước, gật đầu nói: “Hảo, nhìn cái gì đều được.”

Dù sao, có thể cùng hắn nị oai trong chốc lát là trong chốc lát.

Rất tốt thời gian, không cần tới nị oai, không thích hợp. Quá không thích hợp.

Tần Căng cười trộm đi theo hắn phía sau, cùng nhau ngồi xồm TV quây kia chọn lựa phim nhựa.

Đích xác có hai ba bộ thực lão phim kinh dị kẹp ở cuối cùng, Hứa Trì lấy ra tới cho nàng xem: “Dám xem sao?”

Tần Căng tuy rằng không thường xem phim kinh dị, nhưng nàng tự nhận là chính mình lá gan vẫn là khá lớn.

“Dám a, này có cái gì không dám,” Tần Căng tùy tay rút ra một trương, một bên lấy ra quang đĩa, một bên thấp giọng nói thầm nói: “Tình lữ nên xem phim kinh dị, bằng không như thế nào ôm một cái.....”

Tần Căng đem quang đĩa đẩy mạnh đi, liền nghe được Hứa Trì đậm cười nói: “Ta nghe được.”

Như là bị bắt được đến bím tóc dường như, Tần Căng làm bộ không nghe thấy hắn nói, ho khan hai tiếng, xoay người chạy chậm đi tắt đèn.

Phiến đầu khúc vang lên, Tần Căng đã ngồi vào trên sofa, ôm tiểu thám long tiếp đón hắn ngồi xuống: “Mau tới, mau tới!”

Hứa Trì đi qua đi, dựa gần nàng ngồi xuống, lại chủ động kéo qua tiểu thám long cái ở hai người trên người, đè nặng khóe miệng cười hỏi nàng: “Không phải muốn ôm sao?”

Nghe tiếng, Tần Căng vội vàng đem chân súc tiến tiểu thám long, ‘ngoan ngoan’ triều hắn trong lòng ngực nhích lại gần, một bộ ‘ta là bởi vì người yêu cầu mới làm như vậy’ đặc ý bộ dáng.

TV màn hình thực ám, nữ chính thân ở một cái không có một bóng người cổ trạch bên trong, mỗi đi một bước liền có một tiếng giọt nước thanh rơi xuống. Nàng đang tìm kiếm cái gì.

Làm người nghe xong sờn tóc gáy bối cảnh âm nhạc, cộng thêm nữ chính kia nghi thần nghi quỷ biểu tình, Tần Căng không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Hứa Trì cúi đầu thấy Tần Căng tay nhỏ khẩn bắt lấy hai người trên người thám long, không cảm nhập khởi khóe miệng —— nàng rõ ràng liền rất sợ.

Liền ở Tần Căng hí mắt không dám nhìn kỹ TV màn hình thời điểm, một cái ấm áp bàn tay đột nhiên bao bọc lấy tay nàng.

Tần Căng dựa vào hắn trong lòng ngực ngẩng đầu xem hắn, vẫn là có chút cậy mạnh nói: “Ta không phải sợ, thật sự.....”

Chính là có chút khiếp đến hoảng.

Hứa Trì ‘ thật sự ’ gật gật đầu, nhấp môi nói: “Là ta sợ.”

“.....”

“Cho nên, ngàn vạn đừng buông tay.”

Tần Căng hồng bên tai, cố ý nắm chặt vài phần, lúc này mới thu hồi tầm mắt tiếp tục xem điện ảnh.

Chỉ thấy diễn trung nữ chủ đỡ tích hôi tay vịn chậm rãi đi lên cầu thang xoắn ốc, đi tới càng vì âm trầm lâu hai.

Cỗ trạch bố cục rất kỳ quái, toàn bộ lầu hai đại sảnh chỉ có một khắc hoa lùn tử gỗ, mặt trên bày cái xoay tròn quay số điện thoại thức điện thoại cơ. Bất quá kia ống nghe thượng cũng không có cái gì tro bụi.

Tần Căng theo bản năng triều hấn trong lòng ngực nghiêng nghiêng đầu, tổng cảm giác như vậy sẽ không chính diện sợ hãi.

“Nhất định có người gọi điện thoại tới.....” Tần Căng nhin không được suy đoán nói.

Vừa dứt lời, đơn điệu tiếng chuông liền vang lên, sợ tới mức Tần Căng một cái giật mình liền đem đôi mắt cấp nhắm lại.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 29 029 vừa thơm vừa mềm canh hai

Chương 29

Hứa Trì cùng cao thực chi hàn huyền vài phút, Tần Căng liền thẩu đầu nghe xong vài phút.

“Hảo, kia ngài sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Hứa Trì nói xong hôm nào thấy, liền động tác tự nhiên cắt đứt điện thoại.

Tần Căng nháy đôi mắt xem hẩn, chần chờ hỏi: “Các người nói gì đó?”

“Cao a di nói, muốn người ngoan một chút nghe ta nói.”

Tần Căng bĩu môi, lời này đích xác như là nàng mợ sẽ nói.

“Ta cho rằng các người không thân.....” Tần Căng xê dịch vai, nhỏ giọng nói. Rốt cuộc Tần Phóng có như vậy nhiều kêu được với danh hào băng hữu, cũng không gặp Tần Phóng đem băng hữu mang về nhà quá.

Hứa Trì thuận tay đem di động của nàng phóng tới trên bàn trà, giải thích nói: “Ta cùng Tần Phóng xem như phát tiểu đi, cao trung cùng lớp, đại học cũng là ở nước ngoài cùng nhau đọc, gần mấy năm ta không trở về, cùng cao a di liên hệ liền ít đi.”

Tần Căng lúc này mới nhớ tới, phía trước Vu Ngọc Cầm cũng nói lên quá hai người bọn họ cao trung lúc ấy quan hệ thực tốt sự.

“Kia..... Mụ mụ người cùng ta mợ thực sao?” Tần Căng đột nhiên rất tò mò.

“Hắn là cũng là rất nhiều năm chưa thấy qua, gặp mặt tự nhiên liền chín.”

Hứa Trì nói liền ẩn hạ điều khiến từ xa, Tần Căng đem tầm mắt phóng tới TV trên màn hình, lúc này hoàn toàn không rảnh lo cái gì phim kinh dị, một lòng cân nhắc hắn mới vừa ở cùng cao thực chi nói những lời này đó.

“Người ngày nào đó có thời gian?” Hứa Trì thành linh hỏi.

Tần Căng sững sốt một chút, không tự giác hỏi lại hắn: “Có việc sao?”

Hứa Trì thói quen tính giơ tay vỗ nhẹ hai hạ nàng đầu nhỏ, đạm thanh hỏi: “Thấy gia trưởng, có tính không có việc?”

“Tính, tính.....”

Tần Căng nghĩ nghĩ nói ngày nào đó đều được, rốt cuộc hạ duy ở quán bar nhìn chăm chăm, nàng hoàn toàn có thể đương phũ tay chưởng quầy.

“Ngày mai lại quyết định đi, nhìn xem ngày nào đó phòng khám hẹn trước thiếu,” Hứa Trì vừa nói, một bên xoa xoa Tần Căng tẩy xong lúc sau xù xù sợi tóc, “Tiếp tục xem đi.”

Bộ điện ảnh này tổng cộng hơn hai giờ, đến mặt sau chỉ còn buồn tẻ cốt truyện, dọa người điểm đều là dựa vào bối cảnh âm nhạc tô đậm, không trong chốc lát Tần Căng sẽ không sợ.

Cứ việc trong lòng không sợ, nhưng Tần Căng vẫn là không buông ra hắn tay, lặng lẽ nhắm mắt lại, nỗ lực ngăn chặn khóe miệng cười.

Tần Căng nguyên bản tưởng giả bộ ngủ, lại thật thật nhi đã ngủ, ngủ đến kia kêu một cái hương a ——

Hứa Trì nghe được trong lòng ngực nàng dần dần phát ra vũng vàng tiếng hít thở, ngay cả điện ảnh khiếp người hình ảnh xuất hiện, đều không có phản ứng.

Cúi đầu xem nàng, chỉ thấy nàng ấn đường bình thản, đôi môi hé mở, thậm chí khóe miệng còn có chút gợn lên đâu.

Nàng lần này không chảy nước miếng.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 30 030 hôn qua ba giây

Chương 30

Tần Căng ở phòng đổi hảo quần áo, vẫn luôn cọ xát đến mau 8 giờ mới đi ra.

Rón ra rón rén đi đến phòng khách, nhìn đến trên sofa tiểu thảm lông chính dựa gần ôm gối chỉnh tề điệp phóng.

Hứa Trì đi nơi nào??

Tần Căng ở phòng khách cùng phòng bếp mọi nơi tìm tìm, vẫn là không tìm được hân.

Quay người lại, Tần Căng liền nhìn đến Hứa Trì từ phòng tắm thò người ra ra tới.

“Sớm.”

“..... Sớm.” Tần Căng theo bản năng sờ sờ lỗ tai, tầm mắt hơi chút né tránh nói: “Cái kia, ta tối hôm qua.....”

“Tối hôm qua ta ở trên sofa ngủ rồi,” Hứa Trì cầm trên tay bàn chải đánh răng, trước nàng một bước nói: “Trong chốc lát trên đường mua bữa sáng, đi phòng khám ăn đi.”

“Nga, hảo.”

Tần Căng nhìn hẳn lại vào phòng tắm, lần này đè nặng ngực, lặng lẽ thở ra một hơi.

Trong phòng tắm, Hứa Trì giơ lên khoe miệng, đối hai người chính thức ở chung ngày đầu tiên, cảm giác tiến triển không tồi. Nếu sô pha lại mềm điểm nói, khả năng thể cảm sẽ càng tốt.

8 giờ một khắc, hai người cùng nhau ra cửa.

Tần Căng vui đương hẳn xe chuyên dùng tài xế, cứ việc chờ đèn đỏ thời điểm không ngừng ngáp, nhưng vẫn là kiên trì nói: “Ngủ sớm dậy sớm, khá tốt!”

Đi ngang qua tiệm cà phê, mua hai ly cà phê cùng sandwich. Đến phòng khám thời điểm vừa vặn 8 giờ bốn mươi quá.

Tần Căng khóa lại xe, tiếp nhận trong đó một ly cà phê, nhỏ giọng hỏi hẳn: “Người buổi sáng không có người bệnh sao?”

Nhớ rõ lần trước nàng chính là hẹn hẳn thứ hai buổi sáng phúc tra.

“Hẹn trước giống nhau đều là từ buổi sáng 9 giờ rưỡi về sau mới có.” Hứa Trì vừa nói, một bên đẩy ra phòng khám cửa kính.

Tần Căng nghiêng người đi vào đi, cố ý hỏi: “Kia lần trước người làm gì ước ta 8 giờ rưỡi.....”

“Người không giống nhau.”

“Nơi nào không giống nhau?” Tần Căng truy vấn.

Hứa Trì giơ tay đè đè nàng đầu nhỏ, mang theo nàng trong triều đi nói: “Tư nhân thời gian, ước có thể giống nhau sao?”

Ngụ ý chính là —— hẳn ở lúc ấy liền không đem nàng làm như bình thường xem nha người bệnh? Mà là.....

Hai người đi ngang qua trước đài, Lưu hộ sĩ vừa vặn ở sửa sang lại hôm nay hẹn trước biểu, ngẩng đầu thấy Tần Căng đi theo Hứa Trì tới, theo bản năng liền nói: “Hứa bác sĩ, Tần tiểu thư hình như là thứ năm hẹn trước.....”

Nếu Tần Căng muốn hẹn trước nói, hẹn trước biểu muốn một lần nữa sắp hàng.

Tần Căng bưng cà phê vừa muốn nói chuyện, liền nghe thấy Hứa Trì nói: “Nàng về sau không cần hẹn trước.”

“A? Không cần hẹn trước là có ý tứ gì?” Lưu hộ sĩ không hiểu. Chẳng lẽ Tần Căng rằng khôn tự nhiên khỏi hẳn??

Hứa Trì nắm Tần Căng tay, đạm thanh nói: “Về sau ta tặng ca cho nàng xem nha, người một nhà liền không chiếm dùng hẹn trước danh ngạch.”

Nói xong, liền lưu Lưu hộ sĩ một người ở phía trước đài sừng sờ, nắm Tần Căng vào văn phòng.

Ở đóng cửa phía trước, Hứa Trì không quên gõ gõ ván cửa nhắc nhở Lưu hộ sĩ: “9 giờ trước đem hôm nay hẹn trước biểu cho ta.”

Tần Căng xem Hứa Trì đóng cửa lại, nhìn không được hỏi hẳn: “Cái này Lưu hộ sĩ lần nào đến đều thật sớm a!”

“Lưu hộ sĩ kinh nghiệm tương đối phong phú một ít, ngày thường cũng là ta trợ thủ, đi làm thời gian sẽ so những người khác đều muốn trước tiên, bởi vì mấy cái phòng khám bệnh được phẩm cùng thiết bị mỗi ngày buổi sáng đều phải kiểm tra bổ sung.”

Hứa Trì nói liền đem áo khoác cởi ra, kéo ra cửa chớp, tiếp tục nói: “Bất quá thượng chu Lưu hộ sĩ nói muốn từ chức, ta cho nàng hai chu suy xét thời gian, này hai chu cũng muốn phỏng vấn tân trợ thủ, khả năng muốn vội một thời gian.”

“Nàng vì cái gì từ chức?” Tần Căng kéo ra ghế dựa ở hắc đối diện ngồi xuống, tò mò hỏi.

Tần Căng vài lần lại đây, đều cảm thấy Lưu hộ sĩ thực chuyên nghiệp, không rõ vì cái gì đột nhiên muốn từ chức.

Hứa Trì từ trong ngăn kéo lấy ra khăn rửa rửa tay dịch, khẽ kéo quá tay nàng, cẩn thận giúp nàng chà xát, nói: “Lưu hộ sĩ là nói nàng muốn bị dựng, tiên sinh không nghĩ nàng quá mệt nhọc, cho nên trước tiên cùng ta nói muốn từ chức.”

Tần Căng lúc này mới minh bạch gật gật đầu, hồng bên tai thu hồi tay.

Hai người mặt đối mặt ăn bữa sáng, trên bàn là hắc ngày hôm qua không có tới cập xem người bệnh tư liệu.

“Trong chốc lát người đi đâu?” Hứa Trì hỏi liền nhìn mắt đồng hồ, hiện tại còn không đến 9 giờ.

“Chưa nghĩ ra.” Tần Căng cắn sandwich, hàm hồ nói.

【 khẩu khẩu —— 】

Tiếng đập cửa vang lên, Hứa Trì nói tiến vào, Lưu hộ sĩ lúc này mới đẩy cửa tiến vào.

“Đây là hôm nay hẹn trước biểu.”

Lưu hộ sĩ nói liền đem một phần kẹp mỡ tư liệu folder đưa tới Hứa Trì trước mặt. Đứng ở một bên, không quên cùng Tần Căng cười gật gật

đầu.

Hứa Trì mở ra folder, thô sơ giản lược quét vài lần, nhấp khóe miệng hỏi: “Vị này quách tiên sinh, vì cái gì ước tại hạ ngộ 5 giờ chung?”

“Quách tiên sinh nguyên bản ước chính là buổi sáng 10 giờ rưỡi, nhưng hắn vừa rồi gọi điện thoại nói buổi sáng có cuộc họp, cho nên lần lượt bài đến buổi chiều 5 giờ.” Lưu hộ sĩ giải thích.

Hứa Trì khẽ cau mày, suy nghĩ một chút vẫn là đem vị kia quách tiên sinh hẹn trước rút ra.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 31 031 liều hản một chút

Chương 31

Tần Căng đến quán bar thời điểm mới buổi sáng 10 giờ chung, quán bar cửa chiều bài cũng chưa lượng đâu, buổi sáng không buôn bán cho nên có vẻ có chút quạnh quẽ.

Bất quá 10 giờ chung A Huy cùng anh tử bọn họ hản là đã tới rồi.

Tần Căng xuống xe, xác định khóa kỹ xe sau, liền nâng bước triều quán bar đại môn đi đến.

Mới vừa đi hai bước, liền nhìn đến một cái mang màu đen mũ lưỡi trai nam nhân từ quán bar đi ra, bước chân có chút dồn dập.

Người này không biết buổi chiều tam điểm mới buôn bán sao?

Tần Căng đi vào quán bar, vừa vặn gặp phải A Huy ở hướng ra ngoài dọn đồ vật.

“Vừa rồi người nọ là ai a?”

A Huy sửng sốt một chút, ngay sau đó mới trả lời nói: “Nga! Người nói cái kia chụp mũ người a, hản có thể là tưởng mua rượu, hản vừa tiến đến ta liền nhanh nhanh hản nói, ta buổi chiều tam điểm mới buôn bán, ta vừa nói xong hản liền đi rồi.”

Tần Căng lên tiếng, đoán rằng có thể là lần đầu tiên tới Kapler, không biết buôn bán thời gian cũng bình thường.

“Người dọn cái này cái bàn làm gì?” Tần Căng nghi hoặc hỏi A Huy.

A Huy buông cái bàn, một bên cuốn tay áo, một bên nói: “Hạ duy ca nói thu hồi tới mấy cái cái bàn, phương tiện quá trận trang hoàng sư phó tới đo lường kích cỡ.”

“Hạ duy tới?” Tần Căng có chút kinh ngạc.

“Không, hẳn là tối hôm qua cho ta gọi điện thoại nói,” A Huy nói liền gãi gãi đầu, “Tối hôm qua ta đem chuyện này cấp đã quên, liền kéo dài tới hiện tại mới đến dọn.....”

Tần Căng bất đắc dĩ buông tay, làm bộ cảnh cáo nói: “Người cẩn thận một chút nhi a, trong chốc lát hạ duy tới gặp người còn không có thu phục, nhất định muốn nói người!”

Nói xong, Tần Căng liền vào quán bar nội tràng.

Trừ bỏ anh tử ở ngoài, còn có hai cái bảo khiết a di ở quét tước vệ sinh.

Nội tràng lúc này đen như mực, bảo khiết a di như là đang sờ hắc quét tước, Tần Căng nhìn không được ‘ sách ’ một tiếng, đi qua đi đem nội tràng một vòng đèn tường mở ra, toàn bộ quán bar nháy mắt sáng.

Nguyên bản ngồi xổm quỳ bar nội quét tước anh tử bị ánh sáng hoảng sợ, vừa đứng đứng dậy tới liền nhìn đến Tần Căng ghé vào trên quỳ bar.

“Không cần như vậy tỉnh! Về sau a di tới quét tước nói, cứ như vậy đem đèn đều mở ra, phí không được mấy cái điện.”

Anh tử gật đầu nói tốt, lại tò mò hỏi nàng: “Tần Căng tử, người hôm nay như thế nào cũng tới sớm như vậy a?”

Nghe tiếng, Tần Căng nhin không được cười, hoảng trên tay chìa khóa xe nói: “Ta gần nhất là bên người tài xế, Hứa Trì buổi sáng muốn đi làm, ta liền đi theo ra tới.”

“Kia chúng ta ‘ hắc tử ’ chính là muốn ở tiểu kho hàng nhiều đài một thời gian lạc?” Anh tử làm quái trêu chọc nói.

Tần Căng không có biện pháp nhún nhún vai, vỗ vỗ quầy bar nói: “Giúp ta làm ly cà phê đi, buồn ngủ quá a ——”

Anh tử lập tức buông trong tay việc, xoay người liền ấn khai cà phê cơ nguồn điện kiện, “Vẫn là ma tạp đi?”

Tần Căng vừa định nói là, lời nói đến bên miệng lại sửa lại: “Hôm nay thử xem mỹ thức đi.”

“Mỹ thức?” Anh tử lấy chocolate tương động tác dừng một chút, thăm dò hỏi: “Tần Căng tử, người phía trước không phải đánh chết không uống mỹ thức sao? Người nói mỹ thức đặc khổ.”

Tần Căng ước lượng trong tay chìa khóa xe, khước miệng nhấp cười nói: “Hứa Trì thích uống.”

Anh tử cười khúc khích, vội vàng cho nàng làm ly mỹ thức.

Tần Căng chính mình bỏ thêm nửa bao đường, liền bưng cà phê đi văn phòng.

Vào nhà ở ghế xoay ngồi xuống dưới, lúc này mới chính thức uống lên khẩu cà phê. Đầu lưỡi là có vị ngọt, ngay sau đó cà phê cay đắng mới ở lưỡi căn khuếch tán mở ra, Tần Căng không cảm nhú nhú mảy.

Xem ra không có hẳn ở, nửa bao đường căn bản không đủ.....

Một cái Hứa Trì, ước tương đương hai bao nửa đường nâu.

Tần Căng nhìn nhìn này chu trưởng mục biểu, phát hiện thượng chu tân phẩm tướng so dĩ vắng đều phải được hoan nghênh một ít.

Lật xem trong chốc lát, lại nghĩ tới phía trước gặp được Lữ truyền lỗi sự, lần trước giống như quên cùng hạ duy nói.

Nghĩ vậy, Tần Căng liền bắt thông hạ duy điện thoại.

Điện thoại thực mau đã bị tiếp lên, Tần Căng dùng bả vai kẹp di động, “Sớm a, hạ lão bản.”

Hạ duy lúc này vừa mới lên, nhìn xem thời gian, nhin không được trêu ghẹo nói: “Khó được có thể ở ban ngày nhận được người đánh điện thoại, người là suốt đêm đánh điện tử không ngủ, vẫn là dậy thật sớm a?”

Tần Căng hừ hừ cười: “Xảo, đều không phải.”

“Nga đối, ta nhớ ra rồi. Người hiện tại cùng Hứa Trì cùng nhau, hẳn buổi sáng muốn đi làm.....” Hạ duy như là nói giỡn dường như, đếm kỹ Tần Căng biến hóa: “Người hiện tại là tình huống như thế nào? Máy xe không cười? Làm việc và nghỉ ngơi cũng sửa dưỡng sinh phái?”

“Đúng vậy đúng vậy, ta quá trận khả năng còn đi công viên đánh Thái Cực đâu ——”

Tần Căng tự mình trêu chọc, nhưng nàng cảm thấy như vậy không có gì không tốt. Ít nhất có thể cùng Hứa Trì đồng bộ sinh hoạt, về sau ngủ sớm dậy sớm, ăn gì cũng ngon.

Bắn vài câu, Tần Căng liền bắt đầu liêu chính sự.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 32 032 khuyết điểm khí sắc

Chương 32

Tần Căng vừa thấy đến Hứa Trì từ trong văn phòng đi ra, như là tìm được thân nhân giống nhau, nhanh chóng chạy chậm qua đi, lôi kéo hẳn liền đi vào.

Hứa Trì xem nàng đem cửa đóng lại, khẩn trương hề hề tiểu bộ dáng, không cấm bật cười lên.

Tần Căng lưng dựa ở ván cửa thượng, thở ra một hơi, có chút xấu hổ nói: “Người không phát hiện, bên ngoài kia mấy cái hộ sĩ hảo nhiệt tình a.....”

Nhiệt tình đến như là ——

“Các nàng đối ‘ tương lai lão bản nương ’ nhiệt tình, khả năng quá mức, lý giải một chút.” Hứa Trì biên cười biên nói.

Nghe tiếng, Tần Căng trực tiếp đỏ mặt, đi đến bàn làm việc bên, gập ghềnh nói: “Cái, cái gì lão bản nương, người nhưng đừng nói bậy a.”

Hứa Trì vừa nghe, lập tức bày ra một bộ minh bạch biểu tình, gật đầu phụ họa nói: “Như vậy a..... Ta đây đi cùng bọn họ giải thích một chút, nói chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường.”

Hứa Trì nói liền phải mở cửa.

“Không cần, không cần!!” Tần Căng nháy mắt túng, bước nhanh đi qua đi dùng thân thể ngăn trở ván cửa, không rảnh lo rứt rè kia một bộ, “Ta hiện tại lý giải, thập phần lý giải!”

Hứa Trì đề nặng khoe miệng cười, từng vai nói: “Nghe tới, người có chút miễn cưỡng.”

Tần Căng bối để ở ván cửa thượng, vẻ mặt giả đứng đắn nói: “..... Tương lai lão bản nương chính là như vậy! Vừa mới bắt đầu còn cần thích ứng!”

“Hảo,” Hứa Trì gật đầu đáp lời, xoay người mặc vào tây trang áo khoác, “Đi thôi lão bản nương, không sai biệt lắm có thể đi qua.”

Hứa Trì vừa nói, một bên đem chính mình khăn quàng cổ cho nàng mang lên, thật dài nam sĩ khăn quàng cổ, triền hai vòng mới hệ hảo.

Tần Căng từ khăn quàng cổ lộ ra nửa khuôn mặt, hàm hồ hỏi: “Chúng ta đi nơi nào?”

“Tới rồi sẽ biết.” Hứa Trì nhu loạn nàng tóc, trực tiếp tiếp nhận chìa khóa xe.

“Người có thể khai sao?” Tần Căng còn lo lắng hăn không thể lái xe.

Hứa Trì thay áo khoác, nắm nàng liền hướng ra ngoài đi: “Không sai biệt lắm.”

Này lặn lấy có dùng nửa ngày là đủ rồi.

Hai người vừa đi ra văn phòng, Tần Căng rõ ràng chú ý tới vài người ở phụ cận hộ sĩ lập tức đem tầm mắt dời đi.

Hứa Trì nắm Tần Căng đi đến trước đài, đối còn ở vội Lưu hộ sĩ công đạo nói: “Ngày mai ta chỉ có buổi sáng có thời gian, hẹn trước nhớ rõ phối hợp một chút.”

Tần Căng đặc an tĩnh đi theo hẩn phía sau, đoán rằng hẩn ngày mai buổi chiều hẩn là muốn đi phúc tra.

“Hảo, ta đã biết.” Lưu hộ sĩ gật đầu đồng ý.

Tiếp theo, phòng khám mọi người liền nhìn theo bọn họ hai người ra phòng khám đại môn.

“Lily tỷ, ta nhớ rõ Tần tiểu thư ngay từ đầu cũng là tới xem nha đi?” Mang mắt kính hộ sĩ nhỏ giọng hỏi.

Lưu Lị Lị một bên lấy ra ngày mai hẹn trước biểu, một bên trả lời nói: “Đúng vậy, làm sao vậy?”

Miêu hộ sĩ lập tức thò qua tới, thần thần thao thao nói: “Này rốt cuộc là vận mệnh chú định vận mệnh, vẫn là nước chảy thành sông duyên phận đâu.....”

Lưu Lị Lị cười, đem tiếp theo vị tẩy nha người bệnh tư liệu nhét vào miêu hộ sĩ trong lòng ngực, “Đừng lại này nhắc mãi, mau đem tư liệu cấp trương bác sĩ đưa đi!”

Miêu hộ sĩ ôm tư liệu liền cười, biên cười biên bụm mặt: “Lily tỷ, người nói ta như thế nào liền không răng đau đâu.”

Lưu Lị Lị cúi đầu tiếp tục vội vàng trong tay sống, nhấp cười nói: “Người răng đau có ích lợi gì? Hứa bác sĩ nhiều lắm tặng cho người một hộp thuốc giảm đau, cộng thêm công nhân tám chiết xem bệnh phí.”

Bên trong xe, Tần Căng ngồi ở ghế điều khiển phụ thượng, nhìn xe sử hướng về phía vùng ngoại thành phương hướng.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 33 033 bà bà cứu binh

Chương 33

Xe ngoại có người, Hứa Trì xoay người đẩy ra cửa xe, trước một bước xuống xe.

Tần Căng cho rằng gõ cửa sổ xe người là Vu Ngọc Cầm, trộm ngấm liếc mắt một cái, phát hiện không phải.

“Trân dì, ta mẹ đâu?” Hứa Trì dấu lên xe môn, nhẹ giọng hỏi.

Trân dì triều bên trong xe nhìn nhìn, cười nói: “Ngọc cầm tỷ ở phòng bếp bận việc đâu, biết người mang bạn gái về nhà tới, nàng hôm nay buổi sáng liền bắt đầu chuẩn bị.”

Hứa Trì cười gật đầu, hắc mục mục chính là miệng dao găm tâm đập hủ. Thấy Tần Căng phía trước cực lực phản đối, thấy Tần Căng ngược lại yên tâm.

Trân dì biết bên trong xe cô nương then thùng, cấp Hứa Trì một ánh mắt, liền xoay người đi vào.

Tần Căng nhìn cái kia kêu ‘trân dì’ nữ nhân đi vào môn, lúc này mới nhỏ giọng xuống xe.

“Đi thôi.” Hứa Trì đóng cửa xe, hướng nàng duỗi tay, ý bảo nàng lại đây dắt.

Tần Căng ba bước làm hai bước, vòng qua xe đầu dắt thượng hần tay, vừa định muốn vấn đề, đã bị hần tiếp lời nói.

“Đó là trăn di, khi còn nhỏ chiếu cố ta, hiện tại chiếu cố ta mẹ,” Hứa Trì vừa nói, một bên mang Tần Căng đi tới cửa, “Trừ bỏ thuê quan hệ ở ngoài, cũng là người nhà.”

Tần Căng nhẹ điểm đầu, đi theo bước lên bậc thang.

“Chờ, chờ một chút!” Tần Căng đột nhiên giữ chặt hần.

Hứa Trì dừng lại, nhìn nàng nói: “Đều đi tới cửa, tương đối ý không thể được.”

“Không phải, ta là tưởng nói, ta cái gì cũng không mang, quà kỷ niệm a gì đó.....” Tần Căng có chút nói năng lộn xộn nói.

Trong ấn tượng, tới cửa thấy gia trưởng, tổng muốn tỉ mỉ giả dạng một phen, lại còn có muốn chuẩn bị tiểu lễ vật đi!!

“Dem người mang đến, là đủ rồi.” Hứa Trì ôn thanh nói, dặt nắm tay không khỏi nắm thật chặt, ý bảo nàng mặt khác đều không quan trọng.

Tiếng nói vừa dứt, có tinh xảo điêu khắc ván cửa đột nhiên bị mở ra, Tần Căng vội vàng cầm thanh.

Mở cửa chính là Vu Ngọc Cầm.

Tần Căng bất chấp tất cả, trên mặt nhanh chóng treo lên tươi cười, cúi cúi người tử nói: “A di hảo ——”

“A Trăn nói các người tới rồi, ta đợi nửa ngày cũng không gặp các người tiến vào, liêu cái gì đâu?” Vu Ngọc Cầm cố ý hỏi.

“Không, không liêu cái gì,” Tần Căng nói liền lặng lẽ bắt tay thu trở về, đầu chuyển bay nhanh, “A di, ta tới quá vội vàng, chưa cho ngài mang quà kỷ niệm.....”

Vu Ngọc Cầm đảo không ngại cái này, tránh ra thân mình nói: “Không quan hệ, chạy nhanh tiến vào. Ta nấu canh, không biết các người ái uống không yêu uống.”

“Hảo, trạm cửa đều ngửi được mùi hương đâu.” Tần Căng đã mở ra nói ngọt hình thức.

Hứa Trì đi ở mặt sau cùng đi vào, thuận tay đóng cửa lại, nhìn Tần Căng thay đổi giày liền đi theo Vu Ngọc Cầm vào phòng bếp.

Xem ra hăn lo lắng là dư thừa.

Tuy rằng Tần Căng trong lòng nhút nhát, nhưng này ứng biến năng lực, cùng vượt mong ngựa năng lực đó là nói đến là đến.

Cứ việc Tần Căng trù nghệ không phải cỡ nào tinh thông, nhưng nên sẽ cũng đều biết.

Lẩu niêu hầm chính là củ từ hạt dẻ canh gà, Vu Ngọc Cầm một hiên khai lẩu niêu cái, mùi hương nháy mắt chạy ra tới, Tần Căng theo bản năng nói: “Thơm quá a.....”

Vu Ngọc Cầm cười nhìn nàng một cái, một bên tháo xuống tạp dề, một bên nói: “Còn không có thêm muối gia vị đâu, người tới thêm đi, ta đi hồi cái điện thoại.”

Nói xong Vu Ngọc Cầm liền cấp Tần Căng chỉ chỉ muối vại.

Vu Ngọc Cầm vừa đi ra phòng bếp, Hứa Trì liền vào được.

Tần Căng phồng lên má giúp hô một hơi, còn hảo nàng vừa rồi cơ linh, biểu hiện cũng không tệ lắm!

Hứa Trì đứng ở nàng bên cạnh, cười nhẹ nói: “Vào cửa trước còn nói rất sợ, hiện tại không sợ? Ân?”

Tần Căng hồng bên tai không để ý tới hắn, một bên cầm muối muốn một bên hỏi: “Nhiều như vậy đủ sao?”

Hứa Trì tới gần vài phần, nắm tay nàng bỏ thêm non nửa muỗng muối, “Này đó không sai biệt lắm.”

Lâu lâu ừng ực ừng ực, Tần Căng trong lòng bùm bùm, nhớ tới mới vừa rồi ở trong xe cái kia hôn, nàng liền nhin không được tưởng cười trộm.

Tần Căng lấy quá cái thìa, quấy vài cái sau, nhỏ giọng hỏi hắn: “Mụ mụ người..... Giống như so thượng một lần gặp mặt khi đối ta càng nhiệt tình điểm nhi?”

Hứa Trì từ phía sau vây quanh nàng eo, cầm nhẹ đè ở nàng hõm vai, nhẹ giọng hỏi: “Lần trước không đủ nhiệt tình sao?”

“Cũng không phải, lần trước là tương đối bình đạm đi.....” Tần Căng bị hắn khiến cho cổ phát ngứa, không tự giác rụt rụt cổ nói: “Thoạt nhìn, a di hôm nay tâm tình tương đối hảo.”

Nghe vậy, Hứa Trì không cấm cười.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 34 034 Tần Căng hai mét

Chương 34

Tiền Giai Nghiên đứng ở huyện quan chỗ chờ, cứ việc trôn dì chưa nói cái gì, nhưng nàng rõ ràng cảm giác được hôm nay trôn dì đối nàng thái độ cùng dĩ vãng không giống nhau.

Trước kia như thế nào đều sẽ thỉnh nàng đi vào, thậm chí sẽ thỉnh nàng ở chính sảnh ngồi trên trong chốc lát, còn sẽ pha trà cho nàng. Mà hôm nay, chỉ là thỉnh nàng ở huyện quan chỗ hơi làm chờ đợi, liền không thấy người.

Tiền Giai Nghiên trong lòng không khỏi nghĩ nhiều, hướng ra phía ngoài nhìn liếc mắt một cái, cách đó không xa dừng lại một chiếc xe hơi, kia không phải Hứa Trì xe.

Chẳng lẽ là có khách nhân? Cho nên mới không cho nàng đi vào trước? Vẫn là nói, Vu Ngọc Cầm còn đang giận nàng, rốt cuộc lần trước nàng tìm đồng sự bắt được Hứa Trì gia địa chỉ, còn tùy tiện chạy tới.....

Liền ở Tiền Giai Nghiên miên man suy nghĩ thời điểm, Vu Ngọc Cầm tới.

“Ngọc cầm a di ——” Tiền Giai Nghiên cười ngọt ngào kêu lên.

Vu Ngọc Cầm lễ phép cười cười, đảo không vội vã thỉnh nàng tiến vào, mà là hỏi: “Hôm nay không phải cuối tuần, như thế nào người không đi làm sao?”

Ngụ ý còn lại là, hôm nay nàng không nên xuất hiện ở chỗ này.

Tiền Giai Nghiên làm bộ không nghe hiểu bộ dáng, cười trong triều đi rồi hai bước, nói: “Hôm nay ta nghỉ ngơi, vừa vận bằng hữu từ Nhật Bản trở về mang theo vài thứ cho ta, ta nghĩ đến ngài thích ăn đồ ngọt, liền chạy tới.”

Tiền Giai Nghiên vừa nói, một bên xách lên trên tay hộp quà, là mấy hộp tinh phẩm đóng gói chocolate.

Vu Ngọc Cầm nhìn mắt, chưa nói cái gì. Nếu Tiền Giai Nghiên đều lại đây, kia có chút lời nói vẫn là giáp mặt nói rõ ràng tương đối hảo.

“Tiên tiến đến đây đi.”

Tiền Giai Nghiên lên tiếng, liền đi theo Vu Ngọc Cầm đi đến chính sảnh, không thấy được có những người khác ở, nhin không được hỏi: “Ngọc cầm a di, ta xem bên ngoài ngừng một chiếc xe..... Trong nhà là có khách nhân sao?”

“Không phải.”

Hứa Trì cùng Tần Căng, xác thật không tính khách nhân.

Tiền Giai Nghiên thấy ở ngọc cầm hôm nay lời nói dị thường thiếu, cũng liền thu liễm vài phần, ở một bên trên sofa ngồi xuống.

Vu Ngọc Cầm không nghĩ chậm trễ thời gian, đơn giản trực tiếp mở miệng nói: “Giai nghiên, khả năng lần trước ở trong điện thoại là ta nói không đủ rõ ràng.....”

“Ngọc cầm a di, ngài ý tứ ta minh bạch,” Tiền Giai Nghiên chủ động tiếp nhận lời nói tới, bày ra một bộ ủy khuất bộ dáng nói: “Ta biết Hứa Trì cùng cái kia Tần Căng ở bên nhau, nhưng ta đối Hứa Trì nhiều năm như vậy, ta.....”

“Giai nghiên.” Vu Ngọc Cầm đột nhiên đánh gãy nòng lời nói.

“Chuyện tình cảm, không phải người một người cố ý, một người khác nhất định phải phải có tình!” Vu Ngọc Cầm thanh âm có chút tức giận, ức chế một chút mới nói: “Phía trước người lâu lâu tới xem ta, người vẫn luôn cũng chưa đề cập Hứa Trì đối với người cảm giác như thế nào, làm ta đơn phương cho rằng các người quan hệ đã xác định, người này muốn như thế nào cho ta giải thích?!”

Nghe tiếng, Tiền Giai Nghiên trong khoảng thời gian ngắn không có thanh âm.

“Hứa Trì vài lần cùng ta nói cùng người hoàn toàn không có phát sinh quá bất luận cái gì sự tình, chỉ là bình thường đồng học, nói bằng hữu đều gượng ép. Người lại là như thế nào gạt ta? Người nói các người chỉ là cãi nhau?”

Vu Ngọc Cầm nói đến mặt sau không khỏi cười khẽ vài tiếng, “Lại sau lại ta cũng cảm thấy không sao cả, chuyện tình cảm các người người trẻ tuổi chính mình quyết định, ta cũng cho người sáng tạo cơ hội, cũng không có ngăn lại người làm bất cứ chuyện gì, đúng không?”

Tiền Giai Nghiên bị vạch trần sau, trên mặt tràn ngập không cam lòng.

“Kia Tần Căng ngài không phải cũng không thích sao? Vì cái gì hiện tại ngài làm ta rời xa Hứa Trì đâu? Cùng Tần Căng so sánh với, ta so muốn ưu tú nhiều, không phải sao?” Tiền Giai Nghiên từng câu từng chữ có chút thất thố.

“Ngọc cầm a di, ta là vì Hứa Trì mới về nước, bằng không ta như thế nào sẽ ném xuống Anh quốc hết thảy, công tác đều từ bỏ trở về.....” Tiền Giai Nghiên nói đều phải rớt nước mắt.

“Lúc trước sự tình ta mặc kệ, đó là bởi vì Hứa Trì độc thân, người có theo đuổi quyền lợi,” Vu Ngọc Cầm nói liền đứng dậy, ngữ khí nghiêm khắc nói: “Hiện tại Hứa Trì có ổn định kết giao đối tượng, bất luận là ai, đều không thể lại nương theo đuổi lấy cớ làm chen chân người khác cảm tình sự!”

Nguyên bản ở phòng bếp vội trôn dì, nghe tiếng cũng đuổi lại đây.

“Về sau người tới xem ta, ta có thể đem người đương văn bồi chiếu cố, mặt khác người liền không cần lại suy nghĩ.”

Vu Ngọc Cầm nói xong liền ý bảo trôn dì tiễn khách.

Tiền Giai Nghiên không nghĩ tới chính mình hôm nay lại đây sẽ đụng phải đình bản, mới vừa rồi Vu Ngọc Cầm một phen lời nói không thể nghi ngờ là đang nói nàng dự làm tiểu tam, thực trào phúng.

“Tiền tiểu thư, bên này thỉnh đi.” Trôn dì giơ tay ý bảo nàng triều huyền quan chỗ đi.

Thư phòng nội.

Tần Căng ở trong phòng đợi sốt ruột, muốn đi chính sảnh tìm tòi đến tột cùng, lại bị Hứa Trì kéo lại.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 35 035 đại biểu lóe hôn canh một

Chương 35

‘ phanh ’ mà một tiếng, Tần Căng lưu loát đem cửa đóng lại, trước ngực trên dưới phập phồng. Nếu không phải xem ở hiện tại địa điểm không thích hợp, Tần Căng thật muốn xoay tròn cánh tay trườ nàg nha!!

Vừa chuyển quá thân, Tần Căng liền nhìn đến Vu Ngọc Cầm sắc mặt trắng bệch, thân mình có chút lay động.

Tần Căng vội vàng ba bước làm hai bước, đi qua đi liền giúp đỡ Hứa Trì đỡ Vu Ngọc Cầm cánh tay: “A di, ngài đừng cùng Tiền Giai Nghiên trí khí, cùng cái loại này người không cần thiết! Thật sự!”

Vu Ngọc Cầm gật đầu nắm chặt Tần Căng tay, hơi thở có chút không xong hướng trăn dì nói: “A Trăn, đem ta giảm áp dươc lấy tới.”

Nghe tiếng, trăn dì vội vàng buôg quét một nửa mảnh nhỏ, đứng dậy đi tìm dươc.

Hứa Trì trước trăn dì một bước, tìm dươc rồi đặt ở bàn trà quây giảm áp dươc, tiếp nhận trăn dì truyền đạt nước ấm, làm Vu Ngọc Cầm ăn trước dươc.

Tần Căng ngồi ở Vu Ngọc Cầm bên cạnh, đại khí không dám ra một tiếng, sợ Vu Ngọc Cầm lại có cái tốt xấu. Rốt cuộc nàng vừa rồi đối Tiền

Giai Nghiên thái độ, xác thật không đủ tiểu thư khuê các.

Nghĩ vậy, Tần Căng không tự giác vuốt sô pha tay vịn, ý đồ đứng dậy.

Vu Ngọc Cầm đè lại Tần Căng tay, ngẩng đầu đối Hứa Trì nói: “Người đi giúp người trên dì thịnh cơm đi, này đều đến giờ cơm.”

Hứa Trì buông ly nước, cố ý nhìn Tần Căng liếc mắt một cái, lúc này mới đi phòng bếp.

Chính sảnh liền thừa Tần Căng cùng Vu Ngọc Cầm hai người, Tần Căng này trong lòng thẳng bồn chồn, đôi mắt cũng không dám xem Vu Ngọc Cầm.

“A di..... Ta vừa rồi là quá sốt ruột, ta ngày thường không như vậy, thật sự.....” Tần Căng không dám phiêu, đơn giản trước thừa nhận ‘ sai lầm ’.

Nghe Tần Căng giống cái cừu con đường như nhận sai, Vu Ngọc Cầm ngược lại là cười.

Nghe được nàng cười, Tần Căng càng không dám ra tiếng.

“Hứa Trì lão nói người cùng khác nữ hài không giống nhau, ta còn thường xuyên cân nhắc, người nơi nào có như vậy đại lực hấp dẫn.....” Vu Ngọc Cầm nói liền nghiêng người nhìn về phía Tần Căng, nhấp cười nói: “Thẳng đến vừa rồi, người vén tay áo hù dọa người, ta đại khái biết Hứa Trì vì cái gì sẽ thích người.”

Tần Căng nháy đôi mắt, khó hiểu hỏi: “..... Vì cái gì?”

Vu Ngọc Cầm ho nhẹ hai tiếng, dựa vào sô pha lưng ghế thượng ôn nhu nói: “Bởi vì người đủ chân thật, đủ không sợ, ta sẽ ngại với mặt mũi không muốn nói khó nghe ném thân phận, cho nên đối nàng có chút bó tay

không biện pháp, mà người giống cái tiểu ớt cay đường như, sắc thanh vài câu, nhìn xác thật đã ghiền.”

Có lẽ là bởi vì Vu Ngọc Cầm gia đình bối cảnh làm cho, nàng tuân thủ hết thấy tiêu có khắc ‘ tiểu thư khuê các ’ hành vi thủ tục, mà Tần Căng bất đồng, nàng ở không có ném lễ phép dưới tình huống, có thể tùy tâm tình biểu đạt chính mình cảm xúc, này đều không phải là là kiện chuyện xấu.

Tần Căng lúc này xem như nghe minh bạch, Vu Ngọc Cầm đối nàng có hảo cảm! Thật đánh thật hảo cảm!

“Tần Căng, ta nghe Hứa Trì nói người mợ tưởng ước ta cùng nhau ăn bữa cơm, ngày mai thế nào?” Vu Ngọc Cầm thỉnh thoảng nhắc tới việc này.

“A?” Tần Căng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó nhớ tới tối hôm qua điện thoại, vội vàng xoa tay nói: “Không, không nóng nảy, ta mợ liền như vậy vừa nói, nàng không nóng nảy.”

Vu Ngọc Cầm cười kéo qua tay nàng, “Đến sốt ruột.”

Nói, Vu Ngọc Cầm liền đem tay trái trên cổ tay vòng ngọc hái xuống, trực tiếp cấp Tần Căng mang lên.

Hình ảnh này, Tần Căng ở trong TV gặp qua vô số lần, trăm triệu không nghĩ tới chính mình sẽ trở thành ‘ vai chính ’. Nàng thậm chí đều đoán được Vu Ngọc Cầm tiếp theo câu muốn nói gì.

“A, a di! Quá quý trọng! Này quá quý trọng!” Tần Căng giành trước một bước đem lời kịch cấp nói.

Vu Ngọc Cầm không chuẩn nàng hái xuống, làm bộ thực nghiêm túc nói: “Này không phải cái gì tổ truyền bảo bối, làm người mang là đại biểu ta nhận định người cái này nha đầu.”

Tần Căng không khỏi nuốt nuốt nước miếng, nhỏ giọng nói:
“Kia.....”

“A di liền nghe một câu, mang, vẫn là không mang?” Vu Ngọc Cầm ra vẻ cường ngạnh.

“Mang, ta mang.....”

Tần Căng nói liền thành thành thật thật bắt tay đưa qua đi, làm Vu Ngọc Cầm giúp nàng mang hảo.

Vu Ngọc Cầm cúi đầu dè nặng khóe miệng cười, xem ra nàng xem như dần dần sờ thấu Tần Căng tính nết.

Nặng trĩu vòng ngọc, cùng Tần Căng tâm tình giống nhau, có chút tiêu phức tạp.

Ăn xong cơm chiều, Tần Căng ngồi ở trên ghế phụ, nhìn xe ngoại Vu Ngọc Cầm chính thấp giọng cùng Hứa Trì công đạo chút cái gì.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 36 036 ta bạn gái canh hai

Chương 36

Tần Căng treo điện thoại, thần sắc hiển nhiên là có chút luống cuống.

“Làm sao vậy? Quán bar ném đồ vật?” Hứa Trì một bên hỏi, một bên đuổi tay nắm lấy tay nàng, ý đồ trấn an nàng cảm xúc.

Tần Căng quay đầu xem hắn, vành mắt đã phấm đỏ, tận lực làm thanh âm nghe bình thường nói: “‘ hắc tử ’ bị trộm.”

Hứa Trì có nghe Tần Phóng nói lên quá, Tần Căng đối ‘ hắc tử ’ cảm tình rất sâu, ở Tần Căng dưỡng phụ mẫu ly thể năm ấy, Tần Căng sở hữu tốt xấu cảm xúc, đều là cùng ‘ hắc tử ’ cùng nhau trải qua.

Hứa Trì chưa từng có nhiều an ủi, mà là dẫm lên chân ga, hướng tới quán bar nhanh chóng chạy tới.

Trên đường, Tần Căng vẫn luôn suy nghĩ là ai trộm.....

Xe đình đến quán bar cửa, Tần Căng cởi bỏ đai an toàn, đẩy ra cửa xe trước, không khỏi hít sâu một hơi.

Xuống xe, Tần Căng đứng ở xa tiền chờ Hứa Trì khóa xe, di động lại vang lên, là A Huy đánh tới.

“Ta đã ở quán bar cửa,” Tần Căng nói liền xoay người nhìn về phía quán bar cửa, lo lắng hỏi: “Lầu hai kho hàng không ném đồ vật đi?”

Quán bar tổng cộng có hai cái kho hàng, lầu một kho hàng dựa gần quán bar sau hẻm, phương tiện khuân vác đồ vật. Lầu hai kho hàng chủ yếu là gửi một ít ghế lô yêu cầu dùng vật phẩm.

Tần Căng vừa nói vừa nhíu mày, “Này rất khó nói, ai biết trộm đồ vật người tốt cuộc trộm cái gì.....”

Tiếng nói vừa dứt, Hứa Trì liền tới đây.

“Ta lập tức đi vào, thấy lại nói.” Tần Căng nói xong liền đem điện thoại cắt đứt.

Hai người sóng vai triều sau hẻm đi, đi chưa được mấy bước, Tần Căng đột nhiên chú ý tới quán bar cửa có cái kỳ quái nam nhân, đứng ở quán bar cửa qua lại đánh giá, lại không có muốn vào đi ý tứ.

Tần Căng không khỏi thả chậm bước chân, híp mắt nhìn kỹ kia nam nhân chính mặt.

Màu đen mũ lưỡi trai, màu đen mũ sam áo khoác, thậm chí còn đeo một bộ màu đen kính râm.

“Hiện tại đều buổi tối tám giờ, làm gì còn mang kính râm a.....” Tần Căng nói thầm đi lên trước, nhưng nàng mới vừa vừa đi gần, người nọ muốn đi.

“Uy!” Tần Căng hô to một tiếng, sẵn người nọ chạy phía trước một phen giữ chặt!

Hứa Trì cho rằng Tần Căng nhận thức người nọ, đi tới liền dè lại người nọ, “Đừng nhúc nhích!”

“Buông ra ta!” Hắc y nam một bên đè nặng vành nón, một bên giãy giụa.

Tần Căng khẩn bắt lấy người nọ cổ áo, nghiêm thanh hỏi: “Nói! Người ở chỗ này lén lút làm gì!”

Hắc y nam đảo không dùng lực tránh thoát, mà là giải thích nói: “Ta đi ngang qua không được sao?”

“Xem người tựa như cái ăn trộm! Ăn trộm đi ngang qua chính là không được!!” Tần Căng nói liền phải trịch rớt hăn mũ.

Một bên Hứa Trì đột nhiên mở miệng kêu lên: “Chờ một chút ——”

“Trâu thành?” Hứa Trì niệm cái tên, tiếp theo liền đem người nọ mũ hái được.

Trâu thành thấy là Hứa Trì, kinh ngạc hỏi: “Ai? Người như thế nào ở chỗ này?”

“Lời này hăn là ta hỏi người.” Hứa Trì buông ra tay.

Tần Căng có chút ngốc, theo bản năng bổ sung nói: “Người, người đừng tưởng rằng là người quen, ta là có thể thả người a!”

Nghe tiếng, Hứa Trì không cấm cười.

Duỗi tay kéo qua Tần Căng tay, đem nàng ôm vào trong ngực, nhìn xem quần áo bị xả đến có chút chật vật Trâu thành, giải thích nói: “Cảnh sát sẽ không tri pháp phạm pháp, đúng không Trâu thành? Ân?”

Tần Căng sửng sốt một chút, lúc này mới minh bạch. Nguyên lai cái này thần bí hắc y nam là cái cảnh sát.

Trâu thành có chút xấu hổ sửa sang lại cổ áo, đối Tần Căng gật đầu tự giới thiệu nói: “Người hảo, ta là Trâu thành. Xem như Hứa Trì gia hỏa này nhi bằng hữu đi.”

Trâu thành nói liền tức giận trừng mắt nhìn Hứa Trì liếc mắt một cái.

“Có thể ở quán bar cửa gặp phải người, thật là hiếm lạ a.....” Trâu thành trêu chọc nói.

Hứa Trì không phản ứng hẳn, ôm Tần Căng vai, trắng ra giới thiệu nói: “Ta bạn gái, Tần Căng.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 37 037 một hồi tuồng canh ba

Chương 37

Ở A Huy nói đồng thời, Tần Căng cũng nhận ra tới.

Lý Càn vì cái gì muốn cho thủ hạ của hắn tới trộm xe?

Liên ở Tần Căng lòng tràn đầy nghi hoặc thời điểm, Hứa Trì nhấp môi đậm thanh nói: “Ta tưởng, bọn họ trộm xe chỉ là lâm thời nảy lòng tham.”

Nghe tiếng, Tần Căng vội vàng nhìn về phía hắn, hỏi ngược lại: “Vì cái gì nói như vậy?”

“Hứa Trì nói không sai!” Trâu thành chen qua tới, nghiêm trang giải thích nói: “Này hai cái bốn tặc, nếu ngay từ đầu liên bọn xe tới, kia hà tất lao lực nhi dọn kia mấy ruộng rượu đâu? Hơn nữa bọn họ lần đầu tiên rời đi thời điểm, còn ‘tri kỷ’ đem kho hàng môn dấu thượng, nếu là vì trộm xe, sợg môn chẳng phải là càng phương tiện?”

Nói có đạo lý.

“Trộm rượu là mục đích, trộm xe là lâm thời nảy lòng tham, thuận tiện mà làm.....” Hứa Trì vừa nói, một bên nhìn Tần Căng hỏi: “Ta nhớ rõ lần trước gặp được cái kia Lý Càn, hắn trên người có dầu vị?”

Tần Căng cau mày gật đầu, “Lý Càn khai gia sửa xe hành, hắn thực hiểu xe.....”

Nghe thế, Trâu thành cũng liền không hiểu kỳ vì cái gì kia hai người cạy xe khóa thuận lợi vậy.

“Người kia xe rất gây chú ý, phỏng chừng hắn trộm đi cũng không dám tùy tiện đồ.....” Trâu thành vuốt cằm, cân nhắc hỏi: “Cái kia kêu Lý Càn, hắn xe hành tại nơi nào?”

Tần Căng lắc đầu nói không biết. Bởi vì Lý Càn đối nàng vẫn luôn ‘tâm bất tử’, vài lần cho nàng danh thiếp muốn mang nàng đi sửa xe, nàng đều giáp mặt xé.

“Ta biết, liền ở xưởng hòa phố đông đầu! Kêu Càn tới đổi xe hành!” A Huy ra tiếng nói.

Càn tới đổi xe hành.

Lý Càn ngồi ở một chiếc toan kích cỡ xe việt dã trước xe có lọng che thượng, ngoài miệng ngậm thuốc lá, ánh mắt ở Tần Căng kia bảo bối xe ‘hắc tử’ trên người qua lại đánh giá.

“Xe là thật không sai a! Làm tốt lắm!” Lý Càn liệ miệng cười nói.

“Càn ca, này xe không riêng ngoại sức xứng đến hảo, từ động cơ đến đĩa sát phiến, tất cả đều là nhập khẩu!” Cao gầy cái ngồi xồm xe bên, đối này xe rất là cảm thấy hứng thú.

Lý Càn hừ cười một tiếng, búng búng khói bụi nói: “Đều biết Tần Căng bảo bối nàng này xe, kia này xe khẳng định sẽ không kém.”

Lùn cái nam nhân đi lên trước, ra chủ ý nói: “Càn ca, nhiều như vậy thứ tốt, ta có thể làm không ít tiền đâu.”

“Ít nhất hạ không tới cái này số!” Lùn cái nam nhân duỗi tay so cái năm, cười trên mặt thịt đều đi theo run.

Lý Càn đem yên bản ra, sờ sờ cái mũi, run rẩy vai nở nụ cười: “Vây hủ đi! Mẹ nó, lão tử đến làm Tần Căng biết biết, lão tử là không dễ chọc!”

“Được rồi!” Lùn cái phụ họa liền đi lấy thùng dụng cụ.

Lý Càn từ xe có lọng che thượng nhảy xuống, tức giận đối cao gầy cái nói: “Đóng cửa đi!”

“Trộm tới xe, còn mẹ nó quang minh chính đại hủ đi a? Không đầu óc! Xuân trứng!” Lý Càn chửi bậy liền vào buồng trong.

Lùn cái nam nhân là cái mã. Thí. Tinh, đi theo Lý Càn đi vào, cười hì hì cấp Lý Càn khai bình buổi chiều mới vừa trộm tới rượu.

“Càn ca, người nói này xảo bất xảo, ta ca mấy cái vốn là tưởng trộm mấy bình rượu, ai biết như vậy đại cái bảo bối liền ngừng ở kho hàng.....”

Lý Càn giơ tay liền cho hấn một cái tát, mắng: “Cái gì trộm, lão tử đây là ‘thuận’! Là ‘lấy’!”

“Là là là, ta là thuận tiện lấy!” Lùn cái nam nhân đôi cười, sợ đem Lý Càn chọc giận.

Lý Càn dựa vào lưng ghế, hai chân đáp ở trên bàn, liếc mắt thời gian, không kiên nhẫn hỏi: “Bọn họ mấy cái như thế nào còn không trở lại? Gọi bọn hấn mua điểm nhi nhắm rượu đồ ăn, này hấn sao là chạy đến bầu trời đi mua?”

“Ta đây liền cho bọn hấn gọi điện thoại, phỏng chừng là trên đường lại rải. Nước tiểu đi!” Lùn cái nam nhân nói liền móc di động ra.

Lý Càn thành linh run lập cập, cọ cái mũi nói: “Lăn lăn lăn, ăn tối rồi lại kêu ta!”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 38 038 Hứa Trì tám mẽ nhị hợp nhất

Chương 38

Ngày thường ‘ hắc tử ’ thổi mạnh cộ, Tần Căng đều có thể đau lòng hơn nửa ngày, huống chi là như thế này có chút không màng hậu quả tháo dỡ hành vi!

“Ai chuẩn người hủy đi!!” Tần Căng tận lực đè nặng hỏa, ngữ khí lại làm không được thân thiện: “Có phải hay không Lý Càn?! Làm hấn lặn ra đây cho ta ——”

Một cao một thấp hai người dựa tường đứng, còn thực lão luyện hai tay ôm đầu, một bên xuống phía dưới ngời xồm một bên nói: “Ta, chúng ta cái gì cũng không biết.....”

Trâu thành thu hồi cảnh. Quan chứng, tức giận nói: “Nhìn hai người này tự giác độ, không phải lần đầu tiên đi?”

Hứa Trì đem Tần Căng trong tay bóng chày côn bắt lấy tới, lúc này mới buông ra nàng.

Tần Căng trên ngực hạ phạt phòng, nhìn đầy đất lung tung rối loạn linh kiện, trừng mắt gầy cái nam nhân nói: “Người, như thế nào hủy đi, liền cho ta như thế nào trang trở về!”

Gầy cái nam nhân không dám động, nuốt nuốt nước miếng, ngấm Trâu thành liếc mắt một cái.

“Nhìn cái gì mà nhìn, người không phải tưởng ở trộm cướp tội thượng lại nhiều hơn một cái cổ ý hư hao người khác tài sản tội danh đi?” Trâu thành nói đạo lý rõ ràng.

Hứa Trì trong tay xách theo bóng chày côn, ánh mắt ý bảo anh tử cùng A Huy trước báo nguy, sau đó liền đi đến lùn cái nam nhân trước mặt, dùng bóng chày côn gõ gõ mặt đất hỏi: “Theo dõi chụp đến hai người các người trộm xe trộm rượu, nếu các người cung ra tới là ai sai sử, hành vi phạm tội cơ bản có thể giảm phân nửa, suy xét một chút? Ân?”

Kia lùn cái nam nhân chỉ biết Tần Căng tìm cái bác sĩ bạn trai, căn bản không hiểu được chính là trước mặt người nam nhân này. Xem Hứa Trì cùng Trâu thành kẻ xướng người hoạ, trực giác cho rằng hai người bọn họ đều là cảnh sát. Cho nên một hù dọa liền phải chiêu.

“Hai vị cảnh sát đại ca, chúng ta chính là cho người ta làm công, thượng có lão hạ có tiểu, việc này thật sự không thể trách chúng ta.....”

“Nói trọng điểm.” Hứa Trì cầm bóng chày côn liền triều trên tường đụng phải một chút.

“Ta nói, ta nói! Chính là Lý Càn, là hắn làm chúng ta đi trộm!” Lùn cái nam nhân sợ bị đánh, đôi tay ôm đầu, trực tiếp đem Lý Càn cấp bán.

Một bên gầy cái nam nhân đã ở một lần nữa lắp ráp xe, Trâu thành hỏi hắn có phải như vậy hay không, hắn cũng cùng gà mỗ thóc dường như, liên tiếp gật đầu.

Tần Căng nắm chặt nắm tay, hỏi bọn hắn: “Lý Càn người đâu?”

Lùn cái nam nhân ngồi xồm ven tường, một bên chỉ vào trên lầu một bên nhỏ giọng nói: “Hắn liền ở trên lầu văn phòng.....”

Hảo người cái Lý Càn, ta làm người ‘ Càn tới chuyển ’! Hôm nay khiến cho người chuyển bất động!

Tần Căng chân trước bước lên thang lầu, Hứa Trì sau lưng liền đuổi kịp, không quên quay đầu đối Trâu thành sử cái ánh mắt.

Trâu thành có chút không tình nguyện xua xua tay, coi như cái gì cũng không thấy được.

Này sửa xe hành chọn chiều cao năm sáu mễ, lầu một người nếu không lôi kéo cổ kê thượng một trận, lầu hai trong văn phòng căn bản nghe không thấy.

Cho nên đương Tần Căng đá văng môn đi vào thời điểm, Lý Càn hoảng sợ, cuống quít đem ngăn kéo khép lại.

Trong văn phòng sương khói lượn lờ, không biết còn tưởng rằng có bao nhiêu người ở tụ chúng hút thuốc đâu.

Tần Căng liền khụ vài tiếng, giơ tay qua lại vẩy vẩy, lúc này mới thấy rõ Lý Càn kia tên khốn.

“Tần Căng? A, khách ít đến a!” Lý Càn trong tay chuyển bật lửa, liệt miệng nở nụ cười.

Tần Căng cười lạnh một tiếng, đi lên trước giơ tay liền đem trên bàn đồ vật tất cả đều quét tới rồi trên mặt đất, “Đúng vậy, người Lý Càn đại thiếu gia hiện tại làm khởi trộm cắp sự, cũng là thật con mẹ nó hiểm lạ a!”

Nhìn đến Tần Căng tìm tới môn tới, Lý Càn đến không hoảng, nhìn Hứa Trì liếc mắt một cái, cười khê nói: “Người nói người xe a? Đúng đúng, ta là nhìn đến thủ hạ mang về tới chiếc máy xe, khó trách nhìn như vậy quen mắt đâu..... Nguyên lai là Tần Căng người nha?”

Lý Càn bắt đầu giả ngu.

Tần Căng hỏa lập tức liền mạo lên, tiến lên liền nói: “Thiếu cùng ta tại đây trang! Người lại đụng đến ta đồ vật thử xem xem? Ân?”

Lý Càn dựa vào ngăn tủ, đôi tay cử cao, huýt sáo nói: “Người nhưng đừng kích ta a, không chừng lần này là động người xe, lần sau lão tử liền động người người này.....”

‘ bang ——’

Không tính thanh thúy, nhưng cũng đủ dùng sức một cái bàn tay ném ở Lý Càn tả trên mặt.

Tần Căng xoa bàn tay, híp mắt nói: “Người ba không giáo người chịu thua, ta không ngại giáo giáo người, này một cái tát toán học phí.”

Lý Càn bị đánh ngốc, giơ tay cọ cọ nháy mắt sừng lên gương mặt, đau đớn cảm dần dần lan tràn, Lý Càn bắt lấy Tần Căng cánh tay, “Người mẹ nó dám đánh ta?!”

Tần Căng luống cuống, còn không có tới cập tránh ra, liền nhìn đến một cây bóng chày còn nâng Lý Càn cầm.

“Buông ra nàg.”

Lý Càn quay đầu thấy Hứa Trì lạnh mặt, trong ánh mắt tràn ngập cảnh cáo.

“Ta lặp lại lần nữa, buông ra nàng.” Hứa Trì nói, liền nâng nâng bóng chày côn.

Lý Càn bị bắt ngựa đầu, yết hầu cũng bị bóng chày côn xử đến sinh đau, không cam lòng buông lỏng ra Tần Căng cánh tay.

Tần Căng ăn đau xoa cánh tay, theo bản năng trốn đến Hứa Trì bên cạnh.

“Ta nói, người một cái bác sĩ, sẽ đánh nhau sao?” Lý Càn tuy rằng bị bóng chày côn chống, nhưng kia trương xú miệng vẫn là không dừng lại, không ngừng khiêu khích Hứa Trì.

“Trộm rượu để chỗ nào rồi?” Hứa Trì không quên chính sự.

Lý Càn vừa nghe, nhin không được run rẩy vai cười, nằm liệt dựa vào ngăn tủ thượng, biên cười biên nói: “Tần Căng, người thật đúng là làm ta lau mắt mà nhìn, mang theo cái bác sĩ tới muốn rượu.”

Nói, Lý Càn liền nhìn chăm chăm Hứa Trì nói: “Ta liền không nói, người có thể đem ta thế nào?”

Hứa Trì nhìn chung quanh này gian văn phòng, trừ bỏ có mấy cái đôi ở bên nhau lộp xe ở ngoài, tất cả đều là chút không chuyên nghiệp làm công đồ dùng.

“Người đi lâu một chờ ta.” Hứa Trì nghiêng người đối Tần Căng nói.

“Ta không đi,” Tần Căng lôi kéo Hứa Trì quần áo, trừng mắt Lý Càn nói: “Rượu khăng định liền ở xe hành.”

Lý Càn cùng cái chó ghẻ dường như, cười đối Tần Căng nói: “Muốn rượu? Bồi ta một đêm, đừng nói là kia mấy rương rượu, ta.....”

Giọng nói còn không có lạc toàn, Hứa Trì giơ tay liền cho hăn một quyền.

Này một quyền vừa lúc nện ở Lý Càn trên mũi, bởi vì quán tính làm cho phần đầu về phía sau ngưỡng đi, pha lê quầy trực tiếp nát một mảnh, Lý Càn thống khổ kêu thảm một tiếng trực tiếp đau đến cong hạ eo.

Hứa Trì buông ra hăn, đem áo khoác cùng bóng chày côn cùng nhau nhét vào Tần Căng trong lòng ngực, “Đi ra ngoài chờ ta.”

“..... Nga, nga.”

Tần Căng vốn dĩ chính là người ngoài nhìn thực cương, kỳ thật là cái tiểu túng bao. Thấy Hứa Trì phát hỏa, đành phải ôm hăn áo khoác cùng bóng chày côn dời bước đến văn phòng ngoại.

Vừa đi ra văn phòng, liền lại nghe thấy Lý Càn kêu thảm thiết một tiếng.

Hứa Trì đem cà vạt triền ở trên tay, bắt lấy Lý Càn cổ áo, đem hăn xách lên tới nói: “Người không thích nói sao? Tiếp tục nói, ta nghe một chút xem.”

Lý Càn ôm bụng, hoãn quá mức nhi tới liền nhe răng trợn mắt đối Hứa Trì chửi bậy nói: “Người mẹ nó có bản lĩnh liền đánh chết ta! Đánh không chết ta, ta liền mỗi ngày đi quán bar tìm Tần Căng! Lão tử ngủ nàng xem người như thế nào.....”

Lại là một quyền.

Này một quyền dừng ở Lý Càn khóe miệng, huyết liền như vậy theo hăn khóe miệng chảy ra.

Lý Càn trong miệng phát khỗ, phun ra một ngụm mang theo tơ máu nước miếng, phản bắt lấy Hứa Trì cổ áo nói: “Người tốt nhất có thể 24 giờ giám sát chặt chẽ Tần Căng, bằng không lão tử một có cơ hội liền tới cường!”

Tiếng nói vừa dứt, Hứa Trì liền hai tay bắt lấy Lý Càn, đem hắn kéo ra văn phòng sau, trực tiếp ấn ở lầu hai có chút rỉ sắt thiết trên tay vịn.

Lý Càn ngưỡng dựa vào thiết trên tay vịn, nửa cái thân mình không ở bên ngoài, chỉ cần Hứa Trì buông ra tay, hắn phải ngã xuống đi.

Nghe tiếng, lầu một mấy người sôi nổi ngẩng đầu vọng lại đây.

Trâu thành đầu tiên là sững sốt, tiếp theo lập tức hô: “Hứa Trì! Người đừng xằng bậy a!!”

Nguyên bản đầu còn có chút không thanh tỉnh Lý Càn, lúc này biết nóng nảy.

“Người mẹ nó muốn làm gì! Ta cảnh cáo người a..... Người đem ta giết chết, người cũng hảo không được!” Lý Càn nói lời này khi, hai tay khẩn bắt lấy Hứa Trì cánh tay.

Tần Căng đứng ở bên cạnh, luống cuống một chút thần, lúc này mới vội vàng tiến lên ôm lấy Hứa Trì eo, “Người, người đừng xúc động, hắn nhưng bắt lấy người đâu!”

Tần Căng sợ Lý Càn đem Hứa Trì dẫn đi, hai tay nắm chặt Hứa Trì quần áo, có chút kia phim truyền hình vai chính sinh ly tử biệt ý tứ.

Hứa Trì sẽ không như vậy xúc động, càng không nghĩ làm Tần Căng sốt ruột, cho nên đành phải hù dọa hù dọa Lý Càn.

“Đừng làm cho ta lại nghe thấy người vừa rồi nói vậy, hiểu không?”
Hứa Trì vừa nói, một bên làm bộ muốn buông tay.

“Hiểu, hiểu!” Lý Càn lập tức xin tha, hoàn toàn không có vừa rồi kia
kiêu ngạo bộ dáng.

Bên này tiếng nói vừa dứt, xe hành bên ngoài liền truyền đến còi cảnh
sát thanh âm.

Lý Càn vừa nghe đến còi cảnh sát, nhúu chặt mày chửi nhỏ một tiếng:
“Mẹ nó, Tần Căng người cần thiết chơi lớn như vậy sao?”

Trâu thành thượng đến lầu hai, từ Hứa Trì trong tay ấn quá Lý Càn cổ,
“Thành thật điểm nhi.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 39 039 giang hồ cứu cấp

Chương 39

Kia trong nháy mắt, Tần Căng trong óc có vô số điều nhưng dùng lấy cố sông cuộn biển gầm, tranh tiên đoạt sau..... Nhưng lời nói đến bên miệng, lại mềm như bông biến thành một cái ——

“..... Hào.”

Thăng đến Tần Căng thay xong áo ngủ nằm ở hăn trên giường, nghe trong phòng tắm tiếng nước, đại não mới dần dần tỉnh táo lại.

Tuy rằng phía trước cũng từng có một lần ‘ cùng. Giường ’ trải qua, nhưng lần này chính là thật đánh thật. Nghĩ vậy, Tần Căng không tự giác mà kéo cao chăn.

Chăn thượng là hăn hương vị, vài phần mát lạnh hương khí, lại trộn lẫn tạp vài phần không thể nói tới mặc danh thư thái.

Tần Căng nghiêng đi thân, dùng chóp mũi cọ cọ chăn, thở nhẹ một hơi, dần dần thả lỏng căng chặt cả một đêm thân thể.

Hứa Trì cố ý cọ xát trong chốc lát mới từ phòng tắm đi ra, nguyên bản còn lo lắng Tần Căng gặp qua với khấn trương mà mất ngủ, không nghĩ tới nàng ôm chăn ngủ đến vẻ mặt tự tại.

Đi lên trước, vừa định duỗi tay giúp nàng tắt đi đầu giường đèn, Hứa Trì liền chú ý tới nàng kia hơi hơi nhăn ở bên nhau mày.

Hứa Trì ngồi xổm xuống thân mình, giơ tay nhẹ nhàng vuốt phẳng nàng ấn đường. Nếu đêm nay hắn không ở, nàng có phải hay không sẽ cậy mạnh rồi cuộc? Vẫn là nói sẽ có những người khác xuất hiện, giúp nàng chống lưng.....

Hứa Trì càng là đi xuống tường, liền càng là cảm thấy thời gian không đợi người, có chút thời điểm bỏ lỡ chính là bỏ lỡ.

Giống như mấy năm nay, bất luận hắn bao nhiêu lần giả tưởng cùng kế hoạch, đều không bằng nàng đi vào phòng khám kia một khắc, tới trực tiếp.

Hứa Trì ngón tay nhẹ vê một sợi nàng trên trán sợi tóc, tóm lại..... Phía trước mấy năm chậm nửa nhịp đã không có biện pháp thay đổi, chỉ có thể hiện tại tiết tấu mau một chút.

Nhảy quá phức tạp ái muội kỳ, thẳng đến tương lai chủ đề, đây là hắn muốn.

Đột nhiên, Tần Căng một cái xoay người đá chân, chặn bị chiết qua đi hơn phân nửa, Tần Căng trên người vấy ngủ cũng đi theo bị liêu lên, tiêm. Tế chân. Mắt cá, quang. Hoạt tiểu. Chân da thịt, còn có kia như ẩn như hiện.....

Hứa Trì cúi đầu ho nhẹ hai tiếng, đứng dậy giúp nàng kéo qua chăn, một lần nữa dịch hảo góc chăn.

“..... Ân, không cần.....” Tần Căng mơ hồ ân hừ một tiếng, lại lần nữa dùng chân áp quá chăn.

Hứa Trì nhấp khước miệng bất đắc dĩ lắc đầu, không biết mấy ngày hôm trước là ai luôn miệng nói cảm tình muốn chậm rãi bồi dưỡng, lặp lại

cường điệu hai người tiến triển không thể nhanh như vậy.

Đêm nay, Tần Căng ngủ đến không được tốt lắm, đứt quãng ác mộng đoạn ngắn nhận thầu nàng đêm nay mộng. Mà nàng một giấc này liền ngủ tới rồi buổi sáng 9 giờ rưỡi.

Tần Căng xoa đôi mắt tỉnh lại, nhìn đến trên giường không có hân thân ảnh, chính mình váy ngủ càng là cùng ngủ trước giống nhau chính tề.

Tần Căng ngồi ở trên giường, ôm chần nỗ lực hồi tưởng tối hôm qua sự.....

“Hân nói không nghĩ xem phim phóng sự, sau đó ta nói tốt..... Tiếp theo ta liền thay đổi áo ngủ nằm xuống,” Tần Căng sờ sờ váy ngủ viên lãnh, hồng bên tai nhỏ giọng nói thầm nói: “Còn hảo tối hôm qua trước ngủ rồi, bằng không khẳng định siêu xấu hổ.....”

Tần Căng ở trên giường ngồi trong chốc lát, không nghe được phòng ngoại có hân thanh âm, vội vàng dẫm lên dép lê đi ra ngoài tìm hân.

“Hứa Trì?” Tần Căng nhẹ giọng kêu.

Trong phòng tắm không ai, phòng khách cũng là giống nhau.

Hân không ở nhà?

Tần Căng đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó nhớ tới hôm nay hân còn muốn đi làm, nhớ rõ ngày hôm qua hân nói hôm nay buổi sáng hân có vài cái người bệnh muốn xem nha.

Không biết như thế nào, Tần Căng lên không có nhìn thấy hân, trong lòng có một chút mất mát.

Bất quá này phân mất mát, đang xem thấy trên bàn cơm tờ giấy sau, lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

【 cháo ở nồi cơm điện, tỉnh có thể cho ta gọi điện thoại. 】

Tần Căng khloe miệng dương cười, cảm di động một bên bát thông hăn điện thoại, vừa đi qua đi xem trong nồi cháo.

Điện thoại ‘ đô ’ một tiếng, đã bị tiếp lên.

“Đi lên?”

Hứa Trì thanh âm từ ống nghe truyền đến, Tần Căng không cảm nhấp cười nói: “Hứa bác sĩ, vì cái gì muốn ta tỉnh liền cho người gọi điện thoại a?”

Hứa Trì tay phải chuyển ký tên bút, cười nhẹ nói: “Nếu ta không đoán sai nói, người tỉnh chuyện thứ nhất chính là tìm ta.”

Tần Căng nhấp khloe miệng, không ra tiếng xem như cam chịu. Rồi giường trước tiên chưa thấy được hăn, trong lòng đặc biệt không.

Buông cái thìa, Tần Căng đi đến cửa sổ sát đất bên, có chút tịch Liêu dùng ngón tay gõ hai hạ cửa kính, “Người như thế nào không kêu ta lên.....”

“Người buổi chiều lại muốn bồi ta đi phúc trà, buổi tối còn muốn đi cao dì nơi đó ăn cơm, lý nên muốn nghỉ ngơi dưỡng sức..... Huống chi, người ngủ đến quá trầm, ta kêu không đứng dậy.”

“Ồ, nói vậy! Người nào có kêu ta sao, nếu là kêu không tỉnh, người có thể đẩy tỉnh ta a.” Tần Căng cố ý vui đùa tiểu tính tình, kỳ thật là tưởng nhiều cùng hăn Liêu vài câu.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 40 040 đơn giản ái người phỉ chương

Chương 40

Rốt cuộc, ở Tần Căng khổ chờ dưới, Giang Miên Nhi xuất hiện.

Tần Căng điểm chân ở mắt mèo nhìn đến Giang Miên Nhi tả nhìn hữu vọng bộ dáng, vội vàng mở cửa phóng nàng tiến vào.

Giang Miên Nhi bị nàng kéo vào đi, một bên thăm dò trong triều xem, một bên nhỏ giọng hỏi: “Người một người ở nhà sao? Hứa bác sĩ không ở?”

Tần Căng cả người không sức lực trắng nàng liếc mắt một cái, lấy quá nàng ba lô liền tìm đến một đại bao ‘ cứu cấp vật ’, cầm xoay người liền triều phòng tắm đi: “Vô nghĩa! Hắn đi làm, bằng không ta làm gì cho người gọi điện thoại sao.....”

Tần Căng đi đến phòng tắm cửa, cũng không quên bày ra ‘ nữ chủ nhân ’ khí thế, hướng Giang Miên Nhi giơ giơ lên cầm nói: “Dép lê ở tủ giày, người dãi ở phòng khách, đừng lộn xộn trong nhà đồ vật!”

“Nga ——”

Giang Miên Nhi lôi kéo trường âm đồng ý, nhưng đôi mắt lại không nghỉ ngơi, một bên đổi dép lê, một bên đem phòng khách cùng phòng bếp đều đánh giá một phen.

Không trong chốc lát, Tần Căng từ trong phòng tắm ra tới, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, thời gian hành kinh đệ nhất sóng này thật không dễ chọc.

“Uống đồ vật sao?” Tần Căng nằm liệt ngời ở trên sofa, hỏi thành thật ngời ở một bên Giang Miên Nhi.

“Hảo a.”

“Vào phòng bếp bên tay trái có nhiệt điện ấm nước, người tưởng uống nói, vừa lúc giúp ta cũng đảo một ly đem.”

Tần Căng ôm ôm gối, vẻ mặt vô tội bán manh trạng. Giang Miên Nhi khước miệng nhẹ xả một chút, yên lặng lẩm bẩm một tiếng liền đi phòng bếp, trở ra thời điểm trên tay nhiều hai ly ôn khai thủy.

“Nhạ, cấp.”

“Tạ.....”

Tần Căng hai cái tạ tự còn chưa nói toàn, Giang Miên Nhi liền xua tay ngắt lời nói: “Đừng tới này bộ, mau nói cho ta biết! Người cùng hứa bác sĩ ở chung lúc sau có phải hay không hắc hắc hắc.....”

“Hắc hắc cái con khi cầu,” Tần Căng phùng nước ấm ly, phiết miệng nói: “Ta đều như vậy, còn có cái gì nhưng hắc hắc hắc.”

Tần Căng nói liền lại uống một hớp lớn thủy.

“Xem đi, người ngày thường không chú ý, gần nhất chuyện này liền đau đến chết đi sống lại.” Giang Miên Nhi dùng một bộ giáo dục miệng lưỡi nói.

Nói đến một nửa, Giang Miên Nhi đột nhiên nhớ tới buổi tối sự: “Tần Căng tử, đêm nay người muốn mang hứa bác sĩ về nhà nga?”

Bởi vì Giang Miên Nhi vẫn luôn đem cao thực chi gia sản chính mình gia, cho nên nàng hỏi như vậy, Tần Căng cũng đoán được đêm nay Tần Phóng cùng Giang Miên Nhi cũng sẽ trở về.....

“Ân, nguyên bản là Hứa Trì mục mục tưởng cùng mợ thấy cái mặt, nhưng sau lại thương lượng trước không nóng nảy, chúng ta đi về trước ăn bữa cơm, quá trận bọn họ trường bối lại ước đi.”

Giang Miên Nhi tựa hồ người được không thể so tầm thường ý vị, vượt cảm nói: “Ta như thế nào cảm thấy các người lúc này mới vừa yêu đương, liền phải bàn chuyện cưới hỏi a.....”

“Còn không phải bởi vì quan hệ tương đối phức tạp sao..... Hứa Trì cùng Tần Phóng không chỉ có là cao trung đồng học, đại học đồng học, hai nhà trưởng bối bao nhiêu năm trước đều là nhận thức, hai chúng ta cái này kêu ‘ thế kỷ đại tương ngộ ’, hiểu không?” Tần Căng xoa bụng cùng Giang Miên Nhi giải thích một hồi.

Đột nhiên, Giang Miên Nhi di động vang lên hai hạ.

“Xong đời! Giáo thụ điểm danh!! Ta phải chạy trở về, tình nguyện đến trễ không thể nghỉ làm, bằng không Tần Phóng đã biết khẳng định muốn niệm ta.”

Giang Miên Nhi vừa nói, một bên sốt ruột hoảng hốt đi huyền quan chỗ đổi giày.

Tần Căng ghé vào sô pha chỗ tựa lưng thượng, cách mấy mét khoảng cách cùng nàng phát tay từ biệt: “Cảm tạ tiểu miên, buổi tối thấy ——”

Tiến đi Giang Miên Nhi, Tần Căng oa ở trên sô pha lại mị trong chốc lát, lên uống lên chén cháo, liền thay quần áo ra cửa.

Đi phía trước còn cố ý đi ngầm bãi đỗ xe nhìn ‘ hắc tử ’ liếc mắt một cái. Không thể không nói, Hứa Trì trụ này tòa chung cư bảo toàn hệ thống đều thực hoàn thiện, không đếm được thiên nhân, cơ bản vô theo dõi manh khu.

Bất quá cũng có nhất định không tiện chỗ, đó chính là xe taxi không chuẩn tự tiện tiến nội.

Tần Căng ôm bụng, đi đến xã khu cửa, đã là một đầu mồ hôi lạnh.

Đang muốn đường đi biên cản xe taxi, mới vừa giơ tay, liền nghe được một bên cổng thượng có người cùng nàng chào hỏi: “Buổi sáng hảo, Tần tiểu thư!”

Tần Căng hoảng sợ, xoay người nhìn đến một cái diện mạo đoạn chính bảo an tiểu ca chính hướng nàng cười.

“Người, người hảo.....”

Tiếng nói vừa dứt, một chiếc đi ngang qua xe taxi liền ngừng ở Tần Căng trước mặt.

Nhìn theo Tần Căng lên xe, cao cái bảo an yên lặng ở trong lòng ghi nhớ —— mười bảy đồng hứa bác sĩ gia đình thành viên thêm một.

Tần Căng đi trước phụ cận cho điểm rất cao nhà ăn, đóng gói một ít chiêu bài đồ ăn, lúc này mới ý thức được nàng đối Hứa Trì hiểu biết quá ít.

Ở nhà ăn đợi gần nửa tiếng đồng hồ, vào tay cơm Tần Căng liền lại thừa xe taxi thẳng đến Hứa Trì phòng khám.

“Sư phó, đại khái muốn bao lâu có thể tới?” Tần Căng một bên cấp đóng gói túi hệ khẩu, một bên hỏi tài xế sư phó.

Tài xế nhìn trước mắt mặt đồ chiếc xe, cấp ra một cái phông chừng thời gian: “Như thế nào cũng đến hai mươi phút.”

Tần Căng ngồi ở hậu tòa lưng ghế thượng, đang muốn híp mắt nghỉ ngơi trong chốc lát, di động lại không khoẻ khi mà vang lên.

Là một cái xa lạ điện thoại, vẫn là máy bàn đánh tới.

Bởi vì lần trước lầm đem Vu Ngọc Cầm điện thoại coi như điện thoại lừa dối, cho nên Tần Căng lần này không dám lỡ mãng cắt đứt.

“Uy? Vị nào?”

“Là Tần Căng sao? Chúng ta nơi này là nam phong đồn công an.”

Tần Căng vừa nghe, vội vàng ngồi thẳng thân mình hỏi: “Ta là, có chuyện gì sao?”

Tối hôm qua nàng làm xong ghi chép, theo lý thuyết hẳn là không có sự tình mới đúng.

“Là cái dạng này, về tối hôm qua người xe bị ăn cắp một chuyện, chúng ta bên này được đến đáp án có chút xuất nhập..... Kia hai cái thực thi ăn cắp nam tử đối việc này thú nhận bộc trực, nhưng bọn hắn thề thốt phủ nhận có người xúi giục bọn họ, nói là bọn họ tự nguyện chủ động đi ăn cắp, mục đích là trả thù Tần tiểu thư người.”

Quả thực hoang đường, Tần Căng há miệng thở dốc, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng không biết nên nói cái gì.

“Ta đây cùng bọn họ không oán không thù, bọn họ vì cái gì muốn trả thù ta? Vì cái gì muốn trộm ta xe?” Tần Căng không cấm đề cao âm lượng.

Hàng phía trước tài xế sư phó liên tiếp đầu tới nhìn chăm chú lễ, Tần Căng lúc này mới hạ giọng: “Kia hiện tại là như thế nào giải quyết? Lý Càn

một chút sai đều không có sao?”

Đồn công an cán sự cũng có chút bất đắc dĩ, giải thích nói: “Đương nhiên hẳn là có nhất định trách nhiệm, tỷ như hẳn biết rõ kia hai người là trộm tới xe, hẳn làm xe hành lão bản không có áp dụng chính xác dẫn đường, càng không có tích cực phối hợp chúng ta cảnh sát.....”

Tần Căng nghe minh bạch, này trộm cướp một chuyện, kia hai người ở đồn công an trực tiếp phản cung, xem ra là phải cho Lý Càn bồi nôi?

“Kia ngài hiện tại liên hệ ta, là muốn cho ta làm cái gì đâu?” Tần Căng khó hiểu hỏi.

“Kia hai người trộm cướp hành vi đã định tính, kế tiếp khẳng định sẽ hình phạt. Hôm nay là nghĩ đến hỏi một chút, người cùng xe hành lão bản Lý Càn có phải hay không lén thương nghị giải hòa.....”

Đích xác, tối hôm qua Tần Căng bọn họ báo nguy thời điểm, chính là nói Lý Càn là chủ mưu, hiện tại tình hình đã không giống nhau.

Nghĩ vậy, Tần Căng bụng nhỏ lại là một trận đau, đành phải cùng trong điện thoại người ta nói: “Ta muốn suy xét một chút, vẫn là cảm ơn người.”

Cắt đứt điện thoại, Tần Căng nằm di động không ngừng cân nhắc việc này.

Đột nhiên, di động lại vang lên.

Tần Căng cho rằng vẫn là đồn công an cán sự đánh tới, tiếp lên liền nói: “Ngượng ngùng, ta thật sự yêu cầu suy xét một chút.....”

“Tần tiểu thư?”

Điện thoại kia đầu người thanh âm hồn hậu không ít, hiển nhiên không phải vừa rồi cán sự.

“Ngài là vị nào?” Tần Căng khó tránh khỏi nghi hoặc, như thế nào hôm nay nhiều người như vậy tìm nàng.

“Ta là Lý Càn phụ thân Lý quốc dũng.”

Lý Càn phụ thân?? Tần Căng không cảm nhú nhú mày.

“Ngài tìm ta có chuyện gì sao?”

“Ta là tướng thay ta nhi tử Lý Càn hướng người xin lỗi, thực xin lỗi cho người thêm phiền toái nhiều như vậy.....” Lý quốc dũng thái độ thực hảo, nghe được ra là cái có giáo dưỡng người.

Nhưng Tần Căng cũng không đơn giản như vậy cảm kích, đem điện thoại đối đến một cái tay khác thượng, nhìn ngoài cửa sổ xe nói: “Lý tiên sinh, xin lỗi ta nhận lấy, nhưng ngài nếu là tướng cho ngài nhi tử cầu tình, ta tướng này không có gì tất yếu, rốt cuộc hấn thủ hạ huynh đệ trượng nghĩa thật sự, cam nguyện vì hấn bồi nôi.”

Tần Căng có vài phần trào phúng hấn ý tứ —— đừng cho là ta không biết người đánh thông điện thoại muốn làm sao! Đơn giản chính là tướng cấp Lý Càn nói tốt thôi.

Lý quốc dũng dừng một chút, đơn giản thừa nhận: “Là, ta biết. Nếu Tần tiểu thư người có thể tha thứ hấn làm này hồn sự, ta đây trong lòng cũng tốt hơn một ít.....”

Tần Căng không tiếp sặc, lẳng lặng nghe Lý quốc dũng nói.

“Lý Càn tiểu tử này từ nhỏ không mẹ, ta lại cả ngày ở sinh ý trong sân căn bản không rảnh lo hấn, tiểu tử này càng lớn liền càng hồn! Này không,

lần trước ta làm người đề nặng hấn ở nhà cấm túc mau nửa tháng, cho rằng hấn có thể có điều hối cải..... Nay hết thấy đều là ta không đổi.....”

Lý quốc dũng nói xong lời cuối cùng, nghe thanh âm còn có chút khóc nước nở ý tứ.

Tần Căng không khỏi nhú mày, ra tiếng ngắt lời nói: “Ngài như vậy là tưởng ta làm sao bây giờ? Ngài phải biết rằng, ta kia quán bar liền ở kia, ngày nào đó hấn nếu là tái phạm hôn, tạt ta bãi, bị thương ta người, ngài có thể phụ trách sao?”

“Tần tiểu thư người yên tâm, ta hiện tại đã đem hấn khóa ở nhà, ta phái ba người nhìn hấn, hấn không có giác ngộ ta là tuyệt đối sẽ không tha hấn ra cửa!”

“Lần này sự là hấn không đúng, chỉ cần người đừng miệt mài theo đuổi, ta nhất định cho người cái vừa lòng hồi đáp!”

Lý quốc dũng nói nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, Tần Căng nhưng thật ra tin tưởng Lý Càn bị nhốt ở trong nhà, rốt cuộc phía trước cũng từng có.

“Ngài đừng nói nữa, ta không cần cái gì hồi đáp, ta liền tưởng an an ổn ổn, người không phạm ta, ta không phạm người, ngài có thể quản trụ Lý Càn ta liền vạn sự đại cát.”

Nói xong, Tần Căng liền đem điện thoại cắt đứt.

Đối với Lý Càn kia hai cái thủ hạ nguyện ý giúp hấn bồi nôi, Tần Căng kỳ thật lấy hấn không có biện pháp, hơn nữa Lý quốc dũng này một hồi cảm tình bài, nàng có chút tâm mệt.

Qua một hồi lâu Tần Căng phục hồi tinh thần lại, tài xế sư phó chính nghiêng người kêu nàng nói: “Cô nương, người tới rồi.”

Tần Căng xách theo đóng gói đồ ăn đẩy ra phòng khám cửa kính khi, vừa vặn là 12 giờ chính.

Lưu hộ sĩ khởi thân liền nhìn đến Tần Căng tiến vào, cười chào hỏi nói: “Di? Tần tiểu thư hôm nay là đảm đương cơm hộp viên sao?”

Tần Căng nhìn xem trong tay túi, treo cười nhún nhún vai nói: “Không có biện pháp, ai làm hứa đại bác sĩ như vậy vội.....”

Đi đến trước đài, Tần Căng suy nghĩ một chút, vẫn là từ lúc bao túi lấy ra một hộp lòng đỏ trứng tô, đưa cho Lưu hộ sĩ nói: “Đây là nhà ăn chiêu bài điểm tâm, các người phân nếm thử a.”

Tiếng nói vừa dứt, bên cạnh mấy cái hộ sĩ đều thẩu lại đây.

Bởi vì Lưu hộ sĩ nói Hứa Trì còn tự cấp một cái người bệnh kiểm tra, cho nên Tần Căng cũng không nóng nảy đi vào tìm hăn, đơn giản cùng kia mấy cái hộ sĩ hàn huyên lên.

“Các người đều ở chỗ này công tác thật lâu sao?” Tần Căng nhẹ giọng hỏi.

Miêu hộ sĩ nhất tích cực, giơ tay nói: “Chỉ có ta cùng Lily tỷ tương đối sớm tiến vào, các nàng mấy cái muốn vẫn một chút.”

Tần Căng gật gật đầu, tiếp tục hỏi: “Kia hăn vẫn luôn đều như vậy vội sao?”

Vội đến liền cơm trưa thời gian đều sẽ bỏ qua.

“Không sai biệt lắm ai, thường xuyên sẽ vội đến không có thời gian đi ra ngoài ăn cơm trưa, thường xuyên là kêu cơm hộp lại đây, ăn xong không trong chốc lát lại muốn tiếp tục công tác.....”

Tần Căng nghe đều có chút đau lòng, vội vàng truy vấn: “Kia hẳn ngày thường đều thích điểm cái gì cơm hộp?”

Vấn đề vừa ra, mấy cái hộ sĩ cho nhau nhìn xem, lắc đầu nói: “Giống như không có đặc biệt cố định.....”

Lưu hộ sĩ buông trong tay văn kiện, cười đối Tần Căng nói: “Hứa bác sĩ hẳn là phụ cận có cái gì liên điểm cái gì.”

Mấy người chính trò chuyện đâu, phòng khám bệnh môn đã bị mở ra.

Chỉ thấy Hứa Trì đưa người bệnh đi ra phòng khám bệnh, đơn giản công đạo vài câu, người bệnh liền rời đi.

Mấy cái hộ sĩ thấy Hứa Trì ra tới, sôi nổi tản ra đi vội chính mình sự, Tần Căng dựa vào trước đài ngăn tử, đuổi tay lạng lẽ cùng hẳn phát tay.

Hứa Trì nhìn đến nàng tới, khoe miệng không tự giác gọi lên cười, hướng nàng vẫy tay nói: “Lại đây ——”

Tần Căng xách lên đóng gói túi, cùng Lưu hộ sĩ ý bảo một chút, liền mau chân đi qua.

Tần Căng đi đến hẳn trước mặt, chủ động dặt thượng hẳn tay, nhỏ giọng hỏi: “Người vội xong rồi sao? Hiện tại có thể ăn cơm?”

Muộn nhẹ nắm nàng có chút lạnh lẽo tay nhỏ, “Một chút chung có cái người bệnh tới phúc tra, ước chừng nửa giờ liền có thể kết thúc..... Cho nên, từ hiện tại đến một chút chung thời gian, ta đều là của người.”

Tần Căng nhấp ý cười, quay đầu đi nhắc mãi nói: “Hứa bác sĩ, nơi công cộng chú ý thân phận!”

Hứa Trì phối hợp nói là, tiếp nhận đóng gói túi liền nắm nàng liền vào văn phòng.

Đóng lại cửa văn phòng, Tần Căng nhin không được thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng lại cảm thấy hãn văn phòng có chút lạnh.

Hứa Trì nhìn đến nàng xoa tay, xoay người mở ra điều hòa. Hãn buổi sáng đều ở phòng khám bệnh vội, cho nên văn phòng vẫn luôn không khai điều hòa.

Tần Căng chính cởi ra đóng gói túi khẩu, đột nhiên chính mình tay bị hãn bàn tay bao ở, ngẩng đầu xem hãn: “Ân? Làm sao vậy?”

“Người hôm nay tay thực lạnh.”

Hứa Trì nói liền đem nàng hai chỉ tay nhỏ phúng ở lòng bàn tay ấm.

Tần Căng nhớ tới ra cửa trước giặt sạch mấy lần vẫn là có nhàn nhạt ấn tí khăn trải giường, không cấm nhẹ cào một chút hãn lòng bàn tay nói: “Cái kia..... Nhà người còn có mặt khác khăn trải giường sao?”

Nghe tiếng, Hứa Trì đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó hỏi: “Người là nói người cái kia tới?”

Ai u! Hãn như thế nào trực tiếp liền nói ra tới a!!

Tần Căng bắt tay thu hồi tới, cúi đầu bụm mặt, một bộ nhận sai bộ dáng nói: “Là, là tới..... Cho nên khăn trải giường báo hỏng.....”

Hứa Trì thấy nàng thẹn thùng muốn đem vùi đầu lên, đành phải ho nhẹ hai tiếng nói: “Trong nhà còn có.”

“Kia ăn cơm đi, lại không ăn liền phải lạnh.....” Tần Căng hồng bên tai, nói xong liền phải đem hộp cơm từ trong túi lấy ra tới.

Chỉ là nàng vừa dứt lời, Hứa Trì liền che ở nàng trước người, kéo qua tay nàng nói: “Người sắc mặt không phải thực hảo, bụng đau không?”

Mỗi khi loại này thời điểm, Tần Căng đều nhin không được muốn hỏi một câu —— người không phải nha sĩ sao.....

Tần Căng thật là đau, chỉ là không nghĩ tới muốn ở Hứa Trì trước mặt biểu hiện ra ngoài, nhưng nếu hẳn đều hỏi, Tần Căng cũng liền không che dấu.

Giơ tay bắt tay đặt ở trên bụng, nhấp môi nói: “Là đau..... Nhưng còn có thể nhẫn.”

“Đau làm gì không cùng ta nói?”

Cứ việc Hứa Trì ngữ khí có chút trách cứ, nhưng hẳn tay tại hạ một giây liền bao phủ đi lên, “Người tay lạnh liền không cần che bụng.”

“..... Nga.” Tần Căng ngoan ngoãn dựa vào hẳn trạm, hẳn bàn tay ấm áp.

Cứ như vậy, Hứa Trì giúp nàng xoa nhẹ trong chốc lát bụng, Tần Căng lúc này mới thúc giục hẳn nói chạy nhanh ăn cơm.

Hai người ngồi ở văn phòng trên sofa, cùng nhau ăn cơm trưa.

Mới vừa ăn mấy khẩu, Tần Căng nhớ tới ở trên xe nhận được kia hai thông điện thoại, không tự giác mà cùng Hứa Trì nhắc tới.

Hứa Trì nghe xong, mày không khỏi nhăn lại, ôn thanh hỏi Tần Căng: “Người là nghĩ như thế nào?”

Tần Căng uống lên khẩu canh, hoãn thanh nói: “Ta cũng không nghĩ như vậy phiền toái, nếu Lý quốc dũng có thể quản trụ Lý Càn, ta đây còn có thể làm sao bây giờ.....”

Bất đắc dĩ chiếm so lớn hơn nữa. Nàng cũng có thể đem sự tình nháo đại, tỷ như tìm luật sư thưa kiện? Kéo trước nửa năm một năm, kết quả là

như thế nào còn không biết.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 41 041 đặc thù hản

Chương 41

Tần Căng quả thực không đoán sai —— đêm nay này bữa cơm, thật thật tại tại trình diễn một đợt thúc giục hôn đại. Pháp.

Bất quá làm Tần kiến quốc cùng cao thực chi kinh ngạc chính là, Hứa Trì trả lời nghe đi lên như là đang có ý này.....

“Ta chủ yếu nghe Tần Căng, nàng cảm thấy có thể liền có thể.” Hứa Trì nói liền đem mới vừa lột tốt tôm phóng tới Tần Căng trong chén.

Tần Căng tuy rằng không bài xích lóe hôn loại này tân khái niệm, nhưng cũng không nghĩ ở trên bàn cơm lập tức đánh nhịp. Rốt cuộc dựa theo nàng đối cao thực chi hiểu biết, nếu nàng lúc này nói tốt, kia nàng mợ cao thực chi xác định vững chắc liền cơm đều không ăn, xoay người là có thể tìm ra hoàng lịch.

“Mợ, chúng ta đều là người trẻ tuổi, loại chuyện này chúng ta về nhà chậm rãi thương lượng sao, không nóng nảy.....”

Nói Tần Căng liền ‘ mượn hoa hiến phật ’ cầm chén tôm kẹp cấp cao thực chi.

Bất quá cao thực chi mới không cảm kích đâu, lại cho nàng gấp trở về, nghiêm trang nói: “Cái gì không nóng nảy, người đều mau hai mươi lăm,

bốn bỏ năm lên chính là bốn tam cô nương! Nói nữa, Hứa Trì cũng tới rồi thích hôn tuổi, ta cảm thấy các người man tốt, cái gì đều làm thí điểm nhĩ khần đi.”

Nói xong lời cuối cùng, cao thực chi không quên bổ một. Thương, dùng chiếc đũa chỉ vào Tần Căng trước mặt tôm thấp giọng nói: “Nhìn người, có Hứa Trì cho người lột tôm, xem người ca, tưởng lột tôm đều không có đối tượng.....”

Tần Căng một cái không nhin xuống, ‘ phụt ’ một chút cười ra tiếng tới, nhìn bàn đối diện Tần Phóng cùng Giang Miên Nhi, nuốt cười nói: “Mợ, muốn sốt ruột cũng là ta ca đến lượt cấp.”

Thực mau, cao thực chi hỏa lực liền hướng Tần Phóng đi.

Này bữa cơm tiến hành đến mau tám giờ mới có muốn kết thúc ý tứ.

Tần kiến quốc bởi vì rất cao hứng, lôi kéo Hứa Trì uống lên không ít rượu, Tần Căng nhìn ra được Hứa Trì có chút say.

Tần kiến quốc đắp Hứa Trì vai đi ra đại môn, thấu đầu không biết nói chút cái gì. Tần Căng xem hai người bọn họ đều uống xong rượu, tuy nói đắp vai, nhưng đi đường vẫn là có vài phần lay động, không yên tâm đuổi kịp trước.

“Cửu cửu, bên ngoài gió lớn, người chạy nhanh về phòng đi!” Tần Căng đỡ quá Hứa Trì, không quên từ hăn túi áo tìm ra chìa khóa xe.

“Hứa Trì, người phải nhớ kỹ người đáp ứng rồi ta cái gì, nhưng không chuẩn đã quên!” Tần kiến quốc ổn thân mình, vẻ mặt nghiêm túc nhắc nhở Hứa Trì.

Hứa Trì một tay ôm Tần Căng vai, gật đầu đối Tần kiến quốc nói: “Tần thúc ngài yên tâm, mặc dù ngài không nói, ta cũng khẳng định sẽ làm như vậy.”

Hắn đang nói lời này khi, Tần Căng rõ ràng cảm giác được trên vai trọng lượng trầm vài phần.

Mặt sau Tần Phóng cùng Giang Miên Nhi ra tới, Tần kiến quốc không nói thêm nữa, chỉ là nhắc nhở Tần Căng lái xe chú ý an toàn, liền xoay người vào phòng.

Tần Căng hai tay cẩn thận ôm Hứa Trì eo, nhẹ giọng hỏi hắn: “Người tưởng phun sao?”

Tần Căng không biết hắn tửu lượng như thế nào, cũng không biết hắn hiện tại là vài phần say, có thể hay không tưởng phun?

“Ta không có việc gì, về nhà đi.” Hứa Trì vừa nói, một bên giơ tay xoa xoa nàng tóc.

Hai người đi đến bên cạnh xe, Tần Căng giúp hắn mở ra ghế điều khiển phụ cửa xe, vừa muốn dìu hắn ngồi vào đi, Tần Phóng liền tới đây.

“Ta sáng mai muốn đi miên nhi trường học giảng bài, các người chính mình trở về không thành vấn đề đi?”

Hứa Trì giơ tay chụp hắn bả vai một chút, hai người lẫn nhau xem một cái, không nói thêm cái gì, Hứa Trì an vị đến trong xe.

Tần Căng đóng cửa xe, ước lượng chìa khóa xe nói: “Yên tâm đi, ta lại không uống rượu, không cần phải xen vào chúng ta.”

Tần Phóng nhún nhún vai, dù sao hắn cũng chỉ là tượng trưng tính vừa hỏi.

“Đi rồi, chậm một chút nhi khai.” Tần Phóng nói xong liền về phía sau lui lại mấy bước.

Tần Căng vòng đến ghế điều khiển bên kia, tay còn không có gặp phải cửa xe bắt tay, đột nhiên nhớ tới cái gì, gương giọng kêu lên: “Ai, ca!”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 42 042 ăn hăn đậu hủ

Chương 42

“Hạ duy? Ta hôm nay có nói cho A Huy ta bắt quá đi a.....”

Tần Căng cho rằng hạ duy tìm nàng là bởi vì việc này, lái xe không có phương tiện đuổi tay cầm di động, đành phải làm Hứa Trì ẩn hạ loa.

Hứa Trì ẩn hạ lúc sau, đem điện thoại đặt ở hai người trung gian trí vật cách, mới vừa buông, hạ duy thanh âm liền từ khuếch đại âm thanh ống chạy ra tới.

“Tần Căng, ta nghe A Huy nói người đêm nay bắt quá tới?”

Tần Căng mắt nhìn phía trước, đánh chuyển hướng đèn quẹo vào gầm bãi đỗ xe, “Đúng vậy, ta hôm nay có chút mệt, dù sao quán bar có người xem, ta liền bắt quá đi.”

Điện thoại kia đầu hạ duy dừng một chút, mới tiếp tục nói: “A Huy nói người đem ‘ hắc tử ’ phóng tới hứa bác sĩ nơi đó, đặt ở chỗ đó phương tiện sao?”

“Ta gần nhất đều ở nơi này, gần đây mỗi ngày nhìn xem nhiều phương tiện a.” Tần Căng tùy ý trả lời.

Đem xe đình đến xe vị thượng, Tần Căng không quên nhìn xem bên cạnh ‘ hắc tử ’.

“Kho hàng môn ta đã tìm người thay đổi, thêm hậu phòng trộm.....”

Hạ duy còn chưa nói xong, Tần Căng liền đánh gãy hẳn nói nói: “Kỳ thật việc này Lý Càn chủ yếu chính là hướng về phía ta tới, trộm rượu trộm xe đều là vì trả thù ta..... Ta nghĩ nghĩ, ta tưởng đem nghỉ phép thời gian kéo dài, thử xem cho rằng thuần cổ đông cảm giác.”

Tần Căng cố ý nói nhẹ nhàng một ít, rốt cuộc nàng hiện tại chính là muốn bỏ gánh, hạ duy nếu là khẳng khẳng không đồng ý, vậy không dễ làm.

Hạ duy cười hai tiếng, trêu chọc nói: “Như thế nào, nói cái luyến ái mà thôi, nhanh như vậy liền nghĩ quá hai người thế giới?”

Tần Căng treo lên P đương, không sốt ruột xuống xe, sờ sờ lỗ tai nói: “Trừ bỏ yêu đương ở ngoài, ta còn tưởng đem hiệu sách khai, mấy năm trước vẫn luôn nhắc mãi kéo dài tới hiện tại, vừa lúc có cái mặt tiền cửa hàng thích hợp.....”

Hạ duy tựa hồ nhận thấy được Tần Căng tâm ý thực kiên định, bật thốt lên đưa ra vấn đề: “Kia Kapler bên này đâu? Không có người ta một người khẳng định lo liệu không hết quá nhiều việc.”

“Cái này dễ làm a, chúng ta đầu năm thời điểm không phải cũng kế hoạch tìm cái chức nghiệp giám đốc người sao? Ta ca có bằng hữu ở sẵn đầu công ty, nếu.....”

“Tần Căng, chuyện này chúng ta thứ năm gặp mặt lại liêu đi.”

“Thứ năm?”

“Đúng rồi, còn không có nói cho người đâu, truyền lời đem bữa tiệc sửa đến ngày thứ năm, buổi chiều mới vừa cho ta biết.” Hạ duy không nhanh không chậm nói.

Thứ năm đó chính là hậu thiên, Tần Căng theo bản năng nhìn về phía Hứa Trì, không biết hẳn ngày đó có hay không sự tình?

Hứa Trì khuỷu tay đáp ở cửa sổ xe duyên thượng, đỡ ngạch gật gật đầu, tỏ vẻ ngày đó hẳn cũng có thể.

“Hảo, kia hậu thiên thấy.”

Tần Căng nói xong, liền cầm lấy di động đem điện thoại cắt đứt.

Xuống xe, khóa xe.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 43 043 đã hiểu đã hiểu

Chương 43

Hỏi, ‘ làm chuyện xấu ’ bị bắt được vừa vặn, nên như thế nào giải thích?

Hiển nhiên, Tần Căng còn không có tới cập tìm được đáp án.

Hứa Trì đuổi qua tay cánh tay, một phen ôm chầm nàng, ấn đến trong lòng ngực xoa xoa nàng phát đỉnh nói: “Hôm nay là ngày hôm sau.”

Tần Căng nghe hắc hơi mang trầm thấp thanh âm lên đỉnh đầu vang lên, lập tức không phản ứng lại đây hắc nói ngày hôm sau là chỉ cái gì, thẳng đến nghe thấy hắc tiếp theo câu nói ——

“Qua đi mấy ngày nay, người tốt nhất là đừng chạy.”

“.....”

Đã hiểu, đã hiểu.

Tần Căng súc tay nhỏ, dựa vào hắc trong lòng ngực an tĩnh một hồi lâu, thật sự không nhịn xuống nói: “Ta bụng đau.”

Nghe tiếng, Hứa Trì than nhẹ một tiếng, xoa xoa nàng lạnh lẽo tay nhỏ hỏi: “Vừa rồi liền ở đau?”

“Ân.....”

Tần Căng tiếng nói vừa dứt, Hứa Trì liền dang ra một bàn tay tới, nhẹ phúc ở nang bụng nhỏ thượng, tuy rằng cách váy ngủ vải dệt, nhưng vẫn là có thể cảm nhận được hân lòng bàn tay độ ấm.

Cứ như vậy, Tần Căng nằm thẳng ở trên giường, bên cạnh là hân nhột nhột tiếng hít thở, đau đớn dần dần yếu bớt.

“Còn đau không? Ta đi đoan ly nước ấm tới.....” Hứa Trì nói liền phải đứng dậy.

“Không cần.....” Tần Căng vội vàng giữ chặt hân, hai chỉ tay nhỏ áp thượng hân tay, câu lấy cười nói: “Cứ như vậy, như vậy thoải mái.”

Có bạn trai, ai còn muốn uống nước ấm a, dù sao nang Tần Căng không cần.

Ngày hôm sau, Tần Căng bởi vì sau nửa đêm ngủ đến quá hương, một đêm vô mộng, tự nhiên tỉnh lại khi vừa vặn 9 giờ chính.

Tần Căng ở trên giường qua lại phiên phiên thân, lúc này mới đánh ngáp từ trên giường ngồi dậy tới, thấy bên cạnh trống trơn, lại ngẩng đầu xem trên tường đồng hồ, kim đồng hồ vừa vặn vượt qua 9.3 điểm.

Nang đã không nhớ rõ tối hôm qua là vài giờ ngủ, chỉ nhớ rõ Hứa Trì vẫn luôn giúp nang ấm bụng, mặt sau cũng không đau, nang vẫn là không chịu buông tay.

Tần Căng duỗi tay sờ sờ hân kia sườn vị trí, trong lòng có một chút nhĩ mất mát.

Thật bội phục những cái đó có thể dất khách luyện thật nhiều năm tình lữ, nàng là nửa điểm nhi đều không tiếp thu được, đừng nói một hai năm không thấy được, chỉ là như vậy dậy sớm không thấy được hẳn, nàng là có thể buồn bực thượng ban ngày.

Tần Căng vầy vầy đầu, xuống giường dẫm lên dép lê đi đến phòng ngủ cửa.

Vừa mở ra môn, Tần Căng đột nhiên ngửi được chiêm trướng mùi hương, thậm chí còn có..... Nồi sạm thanh âm?

Tần Căng phản ứng lại đây, bước nhanh đi đến phòng khách, thấy Hứa Trì đang đứng ở phòng bếp làm bữa sáng!!

Tần Căng đi qua đi, vừa vặn Hứa Trì bưng nhiệt sữa bò cùng mâm ra tới, “Người, người như thế nào không đi làm a?”

Hứa Trì đem trong tay bữa sáng phóng tới trên bàn cơm, thoáng nghiêng đầu cười nói: “Về sau ta đều là 10 giờ đi làm.”

Tần Căng đã hưng phấn lại kinh ngạc: “Vì cái gì?”

Nàng còn nhớ rõ phía trước hẳn nói qua, hẳn là 8 giờ rưỡi liền sẽ đến phòng khám.

Hứa Trì đem sữa bò đoan đến nàng trong tay, ôn thanh nói: “Bởi vì có người, dậy sớm không thấy được ta sẽ không vui.”

Nghe vậy, Tần Căng trong lòng hẳn cảm tiểu góc bị ảm áp bao vây, bưng sữa bò xoay người cố ý nói: “Là sao..... Ta như thế nào không biết.....”

Hứa Trì ở nàng đối diện ngồi xuống, một bên giúp nàng thiết chiêm trướng, một bên nói: “Hơn nữa ta cảm thấy, hai người cùng nhau ăn cơm

sáng, so sớm một giờ đi làm đổi mặt thêm một cái hện trước, muốn tới càng có chờ mong cảm.”

Tần Căng cúi đầu dè nặng khóe miệng cười, phối hợp lên tiếng.

Nguyên lai, hứa bác sĩ lời âu yếm là cái dạng này.

Kỳ thật Tần Căng không biết, Hứa Trì sớm tại ngày hôm qua buổi sáng liền quyết định sáng nay vẫn một chút lại đi đi làm. Liền ở nhận được nàng điện thoại lúc sau, hăn kia trái tim, cũng thực xao động.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 44 044 nói rõ lập trường nhị hợp nhất

Chương 44

Hứa Trì kết thúc một ngày công tác, trở lại văn phòng thời điểm, Tần Căng vừa vặn uống xong kia ly cà phê.

“Hiện tại 5 giờ thập phần, lái xe qua đi hẳn là vừa vặn tốt.” Tần Căng nhìn thời gian tính tính, mặc dù là kẹt xe nói, bọn họ cũng có thể dầm lên điểm đến.

Hai người rời đi phòng khám thời điểm, mấy cái hộ sĩ còn ở xử lý kế tiếp công tác, thấy hai người phải đi, sôi nổi nói ngày mai thấy.

Hứa Trì kéo ra ghế điều khiển phụ cửa xe, cười nói: “Xem ra, người hai ngày này cùng các nàng quan hệ thực không tồi.”

Tần Căng ngồi vào đi, nhấp cười nói: “Kia đương nhiên, nữ nhân luôn là có rất nhiều đề tài có thể liêu.....”

“Hơn nữa,” Tần Căng nói liền kéo qua cửa xe, “Các nàng chính là sẽ giúp ta nhìn người, đến lúc đó người đừng nghĩ công ta làm chuyện xấu.....”

Hứa Trì vừa nghe, không cấm cười, duỗi tay nhu loạn nàng phát đỉnh, cố ý nói: “Làm chuyện xấu? Ta đây khẳng định là cùng người làm, người xác định muốn các nàng nhìn sao?”

.....

Hắn liền thích động bất động liêu nàng một chút! Như vậy không tốt lắm! Thật sự không tốt!

Tần Căng đỏ mặt coi như không nghe được, đóng cửa xe, dùng hệ đai an toàn động tác che dấu chính mình thẹn thùng.

Hứa Trì lên xe sau, Tần Căng cố ý cho hắn khai hướng dẫn, bởi vì kia địa phương ly Hứa Trì nơi trung tâm thành phố có một chút khoảng cách. Hơn nữa Hứa Trì vừa trở về nửa năm, lộ còn không phải rất quen thuộc, Tần Căng một bên cho hắn giảng dọc theo đường đi mới mẻ kiến trúc, một bên nói lên đêm nay bữa tiệc sẽ xuất hiện mấy cái bằng hữu.

“Kỳ thật lỗi ca bọn họ đều là cùng hạ duy tương đối quen thuộc, mới đầu là hạ duy giới thiệu ta cùng giai giai tỷ nhận thức, sau lại mới chậm rãi dung đến một vòng tròn tử.”

Hứa Trì nhẹ điểm đầu, không tự giác mà bật thốt lên hỏi: “Ta nhớ rõ hạ duy cũng là người học trường, so người cao hai giới?”

“Đúng vậy, lỗi ca bọn họ đều là kia một lần, nói đến cũng kỳ quái.....” Tần Căng nghiêng nghiêng người, nhìn Hứa Trì nói: “Bọn họ đại bộ phận đều là học truyền thông a, đạo diễn, biên đạo kia một loại, nhưng hiện tại đại bộ phận người đều từ thương.”

Hứa Trì còn tưởng rằng là cái gì kỳ quái đại sự đâu, đăng ra một bàn tay tới, nhẹ niết nàng khuôn mặt nhỏ một chút trêu chọc nói: “Người không phải cũng là sao? Chuyên nghiệp là âm nhạc kịch, hiện tại là quán bar phía đối tác, tương lai còn sẽ là hiệu sách lão bản.”

Cũng đúng, nàg chuyên nghiệp cũng căn bản liền không dính biên, nhưng hiện tại cũng cũng không tệ lắm.

Sắp đến hội sở thời điểm, kẹt xe.

Tần Cẩg tựa lưng vào ghế ngồi, đem cửa sổ xe thoág giáng xuống vài phần, gió nhẹ thổi vào trong xe, này đã tiến vào thág tư phân, buổi tối phong cũng không có lúc trước như vậy đến xương lạnh lẽo.

“Nói đến cũng khéo, bọn họ vài đối đều là năm nay cầu hôn, kết hôn, chỉ là tiền biểu ta đều tích cóp vài phân, liền chờ bọn họ làm hôn lễ thời điểm đào không túi tiền.....”

Tần Cẩg nói đột nhiên cười, nghiêng đầu nhìn hắ, nhạc từ từ nói: “Người cũng không biết, bọn họ phía trước còn đánh đố đâu, nói ta năm nay cũng sẽ đương một chinh năm độc thân cầu!”

Hứa Trì đánh chuyển hướng đèn, không nhin xuống vẫn là hỏi ra tới: “Hạ duy nhiều năm như vậy cũng là độc thân đi? Bọn họ không tác hợp hai người các người sao?”

Nghe tiếng, Tần Cẩg không khỏi vuốt cằm xem hắ, hắ lời này vừa nghe chính là chạy quá dăm.

Nhưng chỉ quản như thế, Tần Cẩg vẫn là đúng sự thật nói ra.

“Có là có, rốt cuộc toàn bộ bằng hữu trong giới cơ hồ liền thừa đôi ta độc thân, đầu năm thời điểm từng có một lần, bất quá.....” Tần Cẩg nói an vị thẳng thân mình, nhún nhún vai nói: “Ta lúc ấy trở mặt, sau lại liền không ai nhắc lại quá việc này.”

“Trở mặt?” Hứa Trì có chút kinh ngạc.

Tần Căng gãi gãi đầu, hàm hồ giảng: “Chính là bọn họ thừa dịp hạ duy ăn sinh nhật sao, lấy đôi ta nói giỡn tới, tất cả mọi người ở ồn ào..... Sau đó ta liền nói không thích như vậy, bọn họ lúc ấy sững sốt, sau lại liền nói về sau không khai như vậy vui đùa.”

Tần Căng thích cái kia vòng luẩn quẩn, cũng là vì đại gia có chuyện nói chuyện, sẽ không phô trương, mặc dù là ngày đó cái gọi là trở mặt, có một chút tiểu không thoải mái, nhưng qua đi đại gia hay là nên như thế nào ở chung liền như thế nào ở chung.

Trò chuyện, hai người liền đem xe chạy đến hội sở cửa.

Tìm cái không vị đem xe đình hảo, Tần Căng xuống xe trước còn cố ý dặn dò Hứa Trì một câu: “Bọn họ lần đầu tiên gặp người, khó tránh khỏi nói nhiều, người đến lúc đó đừng để ý là được.”

Nói trắng ra là, Tần Căng chính là sợ bọn họ ‘ khi dễ ’ Hứa Trì!

Nói xong, Tần Căng liền trước xuống xe.

Tần Căng vòng đến Hứa Trì bên kia, chủ động vãn thượng hân khuỷu tay, ngửa đầu ưỡn ngực dẫn hân triều hội sở đi đến.

“Chúng ta đi lâu hai, lâu một là đối ngoại mở ra, có đôi khi sẽ có khách nhân cùng phẩm rượu gì đó, lâu hai tất cả đều là đối tư, có vốn riêng đầu bếp cùng tàng rượu.....”

Tần Căng nói liền bước lên bậc thang, đứng ở hội sở cửa nhân viên công tác nhìn đến Tần Căng tới, quen thuộc chào hỏi: “Tần tiểu thư, lão bản bọn họ đều ở phòng.”

“Cảm ơn.”

Tần Căng cười gật đầu, lôi kéo Hứa Trì đi vào đại môn, lại không quên quay đầu lại đối kia nhân viên công tác chỉ chỉ Hứa Trì nói: “Đây là ta bạn trai.”

Nhân viên công tác đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó chính là một bộ ‘ đã hiểu ’ biểu tình mỉm cười nhìn theo bọn họ lên lầu.

Kỳ thật, Hứa Trì không phải lần đầu tiên tới nơi này.

Lúc trước cùng bằng hữu đã tới, lúc ấy là nói phòng khám tương lai khuếch trương sự tình, bất quá chỉ là ở lâu một.

Hai người mới vừa đi đến lầu hai, Tần Căng liền nghe được hành lang kia đầu phòng truyền đến nói chuyện phiếm thanh.

“Bọn họ khả năng đều tới rồi.”

Tần Căng vừa nói, một bên triều cái kia phòng đi.

Mới vừa đi hai bước, Tần Căng liền nhìn đến có người từ kia phòng đi ra. Xem thân hình, không phải giai giai tử, là cái có chút lạ mắt nữ nhân.

Liền ở Tần Căng theo bản năng đánh giá nữ nhân kia thời điểm, kia nữ nhân đến trước đã mở miệng: “Người là..... Tần Căng?”

“Chúng ta nhận thức sao?” Tần Căng có chút chần chờ.

Nàng trí nhớ cũng không tệ lắm, bọn họ trong vòng kia mấy cái đại lão gia nhi, bất luận là lão bà vẫn là tử tử muội muội nàng đều thấy không sai biệt lắm. Vị này ăn mặc thực thực nữ, thậm chí nói chuyện cũng nhu nhu nữ nhân..... Thấy thế nào đều không giống như là quán bar khách hàng.

“Là ta nhận thức người, nhưng người không quen biết ta.” Nữ nhân nói lời này khi, trên má mang theo tươi cười, thoát nhìn điềm mỹ cực kỳ.

Giảng lời nói thật, Tần Căng đối người này ấn tượng đầu tiên —— không tốt cũng không xấu, chưa nói tới thích cùng chán ghét.

Tần Căng không tự giác nhìn Hứa Trì liếc mắt một cái, còn không có minh bạch nàng cùng nữ nhân này có cái gì quan hệ thời điểm, nữ nhân giải khai nàng nghi hoặc.

“Ta là giai giai bằng hữu, nàng thường xuyên cùng ta nhắc tới người, cho nên ta biết người.”

“Nga..... Như vậy a,” Tần Căng cái hiểu cái không gật gật đầu, tiếp theo chủ động duỗi tay nói: “Kia đúng là nhận thức một chút đi, ta là Tần Căng, đây là ta bạn trai Hứa Trì.”

Không sai, hiện tại Tần Căng giới thiệu chính mình thời điểm, luôn thích mang lên Hứa Trì —— ‘ bạn trai Hứa Trì ’.

“Ta kêu tô hiểu nhã, bọn họ vừa rồi còn đang nói chuyện người đâu.” Tô hiểu nhã vừa nói, một bên cười chỉ chỉ phía sau phòng môn.

Đơn giản giới thiệu qua đi, Tần Căng xem nàng có thể là tính toán đi toilet, vì thế không lười kéo nàng nhiều lâu, trực tiếp mang theo Hứa Trì đẩy cửa vào phòng.

Quả nhiên, bọn họ đi vào, nghênh đón bọn họ chính là một trận kêu không được đình ồn ào thanh.

Cuối cùng vẫn là Lữ truyền lỗi lại đây, đại gia mới an tĩnh lại.

“Ta nói Tần Căng người đủ có thể a, dẫm lên điểm nhĩ tiến vào, tưởng phạt người đều không thành!” Lữ truyền lỗi nói liền hướng Hứa Trì gật gật

đầu.

“Vị này chính là hứa bác sĩ, chúng ta Tần Căng bạn trai! Tần Căng chính là từ trước mấy ngày liền bắt đầu ‘cảnh cáo’ ta a, nói không chừng các người hôm nay nói bậy lời nói!”

Tần Căng bắt đặc dĩ đỡ trán, vãn khăn Hứa Trì cánh tay, lười đến cùng bọn họ bần, trực tiếp qua đi cùng dư giai giai chào hỏi.

“Đừng lý Lữ truyền lỗi tên kia nhi,” dư giai giai cười vầy vầy tay, kéo ra bên cạnh hai thanh ghế dựa nói: “Tới, Tần Căng dựa gần ta ngồi, hứa bác sĩ an vị Tần Căng bên cạnh đi, bạn gái chính là cái Bảo Nhi, ai khẩn điểm nhi a ——”

Đến, dư giai giai hôm nay cũng là.....

Một phen làm ầm ĩ qua đi, tất cả mọi người đều vào tòa. Tần Căng lạng lẽ lôi kéo Hứa Trì ống tay áo, ghé vào hăn bên tai nói: “Bọn họ cứ như vậy..... Về sau người nếu là không nghĩ tới liền.....”

Hứa Trì cười tiếp nhận lời nói: “Như vậy khá tốt.”

Tần Căng xem hăn từng từng cà vạt, ngay cả áo sơmi cổ tay áo cúc áo cũng giải khai. Thoạt nhìn, hăn giống như thích ứng thực mau.

Liền ở Tần Căng cùng Hứa Trì hai người thấu đầu nói nhỏ khi, dư giai giai giơ tay gõ gõ Tần Căng trước mặt khăn trải bàn bản, “Trước công chúng a.”

“Khụ, khụ.....” Tần Căng xấu hổ ho nhẹ hai tiếng, ngồi thẳng thân mình, bưng lên trước mặt nước trái cây liền uống một hớp lớn.

“Hạ duy không cùng người cùng nhau tới sao?” Dư giai giai vẫn luôn nhìn phòng cửa vị trí, thấp giọng hỏi Tần Căng.

“Không a,” Tần Căng một bên lắc đầu, một bên nói: “Bốn giờ rưỡi lúc ấy hănh trả lại cho ta gọi điện thoại tới, khi đó hănh hănh là liền chuẩn bị muốn lại đây.”

Dư giai giai nhún vai, tỏ vẻ bất đắc dĩ nói: “Không chừng hănh lại đi đâu vậy, trong chốc lát tới cần thiết phạt rượu!”

Nói, dư giai giai đột nhiên thần bí hề hề hướng Tần Căng ngoắc ngón tay.

Tần Căng buông nước trái cây, đề thấp thân mình thò lại gần hỏi: “Làm sao vậy?”

“Tỷ cho người nói a, hôm nay ta và người lỗi ca tính toán cấp hạ duy tên kia nhi giới thiệu bạn gái.....”

“Thật sự a!” Tần Căng không tự giác đề cao âm lượng, lại vội vàng che miệng: “Thiệt hay giả? Hạ duy biết không?”

Dư giai giai xem Tần Căng vẻ mặt nghe bát quái biểu tình, cũng coi như là cuối cùng một lần xác định Tần Căng đối hạ duy nhất định điểm tâm tư đều không có. Dư giai giai không khỏi nhìn Hứa Trì liếc mắt một cái, trong lòng không cảm cảm thán, nguyên lai Tần Căng thích hứa bác sĩ loại này loại hình..... Bất quá cũng là, hứa bác sĩ xem như thực chất lượng tốt nam nhân, phong cách cùng hạ duy cũng đích xác bất đồng.

“Hạ duy không biết, ta và người lỗi ca cũng chưa dám nói cho hănh, nếu là cho hănh biết, hôm nay tới hay không đều không nhất định đâu.”

Dư giai giai nói liền hướng Hứa Trì tiếp đón một câu: “Hứa bác sĩ người đối sao? Người nếu là đối nói, ta làm sau bếp trước thượng đồ ăn.”

“Không cần chiều cố ta, ta thế nào đều có thể.” Hứa Trì đạm thanh nói, không có gia nhập các nàng hai nữ nhân chi gian bát quái thời khắc,

cũng không có cố tình cùng những người khác phàn liêu.....

Nhưng thật ra Lữ truyền lỗi, thấy Tần Căng cùng dư giai giai có chuyện liêu, đơn giản trực tiếp lôi kéo Hứa Trì gia nhập bọn họ nam nhân đề tài vòng.

Tần Căng xem bọn họ liêu còn tính hòa hợp, lúc này mới tiếp tục cùng dư giai giai nói chuyện phiếm.

“Giai giai tỷ, người nói phải cho hạ duy giới thiệu bạn gái, không phải là vừa rồi đi ra ngoài cái kia..... Cái kia kêu tô hiệu nhĩ đi?”

Tần Căng cuối cùng là nhớ lại kia nữ nhân tên, cái kia tô hiệu nhĩ từ khi vừa rồi đi ra ngoài, liền không lại tiến vào.

“Người tiến vào thời điểm gặp phải nàng?” Dư giai giai tò mò hỏi.

“Đúng vậy, nàng trước kêu ra tên của ta, sau đó liền hàn huyên hai câu.” Tần Căng không quá để ý, sờ qua trên bàn quả hạch ăn.

“Nàng hẳn là đi bồ trang,” dư giai giai suy đoán nói, không quên hỏi Tần Căng: “Người xem nàng cùng hạ duy thích hợp sao? Ngoại tại khí chất các phương diện.”

Tần Căng cẩn thận hồi tưởng một chút, hạ duy hẳn là tương đối cố chấp hình tính cách, mà tô hiệu nhĩ thoát nhìn là thực ôn nhu khí chất khoản, cụ thể tính cách sao.....

“Khó mà nói ai, nhưng ta cảm thấy bọn họ có thể thử xem xem, bọn họ phía trước không tiếp xúc quá sao?” Tần Căng không tự giác cũng gia nhập ‘ Hồng Nương ’ tiểu đội ngũ.

“Bọn họ phía trước gặp qua, đối lẫn nhau cũng có một chút nhi hiệu biết, nhưng chính thức ngồi xuống bên yêu đương đi, hôm nay là lần đầu.”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 45 045 thử một chút

Chương 45

Trăm triệu không nghĩ tới, Tần Căng sẽ tại đây hội sở toilet cùng mới vừa gặp mặt không bao lâu tô hiệu nhã ‘ giang thượng ’.

Tần Căng đơn giản đem toilet môn đóng lại, còn không quên kéo cái ‘ thanh khiết trung ’ lập bài đặt ở cửa, xin đừng quấy rầy!

“Nói thật, ta trước nay không cùng ai chính thức giải thích quá loại này phá sự, bởi vì ta cảm thấy không cần thiết.....” Tần Căng vừa nói, một bên nhìn tô hiệu nhã, thở dài: “Nhưng ta cảm thấy người cùng hạ duy rất đáp, hơn nữa vẫn là giai giai tử cho người hai dặt tơ hồng, ta không giải thích giống như không thể nào nói nổi.”

Tô hiệu nhã khoe miệng cười phai nhạt đậm, xoay người dựa vào bồn rửa tay, có chút thất thần nói: “Kỳ thật người không cần giải thích, ta nhìn ra được tới người không thích hạ duy.”

Nói, tô hiệu nhã liền ngẩng đầu đối thượng Tần Căng hai tròng mắt, đậm cười nói: “Người trong mắt tất cả đều là người bạn trai.”

Không biết như thế nào, Tần Căng thế nhưng từ nàng trong ánh mắt nhìn ra vài phần hâm mộ thần sắc.

Tô hiểu nhã không có lại ngạnh căng, mà là có chút nhụt chí giống nhau, rũ vai nhìn chăm chăm giày mặt nói: “Người biết sao, ta đã thấy hăn vài lần, ngầm cũng có liên hệ, nhưng hăn đối ta lãnh đạm muốn mệnh..... Có một lần ta chuyên môn đi các người quán bar, ta mới phát hiện, nguyên lai hăn không phải trời sinh lời nói thiếu, mà là đối ta.....”

Tần Căng xem nàng cảm xúc không tốt, cũng không tái giống như cái thứ đầu nhi dường như lý luận, đi đến nàng bên cạnh nhẹ giọng hỏi: “Người cái gì đi quán bar? Ta cũng chưa gặp qua người.”

“Liền ở phía trước mấy ngày buổi chiều, người không ở, ta tránh ở tận cùng bên trong ghế dài, hạ duy ở quầy bar.....”

Tô hiểu nhã cười khổ than một tiếng, buông tay tiếp tục nói: “Hăn không phát hiện ta, nhưng ta thấy hăn, cũng nghe thấy hăn cùng người khác gọi điện thoại, giảng điện thoại thời điểm nhắc tới người, vẻ mặt của hăn liền sẽ rất nhiều, tỷ như cười, tỷ như nhú mày từ từ.”

Giọng nói rơi xuống, tô hiểu nhã ngửa đầu nhìn trần nhà, hơn nửa ngày không mở miệng nói chuyện nữa.

Mà Tần Căng cũng không cấm bắt đầu nghĩ lại.

Có lẽ, là nàng phản ứng quá trì độ, lại hoặc là nàng chưa bao giờ cùng hạ duy liêu quá loại này liên quan đến chuyện tình cảm. Tóm lại, nàng nghe xong tô hiểu nhã nói, tựa hồ có thể lý giải nàng. Rốt cuộc nàng lúc ấy đối Tiền Giai Nghiên, kia chính là hận không thể vén tay áo liền đánh nàng.

Bất quá này không thể so sánh, rốt cuộc nàng đối hạ duy không có chút nào vượt quá bằng hữu ở ngoài cảm giác, càng sẽ không giống Tiền Giai Nghiên như vậy lì lợm la liếm.

Tần Căng quay đầu đi nhìn về phía tô hiểu nhã, nghiêm trang nói: “Nếu người cảm thấy cần thiết nói, ta có thể cùng hạ duy nói rõ ràng.

Nhưng ta còn là cảm thấy hần không phải thật sự thích ta, bất quá liên tính hần là, ta đây cũng sẽ không cùng hần thế nào.”

Dựa theo Tần Căng tính cách, trước kia sẽ không có cảm giác, hiện tại liên sẽ không có, tương lai càng thêm sẽ không có.

Tô hiểu nhã không nói chuyện, bởi vì nàng biết, mặc dù Tần Căng nói như vậy, hạ duy cùng nàng chi gian quan hệ, cũng sẽ không bởi vậy có thực chất biến hóa.

Hai người cảm tình, lý nên là người thứ ba ảnh hưởng không được, bất luận là thúc đẩy vẫn là hủy diệt. Nếu nàng tô hiểu nhã cùng hạ duy quan hệ đã xảy ra biến hóa, kia nhất định là hạ duy cam nguyện. Bằng không liên tính thiếu một cái Tần Căng, còn sẽ có những người khác.

Liên ở Tần Căng không biết nên nói cái gì thời điểm, đột nhiên nhìn đến tô hiểu nhã trên má có đậu đại nước mắt chảy xuống.

“Người, người đừng khóc a.....” Tần Căng vội vàng xoay người rút ra tờ giấy khăn, đưa tới nàng trước mặt liên nói: “Còn không phải là nói cái luyến ái sao, hần không thích người, người liên đối một người thích bái.”

“Vậy còn người?”

Tô hiểu nhã tiếp nhận khăn giấy, thành linh toát ra như vậy một câu.

“Ta?”

“Đúng vậy, người cùng người bạn trai là như thế nào ở bên nhau?” Tô hiểu nhã xoa nước mắt, có chút nói năng lộn xộn nói nhỏ nói: “Tìm cái cho nhau thích, nhất định rất khó, đây là tiểu xác suất sự kiện.”

Tần Căng theo bản năng mím môi, có chút ngượng ngùng cào cổ nói: “Chúng ta a..... Là ta trước truy hần.”

Tần Căng giọng nói vừa ra, tô hiệu nhã đột nhiên ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn chăm chăm nàng hỏi: “Người truy hẩn? Người như thế nào truy?”

“Khụ, khụ ——”

Đề tài này vừa đến Tần Căng trên người, nàng liền then thùng.

“Kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần người là thiết tình, sau đó gãi đúng chỗ ngứa!” Tần Căng tự mình tổng kết nói.

“Gãi đúng chỗ ngứa..... Chính là hạ duy ngày thường giống như không có gì yêu thích.” Tô hiệu nhã y theo chính mình nhận thức, không tự giác bắt đầu phân tích.

Tần Căng thấy nàng muốn biết, đơn giản cùng nàng nói nhiều giảng.

“Ta mới vừa truy hẩn lúc ấy, ta bằng hữu nói hẩn loại này bác sĩ hẩn là đều là thích thực nữ hình, lại vô dụng cũng đến là điếm mỹ nhà bên muội muội hình đi? Sau đó ta liền mua tóc giả, cầm ta bằng hữu váy..... Bất quá ta cảm thấy mùa đông xuyên cái loại này váy dài tử thật sự chỉ là đẹp mà thôi, một chút đều khó giữ được ấm.....”

Tần Căng ở toilet vừa nói, một bên qua lại dạo bước, giảng đến hưng phấn khi còn sẽ cùng tô hiệu nhã hồ động một chút.....

Giảng đến cuối cùng, Tần Căng đột nhiên nhớ tới hai người xác định quan hệ quan trọng trạm kiểm soát.

“Bất quá, ta cái này tình huống khả năng có chút đặc thù,” Tần Căng dừng lại, giơ tay vuốt nóng lên vành tai nói: “Hứa Trì hẩn giống cái cáo già, có một số việc nhìn như là ta chủ động, nhưng kỳ thật đều là hẩn kế hoạch tốt.”

Không sai! Chính là như vậy!

“Hơn nữa hẳn còn nói, ta bộ đáng gì hẳn đều thích, cho nên ta kia bộ gãi đúng chỗ ngứa cũng không được việc.....”

Phòng, một bàn người vừa nói vừa cười, tân khai rượu cũng đều uống lên hai tuần, nhưng Tần Căng cùng tô hiệu nhã còn không có trở về, mọi người không cấm trêu chọc lên.

“Nữ nhân này đi toilet cũng thật lao lực nhi!”

“Nhưng không sao, nhà ta cái kia mỗi lần đi ra ngoài ăn cơm, vừa đi toilet liền xách theo cái bọc nhỏ, nói là muốn bồ trang, này một đái chính là mười lăm phút nửa giờ.”

Mấy cái đại nam nhân ở nghị luận nữ nhân ở toilet về điểm này nhi sự, bên cạnh mấy cái ‘ người nhà đại biểu ’ nhìn không được.

“Các người biết cái gì sao, Tần Căng cùng hiệu nhã lần đầu tiên thấy, hai người khẳng định đang nói chuyện thiên!”

Ngồi ở ghế trên dư giai giai nhìn nhìn thời gian, nhịn không được nói thầm một tiếng nói: “Này đều mau hai mươi phút, cũng nên đã trở lại.”

Một bên Hứa Trì nhìn xem Tần Căng đặt ở trên bàn cơm di động, một bên đứng dậy, một bên cùng dư giai giai nói: “Ta đi xem.”

Dư giai giai vừa mới nói thanh hảo, liền nhìn đến nghiêng đối diện hạ duy cũng đứng lên tới.

Hứa Trì cùng hạ duy cơ hồ đồng thời đứng dậy, cho nhau nhìn nhau, không có giao lưu, nhưng cũng có thể từ đối phương ánh mắt tới nhìn ra vài phần hàm nghĩa.

Dư giai giai có nhãn lực thấy, cười hoà giải nói: “Vừa lúc, hai người cùng đi tìm, có lẽ các nàng hai phân công nhau đi vội cái gì.....”

Hứa Trì trước một bước xoay người, cầm Tần Căng di động liền triều phòng cửa đi đến.

Hứa Trì chân trước mới vừa đi đi ra ngoài, hạ duy sau lưng liền đuổi kịp.

“Hứa Trì ——”

Nghe được phía sau kêu tên của hắn, Hứa Trì dừng lại, xoay người nhìn cùng ra tới hạ duy. Trục giác nói cho hắn, hạ duy tuyệt không phải ra tới tìm tô hiểu nhã.

“Có việc sao?” Hứa Trì cùng hắn cách mấy mét khoảng cách, đạm thanh hỏi.

“Chúng ta liêu một chút.”

Hạ duy ngữ khí cũng không tính khách khí, thậm chí có vài phần tuyên chiến ý vị. Nhưng không khéo chính là, Hứa Trì hôm nay vô tâm tình cùng hắn liêu, hiện tại hắn chỉ nghĩ tìm được Tần Căng. Bữa tiệc đã tiếp cận kết thúc, không sai biệt lắm có thể đi rồi.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 46 046 về răng khôn

Chương 46

Tần Căng nhìn phía hạ duy, lại phát hiện hạ duy tầm mắt chính hướng tới Hứa Trì xem.

“Hai người các người liệu ta cái gì? Có phải hay không có cái gì không thể cho ai biết sự tình? Ân?” Tần Căng cố ý trang hung, một bên cười hỏi Hứa Trì, một bên ở hai người chi gian qua lại đánh giá.

Hứa Trì nhìn xem hạ duy, không có giáp mặt nói ra cái kia ‘ bí mật ’, mà là nhấp cười nói: “Vừa rồi hạ duy cùng ta giảng chuyện của người, ai làm ta bỏ qua người nhiều năm như vậy, ta phải cùng hăn lấy lấy kinh nghiệm.”

Nghe tiếng, Tần Căng không cấm đoán bên tai, nhẹ niết hăn cánh tay, ý bảo hăn không cần ở trước công chúng tú ân ái!!

Thấy Tần Căng không có nhiều truy vấn bọn họ vừa rồi nói chuyện với nhau nội dung, Hứa Trì cũng liền chuyển khai đề tài.

“Các người vừa rồi đi nơi nào?”

Tần Căng nghiêng người hòa hảo nửa ngày không nói chuyện tô hiểu nhả liếc nhau, cũng ăn ý giấu đi mới vừa rồi ở toilet không thoải mái.

“Chúng ta nữ hài còn có thể làm gì..... Liền nói chuyện phiếm trong chốc lát bái.” Tần Căng nói liền hướng tô hiếu nhã chớp mắt ý bảo một chút.

Tô hiếu nhã tiếp thu lúc sau, nhấp môi gật đầu nói: “Phòng có chút buồn, Tần Căng bồi ta hàn huyên trong chốc lát.”

Nói xong, tô hiếu nhã liền cảm thấy chính mình có chút không hợp nhau, nhìn hạ duy nhất mắt, lại cúi đầu nói: “Các người liêu, ta về trước phòng.”

Liền ở tô hiếu nhã tính toán xoay người rời đi thời điểm, hạ duy ra tiếng gọi lại nàng: “Hiếu nhã.”

Hạ duy đến gần một bước, giơ tay đáp thương tô hiếu nhã vai, động tác tuy không hiện tự nhiên, lại như là ở cố tình tỏ vẻ cái gì.

“Chúng ta hãy đi trước.”

Tiếng nói vừa dứt, hạ duy liền đẩy tô hiếu nhã vai đi ra hành lang.

Tần Căng đứng ở tại chỗ, ôm Hứa Trì cánh tay, vẻ mặt bất quá nói: “Hạ duy thông suốt a? Vừa rồi tô hiếu nhã còn rối rắm không biết nên như thế nào truy đầu, hiện tại thế cục thay đổi a!”

Hứa Trì nhẹ niết nàng gương mặt, cười hỏi: “Xem ra các người vừa rồi cũng đang nói chuyện chúng ta? Ân?”

Tần Căng không tưởng giấu hẩn, lời kéo hẩn đứng ở tiểu sân phơi thương giải thích nói: “Vừa rồi đầu..... Là có một chút tiểu xung đột, cái miệng nhỏ giác, nhưng ta có thể lý giải tâm tình của nàng, mở ra giảng liền không có gì.”

“Là loại nào tiểu xung đột, cái miệng nhỏ giác đâu?” Hứa Trì hai tay chống ở rào chắn trên tay vịn, đem Tần Căng vòng ở trong ngực, khóe miệng mang theo vài phần ý cười.

Tần Căng nhấp cười, duỗi tay ôm lên hăn cổ, “Nàng thực thích hạ duy, nhưng hạ duy luôn là cho nàng một loại đối ta có ý tứ ảo giác, cho nên nàng ghen đi.”

Không đợi Hứa Trì nói chuyện, Tần Căng liền lập tức bổ sung nói: “Tóm lại, mặc kệ hạ duy đối ta là cái gì cảm giác, ta bằng phẳng, dù sao hiện tại ta bên người bằng hữu tất cả đều biết.....”

“Có cái kêu Hứa Trì, là ta Tần Căng bạn trai.”

Tần Căng không phủ nhận, nàng nói lời này khi, có chút tiểu kiều ngạo!

Đêm nay bữa tiệc, Tần Căng không có giống thường lui tới như vậy đợi cho cuối cùng. Cùng Hứa Trì ở tiểu sân phơi nói đã lâu nói, hồi phòng ngồi một chút, liền trước dẹp đường hồi phủ.

Bất quá, ngày đó rời đi thời điểm, Tần Căng làm trò tô hiểu nhã mặt cùng hạ duy giảng hảo, nàng gần nhất không rảnh bận tâm quán bar sự, bất luận là thỉnh cái chức nghiệp giám đốc người, vẫn là hạ duy toàn quyền phụ trách, nàng đều có thể.

Thái độ bày ra tới, hạ duy cũng không có cách nào lại kéo, chỉ có thể đáp ứng. Rốt cuộc hai người lúc trước kết phùng khai quán bar thời điểm, những việc này đều là suy xét ở bên trong. Biến số chỉ là nhiều cái Hứa Trì.

Không cần đúng giờ xác định địa điểm đi quán bar nhìn, Tần Căng lập tức thả lỏng không ít.

Mỗi ngày buổi sáng lên, hoặc là nhìn đến hăn ở bên người, hoặc là tìm cơm mùi hương ở phòng bếp tìm được hăn.

Bồi hăn cùng nhau đi làm, xe khai quá xã khu cổng khi, luôn là có thể cảm giác được kia mấy cái bảo an tiểu ca đầu tới nhìn chăm chú lễ.

Cứ như vậy qua đi mười ngày qua, Tần Căng tựa hồ cảm giác hai người ‘ ở chung ’ có thể nói là thực thành công. Không có mâu thuẫn cãi nhau, càng thêm không có rùng mình từ từ.

Tần Căng không như thế nào nói qua luyện ái, càng là không cãi nhau, liền càng là hoảng loạn. Thế nhưng có chút minh bạch lộ gửi thu mới vừa xác định quan hệ lúc ấy vô thức cảm.

Hôm nay giữa trưa, phòng khám vẫn là trước sau như một bận rộn. Tần Căng ở Hứa Trì trong văn phòng, ngồi ở hăn chuyên chúc ghế xoay thượng, một bên lắc nhẹ hai chỉ chân, một bên nhìn ngoài cửa sổ phát ngốc.

【 khẩu khẩu ——】

Tiếng đập cửa đột nhiên vang lên, Tần Căng đem tầm mắt từ bên cửa sổ thu hồi, lôi kéo bàn duyên xoay người lại: “Mời vào.”

Môn bị từ ngoại đẩy ra, Lưu hộ sĩ thăm dò tiến vào, cười đối Tần Căng nói: “Còn tưởng rằng người ngủ rồi đâu.....”

Tần Căng thân cái lười eo, híp cười mắt hỏi: “Hăn vội xong rồi sao?”

“Phòng chừng lại mười phút đi! Các người cơm trưa hăn là sẽ không ăn.”

Tần Căng đứng dậy, đi đến Lưu hộ sĩ trước mặt, lặng lẽ hỏi: “Ta nghe nói người tháng sau liền phải nghỉ phép? Có phải hay không đã.....”

Nghe tiếng, Lưu hộ sĩ vội vàng duỗi tay làm ra ‘ hử ’ thanh trặng, cười nhẹ nói: “Các người đâu? Khi nào kết hôn?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 47 047 thể nhưng cầu hôn canh một

Chương 47

Giữa trưa cơm nước xong, Tần Căng cùng Hứa Trì đuổi tới trà thất phụ cận thời điểm, khoảng cách cùng trà thất lão bản ước định thời gian còn có hai mươi phút.

Bởi vì này đường phố cũng không lâm dựa trung tâm thành phố thương vụ khu vực, quanh thân đều là chút văn nghệ hơi thở tràn đầy cửa hàng cùng nghệ thuật quán, quanh mình hoàn cảnh như là tự nhiên hình thành một loại thần nhiên tự đắc, yên lặng thư thái chậm tiết tấu bầu không khí.

Đối diện có một nhà thực không tồi nghệ thuật quán, thường thường sẽ có tiểu chúng thiết kế sư triển lãm tác phẩm. Mà dựa gần trà thất còn lại là một gian tiểu gallery, bên trong họa phần lớn là trừu tượng phái, lại hoặc là tả thực phái. Có lẽ người căn bản nhớ không nổi đó là vị nào họa gia, nhưng người nhất định tưởng tượng xuất tiền túi đem họa mang về nhà.

Không thể không đề chính là —— cái này gallery sẽ đem sở hữu lợi nhuận đều quyên cấp một ít phúc lợi xã.

Tần Căng kéo Hứa Trì tay, chậm rì rì đi ở trên đường phố, nhìn hai sườn đi qua người.

Có người công bàn vẽ, có người công đàn ghi-ta, thậm chí còn có người trực tiếp dọn đem ghế dựa, ngồi ở đường phố kia đầu, trong tay bút vẽ hơn nửa ngày đều không thấy đình một chút.

“Nơi này hoàn cảnh có phải hay không thực hảo?” Tần Căng có chút tiểu đắc ý hỏi.

Hứa Trì gật đầu, thực thành thật nói: “Ta về nước nửa năm, đây là lần đầu tiên tới, cũng có loại tưởng ở chỗ này khai gia cửa hàng xúc động.”

Tần Căng điểm mũi chân, ngưỡng cằm nói: “Hảo a, chờ đến ta cửa hàng khai, người tưởng khi nào tới liền khi nào tới.”

Hứa Trì nhấp khước miệng cười, cố ý nói: “Còn không có cùng nhân gia nói, nhanh như vậy liền xác định muốn khai?”

“Đương nhiên,” Tần Căng cười gật đầu, nhìn cách đó không xa kia gia đang muốn bán ra cửa hàng, định liệu trước nói: “Ta hôm nay chính là mang theo 200% tin tưởng tới, không bắt lấy nó tuyệt không chạy lấy người!”

Mấy năm gần đây, Tần Căng thông qua quán bar lợi nhuận cũng tích cóp hạ không ít tiền. Rốt cuộc nàng ngày thường chi tiêu, trừ bỏ bảo dưỡng ‘hắc tử’, mặt khác cũng không có thêm vào mở rộng ra tiêu.

Bất quá Tần Căng tối hôm qua cũng cùng mấy cái bằng hữu hỏi thăm qua, này một mảnh tiền thuê liền không tính tiện nghi, càng đừng nói trực tiếp mua tới.

Tho ma tính ra một chút, Tần Căng toàn bộ gia sản, cộng thêm thượng nàng dưỡng phụ mẫu lưu lại một bộ phận tiền, đó là khẳng định đủ. Nhưng nàng không nghĩ động kia số tiền.

Hai người một bên trò chuyện, vừa đi tới rồi trà thất cửa.

Đẩy cửa đi vào, chỉ thấy trong tiệm linh tinh có một hai cái khách nhân, trà thất chỗ ngồi thực rải rác. Nhìn ra được, này gian trà thất trước mắt còn ở vào kinh doanh trạng thái.

Tần Căng vừa định cùng Hứa Trì nói chuyện, liền nhìn đến một cái ăn mặc màu xám đường trang áo trên nam nhân từ lầu hai đi xuống tới.

“Hai vị sao?” Nam nhân một bộ lão bản ngữ khí, rất là khách khí.

Tần Căng vội vàng chủ động tiến lên giới thiệu nói: “Người hảo, ta là Tần Căng.”

Nam nhân đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó nói: “Ngượng ngùng, ngượng ngùng, ta hơi kém quên hẹn người.”

Nói, nam nhân liền đem hai người mang lên lầu hai.

Nam nhân một bên bưng tới khay trà, một bên cùng hai người nói: “Lầu một hai cái lão khách hàng đều thích tĩnh, chúng ta liền tại đây lầu hai nói đi.”

Tần Căng ở ghế trên ngồi xuống, không tự giác đánh giá khởi này lầu hai trang hoàng.

“Này lầu hai.....”

“Lầu hai nguyên bản cùng lầu một không sai biệt lắm, nhưng ta gần nhất không phải vì phương tiện sao, liền đem lầu hai một ít bàn ghế đều thu được kho hàng, nếu là hai tầng lầu cùng nhau thượng nhân, lo liệu không hết quá nhiều việc.”

Nam nhân nói liền chỉ vào dựa tường phóng trà vại giá, “Các người thích uống cái gì trà?”

Tần Căng ngày thường không yêu uống trà, trước kia đều là nàng dưỡng phụ mẫu pha hảo trà, nàng uống một hơi cạn sạch, phẩm không ra cái gì trình tự cảm.

Tần Căng lặng lẽ nhìn về phía Hứa Trì, ý bảo hẳn tới quyết định.

Hứa Trì làm khách nhân, không có chủ động yêu cầu trà chủng loại, mà là làm lão bản đề cử.

Phao thượng một hồ trà, lúc này mới mở ra đề tài.

“Còn không có tự giới thiệu đâu, ta kêu trần cảnh, cùng người ca Tần Phóng là lão bằng hữu.” Lão bản trần cảnh đạm thanh nói.

Tần Căng gật gật đầu, nghe chậm rãi bay ra trà hương, thẳng thiết chủ đề: “Trần lão bản, ta cũng bất hòa người vòng quanh, ta rất tưởng mua nơi này, không biết người bên này giá cả là thế nào?”

“Ta không phải vội vã thiếu tiền, bán đi nơi này kỳ thật ta cũng luyện tiếc, nhưng ta chính mình cũng có khác sự tình vội, hơn nữa trong nhà tiểu lão nhị lập tức muốn sinh ra, đến lúc đó khẳng định vội cái gì đều không rảnh lo.”

Trần cảnh trước nói nói chính mình tình hình gần đây, cùng trà thất trước mắt buôn bán trạng thái.

“Ta người này cũng là có chuyện nói thẳng, nếu người là tưởng lấy nơi này lợi nhuận, kiếm đồng tiền lớn gì đó, chỉ sợ là rất khó, rốt cuộc một hồ trà vô hạn tục ly, uống cái nửa ngày chính là không thành vấn đề..... Hơn nữa tới nơi này người đều là hỉ tĩnh, một bàn một người hai người, rất khó nói an bài chặt chẽ.”

“Trần lão bản, ta minh bạch.” Tần Căng gật đầu đáp lời.

Lầu một diện tích không tính tiền, nhưng cũng liền rãi rác bày biện năm sáu trương cái bàn thôi.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 48 048 bạn trai giác ngộ canh hai

Chương 48

Tần Căng vội vàng tránh ra hăn, vòng đến bên kia ngòai trên ghế điều khiển phụ, tuyệt đối không thể làm hăn cứ như vậy ‘ tùy tiện cầu hôn ’!

Đương nhiên, Hứa Trì chỉ là dọa nàng.

Nếu là nói cầu hôn, Hứa Trì khẳng định so Tần Căng để ý càng nhiều.

Xe khai thưởng chủ lộ, Tần Căng bẻ ngón tay tính toán này hai tầng lầu yêu cầu đặt mua vật phẩm. Hiển nhiên, trí nhớ tốt không bằng ngòai bút cùn.

Tần Căng lấy ra tiểu vở, dọc theo đường đi viết viết vẽ vẽ.

Xe chậm rãi ngừng ở đèn đỏ hạ, Hứa Trì nghiêng đầu xem nàng kia viết nửa ngày tiểu vở, hỏi: “Người tưởng hảo nhà này cửa hàng tên sao? Trần lão bản lấy quá mức đơn giản, ‘ trần trà một ly ’..... Giống như cùng hiệu sách không có gì quan hệ.”

“Ân..... Kỳ thật ta, mấy ngày hôm trước suy nghĩ một cái tên.” Tần Căng nhỏ giọng nói.

Hứa Trì có chút kinh ngạc nàng thế nhưng đã có ý tưởng, không cấm hỏi: “Người tưởng chính là cái gì?”

Tần Căng đem trong tay tiểu vở phiên một tờ, ở chỗ trống địa phương viết một cái ‘căng’ tự.

“Lầu một đã kêu ‘căng’ thất..... Người biết vì cái gì tên của ta ‘căng’ không niệm ‘jin’ sao?” Tần Căng có chút đặc ý hỏi hẳn.

Hứa Trì thật sự không biết, vẫn luôn cho rằng chỉ là bởi vì ‘điệp âm’ dễ nghe mà thôi.

Tần Căng cầm tiểu vở, tựa như một bộ lão sư giảng bài bộ dáng, không nhanh không chậm nói: “Cái này ‘căng’ nếu niệm jin đâu, thông thường là tỏ vẻ trù mến cùng tự tôn tự trọng ý tứ.”

“Mà đương cái này tự niệm ‘qin’ thời điểm, giống nhau giải thích là một loại ‘mâu bính’ vũ khí, vô pháp tạo thành sát thương, là một loại ‘nhân nghĩa’ vũ khí. Ở cổ đại trong cung điện, là dùng để nghênh đón khách quý, có cái từ gọi là ——‘cầm căng đón chào’.”

Loại này giải thích, Tần Căng từ khi tiểu học đi học thời điểm liền bắt đầu cùng bên người đồng học lão sư từng cái giải thích.

Sau lại mới ý thức được, đây là nàng dưỡng phụ mẫu đối nàng cho hai tầng thâm ý. Bọn họ hy vọng nàng làm biết ái chính mình, cũng biết như thế nào bảo hộ chính mình người.

Hứa Trì nghe minh bạch, đèn xanh sáng lên, nhẹ nhấn ga tiếp tục hỏi: “Kia lầu hai đâu?”

“Lầu một xem như hoan nghênh ý tứ, lầu hai ta muốn cho mỗi người đều tay phụng một quyển sách, tay cầm một ly trà, cho nên đã kêu.....‘cầm’.”

Tần Căng tiếng nói vừa dứt, liền ở vừa rồi ‘ căng ’ bên cạnh viết xuống một cái ‘ cầm ’ tự.

【 căng · cầm 】

Không thể không thừa nhận, Tần Căng là có như vậy một chút tư tâm.

‘ cầm ’ cũng là ‘ muộn ’.

Nghe vậy, Hứa Trì khóe miệng hơi hơi giơ lên, vừa muốn mở miệng nói chuyện, đã bị Tần Căng đánh gãy.

“Người, người đừng nói chuyện a! Ta liền như vậy định rồi, đã kêu ‘ cầm ’!”

Rụt rè, Tần Căng cùng Hứa Trì, trời sinh một đôi.

Ân, điểm này nhi tư tâm cần thiết giữ lại!

Buổi tối về đến nhà, Tần Căng vừa vận nhận được Vu Ngọc Cầm điện thoại.

“Nha đầu, ngày mai tới trong nhà ăn cơm đi.”

Từ lần trước Tần Căng ở chỗ ngọc cầm trong nhà trình diễn vừa ra đại đuổi Tiền Giai Nghiên chân thật tiết mục, Vu Ngọc Cầm đối Tần Căng cái nhìn rất có thay đổi.

Biết được Tần Căng muốn khai gia trà thất hiệu sách, càng là tri kỷ cho rất nhiều kiến nghị, thường thường cùng Tần Căng thông điện thoại, ngoài miệng kêu ‘ nha đầu ’ cũng là thuận miệng thực.

Tần Căng đảo cũng không cùng Vu Ngọc Cầm khách khí, ngọt thanh đáp: “Hảo, ngày mai buổi tối cùng ta Hứa Trì cùng nhau qua đi, vừa lúc trước hai ngày mua chút thư muốn cho a di hỗ trợ nhìn xem đâu.”

Tần Căng tưởng cấp hiệu sách định một phương hướng, không thể cái gì loại hình thư đều có, rồi lại không có một cái chuyên tấn công.

Cắt đứt điện thoại sau, Tần Căng xoay người liền nhìn đến Hứa Trì đang đứng ở nàng phía sau, vẻ mặt cười xấu xa, hiển nhiên là nghe thấy được nàng vừa rồi nói.

“Người nghe được lạc, mục mục người làm chúng ta ngày mai buổi tối trở về ăn cơm.”

Tần Căng đổi hảo dép lê, nói liền phải triều phòng ngủ đi.

“Đợi chút,” Hứa Trì duỗi tay giữ chặt nàng, thoáng dùng một chút lực liền đem nàng kéo đến trong lòng ngực, “Xin hỏi Tần Đại lão bản, như thế nào hôm nay đáp ứng như vậy dứt khoát? Thường lui tới không phải có thể đẩy liền đẩy sao?”

Tần Căng nhĩ tiêm hồng hồng, oa ở hắc trong lòng ngực nhỏ giọng nói: “Ta nào có sao.....”

Hứa Trì ôm nàng một bên triều phòng ngủ dịch bước, một bên trêu chọc nói: “Như thế nào lần này không sợ ta mẹ thúc giục hôn? Ân?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 49 049 tiểu biệt không tha canh ba

Chương 49

Tới rồi Vu Ngọc Cầm gia, Tần Căng không có lúc trước vài lần xấu hổ cùng không được tự nhiên. Cùng trôn di chào hỏi qua, liền đi thư phòng tìm Vu Ngọc Cầm.

Chỉ thấy thư phòng chất đầy lớn lớn bé bé hủy đi, hoặc là còn không có hủy đi thư tịch bao vây.

“Tần Căng, người tới ——” Vu Ngọc Cầm trong tay cầm cái đơn tử, thấy Tần Căng tiến vào, lập tức đem nàng gọi vào trước mặt.

“Này đó là ta lần trước làm bằng hữu đào tới, cũng có một ít bằng hữu chính mình ra thư, người nhìn xem này đó dùng được với.”

Tần Căng điểm mũi chân đi vào đi, sợ dẫm đến sách vở.

“A di, này cũng quá nhiều đi.....” Tần Căng thô sơ giản lược đếm đếm, này một phòng thư ít nhất có thể bãi miễn ba cái kệ sách.

Vu Ngọc Cầm cười xua xua tay, thực để bụng nói: “Người mấy ngày hôm trước không phải nói muốn chuyên tấn công công cụ loại thư tịch sao? Ta có bằng hữu là bác sĩ, luật sư, còn có ở thương học viện đương giáo thụ, rải rác thật nhiều công cụ loại đề cử thư đều cho ta đưa tới.”

Thằng đến ăn cơm trước, Tần Căng đều ở thư phòng cùng Vu Ngọc Cầm cùng nhau sửa sang lại thư tịch.

Kỳ thật nàng hoàn toàn có thể đi mua đi đào, nhưng Vu Ngọc Cầm trực tiếp giúp nàng tỉnh một bước.

Ăn cơm thời điểm, Vu Ngọc Cầm không quên chủ động nói: “Đúng rồi, nha đầu người không phải lần một khai trà thất sao? Ta có cái lão bằng hữu khai trà trang, đến lúc đó người có thể đi hăn nơi đó tuyển trà, thuận tiện làm hăn giáo giáo người như thế nào phẩm trà những cái đó.”

Tần Căng cầm cái thìa, liên tiếp nói: “A di người đừng sẽ giúp ta bận việc, khai cửa hàng vốn dĩ liên phiền toái một ít, ta chính mình tìm biện pháp là được.”

Vu Ngọc Cầm nhin không được ‘ sách ’ một tiếng, “Ta đem người đương chính mình người nhà, người nha đầu này còn lão cùng ta thấy ngoại, như vậy không thể được a!”

“Mẹ,” Hứa Trì đánh gãy Vu Ngọc Cầm nói, nhìn Tần Căng liếc mắt một cái, cố ý nói: “Tần Căng không nghĩ cùng ta kết hôn.”

Hứa Trì nói âm rơi xuống, bên này Vu Ngọc Cầm còn không có nghe rõ đâu, Tần Căng lập tức gắp khối tôm bóc vỏ đưa tới Hứa Trì bên miệng.

“Nói chuyện không ăn cơm, ăn cơm không nói lời nào.....”

Hứa Trì nhướng mày xem nàng, dè ép áp khóe miệng cười, ăn xong tôm bóc vỏ, làm bộ chưa nói quá.

Một bữa cơm ăn đến cuối cùng, bên ngoài hạ mưa to, Vu Ngọc Cầm vừa lúc cố ý lưu bọn họ.

“Nghe ta, đêm nay trụ hạ, sáng mai người lại đi đi làm cũng tới kịp.” Vu Ngọc Cầm đối Hứa Trì nói, tay kéo Tần Căng nửa ngày không buông tay.

Tần Căng nguyên bản lo lắng quá phiền toái, nhưng sau lại ở chỗ ngọc cầm mãnh liệt kiên nghị hạ, vẫn là để lại.

Này vũ nhưng thật ra càng rơi xuống càng lớn, Tần Căng ngồi ở phiêu cửa sổ thượng, trong tay thư hơn nửa ngày không lại phiên trang, vẫn là Vu Ngọc Cầm tiến vào kêu nàng mới hồi phục tinh thần lại.

“A di? Người còn chưa có đi nghỉ ngơi a?” Tần Căng còn tưởng rằng Vu Ngọc Cầm sẽ ngủ thật sự sớm đâu.

Vu Ngọc Cầm trên vai khoác cái áo choàng, đi đến phiêu cửa sổ bên ngồi xuống, cười hỏi Tần Căng: “Tần Căng, người cùng a đi giảng, người có phải hay không còn không có chuẩn bị tốt kết hôn?”

Tần Căng đầu tiên là ngần ra, tiếp theo ngượng ngùng gãi gãi lỗ tai, “Cũng không phải..... Chính là không có gì kinh nghiệm, đây là ta lần đầu tiên yêu đương, thật nhiều sự tình đều thực ngây thơ.”

Vu Ngọc Cầm lý giải gật gật đầu, cười nói: “Ta hiểu được, người là không biết khi nào nên làm cái gì dạng sự tình mới là đối? Cảm thấy có chút mê mang? Trong lòng không có một đáp án?”

“Ân, không sai biệt lắm.” Tần Căng đúng sự thật nói.

“Người không ngại cùng a đi nói một chút người cùng Hứa Trì luyện ái trải qua đi?” Vu Ngọc Cầm thử hỏi.

Tần Căng ngay từ đầu không biết nên như thế nào mở miệng, nhưng vừa nói khởi hai người lần đầu tiên gặp mặt liền ngăn không được.

“Con người của ta có chút quật, răng đau đã lâu cũng chưa đi xem bác sĩ, sau đó ta một cái bạn tốt liền đề cử Hứa Trì..... Nói thật, ta nguyên bản trong ấn tượng nha sĩ đều là thượng chút tuổi, hơn nữa tay cầm ‘ máy khoan điện ’, hung hung cái loại này.....”

Vu Ngọc Cầm ngồi ở một bên, an tĩnh nghe Tần Căng giảng thuật từ kia ngày đầu tiên tiến vào phòng khám sự tình.

Đến hai người ở quán bar gặp được, lại đến hai người ngoài ý muốn ở cùng một chỗ, hắn đưa vĩnh sinh hoa, còn có mỗi lần hắn giơ tay xoa nàng phát đỉnh khi cười.....

Giảng đến cuối cùng, Vu Ngọc Cầm chỉ là cười làm nàng đi ngủ sớm một chút liền đứng dậy rời đi.

Tần Căng dựa vào cửa sổ sát đất, đột nhiên ý thức được chính mình thao thao bất tuyệt nói đã lâu, chính thuyết minh nàng chặt chẽ ghi tạc trong lòng những cái đó từng tí việc nhỏ. Những cái đó trải qua tất cả đều đang nói —— người yêu hắn, đặc biệt đặc biệt yêu hắn!

Hứa Trì tắm rửa xong trở lại phòng ngủ, thấy Tần Căng ngồi ở phiêu cửa sổ thượng, xuyên có vài phần đơn bạc.

“Ngồi ở chỗ kia không lạnh sao?” Hứa Trì cầm lấy mép giường một cái thảm lông, đi qua đi liền phải cho nàng phủ thêm.

Tần Căng từ phiêu cửa sổ thượng đứng lên, duỗi khai đôi tay nói: “Người ôm ta.”

Hứa Trì cười, đến gần một bước, duỗi tay nâng lên nàng, Tần Căng ôm sát cổ hắn, cả người như là koala giống nhau ôm hắn.

Tần Căng đem cằm đáp ở hắn trên vai, cố ý dùng chân kẹp chặt hắn eo, làm nũng nói: “Ta tưởng ở trong phòng đi bộ vài vòng.”

“Hảo.”

Hứa Trì ôm nàng liền ở phòng ngủ qua lại đi rồi lên.

Tần Căng nghe hắt trên người tắm gội nhũ hương mùi vị, nhin không được hỏi: “Vì cái gì trên người của người luôn như vậy hương đâu?”

“Ta chỉ nghe đến người mùi hương.”

Hứa Trì nói liền ở nàng trên vai dùng sức nghe nghe, còn cố ý phát ra kỳ quái thanh âm.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 50 050 tiếng gió thay đổi

Chương 50

Tần Căng không biết có phải hay không gần nhất lâu lắm không trở về, tổng cảm giác nơi nào có chút kỳ quái.

Đảo không phải kỳ quái cửa phòng không khóa, rốt cuộc nàng này gian văn phòng có đôi khi cũng sẽ phóng một ít hội viên tồn rượu tư liệu, anh tử cùng A Huy bọn họ là có chìa khóa, bọn họ tiến vào nói cũng không kỳ quái.....

Tần Căng đi đến bàn làm việc bên, không tự giác quét mắt trên bàn bài trí, anh tử bọn họ cũng không sẽ lộn xộn nàng đồ vật, lần này cũng không ngoại lệ.

Nghĩ Tần Căng liền vòng tới rồi ghế xoay mặt sau, duỗi tay vỗ vỗ lưng ghế, thoáng nhìn nửa sườn cửa sổ, Tần Căng không khỏi nhíu mày.

Không trong chốc lát, anh tử liền bùng cà phê vào được.

Tần Căng vừa vận đứng ở ngăn tủ bên tìm tư liệu, thấy anh tử tiến vào, bất thốt lên hỏi: “Anh tử, là các người ai tiến vào không quan cửa sổ a?”

Anh tử đầu tiên là sừng sốt, tiếp theo kinh ngạc nhìn nhìn cửa sổ, lại nhìn xem Tần Căng nói: “Mấy ngày nay ta cùng A Huy cũng chưa tiến vào a.....”

Nghe tiếng, Tần Căng ngẩn ra một chút, xoay người hỏi nàng: “Đó là ai tiến vào quá?”

Anh tử cùng A Huy trụ chung cư liền ở cách vách phố, ở quán bar dài thời gian, xa so ở nhà dài thời gian lâu.

“Ta ngẫm lại.....” Anh tử một bên đem cà phê phóng tới bàn làm việc thượng, một bên cúi đầu nghĩ.

Suy nghĩ một hồi lâu, anh tử đột nhiên nhớ tới: “Ngày hôm qua giống như hạ duy ca tiến vào quá.”

Nguyên lai là hạ duy a. Kia này liền không có gì, rốt cuộc gần nhất nàng đương phải tay chưởng quầy, ngay cả thông báo tuyển dụng chức nghiệp giám đốc người sự cũng là làm hạ duy toàn quyền phụ trách, có chút quán bar tư liệu hạ duy khẳng định muốn vào nàng văn phòng lật xem.

“Vậy là tốt rồi, ta còn tưởng rằng là người khác vào được đâu,” Tần Căng nói liền đem pha lê quầy đóng lại, ôm một xấp tư liệu an vị hạ, “Dù sao hôm nay cảm giác này văn phòng quái quái.”

Anh tử vừa nghe, có chút tò mò mọi nơi nhìn nhìn, suy đoán nói: “Tần Căng tỷ, người này phòng đích xác có chút lạnh, ta giúp người đem điều hòa khai khai đi.”

“Hảo.” Tần Căng không ngẩng đầu, chỉ là đơn giản gật đầu đáp lời.

Anh tử lấy quá điều hòa điều khiển từ xa, giúp Tần Căng điều hảo gió ấm độ ấm, lúc này mới đi tới cửa nói: “Kia Tần Căng tỷ người có việc lại kêu ta đi, ta đi trước vội.”

“Vất vả ——”

Tần Căng cười nhìn theo anh tử rời đi.

Bất quá, cứ việc trong văn phòng khai gió ẩm, Tần Căng vẫn là có chút đứng ngồi không yên.

Cúi đầu vội mau một giờ, Tần Căng buông bút thở phào một hơi, mũi chân nhẹ điểm mặt đất, thoáng chuyển động ghế dựa, bỗng nhiên thấy ngoài cửa sổ sương mù mênh mông một đoàn đồ vật ở động.

Này trong phòng ngoài phòng có độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, pha lê thượng nổi lên một tầng sương mù, Tần Căng theo bản năng cảm thấy vừa rồi là có người ghé vào bên cửa sổ nhìn lên nàng.

Tần Căng sửng sốt một chút, ngay sau đó lập tức đứng dậy kéo ra cửa sổ.

‘miêu ——’

Chỉ thấy một con hắc bạch giao nhau lưu lạc miêu ở bộ cửa sổ đi xa, không có bất luận kẻ nào thân ảnh.

Tần Căng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, triều kia chỉ mèo kêu một tiếng: “Uy..... Mau tới nha.....”

Kia chỉ tiểu miêu nghe thấy Tần Căng thanh âm, thật đúng là dừng lại, quay người lại liền cùng Tần Căng đối thượng tầm mắt.

Nó đôi mắt là màu vàng nâu, đồng tử không có bởi vì sợ hãi mà biến viên, mà là giống tập mãi thành thói quen giống nhau, nheo nheo mắt, không tính thân thiện lại ‘miêu ô’ một tiếng.

Tần Căng thấy nó thân mình đều cung đi lên, vội vàng nhấc tay đầu hàng nói: “Ta nhưng không ác ý a..... Người có nghĩ ăn cái gì?”

Không biết kia chỉ miêu có phải hay không nghe hiểu, chậm rãi triều Tần Căng đi tới.

Tần Căng xoay người đi cầm bánh mì phiến cùng giảm bông, tạo thành tiểu toái khối phóng tới bên cửa sổ, liền đem cửa sổ kéo lên.

Xem nó có chút sốt ruột ăn, Tần Căng dựa vào bên cửa sổ, không cảm có chút phát ngốc.

Nàng này gian văn phòng là dựa gần quán bar sau hẻm, vẫn luôn có chút lưu lạc miêu tại đây một mảnh du đãng bồi hồi, Tần Căng thấy anh tử bọn họ uy quá vài lần. Chẳng qua nàng có chút sợ miêu, mỗi lần liền yên lặng xem hai mắt, chỉ cần chúng nó này đó tiểu gia hỏa không cào nàng liền vạn sự đại cát.

Bất quá, gần nhất Tần Căng không phải thực thường hồi quán bar, tự nhiên nhìn thấy chúng nó số lần liền ít đi.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 51 051 giao cho kinh hỉ

Chương 51

Tần Căng mua xong đồ vật, trực tiếp lái xe trở về Hứa Trì gia. Cứ việc Hứa Trì không ở, nàng vẫn là tưởng trở về, rốt cuộc nơi đó có hẳn toàn bộ hương vị.

Bất quá, cái này ý tưởng ở nửa giờ sau, Tần Căng liền hối hận.

Đứng ở trước cửa, Tần Căng đưa vào sáu vị mật mã, đó là nàng sinh nhật. Hứa Trì giả thiết.

Tần Căng nhấp môi, đẩy cửa đi vào, bật đèn đóng cửa.

Đem mua trở về hai đại túi vật dụng hàng ngày, nhất nhất chỉnh lý hảo, Tần Căng lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, nguyên lai nàng đối nhà hẳn như vậy quen thuộc. Quen thuộc đến giặt quần áo dịch còn thừa nhiều ít, đều rõ như lòng bàn tay.

Thay váy ngủ, Tần Căng ôm hẳn gối đầu, hậm hực triều trên sofa một bò, thở phào một hơi.

Những ngày trong quá khứ, hẳn chưa từng xuất hiện, nàng tung tăng nhảy nhót. Hiện giờ, nửa ngày không thấy, nàng tựa như tiết khí dường như, uể oải ỉu xiu.

Tần Căng tùy tiện tìm trường phim phóng sự đĩa CD, oa ở trên sofa vừa thấy chính là hai cái giờ.

Buổi tối nàng không ăn cơm, có như vậy một chút phản nghịch ý vị ở bên trong, bởi vì Hứa Trì muốn nàng ngoan ngoãn ăn cơm, nàng càng không ——

Nghĩ đến hẳn, Tần Căng nhin không được cúi đầu vào thăm lòng, muộn thanh kêu: “Hứa Trì a!!”

Tiếng nói vừa dứt, Tần Căng di động liền vang lên hai tiếng, là tin nhắn thanh âm.

Tần Căng duỗi tay sờ qua di động, nhìn đến là Hứa Trì phát tới tin nhắn, không cấm năm thăm thăm nghĩ —— như vậy xảo? Một kêu liền linh?

【 Hứa Trì: Ở nhà sao? Giúp ta đem kia bộ màu xám nhạt áo ngủ tẩy một chút đi, ngày mai là trời nắng. 】

Tần Căng nằm di động, cố ý phiệt cái miệng nhỏ trả lời.

【 Tần Căng: Ngày mai là trời nắng có ích lợi gì..... Người lại không ở ta bên người. 】

Hỏi một đấng trả lời một nẻo.

Tần Căng cầm di động đứng dậy đi phòng ngủ, ở trên giường chưa thấy được hẳn thường xuyên kia bộ màu xám nhạt áo ngủ, ở phòng ngủ mọi nơi nhìn nhìn, lúc này mới đi đến tủ quần áo trước.

Nếu là chuẩn bị rửa sạch quần áo, Hứa Trì rất ít lại thả lại tủ quần áo.....

Tần Căng một bên cân nhắc, một bên kéo ra tủ quần áo cửa tủ.

Tủ quần áo chỉ có hăn ngày thường xuyên những cái đồ áo sơmi, quần tây cùng tây trang áo khoác, dựa theo nhan sắc tài chất, chỉnh tề bài phóng, phóng nhãn nhìn lại căn bản không có kia bộ áo ngủ bóng dáng.

Liền ở Tần Căng tính toán lại cho hăn phát cái tin tức khi, Tần Căng đột nhiên thoáng nhìn chuyên phóng cà vạt pha lê trong ngăn kéo, có một cái champagne sắc..... Tiểu trang sức hộp.

Bằng vào Tần Căng trực giác, nàng hoàn toàn có thể khẳng định —— nơi đó mặt là nữ sĩ trang sức.

Đến nỗi là cái gì, Tần Căng không dám đoán. Lại hoặc là nói, Tần Căng đoán được.

Tần Căng đứng ở tại chỗ, sửng sốt có một phen nửa, thẳng đến trong tay di động lại lần nữa phát ra tiếng vang, nàng lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

【 Hứa Trì: Mở ra nó. 】

Tần Căng nhẹ nuốt nước miếng, kéo ra pha lê ngăn kéo, đem cái kia bị giao cho ‘ kinh hỉ ’ trang sức hộp đem ra.

Ở trong lòng mặc xướng một lần lương tỉnh như 《 dừng khí 》 lúc sau, Tần Căng rốt cuộc mở ra cái kia trang sức hộp.

Một quả nhẫn kim cương, an tĩnh đãi ở trang sức hộp chính giữa, cứ việc này ‘ tiểu gia hỏa nhi ’ không thể mở miệng nói chuyện, nhưng Tần Căng cũng có thể cảm giác được có một thanh âm đang nói —— ‘ lấy ra tới, mang lên! Mang lên! ’

Tần Căng cùng kia cái nhẫn kim cương ‘ đối diện ’ vài giây sau, nhanh chóng đóng lại trang sức hộp.

Quá nhanh, này quá nhanh.

Đúng lúc này, Hứa Trì đệ tam điều tin nhắn tới.

【 Hứa Trì: Chờ ta trở lại. 】

.....

Trời biết, này bốn chữ, đến tột cùng có mấy tầng hàm nghĩa ở trong đó.

Tóm lại, Tần Căng ôm trang sức hộp, cười vui vẻ cả một đêm.

Ngày hôm sau, Tần Căng cùng thường lui tới giống nhau, đúng giờ tỉnh lại. Chỉ là bên cạnh không có hân độ ấm.

Bất quá, dậy sớm vẫn là có nhận được hân sớm an điện thoại. Đơn giản hàn huyền mười lăm phút, không biết là ăn ý, vẫn là hân tạm thời đã quên. Tối hôm qua sự, ai cũng chưa đề.

Chỉ là ở cắt đứt điện thoại trước, Hứa Trì lại lặp lại tối hôm qua cuối cùng kia bốn chữ.

“Chờ ta trở lại.”

.....

Tần Căng tùy tay đem điện thoại phóng tới chải vuốt dài biên, mở ra vòi nước, một bên xoát chén đĩa, một bên cúi đầu cân nhắc.

Hứa Trì là ngày mai buổi tối phi cơ, đến bốn thị thế nào đều đến buổi tối 11 giờ.

Hôm nay nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng tìm Từ Phỉ Na đi? Có một thời gian không tìm nàng, đỡ phải bị nàng nói chính mình thấy ‘ sắc ’ quên hữu.

Nghĩ vậy nhi, Tần Căng thành thạo đem tẩy tốt chén đĩa đặt ở nước đọng rồi thượng, lau khô tay liền cấp Từ Phỉ Na bát đi điện thoại.

“Hello? Từ đại mỹ nữ, thường không hãnh diện đêm nay cùng nhau ăn một bữa cơm đâu?”

Tần Căng học Từ Phỉ Na những cái đó người theo đuổi nữ khí.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 52 052 chiết xạ quang mang

Chương 52

Từ Phi Na nguyên bản không gọi cái này, mà là đơn giản hai chữ —— từ phi. Thêm cái ‘ na tự, đơn giản là tưởng tại đây tòa thành thị dừng chân khi, há mồm nói ra tự mình biểu thị có thể có vài phần đặc sắc. Kỳ thật cũng không nhiên.

Tần Căng cùng Từ Phi Na nhận thức cũng có mấy năm, bất quá ngày thường đều là trêu ghẹo trêu chọc, Tần Căng rất ít chủ động đi hỏi Từ Phi Na trong nhà tình huống. Rốt cuộc bạn cùng lứa tuổi ở bên nhau, vô duyên vô cớ bát quái nàgười nhà, luôn là không lễ phép.

Mấy năm nay, Từ Phi Na vẫn luôn bôn ba ở xã giao trường hợp, động bất động liền tăng ca, nhìn như là lao lực mệnh, kỳ thật nàgười so bất luận kẻ nào đều nỗ lực.

【phanh ——】

Nghe tiếng, Tần Căng quay đầu liền thấy Từ Phi Na lại khai một lọ champagne.

“Còn uống a?” Tần Căng vội vàng đi qua đi, xem Từ Phi Na đã lấy ra champagne ly, đành phải nhún vai nói: “Vây bởi người lại uống một chén đi, liền một ly a.....”

Từ Phi Na ít có say rượu, tình có điều nguyện, không uống say nàng trong lòng khó chịu, Tần Căng chỉ có thể tùy nàng đi.

Hai người ngồi ở Tần Căng gia phiêu cửa sổ thượng, hàn huyền hồi lâu, thẳng đến mặt sau Từ Phi Na thu hồi nước mắt, đề tài lúc này mới rơi xuống Tần Căng trên người.

“Thật muốn khai cái hiệu sách? Không cần quán bar?”

Từ Phi Na hỏi lời nói khi, dùng đôi mắt liếc liếc Tần Căng vẫn luôn sủy ở trong túi trang sức hộp.

Thực hiển nhiên, Từ Phi Na là đang hỏi —— như vậy quyết định có phải hay không cùng Hứa Trì có quan hệ?

Tần Căng giờ chén rượu, rung đùi đặc ý nói: “Quán bar cùng hiệu sách nghe đi lên là có chút xung đột, bất quá cũng còn hảo, ta tương lai lấy hiệu sách làm chủ yếu ‘ căn cứ địa ’, quán bar coi như ‘ lâm thời câu lạc bộ ’ đi.”

Lại nói tiếp, Tần Căng đích xác đối quán bar còn có chút không tha. Không tha chính là qua đi hai ba năm ngày đêm điên đảo sinh hoạt trải qua, không hơn.

Nếu nói khai quán bar là tiểu hài tử muốn ăn kẹo, kia gian phòng sách, nhất định là người trưởng thành muốn an ổn.

Tưởng tượng đến này, Tần Căng liền cảm thấy chính mình cùng qua đi đã xảy ra thiên đại biến hóa.

Uống khẩu rượu áp áp kinh, còn hảo còn hảo, ở chính xác thời gian gặp được chính xác người, làm chính xác sự, này thực lý tưởng hóa.

Từ Phỉ Na lại một lần đem ly trung rượu uống một hơi cạn sạch, lôi kéo Tần Căng liền hướng cửa đi.

“Làm gì đi a?” Tần Căng theo bản năng sam nàng, vẻ mặt khó hiểu hỏi.

“Tỷ uống mệt rồi, bồi tỷ ngủ đi ——”

Này ngủ khì, cái kia Từ Phỉ Na lại đã trở lại.

Tần Căng nhấp cười nói hảo, thuận tay mang lên nhà mình môn, nói: “Ta đây cấp Hứa Trì phát cái tin tức, cái gì video đều từ bỏ, đêm nay lòng ta chỉ có chúng ta na na một cái!”

Hai nữ nhân vui đùa âm ỉ vào cửa, Từ Phỉ Na đi phòng tắm tẩy rửa một thân mùi rượu, Tần Căng cũng cấp Hứa Trì phát đi tin tức, nói đêm nay muốn bồi Từ Phỉ Na, ngày mai lại cùng hân video.

Tin tức phát ra đi một phút đồng hồ không đến, Tần Căng liền thu được Hứa Trì hồi phục.

【 Hứa Trì: Hảo, sớm một chút nghỉ. 】

Tần Căng cầm di động, dựa vào trên sofa khởi xướng giấc tới.

Cùng với nói muốn bồi Từ Phỉ Na, không bằng nói là chính nàng ‘nhát gan’.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 53 053 có lẽ lóe hôn canh một

Chương 53

Thời gian này, Hứa Trì hẳn là mới vừa cùng đồng hành tiền bối cùng nhau ăn qua cơm trưa.

Tần Căng tiếp khởi điện thoại, không quên ấn hạ loa nói: “Hứa bác sĩ, vội xong rồi?”

Hứa Trì nghe nàng tâm tình không tồi, không cấm cười nói: “Như thế nào, không cần bồi Tử Phi Na sao?”

Tần Căng đi đến nhà mình phòng bếp, một bên phiên tủ bát, một bên trả lời nói: “Nàng khôi phục mau, buổi sáng liền cùng không có việc gì người dường như đi ra ngoài..... Di, ta mì gói đâu.....”

Hứa Trì nghe thấy được nàng nhỏ giọng nói thầm, khẽ nhú mày hỏi: “Như thế nào muốn ăn mì gói?”

Tần Căng đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó khẽ cắn một chút đầu lưỡi, giải thích nói: “Ta lưỡi đến kêu cơm hộp, nghĩ nấu bao mì gói trước.....”

Bị hấn cách điện thoại bắt được vừa vặn, Tần Căng đành phải hậm hực đóng lại tủ bát môn.

“Tính, ta còn là kêu cái cơm hộp đi,” Tần Căng đi ra phòng bếp, thuận miệng hỏi hẳn kiến nghị: “Người nói ta là uống cháo vẫn là ăn mì nước?”

“Đều được, ăn chút nhiệt ẩm áp dạ dày.” Hứa Trì đạm thanh nói.

Quả nhiên, hẳn đoán được tối hôm qua các nàng sẽ uống rượu.

“Hảo.” Tần Căng thanh thúy lên tiếng.

Tiếp theo, Tần Căng lập tức đem đề tài chuyển tới hôm nay nhật trình thượng.

“Buổi chiều hơi muộn một chút ta khả năng muốn đi Kapler một chuyến, ở văn phòng tiêu ma cho hết thời gian, buổi tối ta đi sân bay tiếp người.”

Tần Căng vừa nói, ngón tay một bên nhanh chóng tìm kiếm phụ cận nhà ai mà nước cửa hàng đưa cơm nhanh nhất.

Hứa Trì lúc này đang đứng ở khách sạn đại sảnh cửa, trong chốc lát còn có cái bàn trà sẽ, hẳn đang đợi người tới đón.

“Buổi tối phi cơ rút xuống liền phải 11 giờ, ta đánh xe về đi, buổi tối người đi ngủ sớm một chút.”

Nói đến cùng, Hứa Trì là không nghĩ nàng như vậy lẩn lộn, 11 giờ rút xuống, làm một làm về đến nhà liền phải một chút chung.

“Không được,” Tần Căng cự tuyệt dứt khoát, không dung phản bác nói: “Ta khẳng định muốn đi tiếp người, không thấy được người, ở nhà ta cũng dài không được.”

Chịu không nổi Tần Căng hai ba câu lời nói, Hứa Trì cuối cùng vẫn là theo nàng nói tốt.

“Nhớ rõ xuyên hậu điểm nhi.”

“Đã biết, người thật là so với ta mẹ còn dong dài.....” Tần Căng nhấp cười trêu chọc hần.

Hàn huyên trong chốc lát, thẳng đến Tần Căng nghe thấy điện thoại kia đầu có người kêu Hứa Trì tên, nàng lúc này mới dừng đề tài.

“Buổi chiều có cái bàn trà sẽ, buổi tối chủ sự phương kia còn có cái bữa tiệc.....”

Tần Căng nghe Hứa Trì ‘ công đạo ’ hôm nay hành trình, không tự giác mà câu lấy khóe miệng hỏi: “Hứa bác sĩ, nếu có đặc biệt ưu tú lại xinh đẹp nữ bác sĩ muốn người số di động, người sẽ cho sao?”

Toi mạng đề! Thỏa thỏa toi mạng đề!

Ổng nghe truyền đến Hứa Trì cười nhẹ thanh âm, tiếp theo hần nói: “Đáng tiếc, không cơ hội này.”

Hứa Trì trả lời như lọt vào trong sương mù, Tần Căng không nghe hiểu.

Còn không có tới cập truy vấn, Hứa Trì đã bị nhân viên công tác kêu lên xe.

Tần Căng ngồi ở trên sofa, suy nghĩ nửa ngày không suy nghĩ cẩn thận, bưng lên cái ly uống lên nước miếng, đột nhiên nhớ tới nàng còn không có xem lễ trao giải phát sóng trực tiếp hội phóng đầu.

Từ phòng ngủ tìm ra hồi lâu không mở ra quá laptop, Tần Căng ở tìm tòi trong khung đưa vào lễ trao giải tên.

Vừa muốn phiên trang, Tần Căng liền nhìn đến xếp hạng đệ nhất vị video tiêu đề.

【 nhất cụ phát triển cơ học thuật chứng thực thưởng · Hứa Trì 】

Một chút đi vào, Tần Căng liền nhìn đến màn ảnh kéo vào đến Hứa Trì nửa người, chỉ thấy hắn ở một mảnh võ tay trong tiếng đi lên sân khấu.

Trước sau như một mà thẳng tây trang, trên mặt không nhanh không chậm đạm nhiên biểu tình, khóe miệng cười nhạt ôn nhuận thật sự.

Một vị đầu tóc hoa râu trưởng giả đem cúp đưa tới Hứa Trì trong tay, tiếp theo hai người ôm nhau, cúi đầu nói chuyện với nhau hai câu sau, trưởng giả liền thối lui đến một bên, ý bảo Hứa Trì phát biểu đoạt giải cảm nghĩ.

Tần Căng không khỏi nhấp cười, ở mép giường ngồi thẳng thân mình, tầm mắt nhìn chăm chăm trong video hắn.

Hứa Trì một tay hơi giơ cúp, một tay đỡ microphone côn. Đầu tiên là cùng dưới đài chúng tiền bối gật đầu ý bảo, tiếp theo nói lên đại khái tương đồng đoạt giải cảm nghĩ.

Chẳng qua đến cuối cùng một câu thời điểm, Hứa Trì bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn phía màn ảnh, đạm cười nói: “Ta là lần đầu tiên tham gia quốc nội như vậy lễ trao giải, trừ bỏ muốn cảm tạ vừa rồi liệt kê tiền bối ở ngoài, còn có ta một nửa kia.”

Hứa Trì nói âm vừa ra, Tần Căng khuôn mặt nhỏ liền ‘ xoát ’ mà một chút đỏ. Nhìn trong video hắn, cái gì thanh âm đều nghe không vào.

Bất quá còn hảo, hắn không có ở lễ trao giải thượng hướng về phía màn ảnh tới tràng cầu hôn gì đó.

Tần Căng đóng lại máy tính, lấy ra tùy thân mang theo trang sức hộp, lặng lẽ mang ở ngón áp út thượng, lại hướng về phía ánh mặt trời giang hai tay, nhìn kia không hề không khoẻ cảm nhẫn kim cương.

Vậy..... Mang đi!

Buổi chiều 6 giờ nhiều, Tần Căng lái xe đi Kapler, hôm nay là cuối tuần thiên, trong tiệm phỏng chừng người sẽ rất nhiều.

Tần Căng một bên lái xe, một bên đánh giá chính mình ngón áp út thượng nhiều ra nhẫn, lúc này nàng trong óc tất cả đều là buổi tối cùng hân gặp mặt khi giả tưởng cảnh tượng.

Nàng nước mắt lưng tròng nhào lên đi, ở hân trong lòng ngực qua lại làm nũng, sau đó cho hân xem chính mình mang lên nhẫn?

Không được không.

Bằng không..... Làm bộ lơ đãng làm hân nhìn đến?

Như vậy giống như quá uyển chuyển.

Nghĩ nghĩ, Tần Căng liền đem xe chạy đến quán bar sau hẻm. Đêm nay quán bar trước cửa dừng xe vị khẳng định là không đủ dùng, nàng cũng dừng chiếm xe vị.

Xuống xe thời điểm, ngày mới mới vừa đêm đen tới, Kapler chiêu bài mới vừa sáng lên không lâu.

Tần Căng đem chìa khóa xe cất vào túi áo, từ quán bar sau hẻm cửa nhỏ đi vào, đi ngang qua công nhân thay quần áo gian thời điểm, thoáng nhìn A Huy ngăn tủ là khóa, quần áo lao động cũng treo ở một bên.

Mang theo nghi vấn, Tần Căng ở nhất hào quầy bar tìm được rồi anh tử.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 54 054 tất cả đều là mùi rượu canh hai

Chương 54

Tần Căng vừa nghe, là tô hiệu nhã đánh tới, không cấm cân nhắc nói —— cái này tô hiệu nhã, hiện tại sẽ không lại ăn nàng phi dám đi? Nếu không nàng đi trước một bước?

Liên ở Tần Căng buông trong tay tạp chí, chuẩn bị lòng bàn chân mặt du trước lưu một bước thời điểm, nghe thấy hạ duy cùng tô hiệu nhã nói: “Tần Căng cũng ở, trong chốc lát làm nàng ở chỗ này phỏng vấn là đủ rồi. Người trực tiếp lại đây đi.”

Di? Tô hiệu nhã muốn lại đây??

Hạ duy cắt đứt điện thoại, chủ động nói: “Phía trước liên cùng hiệu nhã ước hảo, hôm nay muốn mang nàng đi nam dương sơn chân núi kia gia suối nước nóng làng du lịch, đêm đó thượng 9 giờ có lộ thiên rạp chiếu phim.”

“Nghe tới thực không tồi sao.” Tần Căng híp cười mắt trêu ghẹo nói.

Hạ duy gật đầu nói: “Là không tồi, ta hôm trước hẹn trước, hơi kém không ước thượng.”

“Ta là nói các người tiến triển cũng không tệ lắm.”

“.....”

Hạ duy cố ý liếc mắt Tần Căng trên tay nhẫn, “Thế nào cũng không đuổi kịp người cùng Hứa Trì tốc độ.”

“Khi nào kết hôn? Nhớ rõ trước tiên nói một tiếng, ta hảo cho người chuẩn bị tiền biểu.”

“Yên tâm, không thể thiếu người.”

Hai người nói chuyện phiếm vài câu, đề tài lại vòng trở về công tác thương.

Tần Căng nói lên A Huy sự.

“A Huy trước mắt chính là khiếm khuyết quản lý phương diện phần cứng tri thức, những mặt khác hẳn xem như ở bạn cùng lứa tuổi bên trong thực ưu tú.” Tần Căng thực khách quan nói.

Tuy nói ngày thường chiêu bài loại chuyện này, nàng từ trước đến nay là không nhúng tay, nhưng nàng tổng lo lắng hạ duy không cho A Huy cơ hội.

“Người nghĩ như thế nào, ta biết.” Hạ duy gật đầu xem như đồng ý.

A Huy không có đọc xong đại học liền bỏ học, phẩm tính thực hảo, cho nên Tần Căng lúc trước tuyển hẳn làm cái gọi là ‘ đồ đệ ’, từ cà phê đến điều rượu, Tần Căng sẽ đều dạy cho hẳn.

Ngay cả hẳn cùng anh tử ở bên nhau, Tần Căng cũng coi như là nửa cái tiểu Hồng Nương.

A Huy rất có nhãn lực thấy, cũng thực sẽ xử lý khách nhân chi gian tiểu cộ xát. Hơn nữa hẳn khổ người không tính tiểu, hướng kia vừa đứng, mặc dù là tưởng nháo sự cũng sẽ phạm túng.

Hàn huyền trong chốc lát, tô hiệu nhả liền tới rồi.

Nói như thế nào hai người phía trước đều từng có mâu thuẫn nhỏ, lại lần nữa gặp mặt, Tần Căng nhiều ít vẫn là có chút không được tự nhiên.....

“Các người không phải muốn đi đi sao, đi mau đi mau, đừng ở trước mặt ta tú ân ái a ——” Tần Căng làm bộ oanh bọt họ đi bộ đáng.

Tô hiếu nhả kéo hạ duy cánh tay, không sốt ruột đi, mà là cười từ trong bao móc ra một hộp chocolate.

“Cấp, cái này ăn rất ngon, ta làm đồng sự giúp ta mang.” Tô hiếu nhả nói liền đem chocolate nhét vào Tần Căng trong tay.

Trước khi đi thời điểm, còn không quên hướng Tần Căng chớp chớp mắt.

Tần Căng nhìn trong tay chocolate, nghĩ đến cũng không sai, nếu là không có nàng quạt gió thêm củi, hai người bọn họ còn không chừng có thể ở bên nhau đâu.

Nghĩ vậy, Tần Căng liền cảm thấy mỹ mãn mở ra chocolate, hồi chính mình vẫn phòng ăn lên.

Ăn mấy viên, Tần Căng mới chú ý tới, này chocolate cùng phía trước Tiền Giai Nghiên đưa cho Vu Ngọc Cầm chính là giống nhau.

Lần trước ăn thời điểm, Tần Căng có thể nói là một bụng khí, căn bản không cảm thấy ăn ngon. Hôm nay tâm tình hảo, ăn lên hương vị xác thật không tồi.

Nghĩ vậy, Tần Căng dẫn theo chocolate đi thôi đài tìm anh tử cùng nhau ăn.

Lúc này quán bar chậm rãi bắt đầu thượng nhân, nhưng không tính nhiều, rải rác mấy cái ghế dài.

Tần Căng mới vừa ngồi vào cao ghế nhỏ thượng, anh tử liền đem một bên hỗ trợ kiêm chức sinh tiểu dư chi khai.

Tần Căng nhìn tiểu dư đi số 2 quầy bar, không cấm nghi hoặc hỏi: “Làm sao vậy? Có việc cùng ta nói?”

Chỉ thấy anh tử gật gật đầu, tận lực đè nặng khóe miệng cười ý bảo Tần Căng để sát vào một ít.

“Cái gì nha..... Như vậy thần bí.....” Tần Căng cười tới gần.

Anh tử thấp giọng ở nàng bên tai nói một câu cái gì, Tần Căng đầu tiên là ngần ra, tiếp theo thất thanh kêu lên: “Cái gì! Người mang thai??”

“Hư ——”

Anh tử vội vàng thò người ra che lại Tần Căng miệng, cứ việc quán bar âm nhạc thanh cũng đủ đại, nhưng cũng sợ có người nghe lén.

“Đây là chuyện tốt a! Sợ cái gì sao.....” Tần Căng trên mặt treo cười, thiết tình vì anh tử cao hứng, nhưng vấn đề cũng ngay sau đó mà đến.

“Vậy người hai đến chạy nhanh kết hôn đi? Ta nhớ rõ người ba mẹ rất truyền thống, đến lúc đó bụng lớn, khẳng định không hảo lộ.....”

“Hiện tại cũng không xác định, ta buổi sáng dùng trắc dụng bổng trắc, hôm nào vẫn là đến đi bệnh viện tra một chút.” Anh tử cúi đầu, gương mặt hồng hồng.

Tần Căng vuốt cằm, như là thực hiểu dường như nói: “Giống nhau trắc dụng bổng đều thực chuẩn..... Người lần trước cái kia là đến đây lúc nào?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 55 055 lần hai sự

Chương 55

Cũng đúng, ngày thường trên lầu có khách nhân muốn dưới lầu điều rượu đều là A Huy đưa lên đi, hôm nay A Huy không ở, sẽ điều rượu lại có thể đi được khai thân cũng chỉ có anh tử.

Tần Căng gật đầu lên tiếng, giơ tay nhìn xem thời gian, hiện tại 9 giờ, nhất vẫn 10 giờ xuất phát đi sân bay cũng tới kịp, rốt cuộc anh tử bọn họ trụ chung cư là tiện đường.

Tần Căng triều trên lầu nhìn thoáng qua, đối tiểu dư nói: “Ta đây đi mua điểm ăn, chờ anh tử xuống dưới trực tiếp làm nàng thay quần áo chờ ta.”

“Hảo, đã biết!”

Nói xong, Tần Căng liền gom lại áo khoác, lập tức đi ra quán bar cửa chính.

Vẫn luôn vội đến bây giờ, nàng đều còn không có tới cập ăn cơm chiều đâu, vừa lúc đi Trương ca kia đóng gói điểm đồ ăn.

Bởi vì khoảng cách rất gần, Tần Căng không lái xe, trực tiếp đi đường qua đi.

Cứ việc đã thánh tư phân, nhưng tiệm cơm nhỏ trong phòng ngoài phòng độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, pha lê thượng vẫn là nổi lên sương mù.

Tần Căng đẩy cửa đi vào đi, cửa kính đưng tới lục lạc phát ra đình tiếng chuông, rất quen thuộc.

“Nha, tới!”

Trương ca sang sảng tiếng cười từ thang lầu kia truyền đến, Tần Căng ngẩng đầu xem qua đi, cười đáp: “Trương ca.”

Trương ca đến gần, theo bản năng nhìn nhìn Tần Căng phía sau, “Ai? Người bạn trai đâu? Hôm nay như thế nào không cùng nhau tới?”

“Hắn đi công tác, đêm nay mới có thể trở về,” Tần Căng nói liền tìm cái dựa cửa sổ vị trí, “Trương ca, ta hôm nay liền đóng gói ba cái phần ăn đi, vẫn là bộ đáng cũ.”

Chính nàng một phần, anh tử A Huy các một phần. Không có cấp Hứa Trì mang, là sợ nhận được hân đồ ăn liền lạnh, không bằng về nhà lại cho hân làm.

Trương ca làm phòng bếp đi làm, lại đi bộ lại đây cùng Tần Căng nói chuyện phiếm: “Nha đầu, ta nghe Tần Phóng kia tiểu tử nói, người cùng cái kia bác sĩ đều đến bàn chuyện cưới hỏi nông nổi?”

Nghe tiếng, Tần Căng không tự giác sờ sờ nóng lên vành tai, nói: “Liền, liền bình thường luyện ái đâu, còn không có như vậy khoa trương, bất quá..... Cũng nhanh đi.”

Nói lời này khi, Tần Căng một cái tay khác vẫn luôn sủy ở trong túi, kia chiếc nhẫn ở trong túi đái cả đêm.

Trương ca thấy Tần Căng mặt đỏ, trêu ghẹo vài câu liền đi vội khác khách nhân. Nhưng cũng không quên làm Tần Căng có tin tức tốt, nhất định phải thông tri hẳn!

Nhìn Trương ca đi đến mặt khác bàn tiếp đón khách nhân, Tần Căng không khỏi thở nhẹ một hơi, lấy ra nhẵn, đặt ở trước mặt nhìn lại xem.

Hôm nay buổi tối tháo xuống nó, cũng là không nghĩ bị trong tiệm đám kia tiểu tử nghị luận.

Cùng nhẵn chăm chú nhìn hồi lâu, Tần Căng lo chính mình mang lên, nhấp khoe miệng cười, nhìn phía ngoài cửa sổ.

9 giờ nhiều ban đêm, người đi đường bước chân không bằng đi làm tan tầm cao phong kỳ như vậy vội vàng, ngược lại là vô cùng thanh thoi, ba lượng thành bạn, bốn năm làm đôi. Mặc dù là có độc thân đi ngang qua người đi đường, cũng không ít cầm di động gọi điện thoại.

“Người tốt cuộc đã trở lại.”

Đột nhiên vang lên đối bạch thanh, chọc đến Tần Căng sửng sốt, quay đầu vừa thấy, phát hiện là trong tiệm TV đang ở truyền phát tin hiện nay nhất lửa nóng lãng mạn tình yêu phim truyền hình.

Nữ chính kia trương khuôn mặt nhỏ hoa lê dính hạt mưa, nước mắt bùm bùm đi xuống lạc. Đối diện nam chính còn lại là vẻ mặt thâm tình cùng nàng đối diện. Ngay cả nam chính bên chân rương hành lý đều chạy nhanh bị thương lên.

“Người có biết hay không ta đợi người bao lâu!..... Ta thật sự rất nhớ người.”

Nữ chính nói liền bổ nhào vào nam chính trong lòng ngực, tay nhỏ không ngừng chụp đánh nam chính ngực, màn ảnh thiết đến nam chính gần

cảnh, đạm thanh nói câu: “Ngu ngốc, lại đánh ta có thể đi a.”

Cốt truyện này.....

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 56 056 bén nhọn pha lê

Chương 56

Tần Căng một bên triều trên lầu đi, một bên cân nhắc.

Này trên lầu 209 ghế lô khách nhân, rốt cuộc là khách quen vẫn là lần đầu tiên tới không hiểu quy củ? Cả đêm kêu quầy bar điều tửu sư đi lên hai lần, nào có như vậy sự.

Cứ việc Tần Căng trong lòng nói thầm, nhưng đi đến 209 ghế lô cửa thời điểm, vẫn là thanh thanh giọng nói, trên mặt treo lên chức nghiệp tươi cười, gõ cửa.

Đương nhiên, quán bar hiện tại đúng là vũ trường nhất náo nhiệt thời điểm, gõ cửa thường thường là nghe không thấy.

Tần Căng ý tứ ý tứ gõ hai hạ, liền trực tiếp đẩy ra ghế lô môn.

Quán bar quy củ, ghế lô không có khoá cửa, cho nên đẩy liền khai.

Tần Căng chân còn không có rảo bước tiến lên đi, đã bị hương mũi yên mùi vị sắc cái đầy đầu.

“Khụ khụ ——”

Tần Căng một trận ho khan, cau mày triều ghế lô nội nhìn lại.

Ghế lô sương khói lượn lờ, K ca thiết bị âm lượng cũng khai đến rung trời vang. Chỉ thấy mấy nam nhân vây ở một chỗ, ngoài miệng kẹp yên, trong tay bưng rượu, có ở ca hát có ở đánh bài.

Tần Căng mọi nơi nhìn mắt, không phát hiện anh tử thân ảnh, ngược lại là bị mấy người trắng vài lần.

“Sao đâu! Người ai a?” Trong đó một cái đi đầu đại ca hiển nhiên không hài lòng đột nhiên xông tới Tần Căng.

“Xin lỗi xin lỗi, ta đi lên là tưởng cấp các vị nói một tiếng, đêm nay ta trong tiệm ghế lô tiêu phí có giảm 15% ưu đãi, không biết vừa rồi đi lên nữ sinh cho các người thông tri tới rồi sao?”

Vừa nghe có đánh gãy, mấy cái đại nam nhân lập tức cười nở hoa, vui sướng nói: “Còn có nơi này chuyện tốt đâu? Vừa rồi các người trong tiệm người nhưng chưa nói việc này.”

Tần Căng không khỏi năm khởi mày, bất quá thực mau liền thu hồi biểu tình, câu lấy khéo miệng nói: “Đương nhiên, ngài xem ta này còn không phải là lo lắng bọn họ thông tri không đến vị mới lại đây sao.....”

“Không quấy rầy vài vị, có việc ngài lại kêu ta.”

Tần Căng cười rời khỏi ghế lô, đóng lại ghế lô môn kia một khắc, trên mặt cười không nhìn được.

Anh tử đi nơi nào? Nàng chưa bao giờ sẽ như vậy kiêu ban.

Lo lắng, so trách cứ muốn nhiều mấy thành.

Tần Căng không biết sao, nhìn không được đánh cái lãnh run run, không phải là ra chuyện gì đi?

Tần Căng không dám loạn tưởng, nhưng cũng không dám thiếu cảnh giác, xoay người liền tưởng xuống lầu lại đi hỏi một chút đêm nay trực ban người.

Bước nhanh đi hướng cửa thang lầu, Tần Căng mới vừa hạ hai giai thang lầu, đã bị nghênh diện đi lên người đụng phải bả vai.

“Tê ——” thật đau.

Tần Căng nhin không được quay đầu vọng qua đi, chỉ thấy một cái tắc đầu tiểu tử cũng không quay đầu lại vào 208 phòng.

Mở cửa, đóng cửa.

Kia trong nháy mắt, Tần Căng phảng phất thấy một cái quen mặt người. Lý bân?

Người này là này một thế hệ bọn răn độc nhân vật, ngày thường hòa hòa khí khí, nhưng nghe nói tính tình thực táo bạo, phía trước ở mặt khác mấy nhà quán bar đều thay phiên nháo quá sự. Nhưng hạ duy giống như cùng hắn từng có giao thoa.

Cho nên Kapler khai trương đến nay, Tần Căng cũng chỉ là gặp qua hắn vài lần, nói qua nói mấy câu. Theo nàng hiểu biết, Lý bân luôn luôn không thích Kapler loại này bầu không khí, hắn thích cái loại này tất cả đều là ong mật vây quanh thuốc lá và rượu phong trần tràng. Đây cũng là vì cái gì, mấy năm nay Kapler tránh thoát hắn nguyên nhân chi nhất đi.

Hắn đêm nay xuất hiện ở Kapler, nhất định có vấn đề.

Nghĩ vậy nhi, Tần Căng nhin không được tưởng đi vào tìm tòi đến tột cùng.

Đỡ tay vịn cầu thang vừa muốn nâng bước, Tần Căng đã bị lên lầu tuần tràng tiểu dũng gọi lại.

“Tần Căng tử, còn không có tìm được anh tử tử sao?”

“Người xác định không thấy được anh tử xuống lầu sao?” Tần Căng thấp giọng hỏi nói.

“Đương nhiên, ta đêm nay nhìn chăm chăm vào đâu, anh tử tử đi lên liền không đi xuống. Làm sao vậy Tần Căng tử?” Tiểu dũng không minh bạch.

Tần Căng hít sâu một hơi, nhìn mắt tiểu dũng cổ áo tai nghe, lôi kéo hẳn nói nhỏ vài câu.

“Tần Căng tử, rốt cuộc xảy ra chuyện gì.....”

“Người ẩn ta nói làm là đến nơi, đừng lộ ra.”

Tiểu dũng cái hiểu cái không gật gật đầu, tiếp theo liền xoay người bước nhanh đi xuống lầu.

Tần Căng một lần nữa đem tầm mắt phóng tới 208 ván cửa thượng.

Đến gần vài bước, Tần Căng không có sốt ruột gõ cửa, mà là ghé vào ván cửa thượng nghiêng tai nghe xong một chút.

Ghế lô không có âm nhạc thanh? Nói chuyện thanh lại nghe không rõ ràng lắm.

Chần chờ một chút, Tần Căng vẫn là gõ vang lên ván cửa. Bởi vì ghế lô không có khai âm nhạc, một gõ cửa, ghế lô người đều nghe thấy được.

“Ai a?”

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang
www.dtv-ebook.com

Chương 57 057 lâu nghe không nề đại kết cục

Chương 57

“Ca, nàng không thể đi.”

Thanh âm này.....

Tần Căng đột nhiên quay đầu đi, chỉ thấy Lý Càn đứng ở trong phòng vệ sinh, ánh mắt vẫn đục, khóe môi treo lên một mặt vừa thấy liền không quá bình thường cười. Mà hắn bên chân đứng là Tần Căng tìm nửa ngày anh tử.

Tần Căng đã quên, Lý Càn cùng Lý bản là anh em bà con.

Anh tử lúc này tóc cùng trên má tất cả đều là bọt nước, quần áo cũng nhăn dúm dóm, mơ hồ có thể nhìn ra được trên má nàng có sừng đỏ bàn tay ấn.

Tần Căng thất thanh kêu lên: “Anh tử.....”

Anh tử toàn bộ nằm liệt. Mềm trên mặt đất, muốn đỡ vách tường đứng dậy, rồi lại quăng ngã đi xuống.

Tần Căng muốn tiến lên đỡ nàng, không ngờ bị Lý Càn chặn.

Chỉ thấy Lý Càn đem anh tử từ trên mặt đất kéo lên, Tần Căng cũng bị phía sau tắc đầu cùng hoàng mao đoạt đi trong tay bình rượu.

“Buông ta ra!” Tần Căng giãy giụa chửi bậy, hướng Lý Càn phóng tàn nhẵn nói: “Lý Càn người lập tức thả anh tử, chúng ta sợ ta có thể quá vắng không truy xét..... Người không chuẩn chạm vào nàng!!”

Anh tử vẻ mặt thống khổ bị xách đến ghế lô trung gian, Lý Càn nghe được Tần Căng nói, dừng một chút liền đem anh tử buông lỏng ra.

Tần Căng thấy anh tử ngã trên mặt đất, nhìn không được muốn tiến lên, nhưng bị kia hai cái tiểu đệ khống chế được, nàng chỉ có thể tại chỗ nhìn anh tử.

“Ta, ta không có việc gì..... Tần Căng tử.....” Anh tử thanh âm là phát run.

Ở ánh đèn hạ, Tần Căng lúc này mới thấy rõ anh tử cái trán có vết máu chảy ra.

“Lý Càn! Người rốt cuộc muốn làm sao!” Tần Căng hận không thể đi lên cắn xé hắn.

Giờ phút này, Tần Căng hối hận lần trước không có truy cứu rốt cuộc. Không có làm Lý Càn ăn lao cơm, là nàng hối hận nhất sự.

Lý Càn bước chân có chút mơ hồ, cười nhạo đi đến Tần Căng trước mặt, một tay nhéo nàng cằm, “Tần Căng, chúng ta sợ ta nhưng nhớ rõ rõ ràng.”

Tần Căng thiên quá mặt, vẻ mặt khinh thường nói: “Ta cảnh cáo người đừng xằng bậy, bằng không người hối hận.”

“Lý Càn.”

Lý Càn thành linh ở phía sau kêu hắn, Lý Càn phía trước thiếu hạ duy nhất một cái nhân tình, bất luận Tần Căng cùng hạ duy có không có quan

hệ, hạ duy cửa hàng hăn không thể làm sự.

“Ca,” Lý Càn quay đầu nhìn về phía Lý bân, chỉ vào trên mặt đất anh tử nhắc nhở nói: “Này nha đầu chết tiệt kia thấy được, đem nàng thả chúng ta đều đến chơi xong!”

Tần Căng không nghe minh bạch, theo bản năng nhìn phía trên mặt đất súc thành một đoàn anh tử.

Anh tử mân khấn môi, một bên lắc đầu một bên nói: “Ta sẽ không nói, ta thật sự sẽ không nói.....”

Tần Căng quan sát một chút, anh tử đang nói lời này khi, đôi mắt vẫn luôn né tránh triều trên bàn xem.

Cái bàn.....

Tần Căng híp mắt muốn xem cẩn thận, lại bị Lý Càn một phen xả qua đi.

“Ta biết, bọn họ đều nghe người, người nếu muốn bảo nàng bắt tử, liền cùng chúng ta giống nhau!”

Nói, Lý Càn liền từ trong túi móc ra một bộ ống tiêm trang bị.

Không ăn qua thịt heo, khẳng định gặp qua heo chạy. Tần Căng một giây liền nhận ra trong đó một bình nhỏ bột phấn hỗn chất lỏng vật.

Vẫn luôn biết Lý Càn thực hỗn đản, nhưng không nghĩ tới hăn cũng dám chạm vào thuốc phiện.

Tần Căng luống cuống, liều mạng giãy giụa, ngoài miệng chửi bậy nói: “Lý Càn người điên rồi sao! Các người toàn mẹ nó điên rồi sao!”

Nề hà Tần Căng chỉ có một người, anh tử còn ngã trên mặt đất, không ai có thể giúp nàng, nàng bị vài người ấn cánh tay thượng thân đè ở trên bàn, phản kháng không được.

“Này trách không được ta, là kia nha đầu chết tiệt kia thấy ta càng muốn đi theo ta, nếu nàng thấy được, ta đây phải giết chết nàng! Không phải nàng chết, chính là chúng ta chết!”

Lý Càn nói lời mở đầu không đáp sau ngữ, Tần Căng gấp đến độ nước mắt đều ra tới, giãy giụa nhìn về phía anh tử, trên mặt nàng trên tay tất cả đều là bị đánh thương, nhưng xem nàng biểu tình hẳn là không có bị tiêm vào.

Anh tử khoe miệng thấm huyết, không ngừng hướng Tần Căng lắc đầu.

Lý Càn chửi bậy một trận, lại bỗng nhiên bình tĩnh xuống dưới, bắt lấy Tần Căng đầu tóc tới gần, miệng tán tanh tưởi: “Nhưng người đã đến rồi, này liền không giống nhau.....”

“Người theo ta, là người của ta, ta hút người cũng hút, ta hảo người cũng hảo.”

“Lăn người đại gia!”

Tần Căng nói liền triều hẳn ‘ phun ’ một ngụm.

Một bên Lý bàn thấy Lý Càn muốn đem việc này chơi đại, nhịn không được lại lần nữa ngắt lời nói: “Lý Càn, Tần Căng không phải cái không có đúng mực người, chỉ cần nàng hứa hẹn không nói đi ra ngoài, không cần đem sự tình làm đại.”

“Bên ca, ta xem cái này Tần Căng giáo hoạt thật sự, bảo không chuẩn tâm khẩu bất nhất, đi ra ngoài liền thay đổi.....” Sóng. Bá muội lôi kéo Lý

bên tay, một đống phỏng đoán.

Tần Căng tự nhiên rõ ràng, hiện tại nàng bị người ẩn ở này, trừ bỏ chịu thua, không có biện pháp khác.

Nghe bọn họ thương lượng đối sách, Tần Căng không ngừng ở trong phòng tìm đường ra. Tâm mắt thoáng nhìn trên sofa phóng tai nghe.

“Lý Càn, ta có thể.....”

“Nhưng ta càng muốn người cùng ta giống nhau,” Lý Càn sờ sờ Tần Căng gương mặt, cười như không cười nói: “Người không phải cùng người bạn trai giống nhau giả thanh cao sao? Ta liền phải người cùng ta như vậy bần lầy giống nhau, ta xem người cái kia bác sĩ bạn trai còn muốn hay không người?”

Nói xong, Lý Càn liền nở nụ cười. Tiếng cười chọc người cả người tê dại.

Lý bân nguyên bản tưởng khuyên một khuyên, nhưng xem Lý Càn như vậy kiên trì, hơn nữa bọn họ nói đích xác không sai, đơn giản làm người mở ra âm nhạc thanh, lôi kéo vài người đi bên kia uống rượu, để lại cho Lý Càn chính mình xử lý.

Anh tử cũng bị người quan vào buồng vệ sinh.

Tần Căng bị hai người ẩn cánh tay, lôi kéo tóc dựa vào trên sofa. Tần Căng tưởng sẵn bọn họ không chú ý đi sờ cái kia không ai chú ý tai nghe, nhưng nàng hơi có giãy giụa, đã bị Lý Càn quăng một cái tát.

“Lão tử muốn người là coi trọng người! Đừng mẹ nó không thức thời!” Nói Lý Càn liền đem ống tiêm chui vào dươc bình, một bên thông thả trừu kéo, một bên nói: “Này ngoạn ý chỉ cần người thử một lần.....”

Lại kể tiếp, Lý Càn nói chút cái gì Tần Căng đều nghe không vào, miệng bị người gắt gao che lại, đôi mắt chỉ có thể nhìn chăm chăm cái kia ống tiêm, mặc dù giấy giữa trung cánh tay bị xoa hồng, nàng cũng không có từ bỏ giấy giữa.

Nàng sờ đến tai nghe, bằng ký ức ẩn khai đối thoại kiện.

Liên ở Lý Càn cầm ống tiêm nóng lòng muốn thử thời điểm, Tần Căng đột nhiên ra tiếng kêu lên: “Lý Càn, người ở ta bãi hấp độc, ta có thể toàn đương nhìn không thấy, nhưng người như vậy lại là hà tất.....”

“A, trên thế giới này chỉ có người chết mới sẽ không nói bậy lời nói.....” Lý Càn nói liền ở trong không khí thúc đẩy ống chích, lạnh lẽo tinh mịn bọt nước rơi xuống, “Nhưng ta như thế nào bỏ được người chết đâu? Đúng hay không? Ta muốn người cùng ta cùng nhau sung sướng, thứ này có bao nhiêu sung sướng người sợ là còn không biết.”

Tần Căng vẫn luôn dùng ngôn ngữ kéo dài, giằng co trong chốc lát, Lý Càn cũng không kiên nhẫn.

“Lần trước người bạn trai thiếu chút nữa muốn ta chết, nếu là hẳn biết người dính độc.....” Lý Càn nói liền nở nụ cười, biểu tình dữ tợn thực.

Mắt thấy cái kia ống tiêm muốn chui vào nàng làn da, Tần Căng nhắm mắt lại, nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, nàng không biết thứ này tiêm vào đi vào nàng nhân sinh sẽ là như thế nào.

【phanh ——】

Một tiếng đòn nghiêm trọng, ván cửa bị phá khai, nguyên bản đồ ở cửa hai cái tiểu đệ cũng bị đánh ngã trên mặt đất.

“Ai mẹ nó ——”

Lý Càn chửi bậy xoay người, Tần Căng mở mắt ra, nhìn đến tiểu dũng mang theo trong tiệm mười mấy tên công nhân, nhân thủ xách theo một cái bóng chày còn vọt tiến vào.

Đèn bị mở ra, trên bàn ống chích cùng thuốc phiện, bị mấy người đè lại Tần Căng, cục diện không cần giải thích tất cả mọi người rõ ràng.

Lý bàn ném xuống đầu mẩu thuốc lá, mắng một tiếng: “Thảo!”

Tần Căng phản ứng lại đây khi, một đám người đã ở ghế lô mở ra, bình rượu, đèn treo, cái bàn không một may mắn thoát khỏi.

Nguyên bản không chế Tần Căng kia hai cái huynh đệ cũng gia nhập chiến đấu, Tần Căng ở một trận đánh tạt trong tiếng sò đến buồng vệ sinh, mở cửa khóa, mới vừa nâng dậy anh tử đã bị cái kia sóng. Bá muội ngăn cản.

ANH ẤY THẢ SIÊU NHIỀU THÍNH

[C]

Thâm Hải Dữ Nguyệt Quang

www.dtv-ebook.com

Chương 58 058 phiên ngoại toàn

Phiên ngoại (1)

Sân thể dục thượng, hai cái ăn mặc vận động ngực đại nam hài lần lượt ở rõ hạ tranh đoạt.

【phanh ——】

Thành công khẩu rõ, lấy phân.

Hứa Trì vỗ bóng rõ, nhìn đã thua hơn mười phần Tần Phóng, nhin không được cười nói: “Như thế nào hôm nay không ở trạng thái?”

Tần Phóng vẫy vẫy ngọn tóc thượng mồ hôi, tức giận thở dài: “Mấy ngày nay ta thức khuya dậy sớm, khổ a ——”

Hứa Trì đem cầu ném cho hắn, trêu chọc mà nói: “Có khoa trương như vậy sao? Còn thức khuya dậy sớm.”

Tần Phóng vỗ bóng rõ vòng hồi khởi điểm tuyến ngoại, thăm hề hề oán giận nói: “Nhưng còn không phải là sao, buổi sáng đưa cái kia tiểu tổ tông đi học, buổi tối còn phải cho nàng học bù, trời biết tiểu thắng sơ đề như thế nào như vậy khó!”

Hứa Trì lau mồ hôi, khom lưng chuẩn bị sẵn sàng động tác, sẵn Tần Phóng một cái không lưu ý, lại lần nữa đoạt lấy cầu, ba bước thượng rõ.

“Tóm lại là cái tiểu hài nhi, người cái này đương ca, một điểm nhi cũng nên.”

Ai ngờ Hứa Trì nói âm rơi xuống, liền nghe được cách đó không xa truyền đến một đạo thanh âm.

“Tần Phóng! Nhanh lên về nhà ăn cơm!”

Nghe tiếng, Tần Phóng nhin không được mắt trợn trắng, hướng Hứa Trì buông tay, “Nghe một chút, có như vậy hung hung tiểu hài tử sao?”

Tần Phóng không lại tiếp cầu, mà là đi đến một bên xách lên cặp sách, một bên triều sân thể dục biên liếc, một bên cấp Hứa Trì nhỏ giọng nói: “Liền cái kia tiểu tổ tông, ở nhà chính là sống sờ sờ một ‘ tiểu bá vương ’, chờ nàng trưởng thành không biết có thể hay không tìm được bạn trai.”

Tần Phóng mới vừa nghiêng trên lưng cặp sách, bên kia Tần Căng lại bắt đầu kêu to ——

“Tần Phóng! Nếu người không đi ta cấp mợ cáo trạng a!”

Tần Phóng sắc mặt lại khổ vài phần, bất đắc dĩ cùng Hứa Trì xua xua tay, “Đi rồi, ngày mai thấy.”

Hứa Trì đứng ở tại chỗ ước lượng trên tay bóng rổ, tầm mắt dừng ở cái kia trát song đuôi ngựa ‘ tiểu bá vương ’ trên người.

“Tần Phóng người xong đời! Về nhà ta liền cấp mợ nói, nói người chỉ lo đánh bóng rổ, đều không đi tiếp ta tan học!”

“Sách, kêu ca! Mỗi ngày không lớn không nhỏ……” Tần Phóng chơi xấu kéo một chút Tần Căng đuôi ngựa biện, “Ca tối hôm qua giúp người làm bài tập, làm được rạng sáng hai điểm mới ngủ, cùng huynh đệ đánh một lát bóng rổ làm sao vậy!”

Tần Căng ném đuôi ngựa biện quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy cái kia ăn mặc màu trắng vận động y người lo chính mình ném rồ.

Tan học sau hoàng hôn, cái kia một mình đánh bóng rổ nam hài, Tần Căng thật lâu không có quên.

Phiên ngoại (2)

Thi đại học đếm ngược một trăm thiên, Hứa Trì cùng Tần Phóng đều kế hoạch xuất ngoại đọc đại học, thi đại học thành tích chiếm so không lớn, cho nên bọn họ một có thời gian không phải gặm thư, mà là tiến đến cùng nhau đánh điện tử.

Hứa Trì phòng ngủ, đầy đất chạy bằng điện trò chơi quang đĩa, còn có cái kia ngồi dưới đất trầm mê chạy bằng điện trò chơi Tần Phóng.

“Ta nói, người chuyên nghiệp tuyển không? Xin đệ sao?” Hứa Trì đứng dậy uống lên nước miếng.

Tần Phóng không dời đi tầm mắt, một bên ấn trò chơi tay bính, một bên nói: “Đều đệ lên rồi, cùng phía trước quyết định giống nhau, ta báo thương khoa.”

Tần Phóng ở học thuật nghiên cứu phương diện hiển nhiên là không có hứng thú, ngược lại là đối làm buôn bán rất có ý tưởng, thương khoa chính thích hợp hẳn.

Trên lầu, hai người có một câu không một câu tán gẫu. Mà dưới lầu máy bàn còn lại là vang cái không ngừng.

Vu Ngọc Cầm không nhanh không chậm đi đến phòng khách, ở điện thoại cắt đứt trước tiếp lên.

“Uy?”

“Cái kia, ta muốn tìm Tần Phóng, xin hỏi hân ở sao?” Điện thoại kia đầu Tần Căng đề nặng thanh âm, ngoan ngoãn hỏi.

“Người là Tần Căng?” Vu Ngọc Cầm dựa vào ấn tượng kêu ra nàng tên.

“Là, ta là Tần Căng,” Tần Căng ngón tay lôi kéo điện thoại tuyến, nhỏ giọng nói: “Mợ làm Tần Phóng về nhà ăn cơm, ta một đoán hân chính là ở a di nơi này.....”

Tần Căng trong tay cầm một cái ký sự bốn, mặt trên viết Tần Phóng đồng học điện thoại, không có tên họ, chỉ có một chuỗi máy bàn dây số.

“Hảo, ta đi cấp Tần Phóng nói.”

“Cảm ơn a di.”

Cắt đứt điện thoại sau, Vu Ngọc Cầm đi vào trên lầu gõ cửa.

“Tần Phóng a, người muội muội tới điện thoại, kêu người về nhà ăn cơm đâu.”

Thượng một giây còn đắm chìm ở trò chơi thế giới Tần Phóng, vừa nghe này, lập tức đứng dậy nói: “Nga! Đã biết! Ta lập tức về nhà!”

Nghe được Vu Ngọc Cầm đi xuống lầu, Tần Phóng lúc này mới niệm niệm không tha buông trò chơi tay bính, một bên ăn mặc áo khoác, một bên cùng Hứa Trì oán giận nói: “Xem đi, ta liền biết! Chỉ cần kia nha đầu ở nhà ta, ta liền vô pháp sống yên ổn.....”

“Nàng đọc sơ mấy?” Hứa Trì theo bản năng hỏi.

Tần Phóng trên lưng cặp sách, trả lời nói: “Mùng một muốn thắng sơ nhị, niên cấp lại trưởng, xú tính tình cũng ở trưởng, ba ngày có thể cáo ta tám lần trạng!”

Hứa Trì đưa Tần Phóng xuống lầu, ở cửa không quên nhắc nhở nói: “Kia quá trận cùng bọn họ mấy cái tan vỡ cơm, người muốn mang nàng tới sao?”

Tần Phóng vẻ mặt cự tuyệt: “Không cần, không cần, ngàn vạn không cần!”

Tần Căng kia hủy đi cục bản lĩnh, Tần Phóng nhưng không nghĩ thể nghiệm lần thứ hai.

“Nếu là trở về chậm, bảo không chuẩn nàng lại phải cho ta mẹ nói bậy lời nói..... Đi rồi!”

Hứa Trì nhìn theo Tần Phóng chạy chậm rời đi, giả tưởng một chút cái kia trát song đuôi ngựa nữ hài sẽ là như thế nào ‘ hủy đi cục ’.

Thật đúng là không thể tưởng được, tính.

Hứa Trì nhấp cười đem gia môn đóng lại, vừa muốn lên lầu, phòng khách máy bàn đột nhiên vang lên.

Hứa Trì đi qua đi, nhìn mắt điện báo dãy số, là Tần Phóng trong nhà đánh tới.

Tưởng Tần Phóng mù mù sốt ruột, Hứa Trì vội vàng tiếp khởi điện thoại, “Uy? A di, Tần Phóng mới vừa đi ——”

Lời nói còn chưa nói xong, Hứa Trì liền nghe được điện thoại kia đầu truyền đến ha ha mà cười nhẹ thanh.

Đây là Hứa Trì lần đầu tiên, cùng nàng cách điện thoại trò chuyện, tuy rằng chỉ có kia một câu.

“Tái kiến!”

Chưa cho Hứa Trì nhiều lời hai câu cơ hội, Tần Căng trực tiếp cười trộm đem điện thoại cắt đứt.

Hào đi, bị cái này tiểu nha đầu chiếm tiện nghi.

Phiên ngoại (3)

Khi cách mấy năm, dị quốc tha hương.

Hứa Trì cùng Tần Phóng ở cùng sở đại học, bất đồng học viện chuyên nghiệp. Khó được trường học tổ chức một cái đại tam học kỳ sau thực tập phát triển phương hướng tọa đàm, hai người lúc này mới ở cùng cái cầu thang trong phòng học chạm mặt.

Hứa Trì vừa mới kết thúc một cái lâm sàng thực nghiệm khảo thí, miêu thân mình đi đến đếm ngược đệ tam bài, vỗ vỗ cú đầu chơi di động Tần Phóng.

Tần Phóng ngẩng đầu xem hắn tới, nhin không được nhắc mãi nói: “Người tới cũng thật đủ văn.....”

Tần Phóng trong triều ngồi một vị, Hứa Trì liền trực tiếp ngồi ở hắn trên chỗ ngồi.

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm?” Hứa Trì chủ động mời. Bọn họ lần trước tụ đã là tháng trước sự.

Hứa Trì mỗi ngày vội vàng nghiên cứu kia một bộ lâm sàng thực nghiệm, cuối tháng mới vừa giao hai cái luận văn. Mà Tần Phóng còn lại là cùng thương học viện kia bang nhân chuẩn bị gây dựng sự nghiệp làm cái tiểu hạng mục thử xem thủy.

Tóm lại hai cái vội đến không được người, hôm nay xem như đều có nhàn rồi.

“Đi nhà người ăn đi,” Tần Phóng cười nheo nheo mắt, “Vừa lúc đem lần trước kia bình uống rượu, ta nhưng nhớ thương thật lâu.”

Tần Phóng là cùng bằng hữu hợp thuê một bộ chung cư, ly trường học có chút khoảng cách, mà Hứa Trì còn lại là trụ trường học an bài chung cư, rốt cuộc này học sinh xuất sắc đãi ngộ cấp bậc rất cao.

Hứa Trì gật đầu nói tốt, vừa vặn trong nhà có đóng băng hải sản cùng bò bít tết.

Hai người hàn huyên trong chốc lát, Hứa Trì thấy Tần Phóng liên tiếp cúi đầu xem di động, liếc mắt một cái, bật thốt lên hỏi: “Tần Căng sao?”

Table of Contents

Mục lục

Chương 1 001 ánh mắt cực nóng

Chương 2 002 nhất xả đối

Chương 3 003 đệ thập cái hấn

Chương 4 004 nha suy nghĩ người

Chương 5 005 manh mối không đối (bắt trùng

Chương 6 006 ta bạn trai

Chương 7 007 hẹn hò đạt thành

Chương 8 008 ghen tuông dần dần dày.

Chương 9 009 thứ tự đến trước và sau

Chương 10 010 vài tia mùi rượu

Chương 11 011 đi nhà ta đi

Chương 12 012 cơ hội khó được

Chương 13 013 con lười động

Chương 14 014 a di ngài nói

Chương 15 015 tâm động mừng lung

Chương 16 016 ta không thể tút

Chương 17 017 người sẽ đến sao

Chương 18 018 động tác nhanh lên

Chương 19 019 đó là Hứa Trì

Chương 20 020 quan hệ rõ ràng

Chương 21 021 mang người về nhà

Chương 22 022 dắt tay phòng ném

Chương 23 023 dự mưu đã lâu

Chương 24 024 ta bạn trai

Chương 25 025 tình địch gặp nhau cạnh một

Chương 26 026 sở hữu yêu thích cạnh hai

Chương 27 027 hợp lý ám chỉ cạnh ba

Chương 28 028 ngàn vạn năm chặt cạnh một

[Chương 29 029 vừa thơm vừa mềm canh hai](#)
[Chương 30 030 hôn qua ba giây](#)
[Chương 31 031 liêu hẩn một chút](#)
[Chương 32 032 khuyết điểm khí sắc](#)
[Chương 33 033 bà bà cứu binh](#)
[Chương 34 034 Tần Căng hai mét](#)
[Chương 35 035 đại biểu lóe hôn canh một](#)
[Chương 36 036 ta bạn gái canh hai](#)
[Chương 37 037 một hồi tuồng canh ba](#)
[Chương 38 038 Hứa Trì tám mẽ nhị hợp nhất](#)
[Chương 39 039 giảng hồ cứu cấp](#)
[Chương 40 040 đơn giản ái người phì chương](#)
[Chương 41 041 đặc thù hẩn](#)
[Chương 42 042 ăn hẩn đậu hủ](#)
[Chương 43 043 đã hiểu đã hiểu](#)
[Chương 44 044 nói rõ lập trường nhị hợp nhất](#)
[Chương 45 045 thử một chút](#)
[Chương 46 046 về răng khôn](#)
[Chương 47 047 thể nhưng cầu hôn canh một](#)
[Chương 48 048 bạn trai giác ngộ canh hai](#)
[Chương 49 049 tiểu biệt không tha canh ba](#)
[Chương 50 050 tiếng gió thay đổi](#)
[Chương 51 051 giao cho kinh hỉ](#)
[Chương 52 052 chiết xạ quang mang](#)
[Chương 53 053 có lẽ lóe hôn canh một](#)
[Chương 54 054 tất cả đều là mùi rượu canh hai](#)
[Chương 55 055 lâu hai sự](#)
[Chương 56 056 bén nhọn pha lê](#)
[Chương 57 057 lâu nghe không nề đại kết cục](#)
[Chương 58 058 phiên ngoại toàn](#)